

F. v. Alten Buchz.
Altem Buchz.

Ea. 36.1.

AESCHYLI
TRAGOEDIAE
QVAE SVPERSVNT
AC
DE PERDITARVM
FRAGMENTA.

RECENSVIT
VARIETATE LECTIONIS
ET
COMMENTARIO PERPETVO
ILLVSTRAVIT
SCHOLIA GRAECA
APPARATVM HISTORICVM
ET
LEXICON AESCHYLEVM
ADIECIT
CHRISTIANVS GODOFR. SCHÜTZ
ELOQV. ET POES. PROF. PVBL. ORD.
IN ACADEMIA JENENSI.

HALAE SAXONVM
IMPENSIS IOANNIS IACOBI GEBAUERI
CIOCCCLXXXII.

AESCHYLI
TRAGEDIAE

QVAE SATYRANT

VG

DREPEDITARIUM

TRAGEMINTA

LEGENDA

SERMONIS

OPOETAT COMMEN

THEATRUM

SCHONIUS GRAVCO

APPARATUM HISTORICUM

LUDICRON AESCHYLAE

CHRISTIANUS BONONIENSIS

IN PEGASO ET ALIO LIBRO

HANSAEUS ALEXANDER

PERENNIS LOMMENIUS

COLLECTOR

VIRO. ILLVSTRI
CHRISTIANO. GOTTLLOB.
HEYNE
LITTERATORI. PHILOSOPHO
M. PRIMVS. GERMANORVM
IN. VETERVM. POETARVM. INTERPRETATIONE
GRATIAS. ET. MVSAS
AMABILI. VINCULO. CONSOCIATAS
ADHIBVIT
ARTIVM. POLITIORIS. ELEGANTIAE
VNIVERSVM. ORBEM
SVBTILI. SI. QVIS. ALIVS. SCIENTIA
COMPREHENDIT
AVCTORITATE. DOCTRINA. LITTERIS
ILLVSTRAVIT
MORVMQVE. HVMANITATIS
VENERABILI. EXEMPLO
NOBILITAVIT

HANC AESCHYLI EDITIONEM
HEYNIANAEE. POETARVM. ENARRATIONIS
NOBILEM. CVRSVM
HAVD. AEQVIS. PASSIBVS. VRGENTEM
SED. LONGE. SEQVENTEM
ET. VESTIGIA. PRORSVS. ADORANTEM
GRATIAE ET. MUSA
AMABILI MINIMO. GENOCIVITAS
AETHRICAL
ARTIVM. LOCUTORIS. RIEGENTIAE
ANIVERSAM. ORBEM
SABTILL. SI. QVIS. ALIAS. SCIENTIA
COMPREHENDIT
ACUTORITATE. DOCTRINA. LITTERIS
OFFICII. ET. OBSERVANTIAE. CAVSA
CHR. GODOFRI SCHÜTZ.

PRAEFATIO.

Cum libellum commentationum in Agamemnonem Aeschyleum, ante aliquot annos editum, non displicere vidisse viris doctis, quibus ut probaretur, vehementer optasse, alacrior factus sum, ad editionem omnium, quae aetatem tulerunt, principis Tragorum reliquarum, quam octo abhinc annis institueram, perficiendam, cuius nunc quidem volumen primum e manibus dimittere non possum, quin de consilio, quod fecutus sim, ratione, ac de subsidiis, quae mihi profuerint, benevolos lectores breviter admoneam.

Ac primum quidem, cum omnium quae ad Aeschylum illustrandum seu ipse observasse, seu ex aliorum libris enotassesse, rudem quasi et indigestam farruginem oculis perlustrarem, quam potissimum in selligenda ac disponenda hujus editionis materia viam ac rationem tenerem, diu multumque dubitavi. Saepe numero claris etiam scriptorum antiquorum editoribus hoc accidisse videbam, ut quid lectorum commodis, vel studiosorum desideriis, vel emitorum deinde rationibus deberent, aut nunquam cogitaverint, aut certe parum curaverint. Quid enim omnino, ut editori commodius, ita lectoribus molestius esse potest, quam, ut in Stanlejana editione factum, priorum editorum integras animadversiones sic in chartam conjici, ut primum v. c. Robortelli, deinde Stephani, tum Canteri, postremo novi editoris notae se ordine excipiant; ut si quis, quid ad illum vel illum versiculum interpres forte adnotaverint, scire cupiat, sex locorum intervallis, et frustra quidem plerumque, librum misere volvendo ac revolvendo quaerere cogatur? Quid deinde Graecarum litterarum studiosis, Tragicum nostrum cognoscere cupientibus, minus conducibile est,

est, quam sine delectu, quaecunque superioribus interpretibus in mentem venerint, sive vera, sive falsa sint, in unum quasi corpus, collatis undique membris redacta, legentium oculis obtrudi, praesertim si in tanta conjectaneorum mole, plurimis tamen locis, iisque difficillimis, ut saepe factum est, se desertos esse videant, atque ut Tantalus aquas in aquis sic commentarium in commentario quaerant? Quid denique emtoribus iniquius aut acerbius accidere potest, quam si iis haec necessitas imponatur, ut propter paucas animadversiones, quibus aegre careant, multo major inutilium rerum acervus bona sit pecunia redimendus? Ut e. c. ante hos octo et triginta annos Pauwius fecit, qui Stanlejanam editionem, ne vitiis quidem operarum correctis, repetitam, nec melius, quam antea fuerat, adornatam, futili ac taedioso commentario, (sic enim jure Bruncckius V. C. appellat,) oneravit magis quam ornavit. Tale editionum genus, utut plurima in iis bona insint, propagando inter eruditos homines Graecarum litterarum studio parum prodesse certo scio, meliusque, quamvis minus gloriose, de eo mereri arbitror,

qui eurent ut correcta, quae merum textum auctorum habeant, exemplaria, exiguo prelio venalia in manus studiosorum veniant, quod, ut alios praeterem, laudabili instituto nuper facere coepit Societas Bipontina.

Omnino autem de adornandis veterum scriptorum editionibus et ad certum finem justumque consilium exigendis nemo aut judicavit acutius, aut salubrius praecepit, quam celeberrimus ille, quem exteri Germaniae, populares Gottingae gratulantur, *Heynicius*, qui cum saepe de ea re in Ephemeridibus academiae, quam ornat, litterariis admonuit, tum in Virgilii potissimum ac Tibulli editione verissimum et criseos fructuosae, et commentarii doctis pariter ac studiosis profuturi exemplum edidit. Cujus quidem species sic animo meo insedit, ut in adornandis atque exponendis iis, quae ad Aeschylum emendandum et interpretandum clarissimi cultiorum Europae populorum Philologi contulissent, vel ipse lectione, qua multis, aut ingenio, quo plurimis me inferiorem esse sentio, reperisse, illam, quasi exemplar quoddam, respicerem, ad eamque mentem ac stilum dirigerem. In quo, quantum opera ac diligentia asseditus sim, alii

alii videant; me enim prima sequentem, etiamsi in
multo inferioribus constiterim, vel sola melioribus
consiliis parendi voluntas consolabitur.

Collatis itaque ac diligenter excussis Aeschyli
tragoediarum editionibus ad unam omnibus primum
hoc egi, ut textum melius ac rectius, quam in super-
rioribus factum esset, constituerem. Atque in tribus
quidem primis tragoediis, multa quae ipse observave-
ram, occupavit, plurima autem alia, in quae forte
absque eo nunquam incidisset, suppeditavit Brunckii
V. C. excellens ingenium, insignis diligentia, doctrina
vero admirabilis. Non tamen ejus recensionem ita se-
cutus sum, ut nunquam discederem; subinde potius
aliam viam et rationem mihi magis placere candide pro-
fessus sum. Cum enim, quid Aeschylus vere scrip-
rit, non quid scribere potuerit debueritve, unice sit
editori quaerendum, conjectura textum emendandi
prolubium his quidem finibus coerceendum esse putavi,
ut nisi conjector se Aeschyli manum ingenio suo affec-
tum esse certissimis argumentis nobis persuaserit, anti-
qua codicium MStorum lectio, etiamsi falsitatis indiciis
se ipsa satis prodat, in textu relinquatur.

Praeter varietatem lectionis e Codd. a Brunckio aliisque collatis accedunt in hac editione quatuor librorum MStorum lectiones, Mosquenium duorum, quorum alter Prometheus vindictum, et Septem adv. Thebas, alter praeter has tragoeidas etiam Persas continet; Vitebergensis, qui easdem tres tragoeidas, et Guelferbytani, qui omnes complectitur. Mosquenium et Vitebergensis excerpta singulari Cel. *Matthaei*, felicis hymni antiqui in Cererem repertoris, humanitati atque benevolentiae deboeo. Antequam vero ea in manus venirent, programmat jam utebar *Zeunii* V. Cl. Prof. Gr. Litt. Viteb. quo eundem codicem Vitebergensem, judicio etiam saepe de lectionibus interposito, accurate recensuit. Guelferbytani autem usum a Serenissimo Duce Brunovicensi intercessione humanissimi ac doctissimi *Langeri*, inclytæ Bibliothecæ praefecti, cum jam prelo commissum esset primum textus graeci volumen, impetravi. Non enim ab initio mihi propositum erat, Codicum Manuscriptorum subsidia ambitione conquerire, sed, si quaedam ultro aut sine magnis impensis mihi offerrentur, ea non negligere. Veruntamen, omnes hi codices nimis recentes sunt, ita ut parum aut nihil
inde

inde Aeschyli textus ad integratatem profecerit; et si
quas hic ibi bonas lectiones in tribus prioribus tragœ-
diis habeant, eos jam ante e Regiis Parisiensibus, eruit
Brunckii sollers industria. Ceterum vel hoc nomine
doctis viris, qui istorum codicum mihi copiam fecerunt,
gratias mecum habebunt Aeschyli lectores, quod se-
mel diligenter excussis ejusmodi libris, alii superscdere
eadem opera possunt, cum sciant nihil amplius ad emen-
dandum textum praefidii ab iis exspectandum esse.

Varietatem lectionis, laudabili nonnullorum edi-
torum exemplo, a Commentario separavi; judicium de
lectionibus, quotiescumque necessarium videretur, in-
terposui, ubi eo paucis defungi licebat; in aliis lectores
ad Commentarium, ne bis eadem dicenda essent, able-
gavi. Lectionem, quain veram et genuinam esse aut
certis rationibus, aut saltem verisimillimis, mihi per-
suaseram, in textum recepi; ubi res incerta esset, vul-
gatam lectionem intactam reliqui. Ingeniosis aliorum
emendationibus saepe honorem hunc habui, ut in tex-
tum reciperem; in meis, de quibus penes alios arbi-
trium

trium esto, parcus, ut aequum erat, isto editoris jure
aut licentia usus sum.

In Commentario, quicquid ad intelligendum poe-
tae sensum, ad venustatem elocutionis seu inventionis
calliditatem percipiendam, denique ad earum lectionum,
quaes arctiore nexu cum ipso verborum sensu junctae
essent, veritatem discernendam pertineret, inclusi, sive
meum id esset, sive alienum. Alienam vel ipsis auto-
rum verbis, nomine eorum laudato, concepta exhibui,
vel brevitatis causa, recisis ambagibus, in compendium
redacta, ne hic quidem celata auctoritate, proposui.
De nostra quidem opera dicere, non est verecundiae aut
tenuitatis nostrae; quamquam speramus, eam nec stu-
diosis juvenibus inutilem futuram, nec plane indignam
esse, quam hic ibi doctiores etiam arbitri cognoscant.
Sed ut ab ipso commentario varietatem lectionis segre-
gavimus, sic duplex etiam observationum genus ex eo
circumcidendum esse duximus; alterum, quod in copio-
siore, quam ad sensum recte intelligendum opus esset,
singulorum vocabulorum ac phrasium illustratione ver-
faretur,

saretur, id quod multo melius et commodiū lexico Aeschyleo, quod uberrimum et plenissimum erit, inferi arbitrii sumus; alterum, quod ad scriptorum aliorum cum Aeschylo comparationem pertineret; e quibus ea tantum in ipso Commentario contulimus, quae sive ab aliis jam observata, sive proprius cum sensus intelligendi necessitate coniuncta essent. Reliqua vero, quae haud pauca ex Graecis Romanisque scriptoribus enotavimus, in quibus ii vel citarunt Aeschyli versiculos, vel imitati sunt Tragicum nostrum, vel saltem similem imaginum et sententiārum conformatiōnēm secuti, haec omnia secundum ordinem tragoediarum et versiculorum, ad modum Virgilii a Fulvio Ursino cum graecis scriptoribus collati in singulare apparatus historici caput conjectimus. Quam quidem rationem nisi tenuissemus, injuriam fecissemus iis lectoribus, qui ipsum Aeschylum cognoscere et intelligere, non autem Aeschyli occasione grammaticis disputationibus vacare, aut aliorum scriptorum collatione distineri voluerint. Quorum ut maximum numerum esse credibile est, ita minime erat committen-
dum,

dum, ut in ipso lectionis cursu tot ambagibus distrahe-
rentur, et quamvis nolentes e recta via ad diverticula
et anfractus abriperentur. Quo consilio etiam longi-
usculas quasdam disputationes Excursibus complexi fu-
mus, ad finem Commentarii in singulas tragoealias re-
flectis, in quo lectores Virgilli editionis Heynianae imi-
tationem agnoscunt, quamquam eam quae illius viri
excursibus inest, eruditionis copiam magnopere (facile
enim praevideo) desiderabunt.

Fragmentorum Aeschyli collectionem pleniorem,
et nunc primum satis emendatam atque illustratam,
quarto editionis tomo subjiciemus.

Scholia Graeca quam plurimis locis correcta sic
edemus, ut brevibus notulis de pretio iis statuendo
subinde lectores admoneantur.

In apparatu historico, *primum* Aeschyli vitam
enarrabimus; ubi simul de Tragoediarum ejus cha-
raktere, variisque in arte scenica inventis universe
differemus; *deinde* metrorum rationes exponemus;
post de Aeschyli tragoediarum Codicibus MStis, Edi-
tioni-

tionibus, Criticorumque veterum et recentiorum de Aeschylō sive meritis sive judiciis agemus; *postremo*, ut diximus, Aeschylum cum reliquis Graecorum tragicis, aliisque, Latinis quoque scriptoribus, parcius autem cum recentioribus poetis sive exteris, sive popularibus, comparabimus.

Denique praeter Indicem rerum historicum et geographicum accedit lexicon Aeschyleum, in quo non solum e septem Tragoedijs, quae aut integrae, aut saltem paucis tantum versibus mutilae ad nos pervenerunt, sed etiam e fragmentis deperditarum, ordine elementari colligetur, atque ubi opus fuerit, illustrabitur Graecitas Aeschylea, quod, qui Aeschylum non tantum ut poetam, sed etiam ut graecae linguae antiquum auctorem legere voluerint, haud sine fructu consulturos esse speramus.

Ad externam hujus editionis formam quod attinet, nec diligentem vitiorum typographicorum correctionem, nec typorum elegantiam, nec denique chartae candorem, aequi lectores desiderabunt, prae fertim

fertim si pretii, quo venditur, mediocritatem reputaverint. Erat enim instituti nostri curare, ut iis etiam emitoribus, quibus haud magnam in hoc genus litterariae supellestilis pecuniam erogare licet, editio nostra inserviret, nec tamen ob nimiam externi cultus negligentiam a beatoribus fastidiretur. Scr. in Academia Jenensi a. d. VIII. April. CCCCCCLXXXII.

Chr. Godofr. Schütz.

NOTA-

NOTARVM

QVIBVS IN RECENSENDA LECTONIS
VARIETATE VSI SVMVS EXPLICATIO.*Ox.*Codex Oxoniensis continens Prometh.
& Sept. adv. Theb.*Ar.*Codex Arundelianus, continens tres
priores tragoealias.*Cod. Reg. A.*Codex bombycinus Bibl. Regiae
Parisi. No. 2884. continens tres pri-
mas Aeschyli tragoealias, & Sopho-
clis Antigonem.*Cod. Reg. B.*Codex bombycinus ejusd. biblio-
thecae No. 2787. continens easdem
Aeschyli tragoealias.*Viteb.*Codex Vitebergenfis, cuius V. L. recensuit in pro-
grammate nuper edito Cl. Zeunius; chartaceus,
seculo circiter XIII. scriptus, qui praeter alia con-
tinet tres Aeschyli tragoealias priores; in princi-
pio Promethei usque ad versum 268. mutilus.*Mosqu. 1.*Codex Mosquenfis seculo XV. aut XIV. scri-
ptus, chartaceus, bibliothecae Sandif. Synodi,
4to. No. CCLIX. in foliis CCXII. Aeschyli Pro-
metheum vinctum, septem adv. Thebas, Persas,
Euripidis Hecubam, & Orestem continens.*Mosqu. 2.*Ejusdem bibliothecae gvo No. CCCXII. char-
taceus, folior. CCX. seculo XV. aut XVI. scri-
ptus. Continet Sophoclis Ajacem & Electram
cum Aeschyli Prometheus & Septem adv. The-
bas. Utriusque excerptam lectionis varietatem
Cel. Matribuei humanitati debemus.*Vol. I.**b**Guel.*a Stanlejo
collati.a Bruneklio
collati.

XVIII

Guelferb. Codex bibliothecae ducalis Guelferbytanae, chartaceus, seculo XIV. aut XV. scriptus, omnium tragoeiarum, in Agamemnone mutilus.

Pleniorum horum codicum descriptionem dabis-
mus in apparatu historico ad Aeschylum.

Codices ab Askewio collati.

Hi tantum in Commentario ad Septem adversus Thebas memorantur; eorum enim V. L. quantum ad istam tragoeidiam pertinent, Cl. Askew, cum Ioh. Burtono *πενταλογίας* five tragoeiarum graecarum delectus editore communicaverat, cū-
jus ex editione II. a Thoma Burgess Oxoni-
ni 1779. curata enotavimus. Sunt autem qui
sequuntur.

Med. MS. Membran. in bibl. Laurent. Medicea in pluteo XXXII. No. 9. vetustus, quo P. Victorius usus est.

Colb. 1. Bombycinus in bibliotheca Colbertina Lut. Par. No. 4016. Saeculo circiter XV. scriptus.

Colb. 2. Bombycinus in bibl. Colb. scriptus anno 1299. ut patet ex notula calci subiecta.

Ask. A. Bombycinus in bibl. reg. Galliar. No. 3320. Sec. XIV.

Ask. B. Chartaceus in eadem bibl. bonae notae.

Ask. C. Chartaceus in bibl. Reg. Gall. No. 333. ve-
tustus.

Ask. D. MStus in charta eleganter exaratus olim manu
Jani Lascaris in bibl. Reg. Gall. No. 3521.

Ask. a. MS. Chartac. in bibl. Cl. Askew annos habens
circiter 500.

Praeter hos a Burtono etiam citantur Codex Baroccia-
nus 4. in bibl. Bodlej. & Seldenianus.

- * * *
- Ald.* Editio Aeschyli tragg. *Aldina Venet.* 1518.
- Rob.* Editio Franc. *Robortelli Venet.* 1552.
- Turn.* Editio Adr. *Turnebi Parisi.* 1552. 8.
- Vitt.* Editio Petri *Victorii* ex officina Henr. *Stephani*, ad junctis hujus observationibus *Parisi.* 1557.
- Cant.* Editio Guil. *Canteri Antwerp.* 1580. 12.
- Stanl.* Notae Thomae *Stanleji* in editione ejus tragoeiarum Aeschyli, quae textum *Canterianum* repetit, *Lond.* 1663. fol.
- Pauw.* Notae Io. Cornel. de *Pauw* adjectae *Stanleji* editioni ab eo duobus voll. 4. repetitae *Hagae Com.* 1745.
- Arnald.* Georgii d' *Arnaud* specimen animadversionum criticarum ad antiquos scriptores graecos, nominatim *Anacreontem*, *Callimachum*, *Hephaestionem*, *Herodotum*, *Xenophontem* & *Aeschylum*, *Hartling.* 1728.
- Abresch.* Frid. Ludov. *Abreschii Animadversionum ad Aeschylum libri duo*. *Medioburgi* 1743. *Earund. liber III. Zwollae* 1763. 8.
- Heath.* Benj. *Heath* notae five lectiones ad *Aeschyli*, *Sophoclis*, *Euripidis* quae supersunt dramata, deperitorumque reliquias. *Oxon.* 1761. 4.
- Morell.* Αἰσχύλον Προμηθέας Δεσμώτης cum *Stanleiana* versione Scholiis *α.* *β.* & *γ.* ineditis amplissimisque variorum notis, quibus suas adjecit, nec non scholia de metro ac anglicanam interpretationem, Thomas *Morell*, *Lond.* 1773. 4.
- Burton* & *Burgess.* Πενταλογία five tragoeiarum graecarum delectus cum annotatione Johannis *Burton*. Editio altera. Cui observationes, indicemque

Graecum longe auctiōrem & emendatiōrem adjectit Thomas Burgess Tomi II. Oxon. 1779. in secundo tomo insunt Aeschyli Septem ady. Thebas. le Grand. Lucae le Grand Specimen observatorum in Aeschyleo Agamemnone Basil. 1778. 8. Hic ibi aliae quoque doctissimi viri memorantur conjecturae mecum per litteras communicatae.

Brunck. Aeschyli Tragoediae Prometheus, Persae, & Septem ad Thebas, Sophoclis Antigone, Euripidis Medea; ex optimis exemplaribus emendatae (cura Rich. Fr. Phil. Brunck) Argent. 1779.

De omnibus his editionibus aut animadversionum libris copiosius exponetur in apparatu historico.

[decorative separator]

De omnibus his editionibus aut animadversionum libris copiosius exponetur in apparatu historico.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΓΑΤ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

Vol. I.

A

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ,

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.

ΕΡΜΗΣ.

λ. λεύ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕ ΣΜΩΤΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ,
ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ΚΡΑΤΟΣ.

X θονος μὲν εἰς τηλερὸν ἴκουμεν πέδου,
Σκύθην ἐσ οἴμον, ἀβάτον εἰς ἔγημαν.
"Ηφαιστε σοι δέ χεὶ μέλειν ἐπιτολᾶς,

A 2

As

VARIETAS LECTIONIS.

v. 2. ἀβάτον εἰς] ἀβάτον τὸ εἰς
Rob. Sed illud τε vim appo-
sitionis et metrum turbat.

v. 3. Ἡφαιστος] Hic Ald. et
Rob puncto distinguunt. Ste-
phanus autem recte cum se-
quentibus conjunxit, sublatu
distinctionis signo; reliqui
commate tantum exclamatio-
nem notant. μέλειν] μέλλειν
cod. Ar. mendose. ἐπιτολᾶς]
ἐπιτολᾶς Schol contra versum
et Aeschyli usum; cf. Pers.
785. Suppl. 1019. Lectionem
denique ἐπιτολᾶς confirmant
Eustathius qui h. l. citat ad
Hom. II. v. 25. Et Schol. Arist.
Ran. v. 826. It. Hesychius v.

Ἐπιτολᾶς. Lectionem ἐπιτολᾶς
in libro suo invenisse videretur
Thomas Magister voce ἐπερι-
λάμψην, nisi addidisset Aeschy-
lum ita scripsisse propter me-
trum. Quod cum ineptum
sit (metrum enim hac ipsa
lectione turbatur); non disipli-
net Abreschii ratio, qui haec
verba Thomae Magistri: καὶ
ἐπιτολὴ ἀντὶ τῆς προστυχῆς, οὐ δῆ
καὶ ἐπιτολὴ παρ' Αἰσχίῳ διὰ
τὸ μέτρον ἐν Προομθᾳ, muta-
ta distinctione hunc in mo-
dum sublevat, καὶ ἐπιτολὴ α.
τ. π. (οὐ δῆ καὶ ἐπιτολὴ) π. Αἰσχ.
δ. τ. μ. ἐν Πρ.

"Ας τοι πατήσε φέρτο, τόνδε πρὸς πέτραις.
 Τψηλακρίμοις τὸν λεωφγὸν ὄχυρόσα,
 Ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν αἰρέντοις πέδαις.
 Τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχυτε πυρὸς σέλας,
 Θυητοῖσι πλένεται ἀπαστεγενοῖσιδέ τοι
 Ἀμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δῆναι δίκην,

VARIETAS LECTONIS.

v. 6. ἀδαμαντίνων — πέδαις] μαντίνων δεσμῶν scriberent ἀδα-
 μαντίνοις πέδησιν αἴρεντοις πέ-
 τραις Cod. Ar. ἀδαμαντίνοις πέ-
 δησιν ἐν αἴρεντοις πέτραις Cod.
 Reg. A. At in Reg. B. εὐ-
 tamquam glossema superscri-
 ptum. ἀδαμαντίνους πέδησιν ἐν
 αἴρεντοις πέτραις Ed. Ald. Turn.
 Garb. Victor. ἀδαμαντίνους πέ-
 δαις ἐν αἴρεντοις πέτραις. Rob.
 ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν αἴρεντοις
 πέδαις Schol. Aristoph. ad Ran.
 Hanc lectionem ceteris omnibus
 praeferendam duximus. Non solum enim auctoritate
 Codicis, quem Scholiafestes ad-
 hibuit, sed etiam hoc argu-
 mento confirmatur, quod ex
 ea ceterarum lectionum ortus
 declarari optime potest. Li-
 brarius enim qui πέδαις scribere
 debebat, propter similitudinem
 clausulae e verso 4. repe-
 titit πέτραις. Quod ut cum priori-
 bus v. 6. verbis conciliari
 posset, fuerunt qui pro ἀδα-

μαντίνων δεσμῶν scriberent αἴρε-
 ντίνοις δεσμοῖς. Pro δεσμοῖς aliis
 vel ex glossa, vel ex collatione
 aliorum codicum scriperunt
 πέδησιν, vel πέδαις, post ἀδαμαν-
 τίνοις. Sic Hesych. δέσμαι in-
 terpretatur πέδαι. Solemnis
 autem est Aeschylus haec ver-
 borum structura: ἀδαμαντίνων
 δεσμῶν ἐν αἴρεντοις πέδαις. Sic
 v. 64. ἀδαμαντίνων σφηνὶς αἰθά-
 λη γνάθον. Stanlejus vero
 hunc versum ita emendandum putabat ἀδαμαντίνων δεσ-
 μοῖσιν αἴρεντοις πέδαις, quam
 lectionem suopte quoque in-
 genio repertam in textum re-
 ceperit Cl. Brunck; quae qui-
 dem quamvis sit elegans, ve-
 ritatis tamen insignibus caret.

v. 8. τοῦσδε τοι] τοῦσδε fine
 τοι, versu claudicante Rob.

v. 9. Scholiafestes monuit τὸ
 χ διὰ τὸ σφε; h. e. in codice
 suo voculam σφε signo χ nota-
 tam fuisse; hoc aliquis fecit
 vel

Ως ἀν διδαχθῆ τὴν Δίὸς τυραννίδα
Στέγεν, φιλανθρώπῳ δὲ πάνεσθαι τέσπε.

Η ΦΑΙΣΤΟΣ.

Κεύτος, Βίᾳ τε, σφῶν μὲν ἐγτολὴ Δίος
Ἐχει τέλος δῆ, καὶ δὲν ἐμποδὼν ἔτι.
Ἐγὼ δὲ ἀτολμός εἴμι συγγενῆ θεῖν
Δῆσαι βίᾳ φόρεσσαγη πρὸς δυσχειμέων.
Πάντως δὲ ἀνάγκη τῶνδ' ἐμοὶ τόλμαν σχεδεῖν.
Ἐξωράζειν γὰρ πατέρος λόγυς βαρύ.
Τῆς ὁρθοβέλας Θέμιδος ἀπυμῆτα παι,
Ἀνοντά σ' ἄκουν δυσλύτοις χαλκεύμασι
Προσπασσαλείσω τῷδ' αἰπανθρώπῳ πάγῳ,

15

20

"Iv'

A 3

VARIETAS LECTONIS.

vel propter insolentiam, quod nesciret i. q. αὐτὸν esse, vel quod spurium existimaret; vel quod tantum in σφε median litteram φ expungendam, et σι legendum censeret, ita ut in his verbis τοῦσδε — δέντης ad Prometheum oratio converteretur.

v. 12. σφῶν] σφῶν Ald. Rob. Victor. &c. At Brunckius erudit obseruat σφῶν apud Atticos poëtas semper monosyllabum esse, nec Aeschylus aevo in hujus vocis scriptura locum habuisse, cuius subscribendi mos postea demum invalerit.

v. 15. δῆσαι] δῆσαι Ald. mendose. πρὸς δυσχειμέων] πρὸς τῷ δυσχειμέων Rob. ubi articu-

lus e glossa intrusus est metro repugnante.

v. 16. τῷδ' ἔμοι] hac scriptura cum Brunckio V. Cl. uti malumus. Vulg. τῷδ' δέ μοι. τόλμαν] τόλμα MS. Ox. vitiōse.

v. 19. ἀνοντά σ' ἄκουν] recte dedit Victorius pro eo quod est in Ald. et Rob. ἀνοντά ἄκουν σι, quae lectio Spondaeum adversus metri Jambici leges in secundam regionem invehit.

v. 20. προσπασσαλείσω] προσπατταλείσω MS. Ox. perperam; illud enim Atticum est. πάγῳ] τόπῳ Rob. minus bene. πάγῳ significantius est, ac definitius. Hujus glossa est ἕρει, quod assert Morell. e marg. MS.

"Ιγ' ἔτε φωνὴν, ἔτέ τε μορφὴν βροτῶν
"Οψις, σταθευτὸς δὲ ἡλίς φοιβη φλογὴν
Χειρὶσσαί δέμειψεις ἄνθεσ, ἀσμένω δέ σοι
"Η ποικιλεύμαν νῦξ ἀποκρύψει φάσος.
Πάχυν δέ ἐώσαν ἥλιος σκεδεῖ πάλιν. 25
"Αεὶ δέ τε παιζόντος αὐχένηδόν πανεῖ
Τρέπει σ'. ὁ λαφῆσαν γάρ εἰ πέφυκέ πω.
Τοιοῦτ' ἀπηγόρεω τε φιλανθρώπις τρόπος.
Θεὸς θεῶν γάρ οὐχ ὑποπτήσσαν χόλον,
Βροτοῖσι τημὸς ὀποστασιά πέρος δίκης. 30
"Ανδ' ὧν αἰτερπῇ τήδε φρεγῆσις πέτραι,
Ορθοσάδην, σύπιος, εἰ καμπτῶν γόνου.

Πολλὰς

VARIETAS LECTONIS.

V. 21. μορφὴν βροτῶν] βροτῶν
μορφὴν Rob. Pro & Barthius
adversar. lib. VII. c. II.
conciinnius legi posse putat:
π. Non est autem quod vul-
gatum sollicitum.

V. 22. σταθευτὸς] στατεύεις Ald.
Sic Hesych. Στατεύει, θάλ-
πει. Idem tamen: Σταθευτός,
πεφλογησάντος ἥλιου, quae glos-
sa haud dubie ad h. l. perti-
net, adeoque vulgatam scri-
pturam confirmat.

V. 25. ἥλιος] ἥλιον Ald. vi-
tiose.

V. 28. ἀπηγόρεω] Sic ambo
Codd. Regg. a Brunckio col-
lati. Ed. Ald. (in qua vitiose
omissum est ν) Rob. Turn.
Viator. &c. Stephanus e co-

dice assert *ἀπηγόρεω*, quod pro-
bat Stanl. et recepit Morell.
Vulgatae sensus aequi bonus,
major auctoritas. τρόπος θεὸς
θεῶν] MS. Ox. ita distinguunt:
τρόπος θεός. Θεῶν γάρ &c. quod
sibi non displicere fatetur
Morellus, ita vertendum:
Talia consecutus es, quamvis sis
dens. At vero durum est h. l.
clausulam periodi, quae antecedente
versu melius finitur, sequentis
versus initium occupare. Et amat Aeschylus
hoc genus figurae, qua idem
verbum, sed diverso ca-
su, diverso etiam respectu de-
inceps ponitur.

V. 29. ὑποπτήσσαν] ὑποπτίσ-
σσων Turn. errore operarum.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

7

Πολλὲς δ' ὁδηγεῖς παὶ γόρεις αὐτοφέλεις

Φθέγξῃ. Δίὸς γὰρ δυσπαραιτητοι φρένες·

"Απας δὲ τραχὺς ἔστις αὖ νέον προτεῖ.

35

ΚΡΑΤΟΣ.

Εἶεν. τι μέθεις παὶ πατομικῆι μόστη;

Τὰ τὸν Θεοῦ ἔχθρον οὐ στυγεῖς θεού,

"Οστις τὸ σὸν θυητοῖς πρέσβωμεν γέρας;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Τὸ συγγενές τοι δεινὸν, ή δ' ἐμπλίκα.

ΚΡΑΤΟΣ.

Ξύμφηρος: αἰνητικῆι δὲ τῶν πατρὸς λόγων

40

Οἶν τε πᾶς; οὐ τέτο δειματινεῖς πλέον;

A 4

ΗΦΑ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 33. πολλὲς δὲ δειτ
Ox. quod ad vincendam ora-
tionem abesse nequit.

v. 35. νέον vis Ald. vitiose.
νέος Garb. νέος MS. marg. ap.
Morell. Vulg. fluxit a Rob.
in ceteras edd. Recte.

v. 39. τοι deest MS. Ox. hi-
ante metro.

v. 40. εἰμιθη] συμβει
mendose Ald. Rectius εἰμιθη
Rob. &c.

v. 41. οὖν τε πᾶς; εἰ In qui-
busdam veteribus libris ita
scriptum reperit Steph. οὖν
τε; πᾶς; εἰ — interrogationis
nota post τε et iterum post πᾶς

posita; quod ille recte sic ex-
plicat: ἄγα νομίζεις δύνατον εἴναι
ἀνηπτεῖν τῶν τε πατρὸς λόγων;
πᾶς; scil. εἰν ἀν δύνατόν; Na-
ctus est etiam, qui interro-
gationis nota post οὖν τε po-
posita, particulam πᾶς cum se-
quentibus jungerent; hoc ni-
mirum sensu: Num committere
potes, ut patris iusta negligas?
Qui fit, ut hoc non magis refor-
mides? Veruntamen in vulga-
ta sensus idem, vis vero ma-
jor inest, propter inversio-
nen particulae πᾶς ad finem
rejectae.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Ἄει γε δὴ νηλῆς σὺ, καὶ θρύσσει πλέως.

ΚΡΑΤΟΣ.

Ἄνοις γὰρ ἐδὲν τόδε θερνεῖσθαι. σὺ δὲ
Τὰ μηδὲν ὠφελεῖντα μὴ πόνει μάτην.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Ω πολλὰ μισηθέσσα χειραναξία.

ΚΡΑΤΟΣ.

Τί νῦν στυγεῖς; πόνων γάρ, ὡς ἀπλῷ λόγῳ,
Τῶν νῦν παρόντων ἐδὲν αἰτίας τέχνη.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Ἐμπατεῖς τὶς αὐτὴν ἄλλος ὠφελεῖ λαχεῖν.

ΚΡΑΤΟΣ.

Ἀπαντήτεράκεη πλὴν θεοῖσι ποιουμεῖν.

Ἐλεύθερος γὰρ ἔτις ἔτις πλὴν Δίος.

45

ΗΦΑΙ-

VARIETAS LECTONIS.

V. 42. *[ἀεὶ γε δὴ]* αἰεὶ τε δὴ ἐπράχθη ἀντί h. e. *omnia fieri*
Ald. Victor αἰεὶ τε (pro τε
mendose) δὴ Rob. Connexio
verborum γε postulat, non τε
θρύσσεις] θρύσσεις Rob.

V. 48. *[ὠφελεῖ]* ὠφελεῖ invito
metro. Ald. ἄλλος ὡ. λαχεῖν]
ὠφελεῖ λαχεῖν ἄλλος Rob. in-
versione metrum pervertente.

V. 49. *[ἄπαντ' ἐπράχθη]* ita
M.H. et edd. consensu. Stanl.
vel ἐπράχθη interpretandum
cum molesta aguntur, vel ἐπρά-
χθη molesta legendum censet.
Pauw. corrigit; ἄπαντα πρω-
χθη omnia sunt praeterquam etc.
Heathius ἄπαντ' ἐπράχθην pro

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

"Εγνωσε, τοῖσδε καὶ θάνατον τοῖσιν οὐκέτεντον εἶχω.

ΚΡΑΤΟΣ.

Οὕκουν ἐπείξη δεσμὸς τῷδε περιβαλλεῖν,

Ως μὴ σ' ἐλιγύοντα προσθερχθῆ ποτήρε;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρμεσθαι πάρε.

ΚΡΑΤΟΣ.

Λαζάρων νυν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγγυατεῖ σθένει

55

Ραιστῆς Σεΐνε, πασσάλευε πρὸς πέτρας.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Περανεγεται δὴ καὶ οὐ ματας τεῦργον τόδε.

ΚΡΑΤΟΣ.

"Αρεστε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.

A 5 Δευτέρη ημέρα

VARIETAS LECTONIS.

v. 52. οὐκέν] οὐκέν Ar.

v. 53 ἐλιγύοντα] Ita codicibus suis obsecutus scripsit Brunck; qui recte observat geminationem litterae ν in lectione vulg. ἐλιγύοντα peperisse prosodiae ignorantiam, cum in ἐλιγύον per se longum sit.

v. 54. φάλια] Ita Canter &c. φάλια Ald. Rob. Victor. φάλια Turn.

v. 55. λαζάρων νυν] Ita omnes edd. et Codd. collati, Stanlejus conj. βαζάρων νυν, sine causa idonea; Pauwijs, cui insolens ac durum videbatur νυν ad φάλια non ad Prometheus

trahi, excogitavit hanc lectionem: λαζάρων, νυν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγγυατεῖ σθένει φάσις τοῖσιν, πασσάλευε πρὸς πέτρας, qua nihil fingi potest impeditius. Nec opus est tali medela, cum inter omnes constet νυν utriusque numeri omniumque generum esse.

v. 56. πρὸς πέτρας] Horum verborum loco in quibusdam libris Steph. reperit ἐργάμενως, male ex v. 65. hoc translatum.

v. 58. μᾶλλον] μᾶλλα Rob. vitiōse scriptum pro μᾶλα, quod ipsum nec versus, nec sententia patitur.

Δενὸς γάρ εὐρεῖν πολέμων πόρους.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

"Ἄρσεγεν ἥδε γ' ὀλένη μυστικύτως.

60

ΚΡΑΤΟΣ.

Καὶ τήνδε γῦν πόρπατον αὐτοφαλῶς, ἵνε

Μάδη σοφιστὴς ὁν Δίος ναθέσερος.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Πλὴν τοῦδε αὖν θδεῖς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.

ΚΡΑΤΟΣ.

"Ἄδαμαντίνες γῦν οφῆνος αὐθάδη γνάθον.

Στέγων διαμπάξ πασσάλευ ἐργωμένως.

65

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Αἱ αἱ Προμηθεῦ, σῶν ὑπέρ στένω πόνων.

ΚΡΑΤΟΣ.

Σὺ δὲ αὖν κατονεῖς, τῶν Δίος τ' ἐχθρῶν ὑπερ-

Στέγεις; ὅπως μὴ σωτὸν σιντεῖς ποτέ.

ΗΦΑΙ-

VARIETAS LECTIONIS.

v. 59. πόρου] πόρον edd. et Codd. consensu. Sed ap. Marcellin. vit. Thucyd. ed Ducker p. 2. et ap. Schol. Aristoph.

Equ. v. 756. legitur πόρος, quae lectio praeter antiquitatem ideo se nobis commendavit, quod Aeschylus fere solet in tali orationis forma pluralia pluralibus jungere. Sic v. c. πονεῖς ἀμπλακημένων v. 112. ποχῶν τέρματα v. 100. &c. In Ar. legitur τόπον, male.

v. 62. Δίος ναθέσερος] ναθέ-
σερος Δίος adversus metrum Rob.

v. 64. αὐθάδη γνάθον, Στέγων]

αὐθάδει γνάθῳ Στέγων Garb. Vulgata praeter auctoritatem e Codd. variatione dictionis praefat.

v. 67. σὺ δὲ αὖ] σὺ δὲ Steph. in MS. reperit. Vulgata contextui aptior.

v. 68. ὑπερ στένεις] ὑπερ-56
νεις scribitur, ut antea v. 67. ὑπερστένω, Ald. Viator. Alteram scripturam refert Rob. quam a Stanilejo, Pauwio, Brunckio probatam servavimus. Post στένεις recte Steph. interrogationis notam posuit. In Ald. Rob. puncti signo distinguebatur.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ττ

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Ορέας Θέαμα μυσθέατον ἔμισσιν.

ΚΡΑΤΟΣ.

Ορῶ κυροῦται τόνδε τῶν ἐπαξίων.

Αλλ' ἀμφὶ πλευρᾶς μασχαλιστῆρας Βάλε.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Δρῖν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ ἄγασ.

ΚΡΑΤΟΣ.

Ἡ μὴν κελεύσω, καπνιθώντω γε πρός.

Χάρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίοι.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Καὶ δὴ πέπραμψα τιμηγον εὐ μακρῷ πόνῳ.

75

ΚΡΑΤΟΣ.

Ἐβρωμένως νῦν θεῖνε διατέρης πέδαις,

Ὦς ὁπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Ομοίος μορφῇ γλώσσοι σου γηρύνεται.

ΚΡΑΤΟΣ.

Σὺ μολθαίξε, τὴν δὲ ἐμίν αὐθαδίαν

Οργῆς τε τραχύτητα μὴ πίστησέ μοι.

ΗΦΑΙ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 69. ὅμιλον] Hoc loco Stephanus in Cod. interrogatio-
nisi notam invenit. Prae-
stat autem hanc ἑπον δεκτικῶς
efferti.

v. 73. καπνιθώντω γε πρός]
καπνιθώντως, πρός mendose Rob.

v. 74. χάρει κάτω, σκέλη δὲ]
χάρει, κάτω δὲ σκέλη Rob. in-
commode. κίρκωσον] κίρκωσον
Rob.

v. 75. πόνῳ] κρόνῳ Rob. Il-
lud aptius. Facilitatem la-
boris, non celeritatem signi-
fiebat Vulcanus.

v. 76. πέδαις] πέδαις Rob.
forte ex errore typographicō.

v. 80. τραχύτητα] θρασύτητα
affert Morell. e MS. marg.
Vulgatum aptius et exquisi-
tius.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Στέχωμεν, ὡς κάλοισιν ἀμφιβλισέρ' ἔχει.

ΚΡΑΤΟΣ.

Ἐνταῦθα νῦν ὑβρίζε, καὶ θεῶν γέρεος
 Συλλῶν, ἐφημέρεοι προστίθει. τι σοι γενελά τά
 Οἰοίτε θυγτοῖ τῶνδ' ἀπαντλήσαι πόνων;
 Ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
 Καλεστιν. αὐτὸν γέρε σε δέπτη προμηθέως,
 "Οτι τρόπῳ τῆςδ' εἴκυλισθήσῃ τύχης".

ΖΩΤΕΛΙΤΗ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΜΟΝΟΣ.

Ω διος αἰθὴρ νεὶ ταχύπτερος πνοσί,
 Ποταμῶν τε πηγαί, ποντίων τε κυμάτων
 Ἀνήρθμον γέλασμα, παρρητός τε γῆ,
 Καὶ τὸν πανόπτην πύλον ἥλις παλᾶ
 "Ιδεσθέ μ', οἵα πρὸς θεῶν πάσχω θέσις.

Δέρχεται δέσμοις αἰνίστοι;

Διακαναιόμενος τὸν μύρετῆ

Χρόνον αἰθλεύσω. τοιόνδ' ὁ νέος

Ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ

Δεσμὸν αἰνῆται.

Αἱ αἱ τὸ παρὸν, τὸ τ' ἐπερχόμενον

Πῆμα

VARIETAS LECTIONIS.

v. 87. τύχης] Quidam libri teste Stephano τέχνη; quae lectio nimis est artificiosa.

v. 90. γέλασμα] inepte et fine causa corrigit Pauw, reponendum censens γέλασμα.

v. 91. πανίστην] inutilis est conjectura Stanleji πάνοπτον.

v. 93. αἰνίστοι] αἰνίστοι Rob.

v. 95. αἰθλεύσω] αἰθλεύσω MS. Ar. Rob.

v. 98. αἱ αἱ] φεῦ φεῦ Ar.

Πῆμας σενάχω. πῇ ποτε μόχθων

Χεὶ τέρματα τῶνδ' ἐπιτέλαι;

100

Καὶ τοι τί φημι; πάντα προύξεπισαμαι

A

Σκεδάσ τὰ μέλλοντ', οὐδὲ ἐμοὶ ποταίνουν

Πῆμ' οὐδὲν ἔξει. τὴν πεπομένην δὲ χεὶ

Αἴσαν φέρειν ὡς φέρειν, γρυγάσκονθ' ὅτι

Τὸ τῆς ἀνάγκης ἐσ' αἰδήστον σένεος.

105

Ἄλλ' ἔτε σιγαῖν, ἔτε μὴ σιγαῖν τύχεις

Οἶντ' ἐμοὶ τάσδ' ἐσί. Θητοῖς γὰρ γέρεος

Πορῶν, ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέρβενημαι τάλαις.

Ναρθηποτλίρεων δὲ θηρῶμαι πυρὸς

Πηγὴν κλοπαῖαν, ηδὸν διδάσκαλος τέχνης

110

Πάσσοις βεροτοῖς πέρηνε, ναι μέγας πόρος.

Τοιῶνδε πονοὶς αὔπλοκημάτων τίνω,

Τπαιδειος δεσμοῖς πασσαλευτος ὥν.

ΠΡΟΜΗ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 99. πῆ] πῷ Ar. Ox. ete coll. v. 7. πέφην] Sic MS.

v. 100. τέρματα] τέρμη Ar. Ox. quod ut elegantius cum Brunckio, recepimus.

v. 102. τὰ μέλλοντ' εὖδ' εμοὶ] τὰ μέλλοντα εὖδε μοι Ald. Victor.

v. 108. ὑπέρβενημαι] ἐνέργημαι Steph. citat e MS.

v. 109. θηρῶμαι] Canter primus dedit Victor. πασσα-

λευτος Nihil opus.

v. 111. πάσσοι] πᾶσι, Ald. πασσαλευτος Ald. πεπασσα-

λευτος Rob.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

A, ἄ, ἔσ, ἔσ. τις ἀχώ, πρόσωπον ή τις λατή
Τις ὁδηγὸς προσέπειται μὲν ἀφεγγήν; 115
Θεόστος, η Βρέτειος, η περισσάμενη;
Ἴπετο τερμόν τις ἐπὶ πάγον;
Πόγων ἐμῶν Θεωρὸς, η τι δὴ θέλων;
Ορέατε δεσμώτην με δύσποτον θέσυ, 120
Τὸν Δίος ἔχθρὸν, τὸν πάτη θεοῖς
Δις' απεχθείεις ἐλθόντ, ὀπόσσι
Τὴν Δίος αὐλὴν εἰσοιχνεύσοιν,
Διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν. γράμματα
Φεῦ, φεῦ, τι ποτὲ αὖ πναθίσμα κλύν
Πέλας σιγάν; αιθήρ δὲ ἐλαφρεῖς 125
Πτερούγων ρύπαις ὑποσυρίζει.
Πλᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

εροφή α.
ΗΜΟΙΔὲν φοβηθῆσ· φιλία γὰρ οὐδὲ τάξις
Πτερούγων θεᾶσις αἱμάλλοις

Προσέ-

VARIETAS LECTIONIS.

v. 115. Arnald. animadv. Pauwio inserimus, quod et erit. p. 179. Choro tribuit hos versus Τις ἀχώ - περισσάμενη.

v. 116. Θεόστος] Sic Ar. Stanl. Brunick. Θεόστος Ald. Rob. Victor. Turn. περισσάμενη] περισσάμενη Ar. Rob.

v. 117. τερμόν τις ἐπὶ πά- γον] τερμόν τις πάγον Ald. Rob. Victor. τις metro et sententia postulante auctore

Pauwio inserimus, quod et Brunckius fecit.

v. 120. θεᾶσις Ald. Rob.

v. 122. εἰσοιχνεύσοιν] εἰσοιχνεύσοιν Ald. εἰσοιχνεύσοιν Ar. Rob.

v. 123. φιλότητα βροτῶν] φιλότητα τῶν βροτῶν Ar. Ox.

Ald. Rob. invito metro.

v. 128. τάξις] commate aut puncto distinguunt Edd. ante Brunck.

Προσέβα τόνδε πάγον, πατρώας 130

Μόγις παρεποῦσα φρένας.

Κραυπνόφορος δὲ εἴρη ἐπεμβαν αὐγεῖν.

Κτύπει γὰρ ἀχώ χάλυβος δῆμος εἰς τραγήν.

Ἐκ δὲ ἐπληξέ με τὰς θεμεζῶπιν αἰδῶν.

Σύνην δὲ ἀπέδιλος ὄχω πτερωτῷ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Αἴ, αἴ, αἴ, αἴ,

Τῆς πολυτένειας Τηδίος ἔνγονας,

Τοῦ περὶ πάσαν Θ' εἰλασσομένης

Χθόν' ἀναιμήτῳ δέματι πάιδες.

Πατρὸς Ὄλεανθ' δέρχεσθ', εσθίεσθ' 140

Οἴω δεσμῷ προσπορπάτος,

Τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις

Φρουραὶ ἀξηλον ὄχήσω.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 133. [ἄντρων] ἄντρων μν-
χὸν Ald. Rob. Victor. [ἄντρων]
fine μνχὸν Turn. μνχῶν af-
fert Morell. Causam lectionis
μνχὸν recte divinavit Brun-
ckius; imperito eum librario
adscribens, cui διῆκεν aut δι-
έσσεν non alium quam quar-
tum casum adsciscere vide-
batur.

v. 134. θεμεζῶπιν] θεμεζῶ-
πιν Schol. Ald. Rob. proban-
te Stephano. θεμεζῶπιν Vi-
ctor. in quod postea Bentle-
jus conjectura incidit Epist.

ad Mill. p. 76. θεμεζῶπιν
Turn. Hesychius θεμεζόπιν le-
gisse videtur; nisi apud eum
pro θεμεζόπιν legendum θε-
μεζῶπις.

v. 135. αῖ] bis tantum po-
nitur Rob. Turn. ter Stanl.
quater autem legendum esse
vidit Heath. ut sit basis ana-
paestica. Ita Cod. Reg. B.

v. 138. εἰλασσομένης] εἰλασ-
σομένη Schol. Rob.

v. 140. εἰλεοθ'] εἰλεοθε μ
Ar. Ox. Ald. Rob.

v. 141. προσπορπάτος Ox.

αντισχοφή α.

Δένσσω Προμηθεῦ φοβερὰ δὲ ἐμοῖσιν ὅσσαις

Ομίχλη προσῆγε πλήγης

Δακρύων, σὸν δέμας εἰσιδέσῃ

ζετ Πέτρεψ προσανυσινόμενον

Ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύματις.

Νέοι γάρ οἰανούμοι προστέος Ὄλύμπιοι,

Νεοχμῶν δὲ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως προστύνει,

Τὰ πρὸν δὲ πελάρως τὸν οἴστοι.

145

150

Ἀγγίως

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐι γάρ μὲν πότε γῆν, νέρθεν τὸν Αἰδο

Τοῦ νεροδέγμονος εἰς ἀπέραντον

Τάρταρον ἤκεν, δέσμοις ἀλύτοις

VARIETAS LECTONIS.

v. 146. δακρύων, σὸν δέμας] v. δὲ
vítio operarum bis positum
Ald. εἰσιδέσῃ] εἰσιδέσῃ scri-
ptum in quibusdam exem-
plaribus refert Schol.

v. 147. πέτρεψ] post Brun-
ckium, qui hanc lectionem
reperit in Cod. Reg. A. re-
cepimus, quia concinnius est
quam, quod in ceteris Codd.
et Edd. legitur, πέτραις.

v. 148. ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι
λύματις] ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύ-
ματις, adversus metrum. Ald.
Rob. Vulgata venit a Vi-
ctorio.

v. 150. v. δὲ νόμοις] v. δὲ
νόμους Ald. Rob. metro re-
pagnante. νερομοῖς δὲ νόμοις
Ox. ἀθέτως] ἀθέτως omnes
Codd. et Edd. ante Bentle-
jum, qui (ep. ad Mill p. 66.)
antiquam lectionem esse do-
cuit ἀθέτως. Hesychius
enim? Ἀθέτως, ἀθέτωμα, ἡ
εὐηντιτερεύεινος. Αἰσχύλος
Προμηθεῖ δεσμώτη. Pauwii
conjectura ἀθέτα vel ἀθέτω
jam nihil egemus.

v. 154. ἦμεν] Stanl. conj.
ἦμεν.

Ἄγριας πελάστας, ὡς μήτε Θεὸς,
Μήτε τις ἄλλος τοισδὲ ἐπεγύθει.
Νῦν δὲ αἰθέριον κίνυγμα ὁ τάλας
Ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθε.

155

ΧΟΡΟΣ.

εβ. β.
Τίς ᾧδε τληποτάρδιος
Θεῶν, ὅτῳ ταῦδε ἐπιχαρῆ;
Τίς οὐ ξυνασχαλῷ ποκοῖς
Τεῖσις, δίχα γε Διός; ὃ δὲ ἐπικότως αἴτιος
Θέμενος ἄγνωμπτον νόον,
Δάμνωται οὐρανίαν γέννων.
Οὐδὲ λήξει ποὺν σὲν ἢ πορέσῃ πέσει,
Ἡ παλαιόμενη τὴν δυσάλωτον ἔλῃ τις αρχάν.

160

ΠΡΟΜΗ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 155. ἀγρίως] al. ἀγρίος σημὶς καὶ εἰδώλον, φάντασμα
teste Steph. Illud elegantiū.
μήτε] μήποτε Ald. Rob. Vulgatum dedit Victor. ὡς
μήτ' ἐν Θεός conj. Heath. ita ut
Θεός in unam syllabam con-
trahatur. Verum particu-
lam ἀντὶ hic necessariam esse,
recte negat Brunck.

v. 156. ἐπεγύθει] ἐπιγύθει Rob.

v. 157. κίνυγμα] κίνυγμα in quibusdam Codd. reperit Steph. atque sic est in Turn. Lectio satis antiqua videtur, si modo ad hunc locum per-
tinet glossa Hesychii: Κίνυγ-
μα τὸ κενὸν τὰ σώματος, οἷον

v. 158. ἐχθροῖς] ἐχθροῖσιν Rob. ἐπίχαρτα] ἐπίχαρτα Ox. Ald. Rob. ἐπίχαρτα e Victor. ed. in ceteras fluxit; idque cum πέπονθα melius construitur.

v. 163. cum hic versus anti-
thetico suo qui est v. 182.
non satis respondeat, cuius
metrum est οωω|ο—|ο—|ο—|;
Arnaldus emendavit Θέμενος
ἄγνωμπτον τὸν νόον; Pauwius
τιθέμενος ἄγνωμπτον νόον, quod
melius. Morelli enim ratio
Θέμενος τὸν ἄγνωμπτον νόον ferri
nequit.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἡ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ προτεραιός
 'Εν γυνοπέδων αἰνιζομένου,
 Σχεισσέεις μακάρων πεύτανις,
 Δεῖξαι τὸ νέον βούλευμα, ὥφ' ἔτει
 Σκῆπτρον τημάς τ' ἀποσυλάσσαι. 170
 Καίτοι μ' οὐ μελιγλώσσοις πειθόεις
 'Επανιδάσιον θέλξει, σεργάσις τ'
 Οὐπότ' ἀπειλὰς πτήξας, τόδ' ἐγώ
 Καταμηνόσω, πρὶν ἂν ἐξ ὀχριῶν
 Δεσμῶν χαλάσῃ, ποιάς τε τίνειν
 Τῆσδ' αὐκάς ἐθελήσῃ.

ΧΟΡΟΣ.

αἵτινες. β.

Σὺ μὲν Θεούσι τε καὶ πηγαῖς
 Δύσαστον οὐδέν επιχαλᾶς,
 "Αγαν δ' ἐλευθεροσομένι.
 Ἐμὰς δέ φρένας πρέδησε διάτορος φόβος.
 Δέδια γάρ οὐκὶ σαῖς τύχας,
 Πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χεῖ σε

Τέρμα

VARIETAS LECTIONIS.

v. 171. καίτοι μ' ἡ] καὶ μ'
 2. τι Οχ. καὶ μ' & τοι Rob.

v. 173. ἐπανιδάσιν] ἐπανι-
 δαῖς claudicante metro. Rob.

v. 176. τίνειν] μοι τίνειν Rob.
 supplemento e glossa ducto,
 sed adversus metrum.

v. 177. αἰνιας] αἰνιας Rob. Ald.
 male.

v. 179. διάστοι] δισυχίαις
 quod pro varia lectione af-
 fert Morell. e marg. MS.
 glossam esse manifestum est.

v. 182. σαῖς τύχας] σὺς τύ-
 χας Οχ.

v. 183. πᾶ ποτε] ὅπῃ ποτε Οχ.

Τέρμα πέλσαντ' ἐσιδέν. αἰκίχηται γάρ
"Ηθεα, καὶ πέρας απαρέμυθον ἔχει Κρόνες ταῖς. 185

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οἰδὲ ὅτι τραχὺς, καὶ παρὸς ἐσιντῷ
Τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς· αὐτὸς ἐμπότες
Μαλακογνώμων
Ἐσαι ποδὸς ὅταν ταύτην ἁσισθῇ.
Τὴν δὲ αἰτέαμενον σοφέσσας ὄργην,
Εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητας
Σπεύδων σπεύδοντι ποθεὶς.

ΧΟΡΟΣ.

Πάντ' ἐπισίλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγους,
Ποιῶ λαβάν τε Ζεὺς ἐπὶ αἰτίαματι,

B 2

Οὔτως

VARIETAS LECTONIS.

v. 185. ἀπαρέμυθον] ἢ πα-
ρέμυθον Ox. Turn. quod prae-
laturum se fatetur Morellus,
nisi insolentia vocabuli παρε-
μυθον obstaret. Dubitat ni-
mirum an ἢ in ἀπαρέμυθον
producit possit. Sed et si Al-
pha privativum breve est,
hic tamen ob caesuram a poe-
ta produci potuit. Versus
autem hic cum antithetico
fuo v. 166. est daechylicus
Lagooedicus, constans e qua-
tuor daechylis et Syzygia tro-
chaica.

v. 186. τραχύς τε γάρ] Τρα-
χύς τε γάρ Ald. τραχύς τε γάρ
Cant. τε autem anapaestum
turbat.

v. 187. ψυκτας] ψυκτας oīo
Ald. Turn. Victor. Canter.
Sed ita versus duabus syllabi-
bis abundat; ultra dimetrum
enim hi Anapæsthi non ex-
currunt. Quare jam Stanle-
jus aut oīo, aut ψυκτας delen-
dum censuit; oīo melius ab-
eit; idque cum Brunckio de-
levi.

v. 189. ἁσισθῇ] Brunckius
in Codd. reperit annota-
tio V. L. φεχθῇ, cum hoc
scholio ἦγεν ὅταν πραχθῆσι τὰ
πρύμματα ὡς λέγω. Inepte.

v. 190. σοφέσσας ὄργην] σοφ-
έσσας τε ὄργην Rob. vitiose.

v. 191. ἀρθμὸν] ἀρθμὸν
Ald. Rob. ex errore librarii.

Οὗτος ἀτίμως καὶ πικρὸς αἰνίζεται
Διδαξεν ημᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτη λόγῳ.

195

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Αλγενὰ μέν μοι καὶ λέγεν ἐσὶν τάδε,
Αλγος δὲ σιγῆν πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
Ἐπει τάχις³ ἔργαντο δαίμονες χόλος,
Στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ἀροῦντο, 200
Οἱ μὲν θέλοντες ἐνβαλεῖν ἔργης Κρέον,
Ως Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τούμπαλην
Σπεύδοντες ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄργειν θεῶν.
Ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λᾶσα βουλεύων, πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα, 205
Οὐκ ἥδυνθην αἰμύλας δὲ μηχανὰς
Ἄτιμάσσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν,
Ωιοτ⁴ ἀμοχθεὶ πρὸς βίᾳν τε δεσπόσειν.
Ἐμοὶ δὲ μήτηρ, οὐχ ἀπαξ μόνον, Θέμις,
(Καὶ Γαῖα, πολλῶν ἴνομάτων μορφὴ μία,) 210
Τὸ μέλλον ἡ ιησαίνεστο προύτεθεσπίνει,
Ως εὐ κατ' ισχὺν, εὐδέ πρὸς τὸ καρτερόν

Χρείη,

VARIETAS LECTIONIS.

v. 201. ἔδρης] formam Io. nicam e codd. restituit Brunck. qua saepe Aeschylus utitur. Priores editt. ἔδρας consensu.

v. 203. ἄργειεν] ἄργετε Ald.

v. 205. χθονὸς] γῆς Ar. e glossa.

v. 206. αἰμύλας] αἰμύλας V. L. ap. Brunck. Post δὲ Rob. in-

serit με, quod scholio dēbetur, nec metro aptum est.

v. 209. ἐχάπτε — Γαῖα] ἐχάπτε μόνον Θ. ἀλλά ηγῆ Γαῖα Ald. versu duabus syllabis

abundante. Inepta est Pauwii conjectura ἐχάπτε νόμον Θέμις, h. e. κατὰ νόμον, quod ille interpretatur legum et juris respectu Themis.

Χρεῖ, δόλω δὲ, τοὺς ὑπερέχοντας προστεῖν. τοῦ τὸ 60
 Τοιαῦτ' ἐμὲ λόγοισιν ἐξηγουμέναι,
 Οὐκ ἡξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. 215
 Κεάτισα δή μοι τῶν παρεπώτων τότε
 Ἐφαλνεῖτ' εἶναι, προσλαβόντας μητέρας,
 Ἐκόνθ' ἔνοντι. Σηνὶ συμπαραστατεῖ.
 Ἐμοῖς δέ βελαῖς Ταχτάρες μελαμβαδῆς εἰ τοῦτο κύ
 Κευθμὸν παλύπτει τὸν παλαιγνῆ Κρόνον, 220
 Αὐτοῖς συμμάχοισι. τοιαῦτ' ἐξ ἐμοῦ
 Ο τῶν θεῶν τύραννος ὀφελημένος,
 Καπαῖσι ποναις ταῖσδε μὲν ἐξημείφατο.
 Ἔνει γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι.
 Νίσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποθέναι. 225

B 3

VARIETAS LECTONIS.

v. 213. χρεῖ] Haec lectio Dawesii ingenio debetur. Miscell. Crit. p. 332. χρεῖ ἦ Ald. Turn. Victor. χρεῖ ἦ Rob. ὑπερέχοντας] Sic Victor. ὑπερέχοντας Ald. Rob. quod praeferit Heathius, ut vitetur anapaestus in quarta fede. At hunc pedem in secunda et quarta Iambici carminis regione non semper a Tragicis evitatum fuisse constat. Et participium futuri h. l. multo aptius est.

v. 214. ἐξηγουμέναι Rob.

v. 217. προσλαβόντα] Hanc lectiōnē a Brunckio in cod.

Reg. A. ubi superscripta erat repertam, nos quoque vulgaratae προσλαβόντα praferimus. Frequens est enim ista casus enallage; et tamen altera lectio, quoniam ad μοι referatur, facilior est, ut προσλαβόντα quidem in dativum librarii mutare potuerint; vice versa non item.

v. 219. μελαμβαδῆς] μελεμβαδῆς Ald. et μελεμβαδῆς Rob. viciose. μελαμβαδῆς Victor. μελαμβαδῆς Ar. Reg. A.

v. 223. ἐξημείφατο] ἀντημείφατο Ar.

Ο δ' ἐν ἔρωτάτ', αἰτίαν πεδί ήγειρε.
Αἰκίζεται με, τοῦτο δὲ σαφηνώ. παντάς εἰς τὸν πόλεμον
"Οπεις τάχισα τὸν πατέρων ἐς θρόνον κατέβησεν
Ἐκαθέξετ', εὐθὺς δασκόσιν νέμει γέρεαν τὸν τετάρτον
"Αλλοισιν ἄλλα, καὶ διεσογήξετο
Αρχήν βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγου. 230
Οὐκ ἔσχεν οὐδέν, ἀλλ' αἰσθάσας γένος λαβεῖ τὸ πόλεμον
Τὸ πᾶν, ἔχοντεν ἄλλο φιτύσαις νέον.
Καὶ τοῖσιν οὐδεὶς αἰντέβασιν πλὴν ἐμοῦ.
Ἐγὼ δὲ ἐτόλμησ'. ἔξερυτάμην βροτές 235
Τοῦ μὴ διαρρέεσθενταί εἰς "Αἰδες μολεῖν.
Τῷ τοι τοιαύτῳ πημονάσι μάρπιτοραι,
Πάνταν μὲν ἀλγενεῖσιν, αἰτησίον δὲ ιδεῖν.
Θάντοις δὲ ἐν σκηνῇ προθέμενος, τέτε τυχεῖν
Οὐκ ἡγίασθην αὐτὸς, ἀλλ' αἰνῆλεως
"Ωδ' ἐργάζεται, Ζηνὶ δυσκλεῖης θέα. 240

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTIONIS.

v. 226. ἐρωτᾶτ'] additur καὶ μῆς q. d. pro τολμέεις Victor. Cantic. τολμης subintell. τολμης probat Morell. τολμης conj. Steph. Optime Valkenaer ad Eurip. Phoeniss. 856. lectionem Scholiaeta defendit, ἐγὼ δὲ ἐτόλμησ', quem eum Brunckio fecutus sum, ἔξερυτάμην] ἔξελντάμην Rob. Victor. ἔξελντάμην Ar. Lectionem, quam in textu posuimus praeferunt Ox. Turn. Cant. Brunck.

v. 232. οὐδέν] οὐδένα Ald.

v. 233. φιτύσαι] φιτέσσαι Rob.

v. 235. ἐγὼ δὲ τόλμησ'] ἐγὼ δὲ τολμης Ald. Rob. τολ-

v. 237. τῷ τοι] perperam omisum τοι Rob.

ΧΟΡΟΣ.

Σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰχασμένος,
"Οστις, Προμηθεῦ, σῖστον οὐ ξυνασχαλᾶ
Μόχθοις· ἐγὼ γάρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
Ἐχειζον, εἰσιδεῦσά τ' ἡλγύνθην κέαρ.

245

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Καὶ μὴν φίλοις ἐλεεῖνὸς εἰσοράψῃ ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

Μή που τὶ προύβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Θνητές τ' ἐπαυσα μὴ προδέξεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

Τὸ πεῖον εὐρών τῆσδε φάεμακον νόσος;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας πατώκισα.

250

ΧΟΡΟΣ.

Μέγ' ὀφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Πρὸς τοῖςδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ἀπασκα.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' εφήμερος;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἄφ' ἔ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

B 4

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

- v. 243. [ξυνασχαλᾶ] Vulg. trum producendam ξὺν scri-
συνασχαλᾶ. Sed affentior bendum censet.
Brunckio, qui ad veteris At-
ticae dialecti normam, ubi-
que post syllabam longam
aut vocalem brevem ob me-
- v. 245. [ἡλγύνθην] Ald. Rob.
v. 248. [Ὥητοις τ' ἐπανου] Ita Victor. etc. Θητοῖς ἐπαν-
εῖ Ald. Rob.

ΧΟΡΟΣ.

Τοιούσθε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιόμαστιν

Αἰνίζεται τε, πεδαμῇ χαιρῆ ποκῶν;

Οὐδὲ εἶνι ἄθλα τέρματα σοι πρεπείμενον;

255

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οὐκ ἄλλο γέ σύδεν, πλὴν ὅταν κεῖνα δοκῇ.

ΧΟΡΟΣ.

Δέξει δὲ πᾶς; τις ἐλπίς; οὐχ ὁράεις ὅτι

"Ημαρτες; ὡς δὲ ημαρτες σύτεροι ἔμοι λέγεναι

Καθ' ήδονήν, σοι τὸ ἀλγος. ἄλλα ταῦτα μὲν

Μεθάμεν· ἄθλου δὲ ἔκλυσιν δύτεις τινές.

260

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐλαφρέον, ὅστις πημάτων ἔξω πόδας

Ἐχει, παιδευεῖν νεθετεῖν τε τοὺς παῖδες

Πράσσοντας. Λέγω δὲ ταῦτα ἀπαντά ηπιστάμην,

Ἐκάνω ἐκάνω ημαρτον, αὐτὸς ἀρνίσθομαι.

Θυντοῖς δὲ αἴρηγων, αὐτὸς εὐρέμην πόνος.

Οὐ μήν τι πονοῖς γέ φόρην τοιαῖσι με

Κατισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,

Τυχόντ' ἐρήμου τεῦδε ἀγείτονος πάγου.

270

Καὶ μοι τὰ μὲν παρένται μηδέποτε ἄχη,

Πεδοῖ

VARIETAS LECTONIS.

v. 257. ἐδούσιν] ἐδέντειν Rob.

v. 267. θυντοῖς δέ] abest δέ Rob.

v. 258. κείνω] ἐκείνῳ Ald.

v. 268. οὐ μήν τι] οὐ μήν τοι

v. 262. ἄθλων men-
dose Ald. ἄθλων Rob.

Ald. οὐ μήν τοι cod. Viteb.

v. 265. Heathius conj. τὸν
παῖδες πρύσσουν scil ut anapae-

trumque adversus metrijam-
bici leges.

παῖδες γέ] abest Ald. Rob.

v. 271. καὶ μοι] καὶ τοι Rob.

marg. MS. ap. Morell.

Πεδοῖ δὲ βάσαι τὰς προσερπούσας τύχας ^{ΙΜΟΥΠΗ}
 Ἀνούσας ὡς μάθητε διὰ τέλεως τὸ πῶν.
 Πειθεσθ' ἐμοί, πειθεσθε, συμποιήσατε
 Τῷ νῦν μογοῦντι ταυτά τοι πλανωμένη ^{Η.} 275
 Πρὸς ἄλλος ἄλλον πήμονή προσιδένει.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ ἀνούσαις ἐπεθώξας
 Τοῦτο Πρόμηθευ,
 Καὶ νῦν ἐλαφρῶ ποδὶ κρουπνόσυτον
 Θάλιον προλιποῦσ', αἰθέρα θ' ἀγνὸν, 280
 Πόρευ οἰωνῶν, ὄηροίσση
 Χθονί τῆδε πελῶ, τοὺς σοὺς δὲ πόνες
 Χεῖγχα διαπάντος αἴσσαι.

B 5

PRO-

VARIETAS LECTONIS.

v. 272. τύχας] βλάβης Schol.

v. 274. πειθεσθε συμποιήσα-
τε] Cod. Viteb. répetit μη
post alterum πειθεσθε versu
non ferente.v. 275. ταῦτα] ταῦτα Schol.
Ed. Turn. Brunck. minus be-
ne ad sensum.v. 276. πρὸς ἄλλος ἄλλον] Sic Ald. Rob. Turn. πρὸς ἄλ-
λον ἄλλην marg. MS. ap. Mo-
rell. minus eleganter; nam
prosopopoeiae decor perit.v. 279. κρουπνόσυτον] κρυ-
πνόσυστον Codd. Regg. Ald.
Turn. &c. Simplici autem σ
cribendum esse, ut metro fa-
tisfiat, monuit Bentl. Diss. in
Phal. Epist. p. 140.v. 280. θάλιον] dedit Brunek
e codd. Regg. θάλιον Ald. Rob.
Turn. αἰθέρα θ' ἀγνὸν] αἰθέρ'
ἀγνὸν Ald. Rob. Vulg. dedit
Victor.v. 281. ὄηροίσση] ὄηροίσση
Ald. Rob. Turn. Victor.

v. 283. ἀϊσσαι] ἀϊσσει Rob.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ. ΩΚΕΑΝΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Ηκω δολιχῆς τέρμα κελεύθουται αὐγή, πάντα
Διαμειψάμενος πρὸς τὴν Προμηθεῦν, τοῦτον τὸν περιγυρῶν τόνδε σιωπήν

Γνώμην, στομίων ἀτεργή, εὐθύνων.

Ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, οὐδεὶς συναλγεῖ.

Τό τε γάρ με, δονῶ, ξυγγενὲς ἔτως.

Ἐσαναγυνάζεις χάρις τε γένεται, τοῦτον τὸν πολὺν

Οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονας μοίραν.

Νείμαιμ', οὐ σοι, συναλγεῖν τοῦτον πολὺν

Γνώστει δὲ ταῦτα ὡς ἔτυμα, οὐδὲ μάτην.

Χαριτογλωσσεῖν ἐν μοι φέρε γάρ,

Σήμαντι ὁ τοιούτοις οὐδὲν ξυμπρέσσεται.

290

295

Οὐ

ΟΤΗ

VARIETAS LECTIONIS.

v. 288. συναλγεῖ] Ita scri-
bendum censuit Pauw; recte,
ut anapaestus certus sit. Vulg.
ξυναλγά Ald. Rob. Turn.

v. 292. νέμαιμ'] νέμομαι Ald.
Rob. γε νέμαιμ Turn. Garb.

v. 293. γνώσαι] Sic Athene-
naeus, qui hunc locum citat,
lib IV. p. 165. D. ed. Casaub.
γνώσῃ codd. & Edd. omnes.

ἔτυμα — μάτην] Athenaeus
1. 1. totum hunc versum ita
profert, γνώσαι τάδε ὡς ἔτυμα
γ' ἐδὲ γάρ μάτην. Metro autem
aptior est lectio vulgata, quam
praebet Rob. Post γνώσῃ Cod.

Viteb. omittit δὲ quod ad vin-
ciendam orationem necessariū est. Id. & pro ἔτη. Pro.
ἔτυμα Ox. habet ἔτύπια.

v. 294. Χαριτογλωσσεῖν] σε
χαριτογλωσσεῖν Cod. Viteb. Ed.
Ald. inepte; nam sic, quod
communiter eloqui deberet
Oceanus, id ad singularem
Promethei personam transfer-
ret. οὐ χαριτογλωσσεῖν Rob.
haud melius. Lectio recepta
e Victor. in cett. edd. translit.

v. 295. ξυμπρέσσειν] συμ-
πρέσσειν Ald. Rob. Victor. &c.
ante Brunck.

Οὐ γάρ ποτέ ἔρεις ὡς Ὁμεανοῦ
Φίλες ἐσὶ βεβαιότερος σοι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐα, τι Χείμας; καὶ σὺ δὴ πάνω ἐμῶν
Ηκεῖς ἐπόπτης; πᾶς ἐτόμησας, λίπων
Ἐπώνυμόν τε φεῦμας καὶ πετρηρεφῆ
Αὐτόντιτ' αντέρει, τὴν σιδηρομήτορος
Ἐλθεῖν ἐσ αἰγαν; οὐδὲ θεωρήσων τύχας
Ἐμὸς ἀφίξους, καὶ ξυναστχαλῶν κακοῖς;
Δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Δίος φίλον,
Τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδας,
Οίσας ὑπὲρ αὐτοῦ πημοναῖσι κακηπτομασι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Οὐδῶν Προμηθεῦν, καὶ πολεμάνεσαι γέ σοι
Θέλω τὰ λώσοι, καὶ περ ὄντι ποιίλω.
Γίνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρέπεις
Νέες· νέος γάρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
Εἰ δὲ ἀδε τρεψάσι καὶ τεθηγμένες λόγυς
Τριψεις, τάχ' εὖσι, καὶ μαργανὸν ἀνωτέρω
Θαλάσση, καλύπτει Ζεὺς, ἀστέ σοι τὸν νῦν χέλον.

Παρόν-

VARIETAS LECTONIS.

- v. 296. ποτὲ ἔρεις] ποτε φίλος MS. Morell.
Ox. Ald.
- v. 297. φίλος] additur εἴτε MS. Turn. Victor. Stant.
pro Schol. Rob. e glossemate.
- v. 298. σὺ δὴ] δὴ abest Rob.
- v. 301. αὐτόντιτ'] αὐτόντις Ald.
- v. 309. μεθάρμοσαι] μεθάρμοσον Cod. Viteb. quod vul-
gato cur praferendum sit, non video. μεθάρμοσον marg.
- MS. Turn. Victor. Stant.
μεθάρμοσε Rob.
- v. 312. ἀνωτέρω] ἀπωτέρω Rob.
- v. 313. θαλάσση] θαλάσση Ald.
Rob. Turn. καλύπτει] καλύπτει Ald.
καλύπτει MS. Viteb. At optati-
vum sensus et particula ἀν re-
quirit. Id. v. sq. μίκρων.

Παρέντας μόχθων παιδίαν εἶναι δονεῖν.
 Ἄλλ' ὁ ταλαιπώρε, ὃς ἔχεις ὄργας ἀφεσ, 315
 Σήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγούς.
 Ἀρχεῖτος σοι φείνομαι λέγειν ταῦδε·
 Τοιάυτα μέντοι τῆς σύγχρονης ὑπηγόρου
 Γλώσσης, Προμηθεῦ, τάπιχειρα γίνεται.
 Σὺ δὲ οὐδέποτα ταπενεῖς, οὐδὲ εἴκεις πανοῖς, 320
 Πρὸς τοῖς παρόντας δὲ ἀλλα προσλαβεῖν Θέλεις.
 Οὐκον, ἔμοιγε χρώμενος διδασκοάλω,
 Πρὸς πέντετα πάλλον ἐκτενεῖς, ὄρῶν στι.
 Τρεῖς μόναρχος οὐδὲ ὑπεύθυνος κατεῖ. 325
 Καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἴμι, καὶ πειράσομαι,
 Εὖν δύναμαι, τῶνδε σ' ἐκλῦσαι πόνων.
 Σύ δὲ ἡσύχαζε, μηδὲ σύγχρονη λαβθεστέραι.
 Ή οὐκ οἰσθ' αὐτογενῆς, ἀν περισσόφρων, στι.
 Γλώσση ματαίᾳ ζημίᾳ προστείβεται;

ΟΙΣ

ΠΡΟΜΗ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 316. τῶνδε] τῶν Ald. clau-
dicante metro.

v. 317. λέγειν] λέγων Ar.

v. 319. τάπιχειρα] bene
monet Brunckius, erasin ad
metrum necessariam esse, ne-
que adeo, ut vulgo, scriben-
dum τὰ πίχειρα.

v. 320. πανοῖς] πανῶν MS.
Viteb. quod haud injuria praef-
fert Zeunius, quia constructio
verbi εἴκειν cum genitivo ra-
rior est, neque tamen Graecis
plane insolita; adde quod

gratius ad aures accidere vi-
detur εἴκεις πανῶν, quam εἴκεις
πανοῖς.

v. 327. λαβθεστέραι] λαυго-
σόρεις Ald.

v. 328. περισσόφρων] περισ-
φρων Ald. Rob. Lectio recepta
venit a Turn.

v. 329. προστείβεται] vera
lectio ed. Victor. cuius glo-
fsema est altera προσίνεται,
quam habent Ald. Rob. Turn.
Garb. &c. praeter Brunckium,
qui Victorianam restituit.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ζηλῶ σ' ὅθ' οὐνεὶ ἐπτὸς αἰτίας πυρεῖς, 330
 Πάστων μετασχῆν παὶ τετολμηκὰς ἔμοι.
 Καὶ νῦν ἔασσον, μηδὲ σοι μελησάτω.
 Πάντως γὰρ οὐ πείσαις νῦν οὐ γὰρ εὔπιθής.
 Πάπταινε δὲ αὐτὸς μὴ τι πημανθῆς οδῷ.

ΟΚΕΑΝΟΣ.

Πολλῷ γέ αἱρένων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφις, 335
 Ἡ σαυτόν· ἔργῳ κού λόγῳ τεκμαίρομαι.
 Ορμώμενον δὲ μπορεῖς ἀντιπάσσης.
 Αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἔμοι
 Δώσειν Δι', ὃσε τῶνδε σ' ἐκλύσαι πόνων.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τὰ μέν σ' ἐπαινῶ, καὶ δαμῇ λίξω ποτέ. 340
 Προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
 Μηδὲν πόνει. μάτην γὰρ, οὐδὲν ὥφελῶν
 Ἐμοὶ, πονήσεις, εἴ τι παὶ πονεῖν θέλοις.

ἌΛΛ

VARIETAS LECTONIS.

v. 330. αἰτίας] *Grulus Rob.* male repetitum e verū antecedente.

v. 332. μηδὲ] *μὴ* δὲ *Ald.* μηδὲν *Rob.*

v. 333. εὐπιθής] *εὐπειθής* in-vito metro. *Ald Rob. Viteb.*

v. 340. τὰ μέν — ποτὲ] *Elegans quidem est Valckenarii conjectura, quam ad Eurip. Phoeniss. v. 1723. protulit, forte scil. scripsisse Aeschylum, τὰ μέν σ' ἐπαινῶν διδαχῇ λίξω ποτὲ, non tamen adeo certa, ut eam Brunckius in lo-*

cum vulgatae, quam omnes Mf. et Edd. exhibent, reciperere debuerit. Etenim vulgata ἐλλειπτικῶν sic exponi potest, τὰ μέν σ' ἐπαινῶν, καὶ δαμῇ λίξω ποτὲ ἐπαινῶν, et laudo te, nec umquam laudare desinam. Similiter supra v. 164. sq. δέκαταινοι οὐραῖς γένουν, εὖδε λήζει (sc. δαμωμένος) πρὶν ἂν η κορέσῃ πέια &c.

v. 343. θέλοις] *Ita Rob. Viteb. Reg. B.* quod particulae ei aptius quam vulg. θέλεις.

Ἄλλ' ήσύχαζε, σαυτὸν ἐκποδὰν ἔχων.

Ἐγὼ γάρ οὐκ εἰ δυσυχῶ, τοῦδε ἔνεκεν

Θέλοιμ' ἀν ως πλείσοις πηγαντὶς τυχέν.

345

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Οὐ δῆτ', ἐπει με καὶ πασιγνήτες τύχει

Τείχος Ἀτλαντος, ὃς πρὸς ἐσπέρες τόπες

Ἔστηκε, κιν' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς

Ὥμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐόγκαλον.

Τὸν γηγενὴ τε Κιλμιῶν οἰκίτσαρο

Ἄντερων ιδίῳ ὄψεις, δάσιον τέρας,

Ἐκατοντακάρηνον πρὸς Βίον χειρούμενον

Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς αὐτέτι θεῖς,

Σμερδνάῖσι γαμφηλῆσι συρίζων φόνον.

350

355

Ἐξ

VARIETAS LECTIONIS.

v. 345. ἔπη] Atticissimum auctore Dawesio post Brunckium restituimus, cum certi omnes ediderint ἔπη.

v. 348. ὃς πρὸς] ὃς ἐσ Rob.

v. 349. ἔπη κιν'] ἔπη πλων conj. Petitus Obs. misce.

III. 24. Sed nihil mutandum docuit Abreschius, qui etiam Eustathium allegavit ad Odyss. A. p. 18. 26. ubi hic versus ita legitur, ut eum omnes Edd. et Codd. Mss. exhibent.

v. 350. ὥμοις] ὥμοις Rob.

v. 353. ἐκατοντακάρηνον] Ita omnes. ἐκατογνάρηνον Pauw; qui dubitat in principio versus duo anapaestos positos fuisse. Et recepit Morell.

qui cum hac forma comparat enatōγκαιρ, ἐκατόπιτος, nisi malis ἐκατοντακάρηνον in pronuntiando corripere, q. d. ἐκατοντακάρηνον. Nos Brunckio assentimur, qui nihil mutandum censet.

v. 354. πᾶσιν ὃς] ὃς πᾶσιν Rob. metrum pervertens. πᾶσιν ὃς Stanl. conjicit, ut ana-paeustum ejiciat. Non opus est.

v. 355. σμερδνάῖσι γαμφηλῆσι] Sic Ald. Brunck. σμερδνάῖσι γαμφηλᾶῖσι Victor. δεναῖσι γαμφηλᾶῖσι Rob. διναῖσι γαμφηλᾶῖσι legitur in Eudociae Iuvæ nuper a Cl. de Vil-lioison edita pag. 406. mendo-se. φόνον] φόβον Schol. Rob.

Ἐξ ὅμιλτων δὲ ἵσταστε γοργωπὸν σέλας,
 Ως τὴν Διὸς τυφαινίδ' ἐκπέρσων βίᾳ·
 Ἀλλ' ἥλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἀγρυπνον βέλος,
 Καταβατῆς κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
 ὁ αὐτὸν ἔξεπληξε τῶν ὑψηγόρων
 Κοριπασμάτων. φένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς
 Ἐρεψαλάθη πᾶξεβροντήθη σθένος.
 Καὶ νῦν, ἀχρέον καὶ παρέγεντος δέμας,
 Κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίς
 Ἰπόμενος βίησον Αἰτναῖς ὑπό·
 Κερυφαῖς δὲ ἐν αἰγαῖς ἡμενος μιδροντιπεῖς
 Ήφαισος, ἐνθεν ἐνρεγγύσονται ποτε
 Ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ὄγραις γνάθοις
 Τῆς παλλιπάρχεις Σικελίας λευκὰ γύας.
 Τοιόνδε Τυφὼς ἔξαναζεσε χόλον
 Θερμοῖς ἀπλήσεις βέλεσι πυρεπνέεις γάλης,
 Καιπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἥθελακαμένος.

ΠΡΟΜΗ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 357. ἐκπέρσων βίᾳ] ἐκπέρ-
 σαι θέλων Ald. Marg. MS. e
 glossa Grammatici qui futu-
 rum participii sic declarabat.

v. 358. ἀγρυπνον βέλος] ἀγριον
 οὐλας V. L. ap. Steph. Potterus
 ad Lycophr. p. 381. conj.
 ἀγρυπνον, ut sit epitheton Jovis,
 non fulminis. At vulgata ra-
 tio elegantior est.

v. 363. πανάπορον] πανάπορον Ox.
 Ald. παράπορον Vit. & cit. Steph.
 Futilis est, quod nescio cui in
 mentem venit ap. Morell.
 πανάπορον, q. d. πανάπορον. Nec

melius πανάπορον i. e. ἀφορεῖ
 Marg. MS. ap. eund.

v. 365. ἵππεμενος] ἵππεμενος
 Codd. & Edd. omnes. ἵππ-
 ονος conj. Steph. item Gedike
 in verf. germ. Pythiorum Pin-
 dari; quod cur receperim ex-
 posui in comm. ad h. l. ἵππεμενος
 alicubi reperit Brunck. βίησον]
 e Cod. Reg. B. vulg. βίησον.

v. 369. λευκὰς] λευκὰς Rob.

v. 371. θερμοῖς] θερμοῖς Rob.
 Victor. θέρμης Stanl. δινοῖς
 conj. Panw. male. ἀπλήσεις]
 Gedike l. l. conj. ἀπλήσος. Sed
 vide Commentar. ad h. l.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Σὺ δὲ οὐκ ἀπείρος, οὐδὲ ἐμοὶ διδασκαλίας

Χείρεις· σεαυτὸν τῶς ὅπως ἐπίσασαι

Ἐγὼ δὲ τὴν παρεύσαν αὐτλήσω τύχην,

Ἐς τὸν Δίος φέροντα λαφύρη χόλον.

375

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Οὔκουν Πρεμπθεῦ τοῦτο γνώσκεις, ἔτι

Οργῆς νοσούσης εἰσὶν ιατροὶ λόγοι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ πάσῃ,

Καὶ μὴ σφειργῶντα θυμὸν ισχυρὴν βίᾳ.

380

ΩΚΕΑ.

VARIETAS LECTIONIS.

v. 376. λαφύρω cit. Turn.

v. 377 - 380. Οὔκει — βίᾳ]

Latinus poeta, nescio quis, Attius fortasse, apud Ciceronem Tusc. III. 7. hos versus ita reddidit: Oc. Atqui Prometheus, te hoc tēnere existimo, Mederi posse rationem iracundiae. Pr. Si quidem quis tempestivam medicinam admovens Non agravescens vulnus illidat manu, unde Steph. conjiciebat nostrum pro ὄργης νοσήσης scriptisse ψυχῆς νοσήσης, quae lectio occurrit in commemoratione h. l. apud Plutarchum εὐ τῷ παραπομπῇ πρὸς Απολλώνιον init. et apud Eustath. in Iliad. 696. 33. Putabat nimis Steph. latinum poetam verbo iracundiae expressissime graecum ψυχῆς νοσήσης. Cui Pau-

wius hoc opponit, ὄργην proprie esse omnem animi appetitum et affectionem, sive bonam, sive malam; existimatque ψυχῆς ex interpretatione Grammatici, qui ignorantiam vim substantivi ὄργης nomine vocabulo explicaverit ortum esse. Quae quamquam probabiliter dicta sunt, aequo jure tamen aliquis dicere possit vocabulum ὄργης glossema esse, quo Scholia festi videruntur vocabulorum ψυχῆς νοσήσης uno verbo exprimere voluerit. Ex quo conficitur, utrinque lectionis ὄργης et ψυχῆς momenta fere paria esse, nec, ut nunc est, certi quidquam de iis definiri posse.

v. 379. μαλθάσσῃ] μαλθάσῃ
Ald. Rob.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Ἐν τῷ προμηθεϊσθαι δὲ καὶ τολμαῖν, τίνει
Ορέας ἐνυῖσαν ξημιαν; δίδασκι ἔμει.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μόχθον περισσὸν, πουφόνου τ' εὐηθίσαν,

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Ἐα με τίνει τὴν νόσον νοσεῖν, ἐπεὶ
Κέρδισον, εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.

385

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐμὸν δοκήσει ταύτηλάνημ' εἶναι τόδε.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Σαφῶς μ' ἐσ σίκον σὸς λόγος σέλλει πάλιν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μὴ γάρ σε θεῆντος ὄντος εἰς ἔχθραν βαλῃ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

Η τῷ νέον θωκοῦντι παγυησατεῖς ἐδρασ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τούτῳ φυλάσσου μὴ ποτ' αἰχθεοθῇ κέσῃ.

390

ΩΚΕΑ-

VARIANTES LECTIONIS.

v. 381. προμηθεϊσθαι] Sic
Rob. et Codd. Regg. idque
cum Valckenario ad Phoeniss.
1475. et Brunckio praetuli-
mus alteri προμηθεϊσθαι, quod
habent Ald. Turn. Victor. Viteb.
cod. Viteb.

v. 384. τίνει τὴν νόσον] τίνει
τὴν νόσον Ald. Rob. receptam
lectionem praeiverunt Ox.
Turn. Brunck.

Vol. I.

v. 387. σέλλει] σέλλει Ox.
πάλιν] πάλαι Cod. Viteb.

v. 389. θωκοῦντι] θωτοῦντι
Ald. Turn. Victor. quod vel
glossema est lectionis rece-
ptae, vel e similitudine se-
quentis vocabuli παγυησατεῖς
natum. θωκοῦντι est in Mf.
Regg. Viteb. νέας θωκοῦντι MS.
Marg. Morell. (non autem
Aldina, ut in hujus editione
falso notatum est.)

C

ΩΚΕΑΝΟΣ.

'Η σὴ, Πρεμηθεῦ, ξυμφορὰ διδάσκαλος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Στέλλε, κομίζε, σῶε τὸν παρόντα γοῦν.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

'Ορμωμένω μοι τόνδ' ἐθώυξες λόγουν.

Λευχὸν γάρ εἰμιν αἰθέρος Φαιόει πτεροῖς

'Ο τετρασπελῆς οἰωνίς σύμμενος δὲ τ' αὐτὸν

Σταθμοῖς ἐν οἰκείοις πάραψεν γόνυν.

395

ΧΟΡΟΣ. ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ.

τροφή.

Στένω σε τᾶς οὐλομένες
Τύχας Πρεμηθεῦ,
Δακρυσίσαντον δ' αὐτὸν ὅσσων

Padi-

VARIETAS LECTONIS.

v. 394. λευχὸν γάρ εἶμων] λευχῶν γάρ εἶμων Rob. Vulgatum edidere Ald. Turn. &c. φαιόεις] φαιός Ald. φαιεις Rob. Victor. φαιόεις Turn.

v. 395. ὁ ante τετρασπελῆς addidit Brunck.

v. 396. Ante Stanlejum in omnibus edd. chorica, quae sequuntur, monostrophicā erant. Sed priora epodica esse primum recte intellexit Stanlejus, quorum constitutionem

absolvit Heathius. Epodica igitur sunt, quae a v. 397-424. leguntur; et Strophe quidem a v. 397-405. Antistrophe a v. 406-414. Epodus a v. 415-424. pertinet. Tum sequuntur monostrophicā a v. 425-435.

v. 397. ταῦ] ταῦ Turn.

v. 399. δακρυσίσαντον δ' αὐτὸν ὅσσων] Ita edd. omnes, ante Brunckium, qui Heathium sequutus delevit δ', ut versus hic anti-

- ‘Ραδινῶν ἔός πορειάν 400
 Νοτίοις ἐπεγέζε παγαῖς.
 ‘Αμέγεστα γὰρ τάδε Ζεὺς
 ἴδιοις νόμοις πρατύνων,

C 2

Της-

VARIETAS LECTONIS.

antithetico melius responde-
 ret. Sed hoc opus non est, cum
 in Stropharum & Antistro-
 pharum versibus antitheticis
 non requiratur, ut syllabae
 syllabis, pedes pedibus, sed
 tantum metra metris respon-
 deant, quod non uno loco
 Heathius ipse monuit. Jam
 versus antitheticus Μεγαλο-
 ωχίμονα πέρχει — est Ionicus
 a minore. Ionicus a minore
 vel ex solis Ionicis constat,
 vel etiam alios pedes v. c.
 Epitritos recipit. Versus
 antistrophes tertius Μεγα-
 λωχίμονα πέρχει — constat
 duobus Ionicis a minore
 | 00 -- | 00 -- | : ideo non
 opus est ut strophicus ei op-
 positus eosdem pedes habeat;
 sufficit si ei metrum Ionicum
 a minore conservetur, quod
 non perit, si cum editionibus
 & codd. omnibus legamus
 διαφοράντος δ' αὐτὸν. Tum
 enim versus ionicus a minore
 constat pede ionicō, et epitrito
 secundo | 00 -- | - v | - - | .

Particula δὲ antem more Ae-
 schyleo h. l. abesse nequit.
 cf. locus simillimus v. 145.

v. 400. φαδινῶν ἔός] φαδινὼ
 λειβούτρα ἔός Ald. Rob. Ox.
 φαδινῶν λειβούτρα ἔός Turn.
 Victor. Sed λειβούτρα recte
 delendum censuit Heathius,
 quem cum Brunckio sequi-
 tur. Non solum enim hoc
 participio metrum plane tur-
 batur, sed etiam sententiae
 concinnitas perit. Ortum
 vero est hoc emblema e falsa
 lectione ἐπεγέζα pro ἐπεγέζε,
 quam librarius declarare vo-
 lens inferuit λειβούτρα.

v. 401. νοτίοις] νοτίου Turn.
 ἐπεγέζε] ἐπεγέζα Ald. Rob. Turn.
 Victor. &c. Sed Cod. Reg.
 A. praebet veram lectionem
 ἐπεγέζε, quam Heathius conje-
 ctura afflicatus erat.

v. 402. ἀμέγεστα — πρατύνων]
 ἀμέγεστα γὰρ τάδε, Ζεὺς δ' ἴδιοις
 νόμοις πρατύνων Rob.

Ὄπερέσθανον θεῖοις
 Τοῖς πάρος δείκνυσιν αἰχμάν. 405
 αὐτιστ. Πρέσπασα δὲ ἦδη σονέυ
 Λέλαικε χῶρα,
 Μεγαλοσχήμονα παρέχω-
 σπερπῆ σένεσσα τὰν σὰν
 Ξυνομαίμοναν τε τιμᾶν,
 Όπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς
 Ἄσιας ἔδος νέμονται,
 Μεγαλοσόνοις σοῖς
 Πήματοι συγκάμνουσι. Θυητοί
 ἐπιώδει. Κολχίδος τε γὰς ἔνομοι
 Παρθένοι, μάχαις ἄτεροι,
 Καὶ Σκύθης ὄμιλος, οἱ γὰς
 Ἐσχατον πάρον ἀμφὶ
 Μαιῶτιν ἔχουσι λίμνας,

Ἄρε-

VARIETAS LECTONIS.

v. 405. θεῖοις τοῖς πάροις] τοῖς πάροις θεῖοις Ald. Turn.
 Victor. θεῖοις τοῖς πάροις Rob.
 Viteb. Ar. θεῖοις τοῖς dedit
 Brunck ad Heathii emenda-
 tionem.

v. 405. δείκνυσιν] ἐδείκνυσιν
 Ar. δυνάμει vitiose Viteb.
 αἰχμάν] αἰχμήν. Viteb.

v. 408. μεγαλοσχήμονα παρ-
 χωπερπῆ] corruptam scriptu-
 ram μεγαλοσχήμονα ἀτέ οὐχ. ex-
 hibet Ald. μεγαλοσχήμονα τ'
 οὐχ. Rob. Turn. παρέχωπερπῆ
 recte emendavit Heath.

v. 409. σένευοι] σένευοι Rob.
 σένευσα rel. Ar. Ox. τὰν σὰν] τὰν
 σὰν Ald. τὸν σῶν Rob. τὰν
 σῶν est a Turn.

v. 413. σοῖσι] σοῖς Ald. Rob.
 Victor Codd. Regg.

v. 416. μάχαις] Ita Schol.
 Ox. codd. Regg. quod post
 Brunckium recepimus. μάχης
 Ald. μάχαις Rob. μάχαις Ox.
 Turn. &c.

v. 418. πάρον] τόπον πάροις Ald.
 e conglomeratione verae lec-
 tionis & glossae. τόπον fine
 πάροις Rob. MS. Viteb.

Ἄρεβίας τ' ἄρειον ἄνθος, 420

Τψικημνόν θ' οἱ πόλισμα

Καυκάσος πέλας νέμονται,

Δάιος στρατός, ἐξυπερώ-

ροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

μονος. Μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις 425

Δαμέντ' ἀκαμαντοδέτοις

Τιτᾶνα λύματις εἰσιδόμενι Θεῶν

Ἄτλανθ', ὃς αἰὲν ὑπεριόχον σφένος

Κρατεῖον οὐρανίον τε πόλου

Νάρτοις ὑποσενάζει·

Βοῖς δὲ πόντοις κλύδων

Συμπτυγῶν, σένει βυθὸς,

C 3

Κελοι-

VARIETAS LECTONIS.

v. 420. ἄρειον ἄνθος] Sic
Ar. Codd. Regg. Accedit
Viteb. in quo cur Zeunius
hanc lectionem ἄνθος vitiō-
sam esse pronuntiaverit, non
allegor. Est enim haec lo-
cutione nostro familiaris. cf.
loca a Morello et Brunckio
laudata Pers. 59. 250. 921. qui-
bus adde Agam. 205. Altera
autem lectio ὕπος, quae prae-
ter Brunckianam ceteras edd.
omnes obsedit, glossema τῷ
ἄνθος esse perspicuum est.

v. 425. πρόσθεν ἄλλον] πρόσ-
θεν στὸν ἄλλον Ald. Etiam Ox.
addit στ. Sed glossae debe-
tur.

v. 426. ἀκαμαντοδέτοις] Stanl.
conj. ἀκαμαντοδέτοις; sine causa.

v. 427. Θεῶν] Θεῶν Rob.

v. 428. "Ατλανθ'" Schol.
legit "Ατλανθ'". Ita vero ap-
positio perit, quae hic ad sen-
sum necessaria est.

v. 430. νάρτοις] ὕποις conj.
Stanl. praeter necessitatem.
ὑποσενάζει] Sic Ar. Ox. codd.
Regg. Viteb. item edd. Ald.
Turn. unde Brunckius resti-
tuit. ὑποβασάζει Rob. Cant.
Stanl. Verum de hoc loco
ne sic quidem, ut arbitror,
persimilato, vidē quae disputa-
vimus in Excursu ad h. v.

v. 432. βυθὸς] βυθὸς Rob.

Κελαῖνος δ' Ἄιδος ὑποβέβημει μυχὸς
Γᾶς, παγαὶ δὲ ἀγνοεύτων ποταμῶν
Στένουσιν ἄλγος οἰτέρον.

435

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μή τι χλιδῆ δοκεῖτε μήτ' αἰθαδίῃ
Σύγεν με συνοίσθε δέ δάπτομαι κέασ,
Οἳων ἐμοιτὸν ὡδε προσέλοιμενον.

Kairos

VARIETAS LECTONIS.

v. 434. πηγαι] πηγαι Ald. illud constat, aspirationem apud veteres ita ore & stilo expressam fuisse, ut consonantis litterae potestatem haberet, quandoque etiam duplicas, ita ut syllaba seu vocalis brevis sequente littera aspirante seu digammate produceretur, quod quin hic factum sit dubitandum non est. „ Haec tenus Brunckius V. C. Ceterum hujus rei ignoratio complures lectiones aut conjecturas peperit. προστιλλέμενον Ald. Rob. Victor. προστιλλέμενον Garb. προστιλλέμενον Turn. (a στιλλός) προστιλλέμενον Schol. β. Steph. Garb. προστηλιμένον conj. Stanl. clavis affixum (quemadmodum Schol. α. sed alio loco nempe in paraphasi v. 438. sqq. προσηλωμένος exponit ὥλοις πεπαρεύεται, quae glossa cum pertineat ad vocabulum προσήλης, Stanle-

v. 436. μή τι] Sie Ald. Victor. &c. μήτοι Rob. Brunck. Sed μή τι connexioni verborum aptius est.

v. 438. προστιλλέμενον] Ita scribendum, et proswolumenon pronuntiandum esse docuerunt Dawelius Misc. Crit. feft. IV. et Brunckius ad h. I. „ Spiritus enim quem nunc asperum vocamus olim littera fuit, quam non superne, sed intra versum in ceterarum serie scribere solebant. Sive autem illius litterae forma fuerit eadem quae E longi five H, seu digamma Aeolicum quod diversimode pro variis temporibus formatum fuit,

jus

Καίτοι θεοῖς τοῖς νέοις τούτοις γέρεα
Τίς ἄλλος, οὐδὲν, παντελῶς διάσπειν; 440
Ἄλλ' αὐτὰ στργά. καὶ γὰρ ἐδύλεισιν αὖ
Τριῶν λέγουμε τὸν βεστὸν δὲ πταλομάρτος
Ἀκούσαθ', ως σφᾶς, μητρὸς ὅτας τὸ πρίν,

C 4 Etrus

VARIETAS LECTONIS.

jus eam oculorum aberrationē
ductus luc traxisse videtur.)
προστριψάμενον conj. Pauw.
aut quod ei magis placebat
προστριψάμενον. Heathius deni-
que aut ὡς γε προστριψάμενον ita
quidem violarum, aut ὡς γε
προστριψάμενον, ita quidem clavis
affixum reponendum esse cen-
febat.

v. 439. η γω] η εγω Rob.

v. 441. εἰδούσιον αὐτόν] Abre-
schius legendum esse suspicatur
vel καὶ γὰρ εἰδούσιον εἰ — —
vel καὶ γὰρ εἰδούσιον αὐτόν. Sine
causa idonea. Non enim quia
haec forma aliquoties apud
alios auctores occurrit, ideo
etiam hic Aeschylo obtuden-
da est. Quod autem Scholia-
stens α. sic legisile putat in pa-
raphrasi ad v. 439. sqq. ubi
verba Aeschyli sic circumseri-
buntur: ἐν γινωσκόταις φρο-
γειν λέγων τοιάντα περισσὸν λέ-
γω, id nimis incertum est,
quam ut in eo sit aliquid
praesidii quaerendum.

v. 442. τάντα] ταῦτα marg. MS.

Morell. ταῦτα Ald. πταλομάρτα

πταλομάρτα Edd. omnes ante

Brunckium; in cujus codd.

quidem similiter ut in edd. le-

gebatur πταλομάρτα. Sed in cod.

B. minutissimis litteris scri-

ptum: πταλομάρτα, ἀ εἰχον προ-

ταῦτα, καὶ εἰρώνειαν. Id sic emen-

dat Brunckius: πταλομάρτα,

πταλομάρτα εἰρώνειαν. Υρ. πταλομάρτα,

ηγειν ἀ εἰχον προτέρεοι ἀνθρώπων.

Jam priorem lectionem πταλ-

ομάρτα non hanc quidem ob-

causam cum Brunckio prae-

fero, quod Scholiaстae β. nota-

λέγει δὲ εἰρώνειος non possit ad

alteram lectionem πταλομάρτα re-

ferri; (nam cum πταλομάρτα

danna hic pro bonis humano

generi collatis dicantur, uti-

que et hoc ironicum esset.)

sed potius ideo praefat πταλ-

ομάρτα, quod verborum con-

textui aptius est. Cum enim

Jupiter nimium hominum

amorem Prometheo vito ver-

tislet, eumque in criminibus,

propter

⁷ Εννεας ἔθηκε, καὶ φρενᾶν ἐπιβόλει.

Δέξω δὲ, μέμψιν αὐτοῦ αὐθεώποις ἔχων,

⁴⁴⁵ Άλλ' ὃν δέδωκεν εἴνοισιν ἔξηγούμενος.

Οἱ πεῖται μὲν βλέποντες ἐβλέπουν μάτιν,

Κλύοντες οὐκ ἥπατον ἀλλ' ὀνειρέατον

Άλιγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρέον

Ἐφυσον ἐπῇ πάντας, κούτε πλινθυφές

Δόμεις προσείλας ἥσαν, οὐ ξυλεγγίαν

Κατάρυχες δὲ ἔνοισιν, ὡςτ' αἴσιοις

Μίσγικες, ἄντες ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.

⁷ Ήν δὲ οὐδενὸς αὐτοῖς οὔτε χείματος τέμπας,

Οὔτε αὐθεμάδεις ἥρος, οὔτε καρπίκες

450

Θέρευς

VARIETAS LECTONIS.

propter quae tali poena afficiendus videretur, posuisset, h. i. beneficia hominibus tributa eleganter πταισικά δι- cuntur, sicut in eadem re v. 112. vocabulo αἰσηλαγημάτων usus erat. Heathii vero conjectura τῶν βιοτοῦ εὑρήματα depravatio potius quam emendatio est.

v. 444. ἐπιβόλλεις] Ita Rob. Victor. &c. ἐπιβόλλεις Ald. Turn. Garb.

v. 449. ἀλίγηνοι] ἀλίγηνοι Ald. χρόνοι] Biov. cod. Ar. Viteb. quod est glossema vulgatae.

v. 450. πλινθυφές] πλινθυνεῖς Rob.

v. 451. προσείλας] προσέλας Ald. Rob. Victor. eodem sen-

su. Sed illud rarius occurrit, ideoque genuinum esse probabilius est. Quare id aucto-ribus Dawesio misc. p. 272, et Brunckio ex ed. Turn. Garb. restitutimus. τῶν] τοιν edd. omnes ante Brunckium, qui ἥσαν (pro ἥδεσον) e codd. A. et B. reposituit. Praeiverat tamen Pierson in add. ad p. 174. notar. ad Moerin Attic.

v. 452. ὡς' ἀίσιοις] ὡςτ' αἴσιοις Ald. Rob. Victor. Vulgatam edidit Turn. eamque probant Dawes. & Brunck. Accedit Eustathii auctoritas, ad Odyss. IV. Itaque Pauwi commentum ἀεισοδοι semper in cavernis habitantes facile abjici- mus.

Θέρεος βέβαιον ἀλλ' ἀτερ γνώμης τὸ πᾶν

Ἐπρωσσον, ἐς τε ὅν σφιν αὐτοῖς ἐγώ

Ἀστρων ἔδειξα, τὰς τε δύσκολτες δύσεις.

Καὶ μὴν αὐτῷ μὲν ἔξοχεν σοφισμάτων

Ἐξεῦρον αὐτοῖς, γεωμετρίαν τε συνθέσεις,

Μνήμην δὲ απάντων μετομόρφωσεν ἐργάνην.

Καζευξα πρῶτος ἐν ζυγίσιοι πνάδασλε

Ζεύγλησι δελεύοντας σάγματιν δὲ, ὥστε

460

C. 5.

Θυητοῖς

VARIETAS LECTONIS.

v. 457. ἀντολᾶς] ἀντολᾶς
cod. Vitemb.

v. 459. σοφισμάτων] νοοφισμάτων
in quibusdam libris scri-

ptum fuisse notat Schol. a. e
qua quidem lectione quam-
vis putida & inepta ille ta-
men sensum aliquem elicere,
aut potius extudere conatur.
At quis nescit plurimis ex
hoc genere hominum tam
dura esse ilia, ut vel filices
concoquere possint?

v. 460. 461. συνθέσεις Μνήμην
δὲ ἀπάντων] Speciosa est Hem-
sterhusii emendatio (ad Lu-
cian. Tom. I. p. 88.) γραμμά-
των τε συνθέσεις, μημῆς ἀπάντων
μ. ε. neque tamen adeo certa
aut necessaria, ut Brunckium
imitari debeamus, qui eam
in textum recepit. Vulgata,
quam omnes Codd. & Edd.
tuentur, optime explicari po-
test. Prometheus artem scri-

bendi, pariter atque artem
memoriae a se inventam &
mortalibus traditam esse glo-
riatur.

v. 461. ἐργάνην] Sic ap. Stob.
Edd. omnes ante Brunck.
ἐργάνην.

v. 463. ζεύγλησι] Sic uter-
que Cod. Reg. a Brunckio
collatus. ζεύγλησι Ald. Rob.
Turn. &c. ζεύγλησι in cod.
aliquo repertum probat Steph.
σάγματιν δὲ] Edd. omnes &
Codd. habent σάγματιν δὲ, quod
quamquam olim fervari posse
putabam, si cum Schol. a. ita
explicaretur q. d. δελεύοντα
και ἐν ζεύγλησι, και ἐν σάγμασι,
postea tamē multis rationis
bus inductus, quas in Com-
mentario ad h. l. exposui,
certissime mihi persuasi ve-
ram esse lectionem σάγματον,
quam Pauwius conjectura af-
secit.

Θυητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
Γένονται. ὥφ' ἄρματά τ' ἡγαγον φιληππεῖς 465
Ἴππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούστου χλιδῆς.
Θαλασσόπλανυτα δὲ σύτις ἀλλος αὐτὸς ἐμοῦ
Διησπερέ εὔρεται τίλιαν ὅχηματα.
Ταιῶτα μηχανήματ' ἔξειρὸν τέλας
Βροτοῖν, αὐτὸς αὐτὸς ἔχω σόρισμ', ὅταν 470
Τῆς γὰρ παρούσης πηροῦς ἀπαλλαγῇ.

ΧΟΡΟΣ.

Πέπονθες αἰεῖς πῆμ', αποσφαλεῖς φρενῶν

πετεῖα επρί τελεῖον πλάνην
Ζητεῖν V. **Πλάνη**
VARIETAS LECTONIS.

secutus est; quamque facilissime librarii sive ex scriptura male intellecta, sive ex glossa quadam adjecta, in σώμασιν mutare potuerunt. Tam Faber Ep. 67. reponendum existimabat σώμασιν. Sed id aptum non est. Brunckius in textum invexit κέντροισιν, quod quidem sensum efficit bonum, & commodum, quem a Brunckii judicio expectabes; veruntamen plane est arbitrarium; nec ullo modo si Aeschylus ita scripsisset, comminisci aliquis possit, qui factum sit, ut pro κέντροισιν librarii scripserint σώμασιν.

v. 465. γένονται] Ita recte ediderunt Morell. & Brunckius (auctore Dawesio misc. cr. p. 272.) γένονται quod in

ceteris omnibus legebatur foliœcum est. ὥφ' ἄρματά τ' ἡγαγον] Ita rescripti Canteri auctoritatem secutus. ὥφ' ἄρματά ἡγαγον Ald. Rob. &c. Sed ita defideratur conjunctio copulativa. ὥφ' ἄρματά τ' conj. Steph. quod recepit Brunck. Sed pluralis concinnior.

v. 468. εἴρεται] εἴρεται Ald. Rob.
v. 469. ἔξειρὸν τέλας βροτοῖν] ἔξειρὸν τ. βροτοῖν Rob. Sed praeferendum participium, ut in loco similī v. 239. 240.

v. 470. αὐτὸς εἰ] αὐτὸς δὲ εἰ Rob. quod respondet lectioni λέξεων.

v. 472. αἰεῖς] Propter legem illam quea anapaestum e paribus jambici carminis regionibus plane exulare jubet, Dawesius synizesin in αἰεῖς fieri,

Πλάνη πανὸς δὲ λατῆσ ὡς τις ἐσ νόσον
Πεσὼν, αἴθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
Εὑρεῖν ὄποιος φαεμάνοις ιόστημος.

475

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τὰ λοιπά με πλέον, θαυμάση πλέον
Οἵδες τέχνας τε καὶ πέρος ἐμησάρην.
Τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐσ νόσον πέσαι,
Οὐκ ἦν αἰλέξην' οὐδὲν, οὐδὲ βρέσιμον,

VARIETAS LECTONIS.

fieri, & *εἰς* pronuntiandum
esse statuit. Affentior autem
Brunckio, &c. quibus tragicos
illius legis non ubique curio-
fos fuisse certum est.

v. 473. φρενῶν πλάνη] φρε-
νῶν. πλάνη Ald. φρενῶν. πλάνη
Rob. φρενῶν πλάνη Turn.
φρενῶν πλάνη Victor. πλάνη
dedit Brunck. e cod. Reg. B.
πλάνης] πλάνη cod. Viteb.
τις] ὡς τις Ald. quod constru-
ctio verborum respuit. Rob.
ὡς τις Turn. Victor recte.
ὡς τις cod. Viteb. metro non fe-
rente.

v. 475. ιόστημος] ιόστημον Ald.
v. 476. τὰ λοιπά με πλέον
θαυμάση πλέον] post πλέον Ald.
commate, post θαυμάση pun-
cto distinguit Ald. Rob. τὰ
λοιπά με cod. Viteb. θαυμά-
ση] θαυμάση Turn. forte

olim scriptum fuit θαυμάση

Brunck.

v. 477. τέχνας τε] τέχνας τι
Turn. πόρος] ὀδλας Ald. Turn.
Victor. Cant. Stanl. Vulga-
tum legitur in Ar. Regg. Rob.
apud Schol. β. item in Schol.
ad Aristoph. Equ. v. 756.

v. 478. ἐσ νόσον] Sic Codd.
Regg. A. B. Ceteri εἰς νόσον.
Illud cum Brunckio, ubi co-
dices addicunt, praeferimus:
quia Attici poetae, nisi ubi
metri necessitas cogeret, εἰς &
ἔτω, quam εἰς & εἰτω scribere
maluerunt.

v. 479. 480. ἐδε - ε - εδε] So-
lius Brunckius e codd. Regg.
A. B. reposuit ἐτε - ε - εδε.
Nullam vero idoneam ratio-
nem video, eūr a vulgata dis-
cedamus. cf. Hoogeveen V. C.
doctr. part. Gr. c. 39. S. II. §. 9.

Οὐ χριστὸν, εἰδὲ πιστὸν, ἀλλὰ φαεμόνων 480
 Χρέος κατεσκέλλοντο, πειν ἐγώ σφίσι
 Ἐδειξέτε πράσσεις ἡπίον ἀνεσμάτων,
 Άλις τὰς απόστασας ἔξαρινονται νόσους.
 Τρόπους δὲ πολλούς μαντικῆς ἐστοίχισε,
 Κάρηνα πρώτος ἐξ ὑπεράσπων ἀ χεὶ 485
 "Τηναρ"

VARIETAS LECTONIS.

v. 480. πιστὸν] πιστὸν quod πρὶν ἀν ἐγώ Brunck. metri subinsergitur conj. Gilb. Gaulminus, probantibus Garbit. Pauw. & Morello. Et hic quidem delicias facit, cum fibi propter ὄντος τὴν πλα-
 ορε negat & χριστὸν ἀδὲ πιστὸν. Quot enim loca refingenda essent, si omnia, ubincunque occurront, similiter cadeantia expungere vellemus! Gaulminus πιστὸν graecum non esse somniabat, quem exemplis refutavit Stan. vid. Commentar. ad h. I. Pauwio ordo verborum in βροτίσιον — χριστὸν — πιστὸν haud satis ad logicorum normam directus esse videbatur. Id poetae curant scilicet! Lectio πιστὸν confirmatur etiam Eustathii auctoritate, ad Odyss. Δ. 226. πιστὸν quod in marg. MS. scriptum commemorat Morell. glossema est.

v. 481. χρέος κατεσκέλλοντο] χρέοις, κατεσκέλλοντο Ald. Rob. πρὶν ἐγώ] πρὶν γέτιν ἐγώ Rob. Pauw.

πρὶν ἀν ἐγώ Brunck. metri sublevandi causa, quod necessarium esse recte, ut opinor, negavit Morell. quia πρὶν saepius producitur. Vid. loca ab eo commemorata. Hom. Il. β. 348. Od. ο. 393. cf. infra v. 776. πρὶν ἀν legisse videri potest Schol. α. neque tamen certum est, eum ἀν in codice suo reperiisse. Talia enim paraphraseos causa Scholiaстae centies adjiciunt.

v. 482. ἀνεσμάτων] lectio-
 nem περισμάτων, quam e marg. MS. citat. Morell, et in codice Reg. B. superscriptis librarius, recte observat Brunckius scrip-
 toris negligentiae deberi, cuius menti obversaretur vox πράσσεις in eod. versu. Simile erroris exemplum supra occurrit v. 389.

v. 483. ἔξαρινονται] ἔξαρι-
 βονται Ald. aut errore libra-
 rii, aut ex adnotatione a Grammatico forte adjecta in textum irrepli.

Ὄπαρε γενέθαι, πληδόνας τε δυσκοίτες
 Ἐγνώριστος αὐτοῖς ἐνοδίες τε συμβόλες,
 Γαμψωνύχων τε πτήσον σιωνῶν σπεθρῶς
 Διάρριος, οἵτινες τε δεξιοὶ φύσιν,
 Εὐάνυμοι τε, καὶ δίασταν ἥπτινοι 490
 Ἐχουστὸς ἔκαστοι, καὶ πέριοι ἀλλήλους τίνες
 Ἐχθροὶ τε καὶ στέργηθροι, καὶ συνεδέσσοις
 Σπλάγχνων τε λειότητας, καὶ χρονὸν τίνες
 Ἐχοντες ἀντὶ ἐνὶ δαιμονοῖς πέριοις ἥδοντιν
 Χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εἰμορφίαν 495
 Κνίσσῃ τε κῶλα συγκαλυπτὰ, καὶ μακρὰν
 Οσφὺν πυξώσας, δυστέκμαρτον εἰς τέχνην
 Ωδῶσσα θιητούς καὶ φλογωπὰ σήματα
 Ἐξωματωσα, πρόσθεν ἅντ' ἐπάργεμα.
 Τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα· ἐνεργεῖ δὲ χθονὸς
 Κεκρυμμέν' αὐθεώποσον ὡρελήματα,
 Χαλκὸν, σιδῆρον, ἄργυρον, χειρόν τε τίς
 Φήσειν ἀντὶ πάροιτον ἐξενρρέν εἶμοι; 500

Οὐδεῖς,

VARIETAS LECTONIS.

- v. 489. τε δεξιοὶ] τε h. l. v. 498. θιητὸς] θηητὸς Viteb. abest cod. Viteb. Ald. Rob. genuina tamen lectione superscripta.
- v. 490. εὐάνυμοι τε] εὐωνυμοὶ τε Ar. Ox. Turn. v. 502. ἀργυροῖ] coli-signum incommode ponitur Turn.
- v. 492. ἐνεδέσσας] συνεδέσσας Ald. Rob. Turn. v. 503. Φήσειν ἀντὶ] φήσειν ἀντὶ Stani. errore operarum in Pauwiana repetito, quem tamen in notis deprehendit Pauwius.
- v. 494. δαιμονοῖς] δαιμονοῖς Grot. v. 497. ὁσφὺν] ὁσφὴν mendose Ald. in qua etiam totus hic locus male distinguitur.

Οὐδεῖς, σάφ' οἶδε, μὴ μάτην φλύσαις θέλων.
Βραχῆ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
Πᾶσαι τέχναις βροτοῖσι ἐν Ποσειθέας.

505

ΧΟΡΟΣ.

Μὴ νῦν βροτοῖς μὲν ἀφέτει παροῦ πέρα,
Σαυτοῦ δὲ αἰγῆι δυστυχοῦντος. ὡς ἐγὼ
Εὔελπις εἴμι τῶνδέ σ' ἐπι δεσμῶν ἔτι
Αὐθέντα, μηδὲν μέον ἰσχύσειν Δίος.

510

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οὐ ταῦτα ταύτη Μάρῃ πω τελεσφέρεσ
Κεκάνει πέπεωται, μυρίσις δὲ πημονεῖ,
Δύσις τε παμφθεῖσ, ὥδε δεσμὰ φυγγάνω.
Τέχην δὲ αἰδύκης αἰσθενεσέρα μαρῷ.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 504. σάφ' οἶδε, μὴ] σάφ' θεῖν, an ita distinguendum
οἴδ, εἰ μὴ citat Turn. e cod. λυθέντα, μηδὲν μέον ἰσχύσειν,
Et sic est in Viteb. haud male. Δίος, ut λυθέντα ἵππο Δίος. Nen-
Brunkius e variis lectioni-
bus colligit, olim etiam le-
ctum fuisse, εὖθεις, σάφ' οἴδ, ἦ
μὴ μάτην φλύσαις θέλων.

v. 505. συλλήβδην μάθε] συλλήβδην μάθεis Viteb. men-
dose.

v. 509. τῶνδε] Hoc Schol. a-
jungit cum εὐελπίς εἴη parum
apte. τῶνδε σ'] τῶνδε Ald. hi-
ante metro et sensu.

v. 510. ισχύσειν Δίος] Hoc
Pauwium offendit, quia sta-
tim Oceanitides rogant, τι
γένος πέπεωται Ζηνὶ πλὴν διεὶς ηγε-
τεῖν; ideoque dubitat utrum
legendum sit ισχύσειν τονδε scil.

v. 511. ταύτη] ταύτη Ald.
Rob. τελεσφέρεσ] τελεσφέρεσ
perperam. Forte autem ali-
cubi scriptum fuit τελεσφέρει.

v. 512. πρᾶξις] πρᾶξις Ald.
Rob. πρᾶξις Turn.

v. 513. φυγγάνω Brunck.

ΧΟΡΟΣ.

Tίς οὖν ἀνάγκης ἐστιν οἰδενοστρόφος;

515

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μοῖρας τείμορφοι, μνήμονες τ' Ἐργάνες.

ΧΟΡΟΣ.

Toútov ἄρες ὁ Ζεύς ἐστιν αὐτοφενέτερος;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οὐκον εὖ ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

ХОРОΣ.

Τι γὰρ πέπονται Ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ καθαίνει;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Ταῦτ' οὐκ ἀν σὺ πύθοιο, μηδὲ λαπάρει. 522

ΧΟΡΟΣ. Κόσμησιν νότι

⁵ Η που τι σεμνόν ἐστιν, ὁ Συνομιπέγεις:

ПРОМНӨӨХҮ

³Αλλα λόγια μέμνησθε, τάνδε δὲ αὐτοῖς

Καιρὸς γεγονοῖν, ἀλλὰ συναπληπτέος

⁴Οσον μάλιστας τόυδε γάρ σώζων ἐν

525

VARIETAS LECTIORUM

v. 517. ἥπ' ὁ Ζεύς] ἥπα Ζεύς
in cod. quadom venient Turn.
Atque sic est in Viteb. ~~αὐτο-~~
~~νέσεος~~] Hic punctum ponitur
Ald. Rob. Interrogandi signo
primus interfinitur Turn.

V. 518. ἐνφύγος γε] ἐνφύγοι
τε Ald. ἐνφύγην γε marg. MS.
ap. Morell.

V. 520. *ān āv ūx nīdōo*] Sic omnes ante Brunckium, qui
Turn.
v. 525. *nai ðivas*] nai finis
cod. Turn. Viteb.

ΧΟΡΟΣ.

τρισθινος.

Μηδαι' ὁ πάντας νέμων
Θεῖτ' ἐμῷ γνώμῃ πρότος
· Αυτίταλον Ζεύς.

Μηδ' ἐλνύσαμι, θεὸς σύσιτος
Θεῖναις ποτνισσομένος

Βαφόνοις, πάρ' Ωκεανοῖς πατέρος.
· Ασβεστον πόρον,

Μηδ' αἰλιτοιμι λόγοις.

· Αλλά μοι τὸδ' ἐμμένοι,

Καὶ μή ποτ' ἐκπανεῖν.

530

535

τεττηνος. · Ήδύ τι θαρσαλέας
Τὸν μακρὸν τείνειν βίον

· Ελπίσι, φανατίς

Θυμὸν αἰλδαίνεσταν ἐν εὐφροσύναις.

Φρίσσω

VARIETAS LECTIONIS.

v. 526. μηδαι'] recte ob-servat Brunck hoc esse pro μηδαι ultima brevi, non pro μηδαι, ultima longa, quia aliter non fiat elision.

v. 527. θεῖτ' ἐμῷ γνώμῃ] θεῖτο ἐμῷ γνώμῃ Rob. cod. Viteb. θεῖτο ἐμῷ γνώμῃ Ald.

v. 529. θανάταιμι] θανάταιμι Ald. Turn. Vict. &c. Simplici autem σι cum Brunckio scribere praeferat. Vid. not. ad v. 53.

v. 531. Ωκεανοῖ] Ωκεανῶ Viteb. Ald. Rob.

v. 534. τὸδ' ἐμμένοι] Sic Ar. Rob. & Brunck e codd. Regg. τὸδὲ μένοι Ald. Turn. Victor.

v. 536. θαρσαλέας] θαρσαλός Ald. Turn.

v. 538. φανατίς] Heathius legendum opinatur φάνας contracte pro φανεῖς; sine causa.

v. 539. αἰλδαίνεσταν] Turnebus affert V. L. αἰλδαίνεστας, quam nec metrum admittit, nec verborum concinnitas.

Φέρισσω δέ σε δερμομένα 540

Μυγίοις μόχθοις διαπναιόμενον.

Σῆνα γάρ οὐ τερπίαν,

Ίδιᾳ γηώμασ σέβῃ

Θυστούς ἄγαν Πρεμπθεῦ.

εροφή β. Φέρ' ὅπως ἀχαρις χάρις, ὡ 545

Φίλος, εἰπὲ, πῃ τις ἀλιά;

Τις ἐφαρμεγέων ἀργητος;

Οὐλιγοδρανίαν ἀνιπος;

Ισόνειρον, φ τὸ φωτῶν

Αλαῖν . . .

540

545

550

Γένος

VARIETAS LECTONIS.

v. 540. δερμομένη] δερμομένη
Ald. Rob. Dorica autem forma in Choricis praefstat, quam & in Codd. Regg. inventit Brunck. Sic v. 543. γηώμασ e Moiqu. i. vulg. γηώμη.

v. 544. θνητές] θνητές Ald. Rob.

v. 545. ἀχαρις χάρις] χάρις αχαρις Ald. Rob. Viët. Sed ita versus non respondet antistrophico.

v. 546. εἰπὲ, πῃ τις ἀλιά;] Sic e conjectura Stephani post Brunckium scribere maluimus, quam, ut vulgo editum, εἰπὲ πε, τις ἀλιά; cf. v. 259.

v. 547. τις ἐφαρμεγέων] τις ἐφαρμεγέων Rob. ἐφαρμεγέων Moiqu. 2.

v. 548. οὐλιγοδρανίαν] Sic Vol. I.

Brunck e cod. Reg. οὐλιγοδρανίαν Ald. Rob. &c. οὐλιγοδρανίαν inter varr. lecctt. commemorat Turn.

v. 549. φ] φι Ald. Pro ἄπικιν ισόνειρον in ead. ed. absurda corruptela ἀπι ισησόνειρον.

v. 550. Hunc versum cum antecedente, ut antistrophicis responderet, ita constituit Heathius: Ισόνειρον φ τὸ * * * || Φωτῶν ἀλιά, ut prior esset jambic. dim. hypercatal. e quo excidiisse putabat vocem quadrifyllabam; alter autem basis anapaestica. Rectius autem Brunckius, quem fecuti sumus; cuius ex ratione v.

v. 549. Ισόνειρον φ τὸ φωτῶν est diameter trochaicus; alter mo-

D nome.

Γένος ἐμπεποδισμένον; Οὐποτε τὰ Δίς αἴμονιαν
Θυστῶν παρεξίστοι βελται.
αἰτισθ. β. Ἐμαθεν τάδε, σὺς προσιδοῦ

“Ολός τύχας, Προμηθεύ.

555

Τὸ διαφρίσιον δὲ ἐμοὶ μέλος προσέπτω
Τόδ', ἐπεῖνο δ', ἐτ' ἀμφὶ λοιπρά
Καὶ λέχος τὸν ὑμετάνου
Ιότατι γάρμαν,
“Οτε τὰν ὄμοπάτερον,
Ἐδνοις αὔγαγες Ἡσίοναν
Πιθών δάμαστα ποιόλεντρον.

560

VARIETAS LECTIONIS.

nometer anapaesticus esse debet, ex quo vero excidit pars dimidia, h. e. vocabulum trisyllabum; integro tamen sensu, in quo Brunckius haud falsam omissionis causam querit.

v. 551. ἐμπεποδισμένον;] Interrogationis notam recte posuit Brunck.

v. 552. τὰν] τὴν Rob.

v. 553. θυστῶν] θυντῶν Ald. Rob.

v. 554. προσιδοῦ] alii teste Steph. προιδεῖσθαι, sensu parum apto.

v. 557. τόδ' ἐκεῖνο δ'] τόδ' ἐκεῖνο τε Ald. τόδ' ἐκεῖνο γε Rob.

τόδ' ἐκεῖνο τὸ Turn. τόδ' ἐκεῖνο Viteb. ἐτ' ἀμφὶ] δ', τ' ἀμφὶ Ald. ὁ γ' ἀμφὶ conj. Pauw. ἐτ' ἀμφὶ Viteb. λοιπρά] λοιπρά Ald. Turn. λοιπρά quod metrum aptius est, legitur in codd. Reg. Viteb. καὶ λέχος] τε καὶ λέχος Vict.

v. 558. ἐμενάτεν] ἐμενάτεν Ald.

v. 559. ἕτατο] Sic Regg. Viteb. ἕτατο Ald.

v. 561. αὔγαγες] Ita Regg. Viteb. At αὔγαγες Ald. Turn. Ceterum v. 560. 561. transpositos Ald. Rob. Turn. ordini suo restituit Victor.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ. ΧΟΡΟΣ. ΙΩ.

ΙΩ.

Tis γα; τι γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
 Τύδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισι
 Χειμαζόμενον; τίνος ἀμπλακίας
 Πονοῦσις ὀλέκη; σύμποντος ὅπῃ
 Γᾶς ή μογερὰ πεπλάνημα.
 Ἄ α, ἔα ἔα.

Χείει τις αῦ με τάλαιναν οἴσρος,
 Εἰδώλον Ἀργυροῦ γηγενοῦς, ἄλευ' ὡ δᾶ,

D 2

565

570

Φοβοῦ-

VARIETAS LECTIONIS.

v. 564. τόνδε χαλινοῖς ἐν πε-
 τρίνοισι] τόνδε χαλινοῖσιν ἐν πε-
 τρίνοισι τοῖς ὀρεοῖς Ald. Rob.
 χαλινοῖς ἐν π. τ. δ. Turn. τοῖς
 ὀρεοῖς quod primum recte
 abest in Turn. glossema esse
 intellexit Steph. πετρίνοισι
 conj. Heath.

v. 566. σήμηνον — ὀλέκη]
 τίνος ἀμπλακίης πονοῦσις ὀλέκη
 Ald. τίνος ἀμπλακίης πονοῦσις
 ὀλέκη Rob. Victor. τίνος ἀ-
 μπλακίης πονοῦσις ὀλέκη Turn.
 τίνος ἀμπλακίης πονοῦσις ὀλέκη
 conj. Steph. ἀμπλακίας codd.
 Regg. & in Viteb. legitur:
 ὀλέκη πονοῦσις ὀλέκη, σήμηνον
 ὅπῃ γῆς.

v. 569. οἴσρος] οἴσροις V. L.
 a Stephano notata, sed minus
 poetica.

v. 570. εἰδώλον — ἄλευ' ὡ δᾶ]
 alii libri teste Turn. εἰδώλον
 γάρ Ἀργυροῦ γηγενοῦς ἄλευ' ὡ δᾶ.
 Post γηγενοῦς Stanleus comma
 deleri jussit. Melius autem
 servatur, ita ut οἴσρος & εἰ-
 δώλον deinceps ponantur, &
 post ἄλευς subintelligatur τρέπο.
 Teste utroque Scholiaсте du-
 ples olim lectio erat: ἄλευ' ὡ
 δᾶ, averte o terra, & Ἀλενάδα,
 quod est patronymicum ab
 Ἀλενός; id nempe nominis
 Argi patri fuisse praedicabant.
 Ceterum Arnaldus ad h. l.
 haec notat: Hunc Aeschyli
 locum ni fallor ob oculos ha-
 buit Etym. M. auctor in v.
 Ἀλενάδα, ubi scribit: Ἀλενάδα
 εἴρηται, ὡς τὸ ζεῦδα οἱ γῆρας Δω-
 γεις τὴν γῆν δὲν λέγονται, ηγε-
 διαν,

Φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσσα βούταν.

Ο δέ πορεύεται δόλιον ὅμιλον ἔχων,

Ον σύδε κατθαυόντα γάιος κεύθει.

Ἄλλ' ἐμὲ τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέργων περῶν

Κυνηγετεῖ, πλανᾷ τε οἵπει

Αντὶ τὰν παραλίαν ψάριμον.

Τυπὸς δέ ηρόπλαστος ὀπτοβεῖ

Δόναξ ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον.

Ιώ ιά, ποῖ ποῖ, πῶ πῶ πῶ.

Ποῖ μ' ἄγγεις τηλέπλασκτοι πλάναι;

575

580

Ti

VARIETAS LECTONIS.

δικαῖον, ἀς καὶ τὸν γνόφον δικόφον.
 Φεύδε οὐγ, Φεῦ γῆ, οὐτως οὖν καὶ
 τὸ ἀλενάδα, Ἀλέσ δα τὰ δα αὐτὶ^ς
 τῷ γῇ περιένε. Haec Etymo-
 logici verba satis sunt intri-
 cata, videturque in utroque
 ubi extat ἀλενάδα loco legen-
 dum esse ἀλενίδα & pro ἀλέον,
 ἄλευ, ut hic sit verborum
 istorum sensus: ἀλενάδα dici
 una voce pro ἄλευ δα, δα Do-
 rico pro vulgari γῆ; sic dici
 φεύδε una voce pro Φεῦ γῆ.
 Apud Aeschylum etiam lu-
 bens pro ἄλευ ὡ δα legerim
 ἀλενάδα, vel ἄλευ δα, quoniam
 versus alias esset Hippo-
 nteus vel scazon „ Haëtenus
 Arnaldus. Reliqua de hoc
 loco Commentario reservar-
 mus, quem vide.

v. 571. post φοβοῦμαι com-
 mate distinguit Garb.

v. 574. ἄλλ' ἐμὲ] ἄλλα με
 Ald. Rob. Turn.

v. 575. κυνηγετεῖ] κυνηγετεῖ
 Ald. Rob. Turn. Vičt.

v. 579. πῶ πῶ πῶ] πόκοι
 πόκοι al. teste Steph. πόκοι
 πόκοι Ar. quater πῶ Ov.

v. 580. πλάναι] πλάναι
 omnes edd. ante Brunckium,
 qui e codd. Regg. πλάναι in
 textum recepit, soni, ut ait,
 suavitate adductus. Eum, ac-
 cedentibus etiam codd. Guel-
 ferd. Mosqu. i. secuti su-
 mus. Ceterum ipse V. D.
 Moerin laudavit, qui πλάνοις
 Tragicis praecipue usitatū
 & Atticum esse pronuntiat.

Τί ποτέ μ', ὡς Κρόνε παῖ, τί ποτε,

Ταῖσδ' ἐνέχευξας εὐρὸν ὀμαρ-

τουσαν, ἐν πημονοῖσιν, ἐξ,

Οἰσηγλάτω δὲ δείπαστι

Δειλαῖσιν παράκοπον ὥδε τείχεις;

Πηρὶ φλέζον, οὐ χθονὶ κάλυψον,

Ἡ ποντίοισι δάκνεσι δὸς Βορρᾶν,

Μηδὲ ἐμοὶ φθονήσῃς εὐγμάτων, σέναξ.

"Ἄδην με πολύπλακυτοι πλάνας

Γεγυμνάκασσιν, οὐδὲ ἔχω μαθεῖν ὅπη

Πημονᾶς αἰλύζω.

585

590

ΧΟΡΟΣ.

Τὰς βουκέσω πρόσφεγμα παρθένες ηλύεις;

D 3

ΠΡΟΜΗ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 581. τίκοτε — τίκποτε]

τίς ποτε — τίς ποτε, τί ποτε sic

Ald. τίς ποτε — τί ποτε, τί

πότε Rob. τί ποτε μ' — τί

ποτέ, τί ποτε Turn. τί ποτε, —

τί ποτε τί ποτε Victor.

v. 582. εἴρων]

ἔρων Ald. Saepe in Aldina vitiose pro

eu scriptum a. Post ἀμαρτῆσαι

commate interpungit Steph.

v. 587. ποντίοις δάκνεις]

Sic Brunch e codd. Regg. ut sit

jamb. trim. brachyc. Vulg.

ποντίοις.

v. 588. εὐγμάτων]

ἀγμάτων Ald. vitiose. cf. ad v. 582.

notata.

v. 589. ἄδην]

ἄδην Ald. Turn. πολύπλακυτοι]

πολύ-

v. 590. γεγυμνάκασσιν]

γεγυμνάκασσιν mendose Ald.

v. 592. τὰς βενέρω — κλύεις]

κλύεις προσφέγματα τὰς βενέρω

παρθένες Ald. κλύεις φέγματα

τὰς β. παρθένες Rob. κλύεις

προσφέγματα τὰς β. παρθένες

Turn. κλύεις προσφέγματος

τ. β. π. in cod. quodam re-

perit Turn. κλύεις προσφέγματα

τὰς βενέρω παρθένες ed. Victor.

&c. κλύεις φέγματα τὰς

β. π. cod. Ar. φέγματα etiam

Viteb. κλύεις προφέγματα β.

τὰς παρθένες conj. Stanl. Arnal-

dus autem emendabat: τὰς

παρθένες προσφέγματα βενέρω

κλύεις; Morellus jambicum

senarium ita etiam effici no-

tat:

ПРОМНӨӨЕҮС.

Πᾶς δὲ οὐ κλύω τῆς σιρεδονήτε πόρης
Τῆς Ἰναχέντος; ή Δίος θάλπει πένει
Ἐρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους οὐδείς
Ἡρῷ στυγητὸς πρὸς βίσσαν γυρνάζεται. 595

ΙΩ.

Πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ἔνορμος ἀπύνεις;
Εἰπὲ ἐμοὶ τὰ μογερά, τίς ἦν,
Τίς σέρε μέ, ὡς τάλαις, τὰν ταλαιπωρού
Ὥοδὸς ἐπίτυμα προσθρέψεις,
Θεόσσυτόν τε νόσον ἀνόμασσας,
Ἄ μαρανει με χείσσα
Κέντροις φοταλέοισιν, εἴ εἰ.

ΣΗΙΓΤΗ-

VARIETAS LECTIONIS.

tat: τὰ φθέγματα πλίνεις βεβήρω
τὰς παρθένας; Quod cum Brunckio edidimus Heathio debe-
tur, is enim & Morellus re-
cete Pauvii rationem asper-
nantur, qui hunc versum ad
monostrophica lūs pertinere
censem, ideoque non jamb-
icum senarium, sed anti-
spasticum. trim. acatal. πολυσχημάτισον esse volebat, lectio-
nem Victorianam amplexus.
Bene autem monuit Morellus
hac Chori interrogatione no-
vam personam in scenam in-
troduci, qua in re poetas
fere semper jambicos usur-
passe, coll. Soph. Phil. 1246.

Oed. C. 576. 1313. Eurip.
Hec. 215. Or. 1315. Alc.
1016.

v. 596. συγητὸς] συγητῶς
minus apte Viteb. γυρνάζε-
ται] βιάζεται Ar. errore li-
brarii, cuius animo antece-
dens βλαν obversabatur.

v. 600. ἐπιμα] ἐπίτυμα Ar.
quod praefert Heath.

v. 601. θεόσσυτόν τε] Sic
Ald. & Brunck e codd. Regg.
vulg. θέσσυτον δέ, Turn. &c.
In Viteb. vero legitur τε.

v. 603. φοταλέοισιν] φυτα-
λέοισιν mendose Ald.

- Σκιετημάτων δέ τίσιν
Αἰκίας Λαβρόσσουτος ἥλθον, 605
Ἐπιπότοις μῆδεις δαμέσσα.
Δυσδαιμόνων δέ τίνες, οἱ
Ἐ έ, οἱ ἐγώ, μογύστιν;
Ἄλλ ἐμοὶ τοζώς τέκμηρον,
Ο τι μὲν ἐπαμμένει παθεῖν, 610
Τι με χεὶ, τι φάρμακον νέσσει.
Δεῖξον, εἴπερ οὐδέτερος θρέει,
Φεύγε τῷ δυσπλάνῳ παρθένῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἀλέξω τοζώς σοι πᾶν, ὅ τι χρήζεις μαθεῖν,
Οὐν ἐμπλέκων αἰνιγματ', ἀλλ ἀπλῆ λόγω, 615
Ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλος οἴγειν σόμα.
Πυξὸς βροτοῖς δοτηρέος οὐρανοῖς Προμηθέα.

ΙΩ.

Ω πονὸν ὡφέλημα θνητοῖσιν φανεῖς
Τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;

D 4

ΠΡΟΜΗ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 604. τίσιν] Schol. à in quibusdam libris scriptum fuisse τίσιν refert, idque a particula privativa τη & συνι derivat.

v. 607. 608. δυσδαιμόνων δέ τίνες — μογύστιν;] δυσδαιμόνων δέ τίνες — μογύστιν Ald. δυσδαιμόνων δέ τίνες, οἱ ἔ, οἱ ἐγώ μογύστιν; Rob. δυσδαιμόνων δέ τίνες οἱ, ἔ, οἱ ἐγώ μογύστιν Turn. Victorius primum recte hanc γῆστα interrogative extulit τίνες — μογύστιν, cui

Schol. à. praeivit. At Schol. β. cum Aldina consentit.

v. 611. τι με χεὶ] Sic Rob. τι μὴ, χεὶ Ald. Turn. τι μὴ χεὶ Victor.

v. 613. φεύγε τῷ] φεύγε τῷ Rob. quod fortasse ortum e φεύγε τῷ.

v. 618. θνητοῖσιν] θνητοῖσιν Viteb. quem codicem laudat Zeunius, quod semper et ubique recte illud v. ἐφελκυστικὸν omittat in caesura & fine versuum.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

'Αρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνες. 620

ΙΩ.

Οὐκουν πόροις ἀν τίνδε δωρεὰν ἔμοι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Δέγ' ἥπτιν αἰτήπ πᾶν γάρ ἀν πύθοιο μου.

ΙΩ.

Σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγι σ' ὥχμασε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Βούλευμα μὲν τὸ δίον, Ἡφαίσου δὲ χείρ.

ΙΩ.

Ποιῶς δὲ ποιῶν αἰμπλακημέτων τίνεις; 625

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τοσοῦτον ἀρνῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.

ΙΩ.

Καὶ πρός γε τούτοις, τέργια τῆς ἐμῆς πλάνης

Δεῖξον τίς ἔσαι τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

ΠΡΟΜΗ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 620. ἀρμοῖ] ΙΩ μοι cod.
Turn. ἀρμοῖ Ald. Rob.

v. 621. τίνδε] τάνδε Ald. R.

v. 622. πᾶν γάρ ἀν πύθοιο] πάντα γάρ πύθοιο Ald. Ox. πᾶν γάρ ἀν πύθοιο Rob. Turn. πᾶν γάρ οὐ

πύθοιο in cod. MS. legit Steph. πᾶν γάρ ἀν πύθοιο est conjectura Steph. eamque lectionem Brunck. in cod. Reg. B. deprehendit; ubi praeter eam ista quoque comparebat πάντα γάρ πύθοιο Ceterum Brunckius obseruat scribi potuisse

πάντα γάρ ἀν πύθοιο vel τύχοιο με; quicquid sit abesse posse particulam ἀν recte negat.

v. 622. με] μοι Ald. Ox.

v. 624. μὲν] μὲν τοι Viteb. adversus metrum.

v. 626. ἀρνῶ σοι] ἀρέσκειτα Turn. e cod. Suspicor fere Aeschylum scripsisse τοσοῦτον ἀρνῆσαι σοι σαφηνίσαι με νῦν; saltet si vulgata vera est, sicutnum interrogationis post μίνον ponendum.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τὸ μὴ μαθεῖν σοι πρέσσον ἡ μαθεῖν τάδε. νὰ γοῦσθε

ΙΩ.

Μή τοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν. 630

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἄλλο οὐ μεγάλω τεῦθε σοι διηγήμαστος.

ΙΩ.

Τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγονότεον τὸ πᾶν;

D 5 ΠΡΟΜΗ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 629. τὸ μὴ μαθεῖν σοι] νοούσεν ἐξωθεν τὸ ἦν, id sic In codd. Regg. μαθεῖν σε; sed intelligit Stanlejus, poetam σοι superscriptum.

v. 630. μὴ τοι] μὴ τι cod. Ox. Reg. A. μίτοι Reg. B. it. Schol. ad Eurip. Hec. 570, qui Aeschylus non nominato h. v. sic citat: καὶ ἄλλος μίτοι με κρύψῃς τέτο ὅπερ μέλλω παθεῖν. Stanlejus ad h. l. recte ridet Phrynicum in Eclogis, qui barbaram constructionem esse τὸ μέλλειν cum Aoristo pronuntiat. Addit etiam Thomam Magistrum obser- fassile μέλλω cum Aoristo etiam conjungi posse, sed non sine particula ἦν, quae faciat ut praeteritum pro futuro su- matur. Quod autem subjun- git Thomas Mag. εἰ καὶ Αι- σχύλος ἐν Προμηθεί διὰ τὸ μέτρον ἀναγνωσθεῖς ἐπὶ παραχθέντοι ἀποξεῖται λέγων μὴ τι με κρύ- ψῃς τέλος ὅπερ μέλλω παθεῖν.

v. 631. σοι excidit Ald. Pro τῷδε σοι Viteb. τῷδε τὸ, quod et Schol. in codice suo legit.

v. 631. 632. in Oxoniensi plane absunt. Sane si abef- sent

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Φθόνος μὲν σύδεις σὰς δὲ ἐνώ θράξας φένεις.
ΙΩ.

Μή μι προκῆδε μᾶσσον ηδὸς ἔμοι γλυκό.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐπει προθυμῆ, χεὶ λέγειν ἄκουε δῆ.

ΧΟΡΟΣ.

Μήπω γε μαῖραι δὲ ἡδονῆς καρμοὶ πόρει.
Τὴν τῆσδε περιτον ισορίσωμεν νόσον,
Αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχεις.

Τὰ λοιπὰ δὲ ἀθλῶν σὲν διδαχθήτω πάρει.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Σὸν ἔργου, Ἰοῦ, τοῖοδὲ υπουργῆσαι χάρειν,
Ἄλλως τε πάντως καὶ πασιγνήταις πατέρος.
Ως κέποκλαύσαι κέποδύσαι σθαί τύχας

Ἐγταῦθ

VARIETAS LECTONIS.

sent ad sensum nihil desideratur. Et fortasse alio modo interpolationem, quae hic alicubi latere videtur, tollere liceat. Quid si sic Aeschylum scripsisse dicamus?

Πρ. τὸ μὴ μαζεῖν σὺ πεῖσσον
η μαζεῖν τάδε.

Ιώ. μὴ τοι μεγαῖσθε τάδε μοι
διηρήματος.

Πρ. Φθόνος μὲν σάδεις σὰς δὲ
ἐπών θράξας φένεις.
Ita saltem brevius & eleganter alternaret dialogus, cuius ut nunc est μικρολογία non placet.

v. 633. δὲ ὐπῶ] δοκῶ Ald.

v. 634. ηδὸς] οὐδὲ Ald. Rob. Turn. προκῆδε, μᾶσσον ηδὸς γλυκό Victor. ηδὸς Turnebus in cod. repertum probarunt Heath. & Brunck. Morellus existimat η subintelligi posse. Scholia festis omisso η sic interpretatur: Ne de me amplius sis sollicitus, miliē enim dulce est, scil. ista audire.

v. 642. οὐδὲ πέποκλαύσαι Recepimus lectionem cod. Vitеб. quae & metro & sensu consulit. Eam ut opinor, Stanlejus quoque divinavit; nam

Ἐπιτεῦθ', ὅπη μέλλει τις αἰσεσθαι δάκρυντος τοῦ πόνου
Πρὸς τῶν ηλιούντων, αἵζεν τειβὴν ἔχει.

ΙΩ.

Οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπίσημαι με χεῖν
Σαρφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν, ὅπερ προσχρήσετε,
Παῦσεσθε. καίτοι καὶ λέγουσιν αἰσχύνομας
Θεότουτον χειριώνα, καὶ διαφθορὰν
Μορφῆς, ὃθεν μοι σχετλίᾳ προσέπιπτο.

645

VARIETAS LECTONIS.

nam quod in ejus notis dicitur legendum esse $\omega\acute{\iota}\pi\omega\acute{\iota}\delta\omega\acute{\iota}\sigma\omega\acute{\iota}$ metri gratia, id sine dubio vel scriptoris vel typographi aberrationi debetur; cum id nihil ad rem faciat. Aut igitur scripsit, aut scribere voluit: legendum $\omega\acute{\iota}\pi\omega\acute{\iota}\delta\omega\acute{\iota}\sigma\omega\acute{\iota}$. Verte: *quoniam etiam deflere et lamentari &c.* $\omega\acute{\iota}\pi\omega\acute{\iota}\delta\omega\acute{\iota}\sigma\omega\acute{\iota}$ Ald. Rob. Viēt. Cant. Stanl. $\omega\acute{\iota}\pi\omega\acute{\iota}\delta\omega\acute{\iota}\sigma\omega\acute{\iota}$ in codice reperit Steph. Idem recepit Brunck e codd. Regg. raptim elatum esse $\omega\acute{\iota}\pi\omega\acute{\iota}\delta\omega\acute{\iota}\sigma\omega\acute{\iota}$, aut crassi coaluisse & exsistans; atque sic etiam Morello visum in notis de metro et syllabar. quantitate $\omega\acute{\iota}\pi\omega\acute{\iota}\delta\omega\acute{\iota}\sigma\omega\acute{\iota}$ Turn. Morell. $\omega\acute{\iota}\pi\omega\acute{\iota}\delta\omega\acute{\iota}\sigma\omega\acute{\iota}$ vel $\omega\acute{\iota}\pi\omega\acute{\iota}\delta\omega\acute{\iota}\sigma\omega\acute{\iota}$ conj. Pauw. $\omega\acute{\iota}\pi\omega\acute{\iota}\delta\omega\acute{\iota}\sigma\omega\acute{\iota}$ te ηλιόσται (per tmesin) Markland. $\omega\acute{\iota}\pi\omega\acute{\iota}\delta\omega\acute{\iota}\sigma\omega\acute{\iota}$ Ald.

v. 643. ὄπη] ὄποι Viteb.
αἰσεσθαι] ἴσεσθαι citat Turn.
e cod. MS.

v. 644. ἐχειν] ἐχειν Ald.

v. 645. ἀπίσημαι] ἀποσῆμα Viteb.

v. 647. πείσθε] πείσουσθε
Rob. αἰσχύνομαι] Sic Ar.
Schol. non improbante Steph.
Vulg. editum δύστρωμι, quod
& in Mosq. i. legitur, ubi
tamen notatur γρ. αἰσχύνομαι.
Genuinam existimo lec-
tionem $\omega\acute{\iota}\pi\omega\acute{\iota}\delta\omega\acute{\iota}\sigma\omega\acute{\iota}$, neque
Pauwio assentior, qui in se-
quentibus nihil inesse putat,
quod pudorem incutere vir-
gini potuerit. Cur enim eam
non puderet facie deturpatae,
quamvis id ei praeter
culpam accidisset? praefer-
tim quum virginī simul tur-
pis ejus causa enarranda es-
set. cf. v. 655.

Ἄεὶ γὰρ ὄψεις ἔνυχοι πολεύμεναι. 650
 Ἐς παρθενῶντος τοῦ ἐμούς, παρηγόρου
 Δέσιοι μάθοις ὡς μέγ' εὐδαιμων κόρη,
 Τί παρθενεύη δασὸν, ἔξον σοι γάμος
 Τυχεῖν μεγίσου; Ζεὺς γὰρ ἴμέρον Βέλει
 Πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ ξυνέργεος Κύπερν 655
 Θέλει σύ δ', ὡς παῖ, μὴ πολαιτίος λέχος
 Τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Δέργην βαθὺν
 Δειμῶνα, ποίμνας βεστάσεις τε πρὸς πατρὸς,
 Ός ἀν τὸ δῖον ὅμηρος λαφῆση πόθου.
 Ταῖς δὲ πάσας εὐφρόνας ὀνείρας
 Ξυνεργόμην δυστήνος, ἐς τε δὴ πατρὶ²
 Ἔτλην γεγωνέν νυκτίφατο³ ὀνείρατα.
 Ο δ' ἐς τε Πυθῶ, καὶ πί Δωδώνης πυκνούς
 Θεοπότες θαλλεύ, ὡς μάθοι τι χεὶ

Δεῶν²

VARIETAS LECTONIS.

v. 650. ἔνυχοι] ἔνυχοι Ald.

v. 652. εὐδαιμων] Sic cod.

Reg. B. Ald. Turn. &c. εὐδαι-
μων Rob.v. 655. τέθαλπται] τέθωπται
 Sic MS. Viteb. genuina tamen
 lectione intra lineas explicata
 per κατακαιται. Zeunius con-
 jicit ortum esse τέθωπται e
 scholio τέθωπται, quo quis
 illud τέθαλπται interpretatus
 fit.v. 656. πολαιτίος] πιλαι-
 τίος Viteb.v. 658. τε] τε καὶ Viteb.
 Recte Zeunius illud καὶ exinterpretatione τε τε ortum
 esse arbitratūr.v. 662. ἐς τε] Brunckius
 notat se semper istam vocem
 aspero spiritu notatam repe-
 riſſe, tanquam si esset ex
 ἐσονtracta. νυκτίφατο³] νυκτί-
 φατο³ Rob.v. 663. καὶ πί Δωδώνης πυκνούς].
 καὶ πί Δωδώνης συχνές Ar. καὶ πί
 Δωδώνης π. habent Codd. Regg.
 Ald. Rob. καὶ πί Δωδώνης Turn.v. 664. θαλλεύ] θαλλεύ Rob.
 μάθοι] μάθη Codd. Regg.
 Viteb. Mosqu. 2.

Δρῶντ' ή λέγοντας, δάιμονι πράσσειν φίλα, 665
 Ἡκού δ' αὐτογγέλλοντες αἰσθοστίμες
 Χρηποὺς, αἰσήμως δυσκρίτως τ' εἰρημένες.
 Τέλος δ' ἐνεργῆς ἥλθε βάξεις Ἰνάχω
 Σαφῶς ἐπισκόπτεσσα καὶ μιθουμένη,
 Ἐξώ δόμον τε καὶ πάτρας ἀδεῖν ἔμε, 670
 Ἀφετον ἀλασθαὶ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις.
 Κεὶ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐν Δίος μολεῖν
 Κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαιστώσει γένος.
 Τοιοῦτος πεισθεὶς Λοξίς μαντεύμασιν,
 Ἐξήλαστέν με καρπέλεισε δωμάτων 675
 Ἀνεσσαν ἄκνων ἀλλ' ἐπηνάγκας μν
 Δίος χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
 Εὔθυς δὲ μερῷη καὶ φένες διάστροφοι
 Ἡσαν, περστοῖς δ', ὡς ὅρατ', ὁζυτόμῳ Διός ἐπι
 Μύωπι, χειροθέσ', ἔμμανει σκητήματι 680
 Ήσσον πρὸς εὐποτόν τε Κερχνείας ἕος,
 Λέγηντις ἄκραν τε βεκόλος δὲ γηγενῆς

Ανα-

VARIETAS LECTONÍS.

v. 665. πράσσειν] ita Brunck
 ecodd. Regg. πράττειν reliqui.
 v. 667. δυσκρίτως] δυσκρίτης
 Rob. ἀσήμηκε, δυσκρίτως δ' citat
 Steph. ἀσήμιας δυσκρίτως sine τ'
 Viteb.

v. 668. ἥλθε βάξεις] concin-
 niorem hanc verborum jun-
 cturam praebuit Mosqu. 1.
 Vulg. βάξεις γλ. Itey.

v. 672. θέλοι] θέλη Ald.
 v. 679. περστοῖς] περάσῃ Rob.
 περάσῃ Vit. in quo & omitti-
 tur ὡς. ὁζυτόμῳ] ὁζυτόμῳ Rob.

v. 681. εὐποτοῖς] εὐποντοῖς
 Rob. Κερχνείας Sic Ar. Ox.
 codd Regg. Ceteri Κερχνείας.
 ἕος] φέων vitiose Ald. ἕδος
 conj. Pauw. inepte.

v. 682. ἄκραν τε] Sic cod.
 Reg. A. ἄκρον τε Ald. Rob.
 ἄκρην τε cod. Reg. B. Turn.
 Viator. ἀδεῖν τε conj. Pauw.
 In re admodum incerta,
 Brunckius inquit, satius duxi
 codicum retinere lectionem.
 Facile cuivis in mentem ve-
 nire

"Ανδρας ὁγύην" Αργος ὀμοίρεται, πυκνωτερά δὲ τῶν Δ
"Οσσοις δεδοξκας τοὺς ἔμαθες κατὰ στίθουσαν τὸ καθῆ
"Απροσδόκητος δὲ αὐτὸν αἰρυῖδος μέρος γένοντο" 685
Τοῦ ξῆν απεστέղησεν. αιστρόπληξ δὲ ἐγώντας ήταν Τ
Μάστιγι θειά γὴν πεδὸν γῆνελασίνομας περιπολοῦσαν τοῦτο
Κλύεις τὰ περιχθέντα, εἰ δὲ ἐχεις εἰπεῖν δὲ ποτὲ οὐδὲ
Δοκίμων πόνων. σήμανεν μηδέ μὲν αἰνιστασθεντος κατεβαί
Εὐθαλέπε μύθοις φεύγεσιν, νόσημα γὰρ οὐδὲ μὲν 690
Αἰσχυλος εἶναι φημι συνθέτους λόγους, τὸν τούτον γένεσιν
ΧΟΡΟΣ.

τοῦ "Εα, έα, ἐπέχε, φεύ. Οὐποτ' οὐποτ' ηὔχομνην" ήταν τούτην την Εένος

VARIETAS, LECTONIS,

nire potuit Λέρνης Κρήνην τε Pauw. Vulgata est in Turn.
Sed potuit etiam hic fluvius, Victor &c. et confirmatur
seu rivus perennis aquae e Ciceronis auctoritate, qui
vicino & cognomine monte cum epist. ad Attic XIV. 10.
delabi. Nescio an Geographus aut Historicus aliquis scribit οὖν πρὸ γῆς cogito,
montis meminerit. Sed sic haud dubie ad hunc Aeschylī
rem habere negantur non haud dubie ad hunc Aeschylī
credam, nisi qui locorum naturam & situm ipse inspererit. locum allusit, quod jam Ma-
nūtius observavit.

v. 688. ὅτι] ἔτι Viteb. Rob.

v. 689. σήμανεν] σήμανεν cod. Viteb. quod vulgatae Zeunius praefert. In Mosqu. i. vul-
gatae σήμανον superscriptum.

v. 690. φεύδεσιν] φεύδεσιν Ald. Rob.

v. 692. ἐπέχε] ἐπέχε Codd. Regg Ald. Rob.

v. 693. ζητοτ' ζητοτ' ηὔχομνην] οὐ πάποτ' δὲ πάποτ' ηὔχομνην OX. εἰπάποτ' ηὔχομνην Ald. Turn. Stephani

v. 684. τὰς ἐμάς] τὰς ἐμάς vitoise Viteb.

v. 687. γῆν πρὸ γῆς] γῆς πρὸς γῆν cod. Viteb. Ald. γῆν ἐπ γῆς Rob. γῆς ποτε γῆν conj.

Σένους μολεῖσθαι λόγους

Ἐς αὐτὸν ἔμαν, Καὶ διά την τούτην τὴν πόρταν

Οὐδὲ ὡς δύσθεάτα καὶ δύσσοιστος

Πήματα, λύματα, δειμάτα τεκυπός φύσης οὐτε

Ἀμφίμεις κέντρων

Ψύχειν ψυχὰν ἔμαν· εἴδετε τοῦτον τὸν οὐτελόντα

Ίλα ίώ, μάρες, μοῖρες,

Πέφρην, εἰσιδοῦσσα πρόσταξιν Ἰούς.

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

Πρό γε στενάζεις, καὶ φέβες πλέα τις εἰ.

Ἐπισχετεῖς τὸν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθεις.

ΧΟΡΟΣ.

Λέγεται, ἐκδίδασκε τοῖς νοσοῦσι τοι γλυκὺ,

Τὸ λοιπὸν ἄλγος προύξεπιστασθαι τοφῶς.

705

ΠΡΟΜΗ-

VARIETAS LECTONIS.

Stephanus observat τῷ σύνθετῳ Graecos frequentius in heroico versu, τῷ αὐτοῖς in tragico uti. Unde apud nostrum composita παταγεῖν & ἐξαγεῖν. cf. Comm. ad h. l.

v. 694. ξένους] ξένους citat Turn.

v. 696. excidit καὶ Viteb.

v. 697. δειμάτα] δειμάτα Ald. Rob. Turn. Victor.

v. 699. δύξιν ψυχὰν] optimam lectionem fine causa spernit Pauwius, inepte reponendum hariolatus κτυπῶν, vel quod ineptius etiam ψύχων. Rideamus animam in tenuia frustula communiatam.

Atqui Pauwio commentum placet.

v. 700. μοῖρα μοῖρα] Semel tautum Rob.

v. 702. πρό γε] πρό γε conj. Brunck, quae forma est Attica. πλεῖα τις εἰ] τις εἰ πλεῖα Rob.

v. 704. νοσεῖτον] Sic codd. Regg. Mosqq. Ald. Rob. νοσεῖται Turn. νοσεῖται Victor. Stanl. τοῖς νοσεῖται γάρ cod. Viteb. idque probat Zeunius. Non probasset autem V. D. si animadvertisset antiquam lectionem esse τοι, cuius illud γάρ glossema est. In eod. cod. male legitur λέγε δίδασκε pro λέγε ἐκδίδασκε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τὴν περὶ γε χρείαν ἡγύσασθ' ἐμοῦ πάρος
 Κούφως μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχεῖστε
 Τὸν αὐτὸν ἔσυτης ἀθλον ἐξηγουμένης.
 Τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσασθ', οἷα χρὴ πάθη
 Τλῆνται πέρος Ἡέας τίνδε τὴν νεάνιδα. 710
 Σὺ δὲ Ἰνάρχειον σπέρμα τοὺς ἐμοὺς λόγους
 Θυμῷ βάλλ, ὡς ἂν τέργατ' ἐμμάθης ἔδοι.
 Πρῶτον μὲν ἐνθένδος ἥλις πέρος αὔτολοις
 Στρέψασσα σπωτὸν, σεῖχ' αὐτοῦτος γύας
 Σκύθας δὲ αἴφιξη νομάδας, οἱ πλεκτοὶ σέργοις 715
 Πεδάσσοις ναίσοις ἐπ' εὐκίνκλοις ὄχοις,
 Ἐκιβόλοις τόξοισιν ἐζητημένοις.
 Οἵ μὴ πελάσσεν· ἀλλ' ἀλισόνοις πόδας
 Χρίμπτεσσα ἁράχιστον ἐκπερρέψεν χθόνα.
 Δαιμός δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέντονες 720
 Οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαι σε χειρ.

Ανήμε-

VARIETAS LECTIONIS.

- v. 706. ἡγύσασθ'] ἡγύσάτ^τ
 Rob. χρείαν] χρείαν τ^τ MS.
 Viteb. inepte.
- v. 708. αὐτὸν ἔσυτης] αὐτὸν
 ἔσυτης Mosq. Viteb. male.
- v. 709. ἀκόσαθ] ἀκόσαθ^τ
 Rob. ἀκόσαθ^τ Viteb.
- v. 711. οὐ δέ] οὐ τ^τ cod.
 Viteb. & Regg. οὐ δέ autem
 praestat.
- v. 712. τέργατ'] τέρη^τ biante
 metro Viteb.
- v. 714. στρέψασσα] στρέψασσα
 Viteb. haud male.
- v. 718. πόδας] γύποδας Ald.
 Rob. Victor. γε πόδας Schol.
 γυπόδας Ar. Vitiosa lectio
 sic orta esse videtur. Interit
 aliquis e glossa γε; deinde
 alii ex γε πόδας scribendi er-
 rore fecerunt γύποδας, quod
 quamquam ineptum et absurdum
 est, tamen olim fuerunt,
 ut ex Scholiis intelligimus,
 qui ex hac lectione Γύποδας
 nationem quandam finge-
 rent; alii qui in γύποδας syncop-
 pen quaererent & pro γυμνόδο-
 dictum esse somniarent.

Ἀνήμερος γάρ, οὐδὲ πρόσπλασι ξένοις.
 Ἡζεῖς δὲ Υβρισὴν ποταμὸν οὐ ψεύδωνυμον,
 Οὐ μὴ περάσῃς, οὐ γάρ εὑθατος περάν,
 Πεὶν ἀν πέρις αὐτὸν Καύκασον μόλις, ὅρῶν 725
 Ὑψιστον, ἐνθα ποταμὸς ἐπφυσαὶ μένος
 Κροτάφων ἀπ' αὐτῶν αἰσχρογείτονας δὲ Χεὶ^η
 Κρευφᾶς ὑπερβάλλονταν ἐς μεσημβρινήν
 Βῆναι πέλευθον, ἐνθ' Ἄμαξένων στρογγόν
 Τξη^η συγένορ, αἱ Θερισκυράν ποτε 730
 Κατοκινούν ἀμφὶ Θερμάδενθ', ἵνα
 Τραχεῖα πόντες Σαλμυδοῖς γνέθος
 Ἐχθρόζενος ναύτησος, μπτενία νεῶν
 Αὐτοὶ σ' ἐδηγήσασι καὶ μάλιστράντες.
 Ισθμὸν

VARIETAS LECTONIS.

v. 723. *Τρεῖσην*] Ita codd. ex syllaba praecedente male
 & Edd. omnes, praeter Rob. repetita.

v. 727. *αἰσχρογείτονας*] *ἀσυγέ-*
τονας Viteb. ubi recte obser-
 vat Zeunius librarii inscitiam
 reposuisse quod sibi notius
 esset.

v. 730. *τξη*] Sic Ar. Regg.
 Ald. Turn. Vict. &c. *ηξει* Rob.

v. 732. *Σαλμυδοῖς*] *Σαλ-*
μυδοῖς Victor. Rectius au-
 tem simplici σ scribitur Ald.
Σαλμυδοῖς cod. Reg. A. in eo
 faltem bene, inquit Brunck,
 quod σ non geminet.

v. 733. *ναύτησος*] *ναύτους* Ald.
ναύτης Rob.

v. 734. *αὐταὶ*] *αἴται* cod. Vit.

E

Vol. I.

Ίσθμὸν δὲ ἐπ' αὐταῖς σενοπόροις λίμνης πύλαις 735
 Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν Θρασυσπλάγχνως σὲ χεὶ
 Λιποῦσαν αὐλῶν ἐκπερέψῃ Μαιωτικόν.
 Ἐσται δὲ Ἐντοῖς εἰσαὶ λόγος μέγας
 Τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δὲ ἐπώνυμος
 Κεκλήσεται. λιποῦσα δὲ Εὐρώπης πέδον, 740
 Ἡπειρὸν ἥξεις Ἀσιαδ'. ἀρ' ὑμῖν δοκεῖ
 'Ο τῶν θεῶν τύραννος ἐs τὰ πάνθ' ὄμῶς
 Βίασος εἶναι; τῇδε γαρ διηγήθει Θεὸς
 Χείζων μηρύναις τάσδ' ἐπέβρυψε πλόντας.
 Πικροῦ δὲ ἔκυρσας, ὡς κόρη, τῶν τῶν γαύμαν
 Μηνοτῆρος. οὓς γαρ τὸν αἰκίκιον λόγους 745
 Εἶναι δόκει τοὶ μηδέπων προσφίσσοις.

ΙΩ.

Ιώ μοὶ μοι. ε ε.

ΠΡΟΜΗ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 735. σενοπόροις] Sic edd.
 & codd. Regg. σενοπόρες e
 cod. citat Steph. idque etiam
 in cod. Reg. B. notatum.

v. 736. Θρασυσπλάγχνως]
 Θρασυσπλάγχνων citat Turn.

v. 741. ὑμῖν] ἡμῖν Ald. con-
 tra sensus veritatem.

v. 744. ἐπέβρυψε] ἐπέβρυψε,
 & ἐπίτευξε, quae affert Morell. e marg. MS. glossemata
 sunt.

v. 747. μηδέπων προσφίσσοις] μηδὲ ἐπῶν προσφίσσοις Ald. μηδὲ
 ἐπῶν προσφίσσα Rob. μηδὲ ἐπῶν
 ἐν προσφίσσοις Vit. Genuinam lec-
 tionem, e qua ceterae ortae
 sunt, primum edidit Turn.
 Eandem in codice suo inventit
 Schol.

v. 748. ιώ] ιώ ιώ Rob. ε ε]
 Sic Rob. alii quater repe-
 tunt ε. In Viteb. legitur ιώ
 μοι ε ε φεῦ φεῦ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Σὺ δὲ αὖ κένταργας πάναμυχθίζῃ τι πε
Δράσεις, ἔταν τὰ λοιπὰ πυθάνη κακά; 750

ΧΟΡΟΣ.

Ἔν γάρ τι λοιπὸν τῆδε πημάτων ἐρεῖς;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρός δύντος.

ΙΩ.

Τί δῆτ' ἐμοὶ ξῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
Ἐργόν' ἐμαυτὴν τῆσδε ἀπὸ σύφλου πέτρας,
“Οπως πέδῳ σκήψασα, τῶν πάντων πόνων 755
Ἀπηλλάγην; κρέσσον γάρ εἰσάπαξ θανεῖν,
Ἔν ταῖς ἀπώσας ημέρας πάσχειν νοεῖσθαι.

Ε 2.

ΠΡΟΜΗ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 749. πάναμυχθίζῃ] Brunckius e cod. Reg. hanc gloriam affert: ἐπ τῶν μυκήσων ἐπιπέμπη φωνὴν, σπαραγάτην. γρ. ἐνναμυχθίζῃ, ἥντις ἐπ δυντέρας θρυσσέσι, μυκήσεις, υλιεῖς, λυκῆ. In ultimis hujus Scholii verbis conj. Brunckius forte legendum esse γρ. ἐνναμυχθίζεις. Verum nihil mutandum esse jam intelliget V. D. postquam Zeunius e Cod. Viteb. eandem lectionem protulit ἐνναμυχθίζῃ; quae nisi vera est, saltem non deterior ea, quam hucusque omnes ediderunt.

v. 750. δράσεις] δράσοις Ald. Rob. δρᾶς] ὅτις ἀντὶ hoc & aliis locis scribitur Viteb.

v. 751. τι] τοι Ald. Rob.

v. 752. δυσχείμερον] δυσχείμερον Ald. Rob. ἀτηρός] ἀτηρός cit. Turn.

v. 754. ἀπὸ συφλοῦ] ἀποσίφλῳ Ald. Rob. ἀπὸ σύφλῳ Turn. Victor.

v. 755. πέδῳ σκήψασα] πεδο- σκήψασα citat Morell. e marg. MS.

v. 756. ἀπηλλάγην] Heathiust eadem causa, quam supra ad v. 155. indicavimus & h. l. adductus emendandum censuit ἀπαλλαγὴν ejecta particula γάρ. εἰσάπαξ] εἰς ἀπαξ scribitur Rob.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

"Η δυσπετῶς ἀν τοὺς ἔμοὺς ἀθλους φέροις,
"Οτω θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον.
Αὔτη γὰρ ἦν ἀν πημάτων ἀπαλλαγῆ.
Νῦν δὲ σύδεν ἐστι τέμα μοι προκείμενον.
Μόχθων, πεὶν ἀν Ζεὺς ἐκπέση τυραννίδος.

ΙΩ.

"Η γάρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ὀρχῆς Δία;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

"Ηδοις ἀν, οἵμαι, τήνδειδούσσα συμφορά.

ΙΩ.

Πᾶς δὲ σὺν ἀν, ἥτις ἐν Δίος πάσχω πανῶς;

765

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

"Ως τοίνυν ὅντων τῶνδεις μαθεῖν πάρα.

ΙΩ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 758. ἀν abest Rob. metro
hiante.

v. 759. μέν ἐστιν] ἐστιν Ar.
inepte.

v. 760. ἢν ἀν] ἢν μοι Rob.

v. 761. τέρμα μοι προπειρί-
νον] τέρμα τὸ πρ. Rob

v. 764. ἡδοις ἀν] Vulgo
ebedatur ἡδοιμ ἀν, et hic ver-
sus Ioi non Prometheo tri-
buebatur. Verissime autem
Dawefius Misc. Cr. p. 250.
intellexit vocabulum ἡδοιμ
foloecum esse, & sribendum
ἡδοι pro ἡδοι, ita ut Prom-
theus haec ad Iūs quaestio-
nem regerat. Gauderes puto,

si hunc eventum f. casum videres.

Hanc igitur emendationem,
qua nihil certius & evidenter
esse potest, cum Brunckio re-
cepimus.

v. 765. καπνὸς] παπα Rob.

v. 766. τοι μαθεῖς] μαθεῖς

τοι Ald. Rob. Ceterum etsi
haec sensu non parent, suspi-
cor tamen poetam scripsisse
ως τοίνυν ὅντων τῶνδεις τοι γηθεῖν
πάρα, ut sensus fit: Liceat igitur
tibi jam nunc hoc gaudio frui,
quoniam ista tam certa sunt,
quam quae praescitia. Forte
librarii γηθεῖν in γαθεῖν, & hoc
deinde in μαθεῖν mutaverunt.

IΩ.

Πρὸς τοῦ τύραννα σκηπτρῷ αὐλιθῆσται; ἀλλὰ εἴ τοι οὐτό

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ κενοφόνων βαλευμένων.

IΩ.

Ποίῳ τρέπω; σήμηνον, εἰ μὴ τις βλάβη.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Εσφει γάμου τοιούτον, ὃ ποτ' αἰσχαλᾶ.

IΩ.

Θέοστον, ή βρότετον; εἰ ἐπτὸν, φεάσον.

ΗΜΟΨ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τι δὲ ἔντιν; οὐ γάρ θεμιτὸν αὐδεῖσθαι τάδε.

IΩ.

Ἔντιν δάμαρτος ἐξενιστάται θεόνων;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἔντιν γε παιδα φέρετερον πατέρος.

IΩ.

Οὐδὲ ἔστιν αὐτῷ τῆςδ' ἀποσχοφὴ τύχης;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οὐ δῆτα, ποὺν ἔγωγ' ἀνὲκ δεσμῶν λυθῶ.

E 3

IΩ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 768. αὐτῷ κενοφόνων] αὐτῷ repetitum esse. Reposuit igitur θεμιτὸν & apte comparavit nevōφων vitiōse Rob.

v. 769. ποὺν τρέπω σήμηνον] versum Sophoclis Oed. Tyr. 993. ἐρητὸν, ἢ οὐ θεμιτὸν ἀλλὰ εἰδέναι; τάδε] τάδε Rob.

v. 770. τοιούτον] τόνδε Rob.

v. 772. οὐ γάρ θεμιτὸν] Vulgo οὐ γάρ ἐρητόν. Sed optime divinavit Brünckius, hoc ἐρητὸν temere ex versu antecedente

repositum esse. Reposuit igitur θεμιτὸν & apte comparavit versum Sophoclis Oed. Tyr. 993. ἐρητὸν, ἢ οὐ θεμιτὸν ἀλλὰ εἰδέναι; τάδε] τάδε Rob.

v. 776. εἰ δῆτα ποὺν ἔγωγ' ἀνὲκ δεσμῶν λυθῶ] Ita Codd. Regg. εἰ δῆτα ποὺν ἀνέγωγ' ἀνὲκ δεσμῶν λυθῶ Ald. εἰ δῆτα ποὺν

ΙΩ.

Tis οὐν ὁ λύσων σ' ἐσὶν ἀκυτος Διός;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τῶν σῶν τν̄ αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.

ΙΩ.

Πῶς εἴπας; ή μὸς πάις σ' απαλλάξει ησιαν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τετρος γέ γένναν πρὸς δέν' αλλασσον γονάις.

780

ΙΩ.

"Ηδὲ σὺν ἔτ' εὐξύμβλητος η χειρομορδία.

ΠΡΟΜΗ-

VARIETAS LECTONIS.

Ἄντεγγωγ' ἐν δ. λυθεῖς Rob. quale
quidem lectio, ut recte ob-
servavit Steph. hactenus ad-
mittri possit, si Io statim Pro-
methei orationem interrup-
rit, aut Prometheus apofio-
pesin fecerit. Attamen vul-
gata concinnior est, & se-
quentibus aptior. Pauvius
Heathio probante πρὶν γ' ἔγωγ'
ἀν rescribendum esse putabat,
scilicet quia voculam πρὶν
nunquam a poeta produci
opinabatur. Id recte durum
judicans Brunckius, eandem
tamen ob causam paulo auda-
cias reascriptis ἡ δῆτα, πρὶν
γ' ἀν ἐπιλυθῶν δεσμῶν ἔγω. Nos
autem cum Morello hanc
particulam interdum produci,
adeoque nihil hic mutandum
esse nobis persuasimus. cf.
not. ad v. 481.

v. 777. ἀκυτος] ἀγκυτος est
conjectura Pauvii, quam in-
utilem esse docuimus in Com-
mentar. ad h. l.

v. 778. Brunckius, nescio,
inquit, an elegantius esset:
τῶν σῶν τν̄ αὐτῆς ἐκγόνων εἶναι
χρεών Mihi non videtur. Au-
τὸν enim in Promethei re-
sponsione opponitur τῷ τις in
quaestione, quam Io propo-
suerat. Pro χρεών al. χρεῶν
teste Turn.

v. 780. τετρος γέ γένναν] τετ-
ρὸς δὲ γένναν Ald. πρὸς δέν']
πρὸς δὲ κ' Ald. qua lectione
deceptus Garbitius vertit:
Tertius genere et insuper alia
prognatione. ἀλλασσον] ἀλλασσο-
Ald. Rob. ἀλλασσο MS. VI-
teb.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Καὶ μηδὲ σωτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνος.

ΙΩ.

Μή μοι προτείνων νέρδος, εἴτ' ἀποσέρει.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Δυεῖν λόγον σε θατέρῳ δωρήσομαι.

ΙΩ.

Ποιὸν; πρόδειξον, αἴρεσθν τὸ ἔμοι δίδω.

785

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Δίδωμ' ἔλοῦ γὰρ οὐ πόνων τὰ λοιπά σοι
Φρεάσω σαφηνῶς, οὐ τὸν ἐκλύσοντι ἔμε.

ΧΟΡΟΣ.

Τούτων σὺ τὴν μὲν τῆδε, τὴν δὲ ἔμοι χάρειν
Θέσθαι Θέλησον, μηδὲ ἀτιμάσθη λόγους.
Καὶ τῆδε μὲν γέγονε τὴν λοιπὴν πλάνην,
Ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα τοῦτο γὰρ ποθῶ.

790

Ε 4

ΠΡΟΜΗ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 784. δυεῖν λόγον] Atticam formam primus hic editit Turn. quem cum Brunckio fecuti sumus. δυεῖν λόγον Ald. Rob. &c.

v. 785. ποιὸν; πρόδειξον] ποιὸν πρόδειξον Ald. Rob.

v. 786. ἔλε γὰρ οὐ] Pauwius distinguendum censet ἔλε γάρ οὐ, inficete.

v. 787. ἐκλύσοντι ἔμε] ἐκλύσονται Cod. Turn.

v. 787. φρέσσω] φρέσσαι Ald.

v. 789. λόγος] perperam in MS. Vit. οἶκος, superscripta tamen lectio genuina.

v. 791. ἔμοι - πεδῶ] Post λύσονται Ald. insercit σε, & post γάρ addit νῦν. Utrumque supplementum e glossa in textum irrepit, metro non ferente.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἐπει προθυμεῖσθι, οὐκ ἔγνωτισθομαι
Τὸ μὴ οὐ γεγωνέν πᾶν ὅσον προσχείζετε.
Σοὶ πρῶτον, Ἰοῦ, πολύδονον πλάνην φράσω,
Ἔν ἐγγάρφος σὺ μνήσοι δέλτοις φρενῶν. 795
Οταν περάσῃς ρεῖθρον, ἡ πείρων ὄρον,
Πρὸς ἀντολὰς φλογώπας ἥλιοισι βεῖς
Πόντα περάστα φλοσινθον, ἐς τὸν ἔξην

VARIETAS LEGIONIS

v. 793. *tō μῆ & γεγωνέν*] *tō*
μῆ γεγωνέν Rob. Verum recte
monuit Steph. synizesin in
particulis *μῆ* & huic poetae
familiarem esse; coll. v. 632.
926.

v. 794. πολύδονος] πολύδινος.
Cod. Turn.

v. 796. ὄροντος ὄρων Ald.

v. 797. Φλογωπός] Ita scri-
bendum recte judicavit Pauw
a φλόγωψ, non ut omnes prae-
ter Morellum Φλογωπός (a
φλογωψ); accusativus enim
pluralis adjectivorum foemini-
nini generis trium termina-
tionum producitur; ultima
autem syllaba hujus vocabuli
previs esse h. l. debet Φλο-
γωπέως] Pauwius hoc vocabu-
lum vel a verbo Aeschyleo
Φλογωπέων derivandum, nec
adjectivi in loco habendum,
vel Φλογωπέων legendum esse
spinatur. Harum coniectu-

Nees

LECTIONIS.

rarum priorem abjicio; po-
steriorem cum Heathio probō.
Sed quoniam post versum 797.
lacuna sive brevior sive lon-
gior est, certi nihil definiri
potest.

Πρὸς γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
Αἱ Φορνίδες ναίσται δημάσαι κόραι 800
Τρεῖς κυκνόμορφοι, πονὸν ὅμιλον ἐπιτημέναι, τοτέροι τοιούτοι
Μονόδοντες, ὃς εὐθ' ἥλιος προσδέψεται
Ἀγρίου, σῦθ' η μάντερος μήτη ποτέ.
Πέλας δὲ ἀδελφοὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
Δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς, 805
Ἄσ θυτὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἔχει πνεύσι.
Τοιοῦτο μὲν σοι τοῦτο φρεγύσιον λέγω·
"Αλλην δὲ ἀκούσοντος δυσχερῆ θεωρίαν.

Οξυστόμους γὰς Ζηνὸς ἀμφορεῖς μίνας
Γεύπτας φύλαξαι, τὸν τε μενάπτα σεατὸν 810
Ἄριμασπὸν ἵπποβάσμον, οἱ χευσόρρητον.
Οἰνοῦσιν ἄμφι γάμας Πλούτωνος πόρου
Τούτοις σὺ μὴ πέλαζε, τηλουρέν δὲ γῆν
Ηὗεις, πελασιὸν φύλον, οἱ πρὸς ήλιον
Ναιός πηγαῖς, ἐνθά ποταμός Αἴθιοψ. 815

E 5

Τούτοις

VARIETAS LECTONIS.

v. 799. Κισθήνης] Ita Codd. v. 810. Φύλαξαι] φύλαξη
Regg. Συνθῆνις Ald. Κισθῆνης Rob. τὸν τε] τὸν τε cod. Vi-
Stanl. Κισθῆνης MS. Viteb. teb.

errore librarii pro Κισθῆνη-
σαι]. Brunckius, lenior esset,
inquit, hiatus scribendo ὅπε.
Recte, sed nihil ideo mutan-
dum.

v. 801. ὅμιλον ἐπιτημέναι] ὅμιλοι
μετημέναι Ald.

v. 802. ὃς] τοις Ald.

v. 805. δρακοντόμαλλοι] δρα-
κοντόμαλοι Ald.

v. 807. τοιότο] τοιότον Cod.
Viteb.

v. 811. Ἀριμασπὸν] Cod.
Viteb. Ἀριμασπῶν Victor.
quod cum verum putabat
Zenius, non cogitabat Spon-
deum hac ratione secundam
Senarii regionem invadere.
ἵπποβάσμον] ἵπποβάσμον Ald. Ox.

v. 812. πέρον] πέρον Rob.

v. 813. μὴ πέλαζε] μὴ πέ-
λαζε Ald.

Τούτε παρ' ὄχθας ἔρφ', ἕως ᾧν ἐξίη
Καταβασμὸν, ἐνθα Βυζλίνων ἀρών ἀπό^{το}
"Ιησού σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ρέος.

Οὐτός σ' ὅδώσει τὴν τρέμοντον ἐς χθόνος
Νειλῶτιν, οὐδὲ δὴ τὴν μακρὰν ἀποκιάν
"Ιοῦ πέπρωτοι σοὶ τε καὶ τένοντις πτίσαι.
Τῶνδ' εἰ τι σοὶ Φελλόν τε καὶ μυτεύρετον,
"Επαναδίπλασε, καὶ σαφῶς ἐμράνθανε
Σχολὴ δὲ πλειών ή θέλω πάρεστι μοι.

ΧΟΡΟΣ.

Εἰ μέν τι τῆδε λοιπὸν ή παρειμένον
"Εχεις γεγωνέν τῆς πολυφθόρες πλάσιης,
Δέργ' εἰ δὲ πάντ' εἴησκες, ημῖν αὖ χάρειν
Δὸς, ηντιν' αἰτούμενος θεός μέμνησαι δέ πε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τὸ πᾶν πορείας ήδε τέρμινον ακήσεν.
"Οπως δὲ σὺν εἰδῆ μὴ μάτην κλύσσα μου,
"Α πρὸν μολεῖν δὲνδρὸς ἐκμεμόχθης, φεύσω,
Τεκμήρειν τοῦτ' αὐτὸν δοὺς μύθων ἐμῶν.
"Οχλον μὲν σὺν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,

Πρὸς

VARIETAS LECTONIÆ.

v. 816. ἐξίη] ἐξίη Ald.
v. 818. σεπτὸν] σεμνὸν Cod.

Reg. A. εὔποτον] εὔποτος Turn.

v. 820. ἀποκιάν] ἀποκιάν Victor. errore typographicico.

v. 824. πλειών] πλέον Ox.
θέλω] θέλει Ald. Ox.

v. 825. εἰ μέν τι] εἰ μέν τοι Viteb.

v. 826. πολυφθόρες] πολυφόρες Rob.

v. 832. ταῦτα αὐτὸν] ταῦτα αὐτὸν Ald.

v. 833. τὸν πλεῖστον] τῶν πλείστων Garb. minus commo-

de. λόγων] Abreschius existi-

mat h. l. legi posse λόγων,
quoniam Pers. 513. πολλὰ δὲ

ἐπιλείπω λόγων κακῶν. At utriusque loci diversa ratio est;
nec istud corrigeret esset, sed depravare.

Πρὸς αὐτὸ δ' εἴμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
 Ἐπεὶ γὰρ ἥλθες πρὸς Μολοσσὸν δάπεδα, 835
 Τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀφὶ Δωδάνην, ἵνα
 Μαυτεῖα θάνος τ' ἐστὶ Θεοπρωτοῦ Δίος,
 Τέρας τ' ἀπίστον, αἱ προσήγοροι δένες,
 Τῷ φόνῳ σὺ λαμπρῶς κούδεν αἰνιγχίως 840
 Προσηγορεύθης ἡ Δίος οἰλενὴ δάμασες
 Μέλλεισθ' ἔσεσθ', εἰ τῶνδε προσστατεῖν σέ τι
 Ευτεῦθεν οἰστρεήσασα τὴν παρεκκίσιαν
 Κέλευθον ἥξεις πρὸς μέγαν κόλπον Ρέας, οἱ νοσθεῖαι
 Ἀφ' οὐ παλιμπλάγυτοισι χειμάζῃ δρόμοις. 845
 Χρέον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιον μυχός,
 Σαφῶς ἐπίσασ', Ίόνιος κεκλήσεται,
 Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι Βροτοῖς.
 Σημεῖος σοι ταῦδε ἐσὶ τῆς ἑμῆς φρενὸς,
 Ως δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
 Τὰ λοιπὰ δ' ὑπὸ τῆδε τ' ἐσὶ κοινὸν φρεστώς, 850
 Εἰς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἔχος.
 Εστὶν πόλις Κάναβος, ἐσχάτη χθονὸς.

Νείλος

VARIETAS LECTONIS.

- v. 837. μαυτεῖα θάνος τ'] placet. Neutrū tamen necessarium aut verum esse docimus in Commentar. ad hanc.
- v. 841. μέλλεισθ' — σέ τι] v. 846. κεκλήσεται] Sic Ar. Codd. Reg. Viteb. quam formam cum Abreschii vulgatae κεκλήσεται praetulimus, quia Atticis poetis in primis frequentatur.
- v. 843. ἥξεις] ἥξεις Schol. u. B. Abresch.
- v. 844 παλιμπλάγυτοισι] πολλαπλάγυτοισι Ar. Schol. Steph. Pauw. γ' ἀλιπλάγυτοισι conj. Pauw. quod Heathio valde

Νείλος πρὸς αὐτῷ σόματι παῖς προσχάρασθη ὅτι τοῦ
 Ἐγκαῦθα δή τε Ζεὺς πίθητον ἔμφρονα, τέλος γὰρ τοῦ
 Ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ παῖς θύγων μόνον. 855
 Ἐπάνυμον δὲ τῶν Δίος θυγημάτων
 Τέξεις κελανὸν Ἐπαφόν τὸν παρπάτεται τὸν τοῦ
 "Οσην πλατύγενος Νεῖλος αὐδεύει χθόνες
 Πέρυπτη δὲ ἀπ' αὐτῇ γένια πεντηκοντόπαις
 Παύλιν πρὸς "Ἄργος οὐχ ἐκούστη ἐλεύσεται. 860
 Θηλύσπορος, φεύγοντα συγγενῆ γάμον
 Ἀνεψιῶν" οἱ δὲ ἐπτοπήνοις φένεις,
 Κίρκοι πελεῶν σὺ μακρὰν λελεγμένοις,
 "Ηὔστοι θηγεύσοντες σὺ θηγεούμενος
 Γάμες, φένον δὲ σώματος ὡν ἔξει θέος. 865

Πελασ-

VARIETAS LECTONIS.

- v. 855. ἐπαφῶν — θύγων] v. 857. παρπάτεται] παρπάτεται
 Abreschius Aoristos mavult
 ἐπαφῶν, (quod et Scholiafestes
 legisse videtur) & θύγων.
 v. 856. θηγημάτων] In omnibus
 legebatur γεννημάτων Scali-
 ger autem teste Valckenario
 ad Eurip. Phoeniss. 639. e
 Peyraredi conjectura in libri
 sui ora scriperat θηγημάτων,
 idque cum Brunckio recépi-
 mus. Nam ubinunque in al-
 lusionibus ad etyma nomi-
 num Aeschylus vocabulo
 ἐπάνυμος utitur, semper etiam
 addit id verbum cuius est
 ἐπάνυμος. Γεννημάτων aperte
 glossam sapit.
- v. 857. παρπάτεται] παρπάτεται
 omnia Rob.
- v. 861. Θηλύσπορος] Θηλύσπο-
 ρος Ald.
- v. 862. οἱ δὲ ἐπτοπήνοις] οἱ
 δὲ πτοπήνοις Ald.
- v. 865—866. φένον δὲ σώ-
 ματος ὡν θέοι θέος. Πελασγία δε-
 δέξεται &c.] Ingeniosissime sic
 emendavit Brunckius, V. G.
 Vulgata quam edd. et Codd.
 repreäsentant, haec est: φένον
 δὲ σώματος θέοι θέος, Πελασγία
 δὲ δέξεται θηλυκτῶν "Ἄργος διμί-
 των &c. quaē quamquam ali-
 quo modo explicari potest, si
 dicatur post δέξεται intelligen-
 dum esse αὐτὰ scil. τὰ σώματα,
 aut absolutum esse genitivum
 σώματος οὐδεὶς οὐρανοὶ διμί-

Πελασγία δεδέξεται Θηλυκτόνων
"Ἄρει δαμέντων, υποτιφερεύτω θράστει.
Γυνὴ γάρ ἀνδρὸς ἔκαστον αἰώνος σεβεῖ,
Διθυμιτος ἐν σφαγεσσος βάψασα ξύφος.
Τοιαδὲ ἐπ' ἔχθρον τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπροις. 870
Μίαν δὲ παιδῶν ἡμέρας θέλει, τὸ μὴ
Κτεῖναι σύνενον, ἀλλὰ παμβλυνθήσεται.
Γνώματι δυὲν δὲ θάτερον βελήσεται,
Κλύειν ἄνακτος μᾶλλον, οὐ μισιφόνος.
Αὔτη καὶ "Ἄρειος βασιλικὸν τίξει γένος. 875

Μανγοῦ

VARIETAS LECTONIS.

διμέτων, tamen emendationis Brunckianaæ facilitas adeo nobis blanditur, ut & ipso Aeschylum ita scripsisse putemus, præsertim cum forma paulopostfuturi saepe apud Tragicos occurrat. Ordo autem constructionis hic est: Πελασγία δὲ (γῆ) δεδέξεται σύμματα ὡν θεόν φθόνον ἔχει διμέτων θ. A. v. 3g. Ceterum Pauwiana commenta vix digna sunt quae memorentur: φθόνον δὲ λησάτων ἔχει θεός, Πελασγία δὲ δέξεται vel δέρζεται θ. A. διμέτων.

v. 870. ἐπ' ἑχθρὸς δὲ ἑχθρος cod. Vitеб. quod Zenius genuinum esse existimat.

v. 871. τὸ μὴ] εὶ addidit Brunck. Sed quamquam εὶ facile excidere potuit & μὴ εὶ

alibi saepe occurrit; tamen hujus loci alia ratio est, quam v. 793. 926. vid. Commentar. ad h. l.

v. 872. σύνενον] σύνενον Ald. ἀπαμβλυνθήσεται γνώματι δυὲν δὲ] ἀπαμβλυνθήσεται γνώματι δυὲν de Ald. ἐπαμβληθήσεται, γνώματι δυὲν de Rob. ἀπαμβλυνθήσεται γνώματι δυὲν δὲ Turn. ἀπαμβλυνθήσεται γνώματι δυὲν δὲ Victor. &c. Nos Brunckio assentimur, qui in codd. Regg. Aldinam distinctionem invenit, δυὲν δὲ autem ex Stanleiana, quae Victorianam expreslit, adsciscendum putavit.

v. 873. θάτερον] Barbarum θατέρων reperit Brunck in codd. Regg. sed θάτερον in cod. B. contextu.

Μακροῦ λόγυ δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τοφοῖς.
 Σπορᾶς γε μὴν ἐν τῆσδε φύεται θραύσις,
 Τέξοις κλεινὸς, ὃς πόνων ἐν τῷδε ἔμει
 Δύσει τοιόνδε χρηστὸν ή παλαιγενής
 Μάτης ἔμοι διῆλθε Τίτανις Θέμις
 "Οπως δὲ χώπη, ταῦτα δεῖ μακροῦ χρέος
 Εἰπεῖν, σύ τ' αὐδέν εἴκαθοντα κερδαγεῖς.

ΙΩ.

Ἐλελελελελεῖ,
 "Τπό μ' αὖ σφάκελος ναὶ φρενοπληγεῖς
 Μανίου θάλπασ', οἵσρε δ' ἀρδίς
 Χρίσι μ' ἄπυρος,
 Κραδίσι δέ φόβῳ φρένα λαυτίζει
 Τερχόδινεῖται δ' ὅμμαθ' ἐλίγδην,
 Ἐξω δέ δρόμος φέρομαι, λύσσος
 Πινεύματι μάργα, γλώσσης οὐρανής.
 Θολεροὶ δὲ λόγοι παίσσοι εἰη
 Στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἀτης.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 876. διτι] forte legendum: μακρὸς λόγυς δὲ scil. ἵστι, multi autem sermonis est. In

Rob. est μακρὸς λόγυς δεῖ ταῦτα ἐξελθεῖν τοφοῖς versu una syll. lata deficiente. In Moſqu. 2. legitur: μακρὸς λόγυς δεῖ ταῦτα ταῦτα ἐξελθεῖν τοφοῖς.

v. 878. κλεινὸς] κλεινοῖς Ald. Rob.

v. 880. ἱμὴ] ἱμὴ cod. Vit.

v. 881. ὅπως δὲ χώπη] ὅπως

δὲ χώπη Ald. ὅπως χώπη Rob. ταῦτα δεῖ] ταῦτα δὲ citat Turn.

e cod. χρόνες] λόγυς Victor. interpolatum ex v. 876.

v. 883. Ἐλελελελεῖ] Rob. addit. iō iō; unde Pauwius conj. iō, iō ἐλελεῖ, ἐλελεῖ.

v. 885. θάλπασ'] θάλπασιν Ald.

v. 887. κραδίς] Sic Ald. Rob. Turn. &c. κραδίς quod est in Victor. Canter. metro adversatur. φόβῳ φρένα] φρένα φόβῳ Cod. Viteb. Ald. φόβῳ λαυτίζει φρένα Rob.

v. 888. τερχόδινεῖται δ'] τροχόδινεῖται γ' Rob.

ΧΟΡΟΣ.

ερφοὶ Ἡ σοφὸς, ἡ σοφίς ἦν,
Οσ περῶτος ἐν γνώμαι τόδι ἐβάσατο
Καὶ γλώσσα διεμιθολόγησεν, 895
Οσ τὸ ιηδεῖσας καὶ ἔσυ-
τὸν ἀριστεύει μακρῷ.
Καὶ μῆτε τῶν πλούτων διαθευπτομένων,
Μῆτε τῶν γέννας μεγαλυνομένων
Οὐτα χερνήταν ἐραστεῦσας [γάμων]. 900
Μήποτε μήποτε μ' ὁ
Μοῖραι . . . λεχέων Δίος
Εὐάστειραν ιδοισθε πέλεσαν.

Μηδὲ

VARIETAS LECTONIS.

v. 894. γνώμαι] γνώμῃ Rob.

mum verbum πίνων aperte

v. 895. γλώσσῃ] γλώσσῃ Rob.

spurium est; a Turnebiana

v. 896. ιηδεῖσαι] ιηδεῖσαι

plane abest, & sane jam a

Eustath. ad Il. v. Vulg. me-
lius respondet sequenti ἀρ-
ιστεύει.

pluribus editoribus omisum

v. 897. ἀριστεύει] ἀριστεύειν Ald.

fuiisset, nisi id propter me-

v. 899. γέννας μεγαλυνομένων]

trum in strophicō versū fer-

Arnaldus conj. γέννας μεγά-
λομένων. Heathius γέννας γε
μεγαλυνομένων. Neutro ege-
mus. cf. not. ad v. 907.

vandum putassent. Jam hunc

v. 900. γέννας] Hoc spurio-
um arbitror, atque e scholio
adjectum; subintelligi potest

scrupulum ex animis Criti-

v. 901. γέννας] aut aliud substanti-
vum, sed adiicere necessari-
um non erat. Hanc suspicio-
nem confirmat versus anti-

corum evellimus; deleta enim

v. 902. γέννας] ubi ulti-

v. 900. superflua clausula γά-

μων, & sublata v. 908. non

superflua solum sed etiam

fensum turbante vocula πίνων,

metra utrinque ad amissum

fibi respondent. Itaque γά-

μων uncis inclusimus.

v. 901. μήποτε μ'] μήποτε

Ald.

v. 902. Inter Μοῖραι & λε-

χέων aliquid deesse observavit

Heath.

Μηδὲ πλασθέντι γεμέτω

Ταὶ τῶν ἐξ Οὐρανοῦ.

Ταρβῶ γάρ ἀσεγάνορος παρθενίαν

Εἰσορὼς Ἰούς γάμῳ δαπτομένων

Δυσπλάνοις Ἡρας ἀλατεῖσις [πόνων].

905

'Εμοὶ

VARIETAS LECTONIS.

Heath. Morellus ita suppleri posse notat: Μῆνος μῆνος με
γ' ο μῆναι, ω μῆναι &c. Sed eiusmodi defectibus absque codicum subsidio satis tuto succurrere nemo potest. Διὸς abest Ald. Turn.

v. 904. γαμέτη] ἐν γαμέτη
Turn.

v. 907. γάμη] propter hanc vocem nec metrum hujus versiculi strophicō respondeat, nec sensus difficultate caret. In Aldina sic legitur εἰσορὼς Τές μεγάνης δάπτουεναι. Suspicor autem Aeschylum scripsisse εἰσορὼς Ιοὺς μέγα δάπτουεναι. Ita hic versus quoad metrum antithetico v. 899. accurate respondebit; uterque enim erit Asynartetus ex trochaica penthemimeri, & bafi anapaestica | - o | - - | - | | o o - | o o - |; & omnis interpretandi difficultas evanescet. Cf. Commentar. ad h. l. Ceterum Garbitio in mentem venerat Ιοὺς σε, unde

Morellus conj. legendum εἰσορὼς Ιοὺς σε γε δάπτουεναι; idem hunc versum sic ad justos numeros redigi posse putabat, si legatur εἰσορὼς Ιοὺς ἄμα δάπτουεναι. In quo metro quidem recte consultum est, sensas venustati parum. Nam illud ἄμα hic, plane otiosum esset. δάπτουεναι] δάπτωμεναι citat Turn. e cod.

v. 908. δυσπλάνοις] δύσπλάνηχροι Turn. δύσπλανοις] ἀκατηλλοις Turn. δύσπλανοις Vict. πόνων] Hoc vocabulum in Turn. plane abest; sive de conjectura id omiserit editor, sive codicis sui auctoritate ductus. In indice variantium lectionum nihil de eo notatur. Reliquae editiones ad unam omnes agnoscunt πόνων. Genius tamen non esse vel hoc indicio proditur, quod eo sublato omnis difficultas tollitur, e qua se hactenus viri docti expedire non potuerunt, quamvis eam se sentire

ἐπαδ. Ἐμοὶ δὲ ἔτι μὲν δύσκολος ὁ γάμος ἀφοβός,
Οὐ δέδει μηδὲ πρεισσόνων θεῶν 910
Ἄριστον ὅμιλον προσδέξοιτο με.
Ἄπόλεμος ἔδει γ' ὁ πόλεμος, ἀπορεῖ
Πόλεμος αὐδὴ ἔχει τὸν ἄνθρωπον
Τὰν Δίος γαῖας αὐχὴ ἔρωτα μῆτριν ἔπει φύγειν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

ΠΡΟΜΗ-

VARIETAS LECTIONIS.

tire faterentur. Nostra vero ex emendatione, non solum Strophes & Antistrophes metra in ultimo versu sibi recte respondent

οὐτα | χερν | τυν ε | πατεν | σαι
δισπλα | νοις Η | πας α | λατει | αις
uterque enim est Trochaicus
diameter hypercatal. verum
etiam interpretationi com-
modae locus datur, quam
quidem vocabulo πόνων ser-
vato nemo reperire potuit.
Ceterum Arnaldus conj. ἀλ-
τεῖσιος πονεῖ. Bruncio in
mentem venit εἰσοργοῦ Ταῦς χρήσι-
διπτομένων δυστλάσιοις Ήρος ἀλ-
τεῖσιος κόλωφ.

v. 909. ὅτι] ὅτε corrigit
d'Arnaud, Pauw, Heath. Sed
vide Commentar. ad h. I.

v. 910. μηδὲ πρεισσόνων θεῶν] in omnibus edd. et codd.
adhuc collatis additur ἔρωτ-

post θεῶν. Id autem glossa-
ma esse Scholiaetae, qui ex-
plicare vellet, quid sit θεῶν
ἀφυπνον ὄντα, facile patet;
quo delecto multo venustior
fit oratio. Itaque expunxi.
Si ἔρωτα legitur, versus est Jam-
bicus senarius, sublato vero
hoc additamento Jambicus est
diameter hypercatal.

v. 911. προσδέξοιτο] προσ-
δέξην Rob. προσδέξουσθε Ox.
προσδέξου Ar.

v. 912. sq. ἀπορεῖ πόλεμος] εἰς
ἀπορεῖ πόλεμος Rob. atque ita
in Cod. bibl. Reg. Gall. legi
monuit Spanhem. ad Julian.
p. 256. Verum hoc εἰς ε
glossa est; et si eo ad sensum
opus esset, subintelligi debet,
non scribi. Sed vide
Commentar. γενέμαν I γενε-
μην Ald.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἡ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν, 915

Ἐσαι ταπεῖνος, οἷον ἐξαρτύεται

Γάμος γαμεῖν ὃς αὐτὸν ἐν τυραννίδος πορέτων

Θρόνων τὸ δύσον ἐνβαλεῖ πατρὸς δὲ σέρα τακτῆς

Κέρνε τότε ἡδη παντελῶς προνθήσεται σύνταξις

Ὕπηρεν ἐπιπτῶν ἥρετο δημιῶν θρόνων. 920

Τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν εὑδεῖς θεᾶν

Δύναται' αὖ αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ, δεῖξαι οὐρφῶς.

Ἐγὼ τάδε οἶδα, χρῶ τεσπω. πῆρε ταῦτα νῦν

Θαρσῶν παθήσθω, τοῖς πεδαγοῖς κτύποις

Πιπός, τινάσσων τὸν χερῶν πυρπνεῦν βέλος. 925

Οὐδέν

VARIETAS LECTONIS.

v. 915. αὐθάδης φρενῶν] αὐθάδης φρενῶν Ald. Rob. Sed difficilior constructio praeferranda est. Cum Aldina consentit Mosqu. i. ubi a manu recentiore superscriptum αὐθάδης. αὐθάδης φρενῶν male Turn.

v. 916. οἷον] τοῖον Garb. Rob. Pauw. Morell. Vulgatum idem notat, sed est exquisitius.

v. 918. θρόνων τὸ] abest τὸ Rob. Ita θρόνων a τυραννίδος regeretur. Receptam lectio-nem Aeschyleo loquendi consuetudo confirmat. πατρὸς δὲ πατρὸς τὸ Ald.

v. 919. τότε] πότε̄ alli teste Morell. τότε autem hic verborum contextui aptius.

v. 920. ἐπιπτῶν] ἐπιπτῶν Viteb. ex interpretatione.

v. 923. ἐγὼ τάδε οἶδα] ἐγὼ δε τάδε οἶδα Viteb.

v. 924. θυρῶν] θυρῶν Schol. Victor. In Cod. Mosqu. i. supra v. θυρῶν notatur γεθυρούσθω. παθήσθω] παθήσθω Ald. κτύποις] τόποις Schol. minus eleganter.

v. 925. πιπός] πιπός Schol. inepte. πιπόνος conj. Stanl. sine causa idonea. τινάσσων τὸ] τινάσσων al. teste Morell. πυρπνεῦν] Sic cod. Reg. B. πυρπνον Ald. ἐν χερὶ πυρπνον conj. Pauw. χερὶ πυρπνον Viteb. Ἐν χερὶ πυρπνεῦν βέλος Cod. Reg. A.

Οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαργέσει, τὸ μὴ οὐ
Πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά.

Τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασπενάζεται

Ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχῶτατον τέρας.

Οσ δὴ περιουσού πρεστον εὑρήσει φλόγα, 930

Βροντῆς δὲ υπερβάλλοντα παρτερὸν κτύπον

Θαλασσῶν τε, γῆς τινάκτεραν ίσσον,

Τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾶ.

Πταισας δὲ τῷδε πρὸς πανῷ μαθήσεται

Οσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δελεύειν δίχα. 935

ΧΟΡΟΣ.

Σὺ θὴν δὲ χερήσεις, ταῦτ' ἐπιγιλωστῷ Δίος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἄπερ τελεῖται, πρὸς δέ, δὲ βούλομαι, λέγω.

F 2

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTIONIS.

v. 926. & abest Cod. Mo- morbum aut malum dici,
squ. 1. forte Aeschylus scripsit:

v. 928. νῦν παρασπενάζεται] Θαλασσῶν τε, γῆς τινακτῆς,
παρασπενάζεται νῦν Mosqu. 2. διησών

Ald. Rob.

v. 929. ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ] αὐ- h. e. quique (novus quasi) ter-
τὸς ἐπ' αὐτῷ Ald. αὐτὸς ἔντρῳ rae concusor, (fortior scilicet
Mosqu. 1. utrumque adversus Neptuno ἐνοσησάτω) marinum
metrum.

v. 931. ὑπερβάλλοντα] ὑπερ- βάλλον Mosqu. 2. παρτερὸν] παρτερὸν Ald.

v. 932. γῆς] γῆς τε Mos- squ. 1. τινάκτεραν νίσσον] Non satis placet tridentem h. l.

v. 933. αἰχμὴν τὴν] αἰχμὴν τε Rob.

v. 935. οσον] οσσον Rob.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ προσδοκῶν Χρὴ δεσπόσειν Ζῆνὸς τινάς
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Καὶ τῶνδέ γ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους.
ΧΟΡΟΣ.

Πᾶς οὐχὶ ταρθεῖσι, τοιαῦτ' ἐμβριπτων ἔπη; 940
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τι δ' ἀν φοβούμην, φέ θανεῖν οὐ μόρτιμον;
ΧΟΡΟΣ.

Άλλ' αἴθλον ἄν σαι τοῦδέ γ' ἀλγίω πόδοι.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

"Οδ' εὖ ποιείτω, πάντα προσδοκητά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

Οἱ προστίνυεῦντες τὴν Ἀρεάστειαν, σεφοί.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Σέβε, προσεύχε, Θάστε τὴν προτοῦντ' αἱ.

945

Ἐμοὶ δὲ ἔλασσον Ζῆνὸς οὐ μηδὲν μέλει.

Δράτω, προστείτω τόnde τὸν βραχὺν χρόνον

"Οπως θέλεις διεῖχεν γὰρ οὐκ ἔξει θεῖς.

Άλλ' εἰσδέω γὰρ τόnde τὸν Δίος τέρχιν,

Τὸν τοῦ τυράννου τοῦ γές διάκονον.

950

Πάντας τὶ καὶνον σύγγελῶν ἐλῆλυθε.

ΠΡΟ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 938. δισπόσειν] δισπόζειν

v. 943. οὐδὲν] Ita Brunck

Viteb., Ζῆνὸς τινά] Δίος τινά

e codd. Regg. et ante eum

Mosqu. 2. Ald. τινά Δίος

Turn. Garb. Grot. Eandem

et superscriptum γρ. Ζῆνὸς τινά

lectionem praebent Mosqq.

Mosqu. 1.

Viteb. οὐδὲν Edd. rell.

v. 939. καὶ τῶνδε γ'] καὶ

v. 945. θάπτε] θάπτεν

τῶνδε τ' Rob. τὸν δὲ Mosqu. 1.

Mosqq. Ald.

& supra scriptum γρ. τῶν

v. 948. θέλει] θέλει Mosqu. 1.

δὲ γε.

v. 950. τὸν ταῖ] ταῖ omit-

v. 942. οὐ] οὐ Mosqu. 2.

tunt Mosqq.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ. ΧΟΡΟΣ. ΕΡΜΗΣ.

ΕΡΜΗΣ.

Σὺ, τὸν σοφιστὴν, τὸν πιεῖς ὑπέρπιπον,
Τὸν ἔξαμαρτόντον εἰς θεούς, τὸν ἐφημέροις
Περέντα τιμᾶς, τὸν πυγὸς κλέπτην λέγω.
Πατήσ σ' ἀνώγεν οὐστινας ιορπεῖς γόρμους 955
Αὐδᾶν, πρὸς ὃν τ' ἐκεῖνος ἐπιπτεῖ ιράτες.
Καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
Ἄλλ' αὐθ' ἔπαις ἔφρασε μηδὲν ἐμοὶ διπλᾶς.
Οδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλλης ὁρᾶς δ' ἔτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλαθαίξεται. 960

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Σεμνόσομός γε καὶ φρονήματος πλέως
Ο μῆθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτως.

F 3

Necy

VARIETAS LECTONIS.

v. 953. τὸν ἐφημέροις] τὸν
ἡμέροις minus apte Viteb.
Schol. ἐφημέροις fine τὸν
Mosqu. 1. τὸν ἀνθρώπους
Mosqu. 2. e glossa.

v. 955. σ' ἀνώγεν] ἀνώγετο
Ald. Rob. ανωγεῖον conj. Hē-
ath. probante Morello, quia
scil. existimabat atticos poe-
tas augmentum non abiicere.
Sed bene eum refutat Brun-
ekius, cuius etiam transposi-
tio σ' ἀνώγεν pro vulg. ἀνώγε-
το placet. γόρμους] λόγος Rob.

v. 956. ἐπικίντει] ἐπικίνδυ-
Rob. e scholio natum.

v. 958. ἀλλ' αὐθ' ἔπαις ἔπ-
φρασε] Ita Brunk e codd.
Regg. qui illam scripturam in
pluribus & melioribus libris
observavit. ἀλλ' αὐθέντα
φράσε Rob. μηδὲν ἐμοὶ διπλᾶς
μηδὲν εἰς διπλᾶς Mosqu. 2.

v. 959. προσβάλλης] προσ-
βάλλης Ald. Rob. turbato
metro. προβάλλης Προμηθεῦ
Mosqu. 2. haud melius.

v. 961. σεμνόσομός γε] σεμ-
νοσομός te cod. Reg. B.

v. 962. θεῶν] Διὸς Rob.

Νέον νέοι πρατεῖτε, καὶ δκεῖτε δὴ
Ναιέν ἀπενθῆ πέργαμ· οὐν ἐν τῶνδ' ἔγω
Δισσούς τυράννος ἐπιπεσόντας ἡσθόμεν; 965
Τείτον δὲ τὸν νῦν ποιανοῦντ' ἐπόψομαι
Αἰσχύλα καὶ τάχισα. μή τι σοὶ δκεῖ
Ταρφεῖν ὑποπτήσοιν τε τοὺς νέος θεούς;
Πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. οὐ δέ
Κέλευθον, ἥνπερ ἥλθες, ἐγκόνει πάλιν. 970
Πεύσῃ γὰρ οὐδενὸν ἄν ανισορεῖς ἔμε.

ΕΡΜΗΣ.

Τοιούτῳ μέντοι καὶ περὶ αὐθαδίσμασιν
Ἐς τάσσοδε σαυτὸν πημονὰς παθώμισας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
Σαφῶς ἐπίσατ', οὐν ἄν ἀλλάξαιμ' ἔγω. 975

Κρεσ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 966. ποιαντὸν] τυράννον^{τ'}
Ald. Rob. &c. Sed ποιαντὸν
est in Regg. Viteb. idque
Brunckius jure recepit. Nam
τυράννον^{τ'} ortum est ex eo quod
scriptoris animo praecedens
τυράννος adhuc obversabatur,
cum ad hunc versum perve-
nisset. Ceterum in Garb. le-
gitur: τρίτον δὲ τὸν νῦν τυράν-
νον^{τ'} ἐπέβομαι. Heathius pro-
bante Morello sic emendabat:
τ. δ. καὶ τὸν νῦν τυράννον^{τ'} ὄν-
μαι, Pauwius vero sic: τρίτον
δὲ τὸν νῦν τυράννον^{τ'} ὄφομαι.

v. 969. πολλὰ γε] πολλὰ δὲ
Ald.

v. 971. ἀνισορεῖς] Hanc le-
ctionem e cod. Viteb. & ed.
Rob. restituimus. Eadem
Brunckius probavit. ἀνισο-
ρεῖς cod. Reg. A. Ald. Turn.
ἀνισορεῖς Victor. ἀνισορεῖς citat
Steph. ἀνισορεῖς cod. Mosqu. 1.
& supra: γε. ἀνισορεῖς.

v. 973. παθώμισας] παθώ-
μισας Rob. παθώμισας Viteb.
κατίγυατος Ar. κατίρροτος &
supra schol. ὄρμισας Mosqu. 1.
Hae lectioes vel corruptae
vel e glossematis ortae.

v. 975. ἄν ἀλλάξαιμ'] ἀπαλ-
λάξαιμ Marg. MS. ap. Morell.

Κρείσσον γάρ οἵμας τῇδε λατρεύειν πέτραι,
Ἡ πατέρι φύσει Ζηνὶ πισὸν ἀγγελον.
Οὔτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.

ΕΡΜΗΣ.

Χλιδᾶγεν ἔσπειρε τοῖς παρόντοις πράγμασι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Χλιδῶ; χλιδῶντας ὅδε τοὺς ἐμοὺς ἐγώ
Ἐχθροὺς ἴδομι: καὶ τοῦ δὲ ἐν τούτοις λέγω. 980

ΕΡΜΗΣ.

Ἡ καὶ μὲν γάρ τι συμφοραῖς ἐπαπτιᾶ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθράρω Θεούς,
Οσοι παθόντες εὖ, νακοῦσι μὲν ἐκδίκως.

ΕΡΜΗΣ.

Κλύω σ' ἐγώ μεμηνότ' οὐ σμικρὰν νόσου. 985

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Νοσοῖμ' αὖν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθρούς συγεῖν.

F 4

ΕΡΗΜΗΣ.

VARIETAS LECITIONIS.

v. 977. φύναι] φῆναι Mosqu. 2.
Viteb. c. glossā κληθῆναι. item
Ald. Turn. Garb.

v. 979. πράγμασι] πήμασι
Turn. Viſt. Sed h. l. vocabulum μέσον elegantius est,
& πράγμασι est in Codd. Regg.
Viteb.

v. 980. χλιδῶ;] Post hoc
verbum commate distinguunt
Ald. Rob. Interrogationis
notam primus recte posuit
Turn.

v. 982. συμφοραῖς] συμφορᾶς
emendat Valckenaer ad Eurip.
Phoeniss. 632. συμφοραῖς ἐπ'

αἴτιᾳ Mosqu. 1. atque sic
emendandum censebat Pauw.
v. 983. ἐχθράρω] ἐχθροῖς
Turn.

v. 984. νακῆσοι μὲν ἐκδίκως]
νακῆσαι ἐκδίκως alii citante
Morell. νακῆσοι μὲν ἀδίκως
Mosqu. 2. e glossā.

v. 985. σμικρὰν] μικρὰν Ald.
Rob. Viſt.

ΕΡΜΗΣ.

Εἴης φορητὸς οὐκ ἄγ, εἰ πράσσοις καλῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ωμοι.

ΕΡΜΗΣ.

Τόδε Ζεὺς τούπος οὐκ ἐπίσταται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ἄλλ' ἐνδιδάσκει πάντ' ὃ γηράσκων χρέος.

ΕΡΜΗΣ.

Καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖς ἐπίσασαι.

990

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Σέ γὰρ προσηύδων οὐκ ἀν ὅνθ' ὑπηρέτην.

ΕΡΜΗΣ.

Ἐρεῖν ἔοικες οὐδὲν ὡν χεήσει πατεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Καὶ μὴν ὁφελῶν γ' ἀν τίνοιμ' αὐτῷ χάρειν.

ΕΡΜΗΣ.

Ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντ' ἐμέ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, κατέ τοῦδ' ανούσερος,

995

Εἰ προσδοκᾶς ἐμοῦ τι πευστεῖσθαι πάρει;

Οὐκ

VARIETAS LECTONIS.

v. 987. πράσσοις] πράσσεις scripsit Brunck. & metro convenienter. νη̄ ἐτι in ceteris perperam.

v. 994. ὄντ' ἐμέ] ὄντα με. Ald. Rob. Turn. Viēt. &c. v. 996. πευστεῖσθαι] Sic cod.

Ald. Illud post Brunckium praevaluimus. Παῖδὲς με Viteb. in invito Reg. B. Ald. Rob. Turn. alii πευστεῖσθαι. πάρει;] signum interrogationis prium recte p̄fuit Steph.

v. 995. πῆτι] Ita recte re- p̄fuit Steph.

Οὐκ ἔστιν αἴνιος' οὐδὲ μηχανημ', ἐτο
Πρεστεψέται με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
Πεὶν ἀν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήσαι.
Πρέπει ταῦτα, ριπτέσθω μὲν αἰθελούσσα φλόξ, 1000
Λευκοπτέρῳ δὲ νηφάδι καὶ Βρευτήμασι
Χθονίοις κυνάτω πάντας, καὶ ταρασσέτω.
Γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδ' ἔμ', ὡς καὶ φράσσαι
Πρέπει σὸν χειρῶν νῦν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.

ΕΡΜΗΣ.

Ορα νῦν εἴ τοι ταῦτ' αἰνεῖγα φαίνεται. 1005

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Ωπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.

ΕΡΜΗΣ.

Τόλμησον, ὡς μάταιε, τόλμησόν ποτε
Πρέπει τὰς παρεύτας πημονὰς δρεθῶς φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Οὐχλεῖς μάτην μὲ, καὶ μ' ἔπως, παρεηγγεῖλην.

F 5

Εἰσελ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 997. αἴνιος'] αἴνιον' est v. 1003. τῶνδ'] τῶνδε Viteb.
vitium typogr. ed. Victor. in Φράσσαι] Φράσσαι id.

Stanl. propagatum.

v. 998. προτρέψεται] προσ-
τρέψεται Viteb.
v. 1000. αἰθαλέσσα] recte
restituerunt Valckenaer ad
Eurip Phoeniss. 524. et Brunck.
αἰθαλέσσα Ald. Rob. αἰθαλέσσα
Viteb. Turn. Vict. αἰθερέσσα
Schol.

v. 1003. τῶνδ'] τῶνδε Viteb.
φράσσαι] φράσσαι id.
v. 1005. νῦν] ante Brun-
ckium edebatur νῦν, metro
reclamante. In Turn. scri-
ptum νῦν, sed recte monet
Brunck hanc particulam quae
i. q. δῆ, δὴ valet, encliticam
esse.

v. 1006. ὧπται — τάδε]
ὧπται δὴ ταῦτα καὶ βεβούλευται
πάλαι.

v. 1008. δρεθῶς] καλῶς Ar.
ex interpretamento.

Εἰσελθέτω σὲ μήποθ', ὡς ἐγὼ Διὸς
Γνώμην φεύγοντος, Θηλύνες γενήσομαι,
Καὶ λιπαρήσω τὸν μέγαν συγούμενον
Πυγεμορφίους ὑπιδόσματιν χερῶν,
Δῆσαι με δεσμῶν τάνδε τοῦ παντὸς δέω.

ΕΡΜΗΣ.

Δέγων ἔκκει πολλὰς καὶ μάτην ἐρεῖν.
Τέγγη γὰς αὐδὴν, αὐδὲ μαλθάσσον λιταῖς
Ἐμαῖς δακὼν δὲ σόμιν, ὡς νεοζυγῆς
Πῶλος, βιάζῃ καὶ πέδος ἥταις μάχην.
Ἄταξ σφεδεύη γ' αὐθεντί σοβίσματι.
Αὐθαδία γὰς τῷ φεονοῦτι μὴ καλῶς
Αὐτὴν καθ' αὐτὴν αὐδὲνες μεῖον σθένει.
Σκέψαι δὲ εὖν ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις,

Οῖς

VARIETAS LECTONIS.

v. 1010. εἰσελθέτω σε μήποθ']
εἰσελθέτω σὲ ἔνεια μήποθ' glos-
femate in textum recepto
Mosqu. 1.

v. 1014. τῷ παντὸς] τῷ δὲ
τῷ παντὸς Mosqu. 1. sed δὲ τῷ
a manu recentiore insertum.
τῷδε παντὸς Mosqu. 2. δέω]
δέω Viteb.

v. 1016. μαλθάσσον λιταῖς]
μαλθάσσον λιταῖς Mosqu. 1. Ald.
μαλθάσσον πέδη λιταῖς Rob. in
quo πέδη e glossa in textum
immigravit metro repugnante.

v. 1017. νεοζυγῆς] νεοζυγῆς
Viteb.

v. 1018. ἥταις] ἥταις Mosqu. 2.

v. 1019. σφεδεύη] σοφίζη
Rob. errore librarii cognatum
sequentis substantivi σοφίσματι
verbum anticipantis.

v. 1020. τῷ φ. μ. καλῶς]
τῷ μὴ φρονέντι καλῶς ordine
inverso & metrum perversante.
Mosqu. 2.

v. 1021. μεῖον] Ita emen-
dandum esse censuit Stanl.
probantibus Heath. & Brunck.
Vulgatum μεῖον, quod usque
ad eum omnes editores fer-
varunt, ineptum est. μεῖον
σθένει pro σθένει conj.
Fbresch. Non placet.

v. 1022. εὖν μὴ] εὖν καὶ
Turn. quod sensus non pati-
tur. Pro δὲ εὖν Viteb. δὲ εὖν.

Q̄ies σε χειμῶν καὶ παιῶν τεμνούσι
 Ἐπειοῦ ἀφυκτος. περῶτοι μὲν γάρ ἀρέδαι
 Φάραγγα βροντῆς καὶ περιουσία φλογή 1025
 Πατήσι σπαράζει τόνδε, καὶ πεύσει δέμας
 Τὸ σύν, περγαῖς δὲ αὐγούσια σὲ βατάσει.
 Μηκέν δέ μῆνος ἐκτελευτήσας χρέος
 Ἀψοῦσιν ἔξεις εἰς φάσος. Διὸς δέ τοι
 Πτηνὸς κύναν δαρφεῖνος αἰετὸς λάβειος 1030
 Διαρταμέσι σώματος μέγας φάνος,
 Ἀκλητος ἔρπων δαιταλεὺς πανίμερος.
 Κελαινόβρωτον δὲ ἡπαρ εὐθονήσεται.
 Τοιοῦθε μόχθου τέρπει μή τι προσδόκα,

Περν

VARIETAS LECTONIS.

v. 1024. ἀρέδαι] ἀρέδαι Rob. βέροις] λάβειος Turn. Victor.

v. 1025. περιουσία] περιουσία Mosqu. 1. Viteb.

v. 1026. σπαράζει] περγαῖς sic Mosqu. 1. sed a manu rec. litterae π superscriptum τ, ut esset περάζει.

v. 1027. περγαῖς δὲ ἀργάλη] περγαῖς δὲ ἀργάλη sensu inepto Rob.

v. 1028. ἐκτελευτήσας] ἐκτελευτήσας cod. Viteb. scholion vulgati.

v. 1030. αἰετὸς] Atticam formam, quae & in Schol. legitur, cum Brunckio restitui- mus. αἰετὸς Ald. Victor. δαρφεῖνος] in Mosqu. 2. δαρφεῖνος & supra schol. φανίμερος. 2-

v. 1031. μέγα φάνος] Vera est Brunckii obseratio, pronuntiandum esse μέγα φάνος & asperitatem litterae π face-re, ut duplice potestate fac-e-pe pölleat, vocalem brevem in fine praecedentis vocis producendo; quod pluribus ille exemplis confirmavit in not. ad h. l.

v. 1032. πανίμερος] ἀνίμερος Viteb. a manu secunda, male.

v. 1033. ἐνθονήσεται] ἐνθονήσεται Ald. ἐνθονήσεται Mosqu. 2. ἐνθονήσεται Viteb.

v. 1034. τέρπει μή τι] In Mosqu. 1. antea erat τέρπει τοι μή nunc τέρπει μή τι.

Πρὸν τὸν θεῶν τις διαδόχος τῶν σῶν πόνων 1035
 Φανῆ, θελήσει τὸν εἰς ἀναύγητον μολεῖν
 "Αἰδηνή, κνεφαῖς τὸν ἀμέρι τερπτάρου βασίτη.
 Πρὸς ταῦτα βούλευτος ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
 'Ο πόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος.
 Ψευδηγορεῖν γάρ σὺν ἐπίσταται σόμα 1040
 Τὸ διον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δέ
 Πάπτανε καὶ φρόντιζε, μηδὲν αὐθαδίαν
 Εὐβελίας ἀμείνον' ἥγησθη ποτε.

ΧΟΡΟΣ.

'Ημῖν μὲν Ἐρμῆς εὐη̄ ἀναιγεῖ φαίνεται
 Δέγειν ἀναγε γάρ τοι τὴν αὐθαδίαν 1045
 Μεθέντ', ἐρευνον τὴν σοφὴν εὐβελίαν.
 Πειθοῦ σοφῷ γάρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Εἰδότι τοι μὲν ταῦτα ἀγρύθια
 "Οδὸς ἐθώνεται, πάσχειν δὲ κακῶς
 Ἐχθρὸν ὑπὲρ ἐχθρῶν, οὐδὲν αἴνει. 1050
 Πέτερος

VARIETAS SELECTIONIS.

v. 1036. θελήσει] θελήσῃ fere inest verborum Mercurii, Turn. Vist. τελήσῃ Mosqu. i. Aeschyli filo parum digna. Nihil ad sensum desidaretur, si Chorus dixisset:

v. 1041. τελεῖ] τελεῖ Ald.

v. 1043. αὐτίνον] αὐτίνον Ald. αὐτίνον Viteb.

v. 1044. ἀναιγεῖ] ἀναιγναῖται Ald. e glossa Grammatici, qui hoc vocabulo τὰ εἰς ἀναιγα explicaverat.

v. 1045 - 1047. ἀνωγε γάρ - πιθεῖς] Haec verba interpolationem sapiunt. Repetitio

Δέγειν σοφῷ γάρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

v. 1049. θελήσῃ] θελήσῃ Rob. Victor.

v. 1050. ὑπὲρ ἐχθρῶν] ὑπὲρ ἐχθρῶν Mosqu. i.

Πρέστι ταῦτ', ἐπ' ἔμοι διπτέσθω μὲν ^{ΑΛΛ'}
Πυρὸς ἀμφίπηντος βόσευχος, αἰδήγε δ'
Ἐρεθίζεσθω βερντῆ, σφακέλω τ'
Ἀγέρων οὐέμων χθένεος δ' ἐν πυθμένων ^{ΙΙΙ}

οτοι Αὐταῖς διζαις πνεῦμα πραδαῖνοι, ^{ΙΙΙ} 1055

Κύρος δὲ πόντε τερψχεὶ δέδιώ
Συγχώσειεν, τῶν τ' οὐδενίων
Ἄσρων διόδους· ἐσ τε πελάσουν ^{ΑΛΛ'}
Τάρταρον ἄρδην δίψεις δέμας
Τούρμον, οὐδέγκης σεργάσις δίγασι. ^{ΙΙΙ} 1060
Πάντως ἐμὲ γ' οὐ θανατώσει.

εγοι ΕΡΜΗΣ.

Τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπληγτῶν
Βελεύμαστ' ἐπη τ' ἐστιν οὐενσαί.
Τι γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπλεῖν;
Εἰ δὲ τοῦ ἀτυχεῖ, τί χαλῷ μασνῶν; ^{ΑΛΛ'} 1065

οδοι VARIETAS LECTIONIS.

v. 1051. ἡπ^τ μοι^τ] ἡπ^τ omis-
sum Mosqu. 2.

v. 1052. αἰδήγει^τ] αἰδήγει men-
dose Viteb.

v. 1056. πόντον] Suspicio-
legendum esse πόντον. Cau-
fas conjecturae exposui. in
Comin. ad h. l.

v. 1057. συγχώσειεν] συγχώ-
σειν εἰπε Ald. συγχώσει με Rob.
συγχώσει Turn. Vict. συγχώ-
σειν εἰπε Oxf.

v. 1059. ἄδον] In marg.
Mosqu. 1. notatum γρ. και ἄδον.

v. 1060. σεργάσις] σεργάσις
Mosqu. 1. σεργάσις Mosqu. 2.

v. 1064. ἀλλείται] ἀλείπει Ald.
παραπλεῖν] παραπλεῖν Oxf.

v. 1065. εἰ δὲ ταῦτα ἀτυχεῖ^τ]
εἰ ταῦτα εὐτυχεῖ Mosqu. 1. addito
superne scholio οὐ. εἰ ταῦτα
εὐτυχῆ Mosqu. 2. Ald. Rob.
εἰ δὲ εὐτυχῆ Turn. Victor. Con-
jecturae sunt εὐτυχοῖ Arnaldi,
εὐτυχέν Stanleji, εὐτυχοῖ Pau-
wili, εἰ δὲ ταῦτα ἀτυχεῖ Canteri,
quam Heathius probavit. Nos
Brunckio assentimur qui re-
posuit εἰ δὲ ταῦτα ἀτυχεῖ, ita ut
particula εἰ significet, i. q.
ēst. Ceterum in Rob. hic
versus male Choro tribuitur.

Ἄλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
Συγκάμνεται ταῖς τοῦδε, τόπων
Μετά πτε χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θῶν.
Μὴ φένεται ὑμῶν ἡλιθιώσῃ
Βροντῆς μύκην' ἀτέξαμνον.

1070

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλο τὸ φάνει καὶ παραμυθῖνον μὲν
Ο τι καὶ πείσεις. οὐ γὰρ δή πτε
Τεῦτο γε τλητὸν παρέστηρας ἔπος.
Πᾶς με κελεύεις καπνοτητής αἰσκεν;
Μετὰ τοῦδε ὁ τι χρὴ, πάσχειν ἐθέλω.
Τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον.
Καὶ οὐκ ἔστι νόσος
Τῆσδε δητὸν ἀπέπτυσσα μᾶλλον.

ΕΡΜΗΣ.

Ἄλλ' οὖν μέρινοθέν ἀτέρος ἐγὼ προλέγω.
Μηδὲ πρὸς ἄτην θηραφεῖσαι,

1080

Μέριψηθε τύχην, μηδέ ποτε εἴπηθ'

v.

Ως Ζεύς ὑμᾶς εἰς ἀπέρσσοπτον

v.

Πῆμά' εἰσέβαλε: μὴ δητ', αὐταὶ δέ

v.

Ὑμᾶς

VARIETAS LECTONIS.

v. 1066. γ' αἱ] γε Mosqu. 1. Rob. male. Ab eadem πτε in
2. Ald. Rob. γ' αἱ est a Turn. fine versiculi abest.
v. 1069. ὑμῶν] διαιν Viteb. v. 1077. ἔσι] ἔσι Rob.
quod cum Zeunio praeferendum. putto, quia saepe sic Datius v. 1079. ἀτ'] ἀττ' Ald.
v. 1072. οὐ καὶ] οὐ addit Mosqu. 1. ἀττα Rob.
v. 1081. μέριψηθε] μέρι-
ψηθε Mosqu. 2. εἴπηθ'] εἴπεθ' Ald. εἴπουθ' Mosqu. 2.
v. 1083. εἰσέβαλε] ὑπέβαλε

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-754795-p0118-2

DFG

Τυᾶς αὐτὸς εἰδὺς γὰρ τὸν τόπον Ω^Ω
 1081 Κεὶ ἔξωφυς, οὐδὲ λαθάσιος πάσι 1085
 Εἰς απέραντον δίπυλον ἄντη τὸν τόπον
 Ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

ΙΟΤΩΜΙΚΑ ΤΟΛΥΧΙΑ. ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Καὶ μὴν ἔργῳ κένετι μύθῳ
 Χθῶν σεσάλευται. 1089
 Βέρυχος δὲ ήχῷ παραμικῆται 1090
 Βερυτῆς, ἐλικες δὲ ἐκλέπτεται
 Στεροπῆς ζάπιζοι, σερμύζοι δὲ κόνι
 Εἴλισσουστροι δὲ ἀνέμων
 Πνεύματα πάντων, εἰς ἀλληλα
 Στάσιν ἀντίπονου ἀποδεκτούμενοι. 1095
 Συντετάρακται δὲ αἴθηρ πάντω.
 Τοιοῦδε ἐπ' ἐμοὶ ἐπὶ διάθεται
 Τεύχουσα φάβον σείχει φαγεῖσα.

Ω

VARIETAS LECTONIS.

- v. 1088. πέκτειν] τὸ ἐκτένει Rob. longa spiritu aspero sequentis
 μύθῳ] λέγω Mosqu. 2. vocalis effici potest.
- v. 1089. σεσάλευται] σαλεύεται Mosqu. 1. Viteb.
- v. 1090. παραμικῆται] παραμικῆται Mosqu. 1. Viteb.
- v. 1091. κόνιν] metri causa, idem citat Steph. e cod. Sed
 quia sequitur vocalis, Heathen quodlibet Prometheo, in cuius na-
 tura conj. legendum κόνιν γ. turam caedes non cadebat,
 Sed positio ideoque syllaba aptius est.
- v. 1095. ἀποδεκτούμενα] ἀν-
 τιδεκτούμενα Rob.
- v. 1097. τοιοῦδε] ἡς τοιοῦδε Viteb.
- v. 1098. φάβον] φάνον Schol.

⁹Ω μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὃ πάντων τοντί

Αἴθηρ κοινὸν φάιος εἰλίσσων

Ἐσορᾶς μ' ὡς ἐνδικε πόσχω.

ΤΕΛΩΣ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΔΕΣΜΩΤΟΥ.

VARIETAS LECTORIS.

v. 1099. πάντων] πάντων Θέμα

School.

v. 1100. φάσ] φᾶς Mosqu. 2. πασχω] interrogationis notam
πιδητων 1. ἐλίγοσ] Mosqu. 1. 2. ponunt Vičt. Stanl.

Viteb.

WILCOX **WILCOX** **WILCOX** **WILCOX**

ΑΙΣΧΥ.

ΑΠΟΛΟΓΙ ΖΩΤΑΚΗΑ ΤΟΤ ΑΤ
ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΥΕΤΕ
ΖΩΛΤΙΑ
ΤΡΑΓΩΔΙΑ ζωρο
ηνημει
ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΚΗΡΥΞ.

Προλογίζει δὲ Ἐτεοκλῆς, παρασκευάζων τὸν τῶν
Θηβαίων δῆμον εἰς φρεγὰν τῆς πόλεως.

ΑΙΣΧΤΛΟΥ

ΕΠΤΑ. ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΔΗΜΟΣ ΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Kάδμις πολῆται, χρὴ λέγειν τὰ πατέρια,
"Οστις φυλάσσει πρᾶγμα, ἐν πρύμνῃ πόλεως
Οίκους νομάν, Βλέφαρος μὴ πομάν ύπνῳ.
Εἰ μὲν γάρ εὖ πράξαμεν, αἵτις θεῶν
Εἴ δ' αὖθ', οὐ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἀν εἰς πολὺς κατὰ πτέλιν
Τυμοῖθ' ὑπ' ἀτῶν φρονίμοις παλιρρόθοις,
Οιμάγημασιν θ', ὃν Ζεὺς ἀλεξητήριος
Ἐπώνυμος γένοιτο Καδμίων πόλει.

G 2

Τμῆμα

VARIETAS LECTONIS.

ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ] multi alii, non patitur. παλιρρόθοις] Sic Codd. & Edd. omnes, nisi quod Brunckius recepit conjecturam Valekenarii παλιρρόθοις, ingeniosam sane, sed tamen non necessariam. cf. Comm. ad h. l.

v. 2. πρύμνῃ] Comma ponunt Ald. Rob. nulla vero distinctio Ar. Ox.

v. 6. εἰς] εἰς ὦν Ald. R. ad ditamentum scholiae.

v. 7. ἔμνοιθ'] ἔμνοιθ A. Turn. quod constructio verborum

v. 8. οιμάγημασιν θ'] οιμάγη-

μασι θ' Ald. Rob. ἀλεξητή-

ροιος] ἀλεξητήριος Ald. Rob.

Τημᾶς δὲ χεὶ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ̄ ἔτει
“Ηθῆς αἰκατίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρέον,
Βλάστημον ἀλδάνοντα σώματος πολὺν
“Ωραν ἔχονθ̄ ἵπασου, ὡςε συμπρεπές,
Πόλει τ̄ ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγχωρίων
Βαμῖσι, τημᾶς μὴ ἔχαλεφθῆναι ποτε,
Τένυοις τε, γῆ τε μητρὶ, φιλάστη τροφῶ.
“Η γὰρ νέας ἔρποντας εὐμενεῖ πέδω,
“Απαντα πανδοχέσσα πανδίσας ἔτλον,
‘Εθρέψατ̄ οἰκισθῆσας αὐτοιδηφόρος
Πιστεῖς, ἐπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.

15

20

Καὶ

VARIETAS LECTONIS.

- v. 12. βλάστημον] βλάστημον situm sit pro τῷ, quod tamen Mosqu. 1. 2. Ald. βλάστημον τ̄ non est verisimile.
 Rob. πολὺν] πολλὴν Ald. πολλὴν τ̄
 Mosqu. 1. 2.
- v. 13. ὥραν - ἵπασου] ὥραν
 Ψ ἵπασου ἔχοντα Ald. ὥραν ἵπα-
 σου ἔχοντα Mosqu. 1. 2. Rob.
 ὥραν Ψ ἔχονθ̄ ἵπασου Turn. ὥραν
 τ̄ ἔχονθ̄ ἵπασου Victor. Cant.
 Stanl. ὥραν γ̄ ἔχονθ̄ ἵπασου
 conj. Stanl. Receptam a nobis post Brunckium lectio-
 nem omissa copula, praefe-
 runt codd. Regg. ὥσε] ὥσ τι
 Ald. Rob. Turn. Vi&t. &c. ὥσ τι
 τις Mosqu. 2. ὥσ substituen-
 dum censuit Stanl. quo refer-
 tur Schol. καθάπερ. Idque
 cum Brunckio rescriptimus.
 Idem h. l. optime convenire
 vidit Abresch. nisi forte τι po-
- Mosqu. 2. τένυοις τε] τένυοις γε
 τένυοις τε Ald. τροφῶ] τροφῶ Mosqu. 2.
- v. 16. τένυοις τε] τένυοις γε
 Mosqu. 2. τένυοις τε Ald. τροφῶ] τροφῶ Mosqu. 2.
- v. 17. ἢ γὰρ] Bene Brunckius accentu notavit vocu-
 lam ἢ, qui etiam in codd.
 Regg. conspicitur. Est enim
 i. q. αὐτὴν h. l. In Cod. Reg.
 A. perperam forma dorica
 γάρ.
- v. 19. οἰκισθῆσας] οἰκισθῆσας
 Mosqu. 2.
- v. 20. γένοισθε] γένοισθε Ald.
 Mosqu. 2.

Καὶ νῦν μὲν ἔστι τόδε πρᾶγμα εὖ φέπει θεός.
 Χρέον γάρ οὐδη τόνδε πυργυρεμένος
 Καλῶς, τὰ πλείω πόλεμος ἐπι θεῶν πυρεῖ.
 Νῦν δέ οὐ μάντις φησιν, οἰωνῶν Βοτήη,
 Ἐν ᾧ οὐδὲν καὶ φερεῖν, πυρὸς δίχα.
 Χρηστηρίες δύναται αἴψευδεῖ τέχνῃ.
 Οὗτος τοιώνδε δεσπότης μαντευμάτων
 Δέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιΐδα
 Νυκτηγερεῖσθα καὶ πιβολεύσειν πόλει.
 Ἄλλ' ἔστι τὸ ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
 Ορμασθε πάντες, συσθε σὺν παντευχῇ,
 Πληρεῖ θωρακεῖα, καὶ πόλις σέλματοι.
 Πύργων σάζετε, καὶ πύλων ἐπ' ἔξοδοις
 Μίμνοντες εὐθαρσεῖτε, μηδὲ ἐπηλύδων
 Ταρβεῖται ἄγαν ὅμιλον εὖ τελεῖ θεός.
 Σκοπὲς δέ καγγὶ καὶ πατοπτῆρας σφατοῦ
 Ἐπεμψα, τοὺς πέποντα μὴ ματένειν οὖδε.
 Καὶ ταῦτα αἰκέστας, ἔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

G 3

ΕΤΕΟ-

VARIETAS LECTONIS.

- v. 21. μέν abest Ald.
 v. 22. οὐδη abest Mosqu. 1.
 v. 26. αἴψευδεῖ] αἴψευδη Mosqu. 1.
 1. 2.
 v. 28. Ἀχαιΐδα] Sic post Brunckium (qui hanc scripturam recte observavit antiquiorem & Homericam esse) auctoritate Cod. Reg. B. scribere malimus. Vulgo praeferunt formam Ἀχαιΐδη.
 v. 29. πιβολεύσειν] καὶ πι-
 βολεύειν Mosqu. 2.
 v. 30. πυργωμάτων] πυργω-
 μάτων Mosqu. 2.
 v. 34. εὐθαρσεῖτε] εὖ θαρ-
 σεῖτε Turn.
 v. 38. οὔτε] οὐ τοι Mosqu. 2.
 ληφθῶ] ληφθῶ Ald.
 v. 39. Ἐτεόκλεες] Ἐτεόκλεες Ald. Rob.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ετεόκλης, φέρεισε Καθημένων σάναξ,
"Ηκω σαφῆ ταύτην ἐν σρατοῦ φέρων"
Αὐτὸς πατέπτης δ' εἰμὶ ἔγω τῶν πρεσβυτάτων.
Ανδρες γάρ ἐπτά, Θέροι λοχαργέται,
Ταυροφάγετες ἐς μελάνθετον σάνος,
Καὶ θιγγάνοντες χεροὶ ταυρεῖς φόνε,
"Ἄγην, Ἐνώ πει φίλαμάτον Φέβον
Πρεμοτήσσαν, η πόλεις πατασσαφάς
Θέντες, λαποέξειν αὖτι Καθημένων Βίζ,
"Η γῆν θανόντες τήδε φυράσσειν φόνων
Μυημέα δ' αὐτῶν τοῖς τεκνοῖς ἐς δόμες
Πρὸς αὖτις Ἀρεάσου χερσῖν ἐστεφον, δάκρυ
Λειθούτες σάντος δ' ἔτις ήν διὰ σόμα.
Σιδηρόφρων γάρ θυμὸς αὐδρεῖς φλέγων
Ἐπνει, λεόντων ὡς Ἀρην δεδοργότων.
Καὶ τῶνδε πυτσις ἐκ σκυρῷ χερούντεαι.
Κληρομένες δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχάν

55

"Εξα-

VARIETAS LECTONIS.

- v. 41. αὐτὸς — πραγμάτων] memoria fecellit, nostro tributum.
 Thomas Magister v. ἀποδοὺν
 ex Aeschyl Sept. adv. Thēb. citat hunc versum, & δ' ἐμποδὼν μάλιστα ταῦτα ἦν φράσσων. Ne igitur alicui suspicio suboriatur, hunc versum post v. 41. inferendum, quod non alias ei locus commodior videatur in tota fabula, bene monuit Abreschius hunc versum esse Euripidis Phoeniss. 713. falso a Thoma, quem
- v. 44. χερσῖν] χερσὸν Ald.
 v. 45. Ἀρην] Αρην τ' Ald.
 v. 49. μυημέα] συνημέα Stob.
 v. 50. πρὸς αὖτις] πρὸς δὲ αὖτις Rob.
 v. 51. διὰ] ἀνά Stob.
 v. 54. καὶ τῶνδε πυτσις] καὶ τῶνδε πυτσις Rob. οὐχ Ald. Rob.
 v. 55. κληρομένες δ' ἔλειπον] Ita omnes codd. & Edd. ηλ. γαρ

"Ἐκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας σύγοι λόχου τάῦτα ιον ἡ
Πρὸς ταῦτ' ἀρίστες ἀνδρεῖς ἐπικίτους πόλεως τούτην εἶναι.
Πυλῶν ἐπ' ἔξοδοισι τάσσευσαι τόχος. Καὶ δέ τοι τούτη
Ἐγγὺς γὰρ ἥδη πάντοπλος Ἀργείων σερτός.
Χωρεῖ, κοινεῖ, πεδίοις δὲ ἀργυρῆς αἴφεσσοι τοιεῖσθε πάντα
Χρυσεῖς σαλαμυνῆς ἵπποιν ἐπ' πλευμάνων. Καὶ δέ τοι τούτη
Σὺ δέ, ὅσε τῆς πεδίου οἰκουσέρφος
Φράξει πόλισμα, πεινάσθεις πνοὰς.

"Ἄρεος· βρῷ γάρ νῦντα χερσάριου σερτός.

Καὶ ταῦτα καιρὸν ἔστις ἄντες λαβέσθε.

65

Καργὸς τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον

Οφθαλμὸν ἔχω, καὶ σαφηνεῖς λόγοι

Εἰδὼς τὰ τῶν θύγαθεν, αἰβλαβῆς ἔστι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

"Ω. Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολυσσεύχοι θεοί

Ἄρεό τ', ἐγγὺς πατέρος ή μεγασθενής

70

G 4

Μή

VARIETAS LECTONIS.

γέρε ἔλιπον reposuit Brunckius Ald. Turn. πλευμάτων Mosqu. 2.
nulla quod ad hanc particu- v. 64. χερσάριου] χερσάριον Ald.
lam attinet codicum aucto- Rob. σερτός] abeit Mosqu. 1.
ritate usus. Nam quod in v. 65. ταῦτα καιρὸν] τὸν δὲ
cod. B. voculae δὲ superscri- καιρὸν Mosqu. 2. Turn. Ea-
ptum est γέρε, id recte sic in- dem lectio in Mosqu. 1. vul-
terpretatus est, glossatorem gatae superscripta. ὃς τις] οὐ
quendam significare voluisse τις Rob.
de hic pro γέρε sumi. ἔλιπον v. 67. σαφηνεῖς] ita e cod.
guidem in codd. Regg. inven- Reg. B. refcripsit Brunck.
nit Brunckius (superscripto quod metrum penultimam
tamen in B. mediae syllabae correptam non flagitat. Vulg.
τῶν ει,) sed id librarii errori οὐφνία.
deberi videtur.

v. 56. ἄγη] ἄγη Mosqu. 1.

v. 68. εἰδὼς] εἰδὼς σὺ Ald.

v. 61. πλευμάτων] πλευμάτων

v. 70. ή] forsan ή legen-
dum conj. Stanl. ut v. 979.

Μή μοι πόλιν γε πρεμνόθεν πανάλεθρον τούτον ταπεινόν
 Ἐκδαιμνίσητε δηλώτων, Ἐλάσσονας τούτον τὸν τρόπον
 Φθόγγον χέσσαν, παὶ δόμοντες ἐφεσίους πολεῖς καὶ ταῦτα
 Ἐλευθέραν δὲ γῆν τε παὶ Κάδμις πόλιν, ποὺς σύντομος
 Συγοῖς διλείσις μήποτε σχέσειν. Πόλις γένεσθε δὲ αἰλική ξυνὰ δὲ ἔλπιζω λέγειν γενέσθε τούτη
 Πόλις γάρ εὖ πράσσεσσα δασκόντας τίσι. τοι τοῦτο τὸν τρόπον ταπεινόν

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Μερόμαι φοβερὰ μεγάλα ἄρχη.
 Μεθεῖται σρατὸς σρατόπεδον λιπάν,
 Ρεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρεδόμος ἵππεται. 80.
 Αἰθέρια κόνις με πειθεὶς φανεῖσθαι
 Αναυδος, σαφῆς, ἔτυμος ἀγγελος.
 Ελεδεμνὰς πεδιοπλόκτυπός τ'
 Ωσὶ χρίμπτεται βοᾶ, ποτάται,

Βρέμει

VARIETAS LECTONIS.

v. 72. δηλώτων] δηλώτων Ald. Rob. Turn. Viert.

v. 80. πολὺς] πολὺς δὲ Ald. δὲ abest Mosqu. 1. 2. codd.

v. 73. δόμες] δόμες Mosqu. 2.

v. 81. φανεῖσθαι] φανεῖσθαι

v. 75. συγοῖς διλείσις] Ald.

Regg. recte quidem, nam

Viert. &c. Συγοῖς διλείσις eadem de

metro officit. δόμες] δόμες Mosqu. 1.

Rob. Συγοῖς διλείσις eadem de

δὲ φανεῖσθαι Turn.

v. 76. omisus est Mosqu. 2.

v. 82. ἔτυμος] ἔτυμος Mo-

v. 77. ιδεύμαι] ιδεύμαι

squ. 2.

Mosqu. 1. 2. μεγάλα τὸ ἄρχη

v. 83. 84. πεδιοπλ. τὸ ωτὶ

μεγάλα τὸ ωτὶ Mosqu. 1. χρίμ-

πτεται Mosqu. 2. πεδιοπλόκτυ-

πός τε χρίμπτεται fine ωτὶ Ald.

v. 78. ιδεύμαι omisso item

Mosqu. 2. Rob.

v. 85. χρίμπτεται omisso item

Βρέμει δ' αίμαχήτε 85
Δίναγ^η θύδατος ἔρωτίπε.

Ίώ, ίώ, ίώ ίώ. Θεοί Θεοί τον περόβεβον κομψού

Ορέμενον παικόν αἰλεύσατε.

Βοῶ υπὲρ τειχέων ὁ 90
Λεύκασπις ὄρυται λαὸς

Εὐτρεπήτης, ἐπὶ πόλιν διάκονος.

Tis ἀρέα δύστεαι; τοι τι;

Tis ἀρέα ἐπαρχέτεαι; τοι τι;

Θεῶν ή Θεῶν;

Πότερα δῆτ' ἐγώ ποτε 95
πέσω βρέτη δαμόνων;

Ίώ μάκαρες εὐεδροι,

Ακμαίζει βρετέων ἔχεσθαι.

Τι μέλλομεν ὀργάσονοι;

Αἴκετ^η, η ἐπ αἴκετ^η ἀσπιδῶν κτύπον;

G 5 Πέπλων

VARIETAS LECTONIS.

ωρι Rob. Vict. βοῶ ποτᾶται.] v. 93. tis ἄρδε ἐπαρχέται; τοι

βοῶ, ποτᾶται Ald. βοῶ, ποτᾶ-

ται Rob. βοῶ ποτᾶται comma-
te non interjecto Turn. Recet-

ptam lectionem praeferunt
Victor. Cant. Stanl. Brunck.

v. 91. ἐντρεπήτης] Hoc Brunck
recepit e Codd. Regg. qui tam-

men & alteram lectionem ex-
hibent εὐτρεπήτης, quam omnes

adhuc Editores reddiderant.
Utraque facilem sensum prae-

bet, nec satis tuto decerni
potest, utra sit ab Aeschyli

manu profecta. εὐτρεπήτης le-

gitur etiam in Mosqu. 2.

Ald. mendose.

Πέπλων καὶ σεφέων
Πότ' εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτῶν ἔξομεν;
Κτύπον δέδοσαι πάταγος ἔχ ἐνὸς δορέος.
Τί ἔξεις; προδώσεις
Παλαιχθον "Ἄρης
Τὰν τεάν γαν;
Ω χρυσοπήληξ δασίμον, ἐπιδὲ ἐπίδε πόλιν
"Αν ποτ' εὐφιλήταν ἔθε.
Θεοὶ πολλοστέχοι χθονὸς; Μ
"Ιτ', ἵτε πάντες,
"Ιδετε παρθένων
"Ικέτιον λόχον

105

110

Δελο-

VARIETAS LECTONIS.

V. 100. 101. πτίπων; πίπλων]
πτύπον πέπλων. mala distinctio-
ne Ald. Rob. Quia metrum
hic non agnoscit Pauw, re-
ponendum censet Πέπλων. καὶ
σεφέων ποτ' εἰ μὴ. Νῦν ἀμφὶ λι-
τῶν ἔξομεν.

V. 102. λιτῶν] λιτῆν Ald.
Rob.

V. 103. δέδοσαι] δέδορπαι Rob.
πάταγος] πάταγον δ' Ald. Turn.
πάταγόν τ' Rob. Victor. πά-
ταγος δ' Mosqu. 1. πάταχος
vitiose, sed sine δ' Mosqu. 1.
πάταγος jam citat e cod. Ste-
phanus.

V. 105. παλαιχθον] πα-
λαιχθων Ald. Turn. Victor.
παλαιχθον Codd. Regg.

V. 106. τὰν τεάν γαν] τὰν
σαν γαν Ald. Rob. Victor. γαν
Mosqu. 1. γαν τεάν Viteb.

V. 107. χρυσοπήληξ] χρυ-
σηληξ Ald. Rob. Turn. χρυ-
σοπήληξ Victor. ἐπιδὲ πόλιν]
ἐπιδὲ ἐπὶ πόλιν Mosqu. 1. 2.
ἐπιδὲ πόλιν Rob.

V. 108. εὐφιλήταν] εὐφιλήτην
Mosqu. 2.

V. 109. πολισσέχοι] πολισέχοι
Viteb. superscripta tamen vul-
gata. πολισέχοι Mosqu. 2.

V. 110. ιτ' ἵτε] ιθιτε Ald.
ιδετε Turn. ιτ' ιτε Viteb. Vict.
Schol.

V. 111. παρθένων] παρθένον
Ald.

Δελοσύνας ὑπερ-

Κῦμας γὰρ περὶ πτόλιν

Δοχμολοφῶν αὐθάδων

οει Καχλαίζει, πνοεῖς

"Ἄρεος ὄρόμενον.

'Αλλ', ω Ζεῦ πάτερ παντελέσ, πάντως

"Ἄρηζον δεῖταιν ἀλωσιν.

'Αργεῖοι γάρ πόλιοι μα Κάδμος

κικλένται φέβος δ' αἴρονται ὅπλαν

Διάδετοι δέ γενύων ἵππείων

Κινύρονται φόνον χαλινοί

"Ἐπτα δ' αὔγήνορες πρέποντες σεστέ

Δορυσσόοις στεγαῖς, πυλασίοις ἐβδόμοις

οει Προσίσανται, πάλῳ λαζόντες.

115

120

125

Σύ

VARIETAS LECTONIS.

v. 113. δελοσύνας] δελοσύνης

Ald. &c. ante Brunck. qui

doricam formam e Cod. Reg.

A. restituit. Eadem est in

Mosqu. 1.

v. 121. δ' ἀργίων] γρὸς ἡγίων

corrupte pro γρ' ἀργίων Ald.

ἀργίων Mosqu. 1. supra tamen

scriptum: γρ. ἀργίων, γροι πο-

λευπτῶν.

v. 122. διάδετοι] διὰ δέ τοι

Ald. δε abest Viteb. Idem

ἰτιών vitiōse pro ἵππιων. Quod

est in Mosqu. 2.

v. 123. κινύρονται] κινύρονται

Mosqu. 2. φόνοι] φέβοι Rob.

Turn. Victor. Mosqu. 2. φόνων

superscripto ον, Mosqu. 1.

v. 124. πρέποντες] προπέμπ-

πονται Rob.

v. 125. δορυσσόοις] Pauw

conjectura emendat δορυσσοίς.

dogu-

v. 114. πτόλιον] πόλιν Viteb.

Ald.

v. 115. δοχμολοφῶν] dor-

icam. hanc formam dedit

Brunck e conj. pro vulg.

δοχμολόφων.

v. 116. καχλαίζει] παυχλαίζει

Ald. Rob. πνοεῖς] πνοιεῖν Rob.

v. 117. "Άρεος] ἄρεως Viteb.

ὅρόμενον] ὥρόμενον Vit. Ald.

Rob.

Σύ τ' ὁ Διογένες
 Φιλόμαχον πρόστος,
 Ρυσίπτολις γενοῦ, 130
 Παλλὰς ὁ θ' ἵππιος
 Ποντομέδων ἀναξ,
 Ἱχθυβόλῳ μαχανῆ,
 Ποσειδῶν, ἐπίλυσιν
 Φόβων, ἐπίλυσιν δίδει 135
 Σύ τ', Αἴης, φεῦ, φεῦ,
 Κάδμις ἐπάνυμον
 Πόλιν φύλαξον,
 Κηδέσσαι τ' ἐνεργῶς 140
 Καὶ Κύπεις, ἄτε
 Γένες προμέτωρ,
145

ΑΛΕΞ-

VARIETAS LECTONIS.

δηρσωνοίς Mosqu. 2. πύλαισιν]
 πύλαις Rob. Turn. Victor. &c.
 Brunckius absque codd. au-
 thoritate rescripsit πύλαισιν
 cum euphoniae causa, tum
 quia sic integer senarius eva-
 dit.

v. 129. ἐνσίπτολις] ἐνσίπτολις
 Mosqu. 1.

v. 130. ἵππιος] ἵππιος Ald.
 Rob.

v. 131. ποντομέδων] additur
 ὁ Mosqu. 1.

v. 132. Ἱχθυβόλῳ] Ἱχθυβό-
 λῷ Mosqu. 1. 2. μαχανῆ] Sic Reg. B. Viteb. μαχανῆ
 Ald. Rob. Turn. Vict.

v. 133. Ποσειδῶν] Sic Viteb.
 Ποσειδῶν Mosqu. 2. Ald.

v. 134. Φόβων] Φόβε Ald.
 Rob. φόβων confirmatur utro-
 que Cod. Reg. ἐπίλυσιν abest
 Mosqu. 1.

v. 138. κῆδεσαι τ' ἐνεργῶς]
 κῆδεσθητού ἐνεργῶς & supra γρ.
 κῆδεσαι τ' ἐ. Mosqu. 1. κῆδεσθ
 τ' ἐ. Mosqu. 2.

v. 140. γένεος] γένεος Viteb.
 quod nimis durum esset h. l.
 ut Zeunius facit, haec tenus
 admittere, ut per ellipsis
 praepositionis κατὰ explicet-
 tur.

"Αλευσον. σέθεν ἐξ αἵματος γεγόναμεν. Λιταῖς σε

θεοκλύτοις απύεσαι

Πελαζόμεσθα. καὶ σὺ

Λύκει, σάναξ, λύκειος

Γενοῦ σρατῷ δαίω,

Στόνων αὔτας σύ τ' ὡς

Αητογένειο πούρος,

Τέχον εὖ πυκάζει

"Αρτεμι φίλα. ἐ ἐ ἐ ἐ.

145

150

"Οτοβον αἴρατων αἴροι πόλιν κλύω,

"Ω πότνια "Ηρα.

"Ελακον αἴξόνων βρυθομένων χνέας,

"Αρτεμι φίλα. ἐ ἐ ἐ ἐ.

Δορυτίνακτος δὲ αἰθῆρ ἐπιμανεται.

155

Τι πόλις ἄμμιν πάσχει; τι γενήσεται;

Ποτ

VARIETAS LECTONIS.

v. 141. σέθεν ἐξ] σέθεν γάρ οὐδῶν. Stanl. conj. ἀτρα; quod
ἐξ Codd. Regg. adversus me. ille ab αὖ audio derivat. Sed
trum. melius effet ἀτρα.

v. 144. πελαζόμεσθα] πελα- v. 148. οὐρα] κάρη Mosqu. 1.
ζόμεσθα Mosqu. 1. 2. Viteb. sed a superscripto.

Rob. Turn.

v. 145. λύκει] λύκει Mosqu. Rob. Turn. τὸ αἴροσσονος ὅτο-
1. Viteb. Ald. λύκειος] λύκει τοβον Viteb.

Ald. vitiose.

v. 146. σρατῷ δαίῳ] τῷ σρατῷ v. 154. τὸ] ter tantum
τῷ δαίῳ Mosqu. 2. Mosqu. 2.

v. 147. αὔτας] αὔτας Mosqu. v. 155. ἐπιμανεται] ἐπιμε-
1. αὔτας Mosqu. 2. αὔτας νεται Mosqu. 1.

uterque Cod. Reg. cum Glos- v. 156. τι γενήσεται] καὶ
fa: ξενα τῆς φωνῆς τῶν σεναγμῶν γενήσεται Mosqu. 2. τι γενή-
σεται Ald.

Ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάργει θεός; ἐνὶ δὲ τῷ

Ἀνθεβόλων δὲ ἐπάλ-

ξεων λαθάς ἔρχεται.

Ω. φίλος Ἀπολλον,

Κόναθος ἐν πύλαις

Χαλκοδέταν σκηνέων,

Καὶ διάθεν πολε-

μόνεαντον σύγνον τέλος.

Ἐν μάκαρι τε μάκαρ

Ἄνασσος Ὁγυρα πρὸ πόλεως

Ἐπτάπυλον ἕδος ἐπιφύζεις.

Ἴω παναθηναῖς θεοῖς,

Ἴω τέλειοι τέλειοι τε γάρ

Τάσσει πυργοφύλακες,

Πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'

Ἐτεροφώνω σφυτῶ.

Κλύετε παρθένων,

Κλύετε πανδίκως

Χειροτόνες λιτάς,

Ἴω φίλοι δαίμονες,

Δυτήγοις ἀμφιβάντες πόλιν,

160

165

170

175

Δεῖξαθ'

VARIETAS LECTIONIS.

v. 157. καὶ] πῇ Mosqu. I. v. 169. τέλειοι] θεοὶ τέλειοι

ποῖ τε τέλος Rob. ἐ] ἐ ἐ τῷ Mosqu. I. τέλειοι Rob.

Mosqu. 2. v. 171. δορίπονον] δορύπονον

v. 163. καὶ Διόδεν] ἐν διόδεν Ald. Rob. Turn. προδῶθ']

Rob. v. 174. πανδίκως] πανδίκως

Ald. v. 165. μάκαρ] μάκαρ

v. 174. πανδίκως] πανδίκως

Mo. sic Mosqu. I. & supra γρ. παν-

squ. I. δίκως. πανδίκως Rob. Viest.

v. 167. ἐπιφύζεις] ἐπιφύζεις Ald.

Δεῖξας ὡς φιλοπόλινες,
Μέλεσθ' ιερῶν δημίων,
Μελόμενοι δὲ αργίζονται.
Φιλοθύτων δέ τοι
Πόλεως ὄργιων
Μήνοςές εἶσε μοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τυμᾶς ἐρωτῶ, Θρέμματ' ἐκ ἀνασχετὰ,
Ἡ ταῦτ' ἀρισταὶ ποιει σωτήρεις, 185
Στρεψτὸν τε θάρσος τῷδε πυργηρεμένῳ,
Βρέπτη πεσόντας πέρος πολισσέχων θεῶν,
Αὔειν, λαυτίζειν, σωρέοντα μισθματα;
Μήτ' ἐν πειστοῖς, μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλη
Σύνομος εἶην τῷ γυναικείῳ γένει. 190
Κρατεῖσα μὲν γὰρ, ἔχ ὄμιλητὸν θρέσος,
Δεῖσασα δὲ οἴκων πολει πλέον πανόν.
Καὶ τοῦ πολίταις τάσδε διαδέρμες φυγάς
Θεῖσαι, διερρόθήσατ' ἀψυχον πάσην.

Tᾱ

VARIETAS LECTONIS.

v. 178. φιλοπόλινες]	φιλόπο-	v. 187. πολιστέχων]	πολιστέ-
λις Ald.		χων Rob.	
v. 179. μέλεσθ'] μέλεσθε δὲ	Mosqu. 1. Rob.	v. 188. αὔειν]	αὔειν Rob.
Sic scribendum		λαυτίζειν]	λαυτίζειν Mosqu. 2.
recte censuit Steph. ut sit im-	Ald.	v. 192. οἴκων]	γῆν mendoza
perativus, vulgo: εἶει μοι, in-		v. 193. φυγάς]	βοᾶς Rob.
dicativi forma.		v. 194. διερρόθήσατ'] διερρό-	
v. 186. θάρσος]	θρέσος Ald.	θεῖσατ' Rob. mendoza.	
Rob. Turn.			

Τὰ τὸν θύραθεν δ' ὡς ἀριστ' ὁφέλλετε.

195

Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐνθόδεν πορθεμέθαι.

• Τοῖσιντα δ' ἐν γυναιξὶ συννοσίων ἔχοις.

Κεὶ μὴ τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκόπτεται.

· Αὐτὸς, γυνὴ τε χώρη τι τὸν μεταιχμίου,

Ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρεῖς βελεύεται,

Δευτῆρας δῆμος δ' ἔτι μὴ φύγῃ μαρσυν.

200

Μέλει γάραις αὐδεῖς, μὴ γυνὴ βελεύεται

Τάξιθεν· ἐνδον δ' εἴσαι μὴ βλαβῆν τίθει.

· Ήπειρος, η ἐκ ήπειρος, η παρῇ λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

• Οἱ φίλοι οἰδίπτε τένος ἐδειστ' ἀκέ-

205

σασα τὸν ἀρματόκτυπον ἕτοβον, ὅτε

Σύριγγες ἔκλασγεν ἐλίτροχοι, ἵππο-

νῶν τ' αὖπνων πηδαλίων διὰ σόμα,

Πυργιγενετῶν χαλεπῶν.

ΕΤΕΟ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 195. ὁφέλλετε] Steph. affert e cod. lectionem ὁφέλ- λεται.

v. 200. ὀλεθρία] Steph. citat e cod. ὀλεθρία. βελεύεται] Stanl. conj. βαλήσεται. Vid. Commentar. ad h. l.

v. 196. αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν] αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν Victor.

v. 205. ἀκέσασα

v. 197. τοιαῦτα δ' ἄν.] τοιαῦτα

Viteb. ὕτοβον] bis positum

αὐτοῖς Ald. Turn. Viſt. semel

ὕτοβον Rob. ὕτε] ὕτε Ald.

ὕτε τε Rob. Turn Viſt. σύ-

γιγγεις] σύγγιγγεis Ald.

v. 198. ἀκάστεται] In hujus

v. 208. διὰ σόμα] Pauw.

vocabuli locum in Rob. male

congi. διάσομη. cf. quae dixi-

e sequenti versu irreperit με-

mītarχμιον. Comm. ad h. l.

v. 199. μεταιχμίων] Inepta

v. 209. πυργιγενετῶν] πυργ-

est Pauwii correctio μετ'

μεταιχμίων. Turn. πυργιγε-

νετῶν Rob.

πυργενετῶν Ald.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τί ἐν, ὁ νεύτης ἄρα γ' ἐσ πρᾶξαν φυγὴν 210

Πρύμνθεν, εὗρε μηχανὴν σωτηρίας,

Νέας καμέσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΧΟΡΟΣ.

ἀντισχ. ἀ. Ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων προδότημος πλευρῶν ἄρ-
χαῖς βρέτη, πλουνος θεῖς, μφάδες ἔτ' ὁ-
λοῖς νιφομένας βρέμος ἐν πύλαις, δὴ τότε 215
Ἡρθη φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
Ἴγ' ὑπερέχοντες ἀλιάν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Πύργων σέγειν εὔχεσθε πολέμιον δέρνειν;

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκέν ταῦτα ἔται πρὸς θεῶν.

ΖΩΙΟΧ. ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ἀλλ' ἐν θεῖς
Τέσ τῆς αἰλίστης πόλεος ἐκλείπειν λόγος. 220

ΧΟΡΟΣ.

σφοδρὸν β'. Μήποτ' ἐμὸν πατέρα σιλῶνται λίποι θεῶν

"Ἄδε παντίγνυεις, μῆδος εἰσίδομις ταύτη"

Ἀστυ-

VARIETAS LECTIONIS.

v. 210. ἄρα γ' ἐσ] ἄρα μὲν ἐσ Ald. Rob.

v. 212. πρὸς κύματι] ἐν κύ-
ματι Viteb. ex interpretatione
ortum.

v. 215. ὄλος νιφομένας] Ita
Codd. Regg. ὄλος νιφομένης
Ald. Rob. ὄλος νιφομένης

Turn. Viët. Vol. I.

v. 218. σέγειν] σέργειν Mo-

squ. 2. πολέμιον] Sic cod.

Regg. Mosqu. 1. πολεμίων
Ald.

v. 219. ἀλλ' ἐν] ἀλλ' ὑπα-
Rob.

v. 222. εἰσίδομι] ἐπίδομι
Ald. Turn. Viët.

εἰσίδομι re-
posituit Brunck. ut metrum an-

tithe-

H

Αστυδεομεναν πόλιν, και σρότευμα

Απτόμενον πυρὶ δαίῳ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μή μοι θεὸς παλέσσα βαζλεύς κακῶς 225
Πειθωχίος γάρ εἴ της εὐπρεψίας
Μίτηρ, γυνὴ, σωτῆρος· ὡδὸς ἔχει λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀπειρ. β. Ἐστι θεοῖς δὲ ἐτὸς ισχὺς παθητερεστέρα.

Πελλάνι, δὲ εἰν κακοῖσι τὰν αμήχανον.

Ἐκ χαλεπᾶς δύσες ὑπερφέρει ὄμιστων

Κερηναμεναν νεφέλαν σρότον.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἀνδρῶν ταῦδε εἴσι, σφάγιος και χειροπίδης
Θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμιών πειραμένων.
Σὸν δὲ αὖ τὸ σιγοῦν, και μένειν ἔσω δόμαν.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

tithetico conveniret. Ita v. finctionis signum Ald. Turn. 222. & 229. sunt asyndetici δὲ τοι] δὲ τοι Turn. δὲ τοι Viet. ex dochimico & dimetro v. 229. τὼν] Canter sine causa idonea conj. τὸν, quod legitur ap. Marcellin. de vita Thucyd. ubi h. l. citat; & ab Heathio probatur. Pro κακοῖσι in Mosqu. 2. est κακοῖσιν.

v. 223. ἀσυδομεναν] ἀσυδομενην vitiōse Ald. ἀσυδομενην Turn.

v. 225. κακῶς] δειλῶς Mosqu. 2. v. 227. γυνὴ, σωτῆρος] γυνὴ σωτῆρος, Turn. Viet. Stanil. conj. σωτῆρος. Sed optime h. l. interpunxit Brunck prae-eunte cod. Reg. B. ut γυνὴ sit vocativus, & ad chorūm pertineat; σωτῆρος autem enallage generis non infrequenti cum εὐπρεψίας construatur.

v. 228. ἵτι] Nullum di-

v. 230. ἐπι χαλεπᾶς] ἐπι χαλεπᾶς Rob. Viteb. Suspicio poetam scripsisse παγκαλεπᾶς. ὑπερφέρει] Heathius ex Marcellino. l. legendum censet ὑπερφέρει.

v. 232. ἵτι] ἵτι Rob.

v. 234. ἔσω] εἰσω Rob. Viet. ἔσω dedit Brunck e codd. Regg. cf. not. ad Prometh. v. 478. sic et Mosqu. 1.

ΧΟΡΟΣ.

ερεφή γ. Διὸς θεῶν πόλιν νεμόμεθ' αδείματοσύνην φ 235
Δυσμενέαν δ' ὅχλου πύργος ἀποσέγει.

Tis τάδε νέμετοι συγεῖ; οὐδὲν τινὶ μὲν

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὕτι φθονῶ σοι δαιμόνων τίμενον χένος φεύγων νῦν ἡνὶ^{την}
Ἄλλ' ὡς πολίτας μὴ πειστοπλάγχης τιθῆς,
Ἐκηλες ἵσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβήσῃς τηροῦντα φ 240

ΧΟΡΟΣ.

επισ. γ. Ποταμίοις καλύπτει πάτεραγον τέμπασθον μὴ τεκνό
Ταρβεστίνῳ φόβῳ τάνδ' ἐσ αἰρόπολιν,
Τίμουν ἔστι, ἕκμαινον νέονταρχον μοδίδα

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μὴ νῦν, ἐσον Θηγόνοντας η τετρωμένεσθαι τοντον φ 245

Η 2

Πέν-

VARIETAS LECTONIS.

v. 236. ἀποστέγει] ἀποτελεῖ εποπιαρ τ. ε. ἱσόμην. Versus
Ald. ἀποστέγει Mosqu. 2.

v. 237. tis τάδε] τι τάδε omnes ante Brunckium, qui ut versus antistrophico responderet, Heathio monente rescripsit tis τάδε.

v. 240. ἔκηλος] ἔκηλος Ald.
Rob. Turn.

v. 241. κλένεσα] κρύστα Rob.
Hunc versum ita emendat Heath, ut metrum antithellico respondeat: ποτάνιον κλένεσα
γε πάταγον ἄμμοι.

v. 242. τάνδ'] τάνδ' Ald.
In Mosqu. 2. legitur τάνδ' is

πρόσφατον κλένεσ' ὄτοβον ἀ-
τίως.

v. 244. τετρωμένες] τετρωμ-
ένες Viteb.

Πύθησθε, ιωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε.

245

Τέτω γὰς³ Αἴγεις βόσκεται φόνῳ βροτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ἀκέω γέπικιν φρουργμάτων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μὴ νῦν ἀκέσσος ἐμφανῶς ἀπόστροψον.

ΧΟΡΟΣ.

Σπένει πόλισμα δῆθεν, ὡς πυκλωμάτων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐκεν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βολεύεν πέρι;

250

ΧΟΡΟΣ.

Δέδομ⁴ ἀρωγμὸς ἐν πύλαις ὀφελλεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐ σίγα; μηδὲν τῶνδε ἔρεις πατέε πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

*Ω⁵ ξυτέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐκ εἰς φθέρον σιγῶσ⁶ ἀνασχήσῃ τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 245. ἀρπαλίζετο⁷] ἀρπαλί-
ζετο Ald.

v. 246. φόνῳ⁸] φόνῳ Ald.
Victor. Cur φόνῳ praetuleri-
mus, exposuimus in com-
mentar. ad h. v.

v. 249. δῆθεν⁹] γῆθεν Ald.

Rob. πυκλωμάτων¹⁰] πυκλουμένων
sic Mosqu. 1.

v. 250. οὐκον¹¹ — ἀρκεῖ;]
οὐκεν¹² — ἀρκεῖ Ald.

v. 251. ἀρωγμὸς¹³] ἀρωγμὸς δ'
Ald. Rob. particulam δι sustu-
lit Brunck, utpote h. l. iner-
tem.

v. 252. οὐ σίγας¹⁴] οὐ, σίγα
Ald. Rob.

v. 253. ξυτέλεια¹⁵] ξυργένεια
Rob.

v. 254. ἀνασχήσῃ¹⁶] ἀνασχήσῃ
Mosqu. 1.

ΧΟΡΟΣ.

Θεοὶ πολῖται, μή με δελεῖας τυχεῖν.

255

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Αὐτὴ σὺ δελοῖς καὶ με καὶ πᾶσαν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

*Ω παγκρατές Ζεῦ τρέψον εἰς ἔχθρες βέλος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

*Ω Ζεῦ, γυναικῶν οἰον ὄπαστας γένος.

ΧΟΡΟΣ.

Μοχθηρὸν, ὡσπερ ἄνδρας ὁν ἀλῷ πόλις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Παλινομεῖς αὖ, θιγγάνος ἀγαλμάτων;

260

ΧΟΡΟΣ.

*Αψυχίᾳ γὰρ γλώσσαν ἀπαίδει φόβος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Αἰτεμένῳ μοι κῆφον εἰ δοῖς τέλος.

ΧΟΡΟΣ.

Λέγοις ἀν ως τάχισα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

Η 3

ΕΤΕΟ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 256. καὶ μι] ἐμὲ Ald. τομεῖς Ald. Minime audien-
Rob. καὶ μὲ Mosqu. i. Viteb. dus Pauwijs, cui in mentem
ἐμὲ καὶ omisso priori και venit πόλιν σένεις.
Mosqu. 2.

v. 259. ἄνδρες] ἄνδρες Ald. v. 261. ἀψυχίᾳ] ἀψυχίᾳ Ald.
Turn. codd. Regg. ἀλῷ] κῆφον, εἰ] μοι,
Heath. conj. ἀλῷ praeter ne- v. 262. μοι κῆφον εἰ] Vistor.
cessitatem. v. 263. εἴσομαι] Male Pau-
wius corrigit εἴσομαι.

v. 260. παλινομεῖς] πάλιν

ΕΤΕΟΚΑΗΣ.

Σίγησον, ὡς τάλαινα, μὴ φίλες φέβει.

ΧΟΡΟΣ.

Σιγῶ· ξὺν ἄλλοις πεισομαι τὸ μόρσιμον.

ΕΤΕΟΚΑΗΣ.

Τέτ' αὐτὸν ἐκείνων τέπος αἰρέμαι σέθεν.

Καὶ πρός γε τέτοις, ἐκτὸς ἀστραπήσασιν Ω

Εὔχει τὰ πρέσσω, ξυμμάχεις εἶναι θεές.

Καμῶν αἰκάστας εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ

Ολολυγγὸν ιερὸν εύμενη παιδίσκον

270.

Ἐλληνὸν νόμισμα θυσάδος Βῆνος

Θάρσος φίλοις, λίβσαι πολέμιον φόβον.

Ἐγώ δὲ χάροις τοῖς πολιοσσόχοις θεῖσι

Πεδίονόμοις τε παραγόμενας ἐπισπόκοις,

Δίκης τε πηγαῖς, ὃδ' ἀπὸ Ισμηνᾶ λέγω,

275

Εὖ ξυντυχόντων, καὶ πίλεων σεωσμένης,

Μήλουσιν αἰμάτσαντας ἔστιας θεῶν,

Ταυροκτόνεντας θεῖσιν ὡδὸν ἐπεύχομαι

Θύτειν τρόπαια, πολεμίων δὲ ἐσθήματα

Δάφνες δαίμονα δερπίπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.

280

Τοιαῦτα

VARIETAS LECTIONIS.

v. 265. ξὺν] σὺν Ald.

v. 268. πρέσσω ξυμμάχεις] ευμμάχεις Rob. πρέσσω ξυμμάχεις Viteb.

v. 270. παιδίσκον] Sic codd. Regg. Ald. Turn. alii παιδίνον.

v. 275. πηγαῖς] πηγῆς Rob.

v. 279. ἐσθήματα] ἐσθήματα Turn.

v. 280. δαιμόν] Pauw conj. δαιτεῖν, partitum aedibus puris; sed recte se habet vulgata. δερπίπληχθ'] δερύπληχθ' Ald. δουρικήτ' Rob. δερύπληχθ' Turn. Viator. Post hunc versum in cod. Reg. B. sequitur hic a glossatore additus:

εἴψω πρὸ γεῶν πολεμίων ἐσθήματα.

Τοιαῦτ' ἐπεύχε μὴ φιλοσόφως θεοῖς
Μηδὲ ἐν ματαιοῖς πάργοις ποιφύμασιν.
Οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγης τὸ μόρσιμον.
Ἐγὼ δὲ ἐπ' ἀνθεταῖς ἔξι, ἐμοὶ ξὺν ἑβδόμῳ
Ἀντηστάτος ἐχθρεῖσι τὸν μέγαν τρόπον,
Εἰς ἐπτατερχῆς ἔξιδες τάξις μολών
Πρὸν ἀγγέλων σπερχυές τε, καὶ ταχυδόθες
Δόγες οἰκεῖαι, καὶ φλέγειν χρεῖας ὑπό.

285

ΧΟΡΟΣ.

ερεφή ἡ. Μέλει, φόβῳ δὲ σχήμασσι κέαρι/
Γείτονες δέ παρδίσιοι μέριμναι 290
Ζωπυρέσσι τάξισθοι,
Τὸν αἱρετειχῆ λεόν·
Δεσμοντά δὲ ὡς τις τέκνων
H. 4 Υπερ-

VARIETAS LECTONIS.

- v. 282. ποιφύμασιν] ποι-
φύμασι Rob. ποιφύμασιν
Mosqu. 1. ποι φύμασιν Mo-
squ. 2. & supra schol. Φύμασι,
φούσι.
- v. 283. οὐ γάρ τι] οὐ γάρ τοι
Rob. Mosqu. 2. φύγης] φύγους
Mosqu. 2.
- v. 285. ἐχθροῖσι] ἐχθροῖσιν
Turn.
- v. 286. ἐπτατερχῆς] Huic
lectioni in Mosqu. 1. super-
scriptum: γρ. ἐπτατερχῆς.
μολῶν] μολῶν Viteb.
- v. 287. ἀγγέλως] ἀγγέλω
Mosqu. 1. ex rasura. ταχυ-
δόθες] ταχυδόθες Viteb.
- v. 289. ὑπιώσσει] ὑπινώσσει
- Viteb. Ald. Sed futurum
h. l. aptum non est.
- v. 290. μέριμναι] μέριμναι
Rob. mendose.
- v. 291. ζωπυρέσσι] Post hoc
verbum in Ald. & Rob. pun-
cto distinguitur; vocabulo
τάξισθοι ad sequentem verbum
relato. male.
- v. 292. αἱρετειχῆ] αἱρε-
τειχῆ A. fortasse librarius ali-
quis scribere voluit αἱρετειχῆ.
- v. 293. δοσιοντά δὲ] Sic
codd. Msl. & edd. omnes; nisi
quod Brunckius Heathio ob-
secutus in textum recepit
δοσιοντά γ', cuius tamen faci-
litatis eum in notis poenituit.

- Τπερδέδομε λεχέ-
ων δυσευνάτειρα 295
Πάντροφος πελειάς.
Τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργοις
Πανδημεῖ, πανυπίλει
Στείχεστιν. τι γένωμαι;
Τοὶ δὲ ἐπ' αμφιβόλοισιν 300
Ιάπττοι πολίταις
Χερμάδ' ὄντρόσσουν.

Παντί

VARIETAS LECTONIS.

v. 295. δυσευνάτειρα] δυσευ-
νάτειρα Rob. δυσευνάτορα Schol.
Victor. Sed hic accusativus
pluralis plane non habet quo
referatur. Attamen in eo la-
tere vestigium verae lectionis
arbitror. Mihi enim sic po-
tius Aeschylus scripsisse vi-
detur:

Δράκοντα δὲ οὐ τις τέκνων
Τπερδέδομε λεχέ-
ων δυσευνάτορα
Πάντροφος πελειάς.
Sic enim pullis suis timet draco-
nem infastum cubilium socium
pavida columba. cf. Commentar.
ad h. l.

v. 296. πάντροφος] In Vi-
teb. est δυσευνάτειρος πάντροφος.
Steph. e MS. citat e cod. MS.
lectionem Heathio quoque
probatam, πάντροφος, quae

apiorem h. l. sensum pre-
bet, et si vulgata non est ejus-
modi, ut explicari non possit.

v. 299. τι γένωμαι] Codd.
Regg. τις, quod recte impro-
bat Brunck. Idem in notis
scriendum censuit σείχεστιν,
pro vulg. σείχεστι; recte, ut
opinor. Est enim hic versus
trimeter dactylicus ut duo
praecedentes.

v. 301. ιάπττοι] ιάπττον
Ald. Rob.

v. 302. ὄντρόσσου] Sic Brun-
ckius recte rescripsit auctori-
tate codd. Regg. (in quibus
& Glossa adjicitur τραχεῖν ή
σεξέν) pro vulg. ὄντρόσσου.
Idem in Mosqu. 1. Eidem
Prometh. v. 281. debetur ve-
rior lectio ὄντρόσση.

Παντὶ τρόπῳ, διογενεῖς

Θεῖ, πόλιν καὶ σφατὸν

Καδμογενῆ γίνεσθε.

305

ἀπτισθ. ἀ. Ποῖον δὲ ἀμείψεσθε γαῖας πέδου

Ταῦδ' ἄρεον, ἔχθροis ἀφέυτες

Τὰν βαθύχθον' αἰαν

Τρῷας τε Διηκοσίον εὐ-

τραφέσατον πομάτων

310

Οσαν ἵπι; Ποσε-

δᾶν ὁ γαιόσχος

H 5

Τηθύος

VARIETAS LECTONIS.

v. 303. διογενεῖς] Omnes satis aequatur; (est autem ante Brunckium addunt ὡ, secundus strophae versus γε-
quid in Regg. & Mosqu. 2. abest. Et vero omisso eo melius constituitur metrum. Hic enim versus: παντὶ τρόπῳ διογενεῖς est anapaesticus dimeter, aequo ac antitheticus: καὶ πόλευς γνῆγες. Versus au-
tem 304. θεῖ πόλιν καὶ σφατὸν cum antistrophico suo εὐδο-
τε γάθητ' est périodicus cata-
lectus, ita ut in illo jambica syzygia praecedat, trochaica sequatur; in hoc autem tro-
chaicam syzygiam jambica excipiat. Itaque non ege-
mus synizesi in voce θεῖ, quam Heathius admittebat
versum 304. ita constitue-
ντο θεῖ πόλιν καὶ σφατόν.

v. 307. ταῦδ' — ἀφέυτες] Quoniam hujus versiculi me-
trum strophici numeris non

τοὺς δὲ παρότις μέριμνας αsyn-
artetus ex penthemimeri trochaica & penthem. jambica) Heathius conj. legen-
dum: ταῦδ' ἄρεον τοῖς δ'. Id
necessarium non esse existimat
Brunck, quia versu 290. παρ-
ότις facta synaloephe in οι,
tanquam disyllabum pronun-
tiare liceat. Evidem et si
hoc non displicet, facilius
tamen esse arbitror pro ἄρεον
hoc versu legere ἄργιον.

v. 308. βαθύχθον'] βαθύχθο-
ν Mosqu. 1.

v. 310. εὐτραφέσατον e codd.
Regg. dedit Brunckius. Idem
est in Mosqq. Priores edd.
εὐτραφέσατον.

v. 312. Ποσειδῶν] Ποσειδῶν
Rob. Ποσειδῶν Turn.

- Τηθύος τε παιδες; 122
 Πρὸς ταῦθ', ἵω πολιέχοι
 Θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω 315
 Πύργων, ἀνδρολέτειραν
 Καὶ τὰν φίφοπλον ἄταν
 Ἐμβυλόντες, ἀροιθε
 Κῦδος· τοῖς δὲ πολιταις
 Καὶ πόλεως ὁντῆρες 320
 Εὐερδοί τε σάθητ'
 Οξυγόσις λιταῖσιν.
 εραφή β. Οἰκτρὸν γάρ πόλιν τὴνδ' ὡγυγίσαν
 "Αἴδι προϊάψαι, δορὸς σύρραν,
 Δελείαν Φαφαρέζ σποδῶ, 325
 Τπ' ἀνδρὸς Ἀχαιῆς θεόθεν,
 Περθεμέναν ατίμως.
 Τὰς δὲ κεχειρωμένας ἀγεσθει
 Ἔ, ἐ, ἐ, νέας τε καὶ παλαιάς
 Ιππηδὸν πλοκάμων 330
 Περιβόηγυμμένων φερέαν.

Βορ

VARIETAS LECTIONIS.

- v. 314. ἵω πολιέχοι] ὥ πο- ckius e codd. Regg. vulgo λιταῖσι Mosqu. 2. ὥ πολι- σάθητe. v. 324. "Αἴδι] "Αΐδα Ald. Rob. v. 328. ἀγεσθε] ἀγεσθε Ald. vitiōse. v. 330. 331. πλοκάμων, πε- ριβόηγυμμένων] πλοκάμων πέμ- ριγυμμένων Ald. πλοκάμων, πεμπὶ ἐβόηγυμμένων. Sed praefe- renda est, ut Brunckius vi- dit, lectio codd. Regg. περιβ- ἐγυμμέν-
- v. 321. σάθητ'] Ita Brun.

Βοῶ δὲ ἐπικενεμένης πόλις,
Λαίδος ὀλλυμένης μιξιθρός
Βαρείας τοι τύχαις προταρβῶ.

αντισ. β. Κλαυτὸν δὲ αρτιτρόποις, ὀμοδρόπων

335

Νομίμων προπάροιδεν, διαμεῖψαι
Δομάτων συγερὸν ὁδόν.
Τί; τὸν φθίμενον γάρ προλέγω
Βέλτερον τῶνδε πράσσειν.

Πολλὰ γάρ, εὗτ' ἂν πόλις δαμασθῆ, 340
Ἐ, ἔ, ἔ, δυστυχῆ γε πράσσει.

"Αλλος

VARIETAS LECTONIS.

ἔπηγνυμένων. Namque sic de-
mum versus recte respondet
antistrophicō v. 345.

v. 332. ἐπικενεμένην] ἐπικεν-
εμήν Rob.

v. 333. λαίδος] ληίδος Ald.
Turn. ὀλλυμένην] ὀλλυμένης
Mosqu. 1. πινακεμένης Mosqu. 2.
Ceterum hunc versum cum
praecedente ita forte rectius
constituere licet:

Βοῶ δὲ ἐπικενεμένη πόλις
λαίδος, ὀλλυμένη, μιξιθρός,
h. e. clamat autem urbs opibus
dum exinanitur, perdita, et con-
fuso strepitu plena.

v. 334. τοι abest Ald. Rob.
Turn. προταρβῶ] malim προ-
ταρβεῖ, ut non ad Chorum
pertineat, sed ad urbem, de
qua paulo ante dictum erat
βοῶ — πόλις. Sic & sequen-
tia melius cohaerent.

v. 335. κλαυτὸν] κλαυτὸν Rob.
ὀμοδρόπων] ὀμοδρόπων Rob.
male.

v. 337. δομάτων] δομάτων
Ald. Rob. vitiose.

v. 338. τι; τὸν] τι τὸν Ald.
Rob.

v. 340. εὗτ' ἄν] Ita codd.
Regg. auctoritate emendavit
Brunck. hac ratione & con-
struccióni & metro consulens;
adhuc εὗ τε edebatur in omni-
bus.

v. 341. δυστυχῆ γε] Sic
Turn. Brunck. δυστυχῆ τε
πράσσειν Ald. δυστυχῆ τε πρά-
σσει Vičt. πράσσει] Hoc ver-
bum hic e versiculi 339. claus-
ula repetitiſſe videntur libra-
rii, cum poeta scripſiſſet πά-
σχη. Saltem hoc verbum
multo est h. l. aptius.

"Αλλος δ' ἄλλον ἔγει
Φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφόρει.
Καπνῷ χραίνεται πολιορκίᾳ πονοῦ.
Μαστόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάματος
Μισήνων εὐθέβεισιν "Αέης.

τεσθή γένει
Κορηοργυαῖ δ' αἰν' ἔστι,
Ποτὶ πτόλιν δ' ὄρηναν πυργώτισ.
Πρὸς αὐδέρος δ' αὐτῆς δορὶ καίνεται.
Βλαχαι δ' αἰματόστοσαι
Τῶν ἐπιμασιδίων
Ἄρτιβρεφεῖς βρέμονται.

345 350

Αρπα-

VARIETAS LECTONIS.

v. 343. ταῦτα καὶ πυρφόρει] difficultate laborant. Nihil enim durius est, quam balatus omissum Rob.

v. 344. καπνῷ χραίνεται] cruentos infantum pueriles dicere, pro ejulatu infantum ex capnῳ δὲ χραίνεται edd. consenserunt. Brunckius autem recte expunxit particulam metro adversantem.

v. 345. δ' ἐπιπνεῖ] Revocavi lectionem Turn. Vixit. quae mihi ideo arridet, quod Martem fistit urbis incendium sufflantem. δ' ἐπιπνεῖ Ald. Rob. δὲ πνεῦ Brunk e codd. Regg. qui in Reg. B. praeter istam etiam hanc δ' ἐπιπνεῖ inventit.

v. 347. ἀν' ἄστυ] ἀν' ἄστυ Ald.

v. 348. πτόλιν] πόλιν Rob. ἔργανα] Sic Brunck e codd. Regg. Vulg. ἔργανη.

v. 350 - 352. Hi versus

adversantur. Quid si legamus: Πλαγαι δ' αἰματόστοσαι Tῶν ἐπιμασιδίων Άρτιβρεφεῖς βρέμονται.

Tum sane sensus exiret facilior & commodior: *Cruenta vero vulnera, seu cruentae vero plagae infantibus jam nunc inflatae sonant.* Sed plura de h. l. in Commentario disputavimus.

v. 350. βλαχαι] βληχαι Ald. Rob.

v. 352. ἀρτιβρεφεῖς] Haec est lectio cod. Reg. B. quam Brunckius vulg. ἀρτιβρεφεῖς substituit.

Ἄρπαγαι δὲ διάδομαν ἐμάμονες.

Ξυμβολεῖ φέρων φέροντι

Καὶ πενὸς πενὸν παλεῖ

Ξύνομον θέλων ἔχεν,

Οὐτέ μεῖον, ἔτ' οὐσον λελυμένος;

Τίν' ἐκ τῶν εἰνότας λόγος πάρε;

πατερ. γ. Παντοδεσπότης δὲ παρτός

Χαράδις πεσὼν αἰλυγύνει κυρήσας.

355

Πατρὸν

VARIETAS LECTONIS.

v. 353. ἀρπαγαι δὲ] ἀρπαγαι
δη Ald. διαδόμεν] Puto le-
gendum esse διαδόμεν ab ad-
jectivo διάδομος, ut significet:
Rapinae sunt discurrens in
colarum aequae cruentae. Διαδό-
μεν pro quo in Mosqu. 1. δια-
δομέν a substantivo διαδομή
h. l. non placet.

v. 354. ξυμβολεῖ] ξυμβαλεῖ
Ald. Rob. ξυμβαλεῖ super-
scripto ultimae syllabae η
Mosqu. 1. ξυμβαλλεῖ Mosqu. 2.

v. 357. λελυμένος] λελυμένος Ald. Rob. Turn. λελυμέ-
νον Vict. λελυμένον Brunck.
reperit in codd. Regg. in qui-
bus Glossa adjecta ἐπιθυμῆτες
λαβεῖν. Sic & Mosqu. 2. In
Mosqu. 1. λελυμένος, secun-
da autem syllabae superscri-
ptum η.

v. 360. κυρήσας] Quamquam
Brunckius hanc lectionem
follicitari non vult, mihi ta-
men Heathius Aeschylus ma-

num affecutus videtur, re-
ponendum censens κυρήσας;
ita enim hic sensus exit:
Omnigeni fructus in terram
projecti mortore afficiunt semi-
nas quae in eos incidunt: quae
quidem sententia sequenti
versiculo magis declaratur.
Si κυρήσας genuinum est, in-
solentiori structura usus est
Aeschylus, & cum κυρῆν alias
dicatur de hominibus, qui in
res quasdam incidunt, id de
rebus, quae in hominum ocul-
los incurrint usurpat, sup-
presso etiam substantivo aut
pronomine personali. Id
quod hac glossa explicatur,
quam Brunck. e cod. Reg.
protulit. κυρήσας εὑρεθεὶς τοῖν
αἰλυγύνεις ἐπεῖνον. Quicquid fit,
Pauwii certe conjectura, τρε-
πόντας pro κυρήσας substituentis,
nihil habet, quo se nobis
commendet.

Πιπρὸν δ' ὄμις τὸν Θαλάσσηπόλων.

Πολλὰ δ' αὐτούτοφυτος

Γᾶς δέσις ἐτίδανοῖς

Ἐν ἔρδοις φορεῖται.

Δρωΐδες δὲ κατοπήμονες νέσαι

Τλήμονες εἰνὰν αἰχμάλωτον

Ἄνδρος εὐτυχῆντος. ὡς

Δύσμενες ὑπερτέρες

Ἐλπὶς ἐσὶ νύκτερον τέλος μολεῖν

Παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

365

370

HMIXOROS.

'Ο τοι κατόπτης, ὡς ἔμοι δοκεῖ, σεστά

Πευθώ τιν' ἥμιν, ὡς φίλαι, νέσαι φέρει,

Σπεδῇ διώκων πομπίμες χροσίς ποδῶν.

HMIXO.

VARIETAS LECTIONIS.

v. 361. τὸν θαλασσηπόλων] αἰχμαλωτῶν. Neutrūm tamen

τὸν ex Arnaldi emendatione cum Brunckio metri causa in-

seruimus.

v. 362. πολλά] πολλὰ Rob.

v. 364. ἔρδοις] Sic auctore

Brunckio scribendum. Vul-

gatae ἔρδοις metrum repu-

gnat.

v. 366. τλήμονες εἰνὰν αἰχμά-

λωτον] Heathius vel ex adje-

ctivo τλήμονες transitivam vim

verbi τλῆμι repetendam esse,

ut τλήμονες subintellesto εἰσι

fit i. q. τλᾶσι; vel rescriben-

dum τλήμονες (scil. εἰσι) εἴρειν

accusativus vab omisla praepositione παραγ-

gi potest.

v. 367. εὐτυχῆντος ὡς δισμεν-

τῶς] commate post δισμενῆς

distinguitur Rob. Rectius

auctore Heathio puncto post

εὐτυχῆντος posito, sequentia

verba cum v. 369. conjunc-

guntur.

v. 370. παγκλαύτων] παγ-

κλαύτων Ald. Rob.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ἄνεῳδες αὐτὸς Οἰδίπτες τόνος
Εἴσ' ἀρτίκολου σύγγελε λόγον μαθεῖν. 375
Σπεδή δὲ καὶ τεῦδ' ἐκ ἀπαρτίζει πόδα.

ΑΓΓΕΛΟΣ. ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἀέγοιμι ἄν, εἰδὼς εῦ, τὰ τῶν ἐναντίων,
Ως τ' ἐν πύλαις ἔναστος εἴληχεν πάλον.
Τυδεὺς μὲν ἥδη πρὸς πύλαις Προσίτοις
Βρέμει· πόρον δὲ Ιστρητὸν εἴη τε πρᾶξιν 380
Οὐ μάντις. Οὐ γάρ σφέγγει γίνεται παλά.
Τυδεὺς δὲ μαργάν, καὶ μάχης λελιμένος,
Μεσημβρεναῖς πλαγγαῖσιν ἀσφάναν, Βοσσά^{επίσημος δοῦρος}
Θένει δὲ ὄνειδεις μάντιν. Οἰκλείδην σοφὸν,
Σαίνεν μόρον τε καὶ μάχην ἀφυκτίοις: 385
Τοιαῦτ' ἀστῶν, τρεῖς καταστίς λόφοις
Στείνει, ηρόντες χαλτώμ', ὑπ' ασπίδος δὲ τῷ
Χαλκίλαστοι πλάγιοι πάδονες φέβον.
Ἐχει δὲ ὑπέρφερεν σῆμι ἐπ' ασπίδος τίδε,
Φλέγονθ' ὑπ' αστροῖς βραχὸν τετυγμένον. 390

Δαμ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 375. ἀρτίκολον] ἀρτίνω-
λον Mosqu. 2.

v. 378. εἰληχεν πάλοι] εἰλη-
χε πλῆρον Ald. quod glostiam
sapit. εἰληχε πάλε Mosqu. 1.
εἰληχε πάλῳ Mosqu. 2. & supra
gl. εἰληράθη πλήρε.

v. 384. θένει] οὐθένει Ald.
θένει Rob. Μοσάq. ὄνειδεις]

ὄνειδεις Mosqu. 2.

v. 386. ἀστῶν] αὐτῶν vitiose
Ald.

v. 390. φλέγονθ'] φλέγονθ'
emendat Pauwius, infeliciter.

Λαμπρὰ δὲ παισέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
Πρέσβιτον ἄξεων, νυκτὸς ὁφθαλμὸς, πέπει.
Τοιαῦτ' ἀλύων τοῖς ὑπεριόρποις στργαῖς,
Βοὴ παρ' ὔχθαις ποταμίας· μάχης δ' ἐρῶν
"Ιππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων, μένει, 395
"Οστις βοῖον σάλπιγγος ἐμπαίνει μένων.
Τίν' αὐτιτάξεις τῷδε; τίς Πρεσβίτε πυλῶν
Κλεψαν λυθέντων, προσατεῖν φερέγγυος;

ΕΤΕΟ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 392. πρέσβιτον] πρέσβυτον
Ald.

v. 393. τοιαῦτ³] Brunckius
commate distinxit post τοιαῦτ',
quod rectius aberat in prioribus.
Metius enim cum
ἀλύων, quam cum βοῇ
construitur. Sensus: Hoc modo
se efferens superbo ornatu armo-
rum.

v. 394. μάχης δ' ἐρῶν ιππος
χαλινῶν ὡς] Vulgo sic legen-
batur: μάχης ἐρῶν ιππος χαλι-
νῶν δ' ὡς. Recte autem Brunckius
suffragante Cod. Reg. A.
distinctionem mutavit & par-
ticulam δὲ in locum suum re-
posuit.

v. 395. κατασθμαίνω μένει]
κατασθμαίνει μένει. Ego ve-
ro lectionem μένει & μένει li-
brariis deberi arbitror, qui
oculis ad clausulam sequentis

versiculi aberraverint; atque
Aeschylum aliud verbum v.c.
βρέμει vel simile hic scripsisse
suspicer, quod nobis Tydeum
impatientia morae frementem
aut trepidantem sisteret, adeo-
que bene imagini equi κα-
τασθμαίνοντος χαλινῶν respon-
deret. Mēne certe h. l. pa-
ram aptum est, quia hic ver-
tendum esset manet: cum sen-
sus ac veritas potius requirat
verbum, quod notet homi-
nem qui prae ardore pugnan-
di stare loco nesciat. Secus
est versu sequenti; ibi enim
μένει non significat i. q. perma-
net, consitit, sed potius expe-
ctat, & cum accusativo βοή
construitur.

v. 396 ὁρμαίνει μένει] ὁρ-
μαίνων μένει Mosqu. 1. adjecto
scholio σφαδάζων ἐπέχεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κόσμον μὲν αὐδῆρος ἔ τιν' αὖτις τρέσαιμ' ἐγώ.
Οὐδὲ ἑλκοποιὲ γίνεται τὰ σῆματα,
Δάφοι δὲ κάδων τὸ δάκνουσ' αὔτειν δορός. 400
Καὶ νύτα ταῦτην, ἣν λέγεις ἐπ' αὐδῆρος
Ἄσροις μαρμαΐσσοντις θρανοῦ κυρεῖν,
Τάχ' αὖτις γένοντο μάντις ἡ νοσοὶ τινι.
Εἰ γάρ θανόντις νὺξ ἐπ' ὄφθαλμοῖς πέσοι, 405
Τῶι τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
Γένοιτος ἀνὴρ ὁρθῶς ἐνδίκως τὸ ἐπώνυμον,
Καύτος καθ' αὐτῇ τὴν ὑβρινὴν μαντεύεται.
Ἐγώ δὲ Τυδεῖς πεδὸν Ἀσακῆς τόκον
Τένδ' αὐτιτέλξω προσάτην πυλωμάταν, 410
Μαλέ εὐγενῆ τε, καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
Τιμῶντα, καὶ συγενῆς ὑπέρφεροντας λόγυς.
Αἰσχύνων γάρ αἴρετος, μὴ κακὸς δὲ εἶναι φιλεῖ.
Σπαρτῶν δὲ αὖτις αὐδῆρῶν, ὃν Ἀρης ἐφείσατο,
Ρίζωμ' αὐγεῖται, κακότα δὲ ἐστὶ ἐγχώριος, 415
Μελανηππος· ἔχον δὲ ἐν κύβοις Ἀρης κενεῖ.
Δίην δὲ ὄμαρκων καρταὶ τινὶ προστέλλεται
Εἴργεντι τεκέσῃ μητρὶ πολέμιον δόσου.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 401. κάδων τὸ] τε ομισ-
sum Rob. δάκνουσ'] δάκνουσιν
Rob.

v. 404. ἡ νοσοὶ] ἡ ἀνοικ Ald.
Rob. Turn. Vičt.

v. 406. ὑπέρκομπον] ὑπέρκο-
μπον Mosqu. 2. & supra schol.
εὐβαρὸν, ἐπηρωμένον.

Vol. I.

v. 407. ὄφθαλμος γ' Turn.

v. 414. ἐφείσατο] ἐφίσατο
& supra schol. ἐγένητον
siqu. 2.

v. 417. δίκη δὲ δυσαίμων] Ve-
rissimam hanc lectionem
Brunckius e cod. Reg. eruit,
quam sic exponit Glosia MS.
I

ΧΟΡΟΣ.

σφοφή ἡ. Τὸν αἵμιν τυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν καὶ νοητόν
Θεοὶ δοῖεν, ὃς δικαίως πόλεως ποιοῦσας 420
Πρόμαχος ἔργυται· τέμνω δὲ αἴραστη-
φόρες μόρες ὑπὲρ φίλων
'Ολομένων ιδεσθαι.

ΑΓΓΕΔΟΣ.

Τέτω μὲν ἔτως εὐτυχεῖν δοῖεν Θεοῖ·
Καπανεὺς δὲ ἐπὶ Ἡλέντραισιν εἴληχεν πύλαις, 425
Γίγας δέ, ἀλλὰ τῷ πόρῳ λελεγμένος
Μείζων, ὁ κόμπος δὲ πατήσανθρωπον φρονεῖ.
Πύργοις δὲ ἀπειλεῖ δεῖν ἀ μὴ κροίνοις τύχην.

VOCAB.

ΘΕΣ

VARIETAS LECTONIS.

τὸ τῆς συγγενεῖς δίκαιον σεῖλλαι
αὐτὸν εἰς μάκχην. Uterque ta-
men cod. Reg. in contextu
habet hanc lectionem δίκη δ'
ἢ δίκαιων, cum glossa δικαιος δ'
ἢ Ἀγεν. Editiones autem δίκη
ἢ δίκαιων consensu.

v. 424. δοῖεν Θεοῖ] Ita scri-
bendo Brunckius metro con-
suluit, quod vulgata lectione
Θεοὶ δοῖεν corrumpebatur.
Veram lectionem praebent
Codd. Regg.

v. 425. εἴληχεν] εἴληχε Rob.
Turn.

v. 426. δέ, ἀλλά] Ita pro
vulg. δέ ἀλλος, legendum
conjecerat Markland ad Eurip.
Suppl. v. 872. Eandem post-

ea lectionem Brunck. in
cod. Reg. A. inventam rece-
pit. Quamquam vulgata non
omnino inepta est, Brunckio
tamen obsecutus sum.

v. 427. κόμπος δὲ] abest δὲ
Turn.

v. 428. κροίνοις] κροίνοι Edd.
ante Brunckium consensu.
Hic vero, et si quid in Cod.
Reg. A. scriptum sit non li-
quebat, quia evanuerant fere
minutissimi litterarum du-
ctus, tamen quia & v. 551.
ubi item vulgatur κροίνοι,
uterque cod. Reg. praefstat
κροίνοι, & h. l. ita scribere
maluit.

Θεῖς τε γὰρ θέλοντος, ἐκπέρστεν πόλιν, ἔνδοξην εἴδεν
Καὶ μὴ θέλοντος, φησιν, οὐδὲ τὴν Δίος. 430
Ἐγιν πέδῳ σκῆψασαν ἐκποδῶν σχέδειν.
Τὰς δὲ αἰστρασπάσας τε καὶ περιστίβεις βολασθεῖσται νοεῖται
Μεσημβρινοῖς θάλαττος προσήμαστεν.
Ἐχει δέ σῆμα, χυμὸν ἄνδρες πυρφέρον, 435
Φλέγει δέ λάμπας διὰ κερῶν ὀπλισμένη.
Χευτσίς δὲ φωνῇ γεράμμαστι. ΠΡΗΣΩ ΠΟΔΙΝ.

Τοιᾶδε φωτὶ πέμπε. Τίς ξυστέται; 430
Τίς ἄνδρες πομπάζονται μὴ τρέσσας μενεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Καὶ τῷδε πέρδει πέρδος ἄλλο τίτεται. 435
Τὸν τοι ματαιῶν ἀνδρότοις φεονημάτων 440
Ἡ γλῶσσ' αἱρεθῆ γίνεται πατήγορος.
Καπανεὺς δὲ ἀπειλεῖ, δρῦν παρετηνευασμένος
Θεῖς ἀτίξιν, πακπορυμαζών σεμα
Χαρᾶς ματαιάς θύητος ἡνὸς εἰς εὔχανον
Πέμπει γεγάρει Ζηνὶ πομπαίνοντ' ἐπη. 445
Πέποντα δὲ αὐτῷ ζὺν διηγ τὸν πυρφόρον

I. 2

"Hελι

VARIETAS LECTONIS.

V. 433. προσόντας] Atticam formam & alibi ab Aeschyllo servatam cum Brunckio recocavimus. Vulg. προσέντας. v. 436. φωτὶ] φωτὶ Ald. πέμπω Rob.

v. 437. φωτὶ πέμπε. τίς] φωτὶ, πέμπε τίς Ald. φωτὶ πεμπτις Rob.

v. 441. πατήγορος] In Mosqu. 1. notatur: γρ. διδόσπικλος.

v. 445. πέμπει γεγάρει] Vul-

go πέμπει, γεγάρει qua in Iestione acute Brunckius desiderat casum, quem verbum πέμπει regat; praeterquam quod graecum non sit γεγάρειν. Itaque verissime rescripsit πέμπει γεγάρει Ζηνὶ πομπαίνοντ' εἴη i. e. jacit aestimatio verba quae Jupiter audire posse, apte comparans Prometh. v. 312. In Mosqu. 2. legitur γεγάρει.

"Ηξεν περσανὸν, ἐδὲν ἐξηκασμένον
Μεσημβρινοῖς Θάλπεσιν τοῖς ἡλίῳ.
'Ανὴρ δ', ἐπ' αὐτῷ, καὶ σόμαργος ἐστ' ὄχειν,
Αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντες βία, 450
Φερέγγυον φρέσεμα, προστατητέλας
'Αρτέμιδος εὐνέλαιοι, σύν τ' ἀλλοις θεοῖς.
Δέγ' ἀλλοις ἀλλοις ἐν πύλαις εἰληχότας.

ΜΙΑΟΙ ΩΣ ΧΟΡΟΣ.

ἀπτιρ. ἀ. Ὁλοιδ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
Κερσονές δέ νν βέλος ἐπισχέθοι, 455
Πειν ἐμὸν ἐσθόσειν δέμον, παλικῶν θ'
Ἐδωλιών ὑπερηκόπω
Δορὶ ποτ' ἐπλαπόζει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχώτα πέρις πύλαις
Λέξω. Τέτω γὰρ Ἐτεόκλω τρίτος πόλος 460
'Εξ ὑπτίες πήδησεν εὐχάλις πρόσνες,
Πύλαις Νητῆσι προσβαλεῖν λόχον.

Ἴππες

VARIETAS LECTONIS.

v. 448. Θάλπεσιν] Θάλπεσι Brunckium Nyctis, quod Heathius metro aptum non esse primus intellexit. Nyctis enim penultimam corriri necesse est. Nec vero haec portae Nyctides sed Nyctis appellabantur. Itaque Heathius reponendum censebat Nyctas; haec tenus recte; nisi quod formae communi atticam cum Brunckio substituire praestat; quam etiam praebet Mosqu. i.

v. 450. Πολυφόντες] Πολυφόντα Ald. & βία] βία Rob. utrumque vitiosum.

v. 454. ὄλοιδ'] ὄλοιδ Ald. Rob.

v. 455. νν] μν Ald. Rob. Turn.

v. 457. ὑπερηκόπω] Repte sic edidit Brunck, ex metri praecripto; pro vulg. ὑπερκόπω.

v. 462. Νητῆσι] Edd. ante

"Ιππες δ' ἐπ' ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένοις
Δινεῖ, θελέσας πέρος πύλαις πεπτωνέναι.
Φημοὶ δὲ συεῖχοσι βάσβαρον τρόπον 465
Μυκητηροκόμποι πνεύμασι πληρέμενοι.
Ἐσχηριδάτισαι δ' ασπίς ἢ σμικρὸν τρόπον.
Ἄγης δ' ὄπλιτης πλιμακὸς προσαμβάσεται
Στειχεῖ πέρος ἔχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων,
Βοᾶ δέ χ' ἔτος γραμμάτων ἐν ξυλλαββαῖς, 470
Ως εὖ ἀν "Ἄης σφ' ἐνβάλλοι πυργωμάτων.
Καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φειέγγυον
Πόλεως απειργεν τῆσδε δέλειον συγόν.

Ε ΤΕΟΚΛΗΣ.

Πέμποιμ' ἀν ἥδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τω·
Καὶ δὴ πέπεμπτ', ἢ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων, 475
Μεγαζεὺς Κέοντος σπέρμα, τῇ Σπαστῶν γένες,
Ος ἔτι μάργαν ἵππικῶν φρυσαγμάτων
Βρόμον φοβηθεὶς ἐπ τυλῶν χωρήσεται.
Ἄλλ' ἡ θανάτῳ τροφεῖς πληρώσει χθονί
Η καὶ δύ' ἄνδρες, καὶ πόλιοι ἐπ' ασπίδος 480
Ι 3 Ελών,

VARIETAS LECTONIS.

v. 463. ἐπ' ἀμπυκτῆρσιν] ἐν ἀμπυκτῆρσιν Ald. γ' ἐν ἀμ-
πυκτῆρσιν Rob.

v. 468. προσαμβάσεις] Con-
junctim cum Brunckio scribe-
re maluimus hoc nomen sub-
intellecto κατά. Vulg. πέρος
ἀμβάσεις.

v. 472. τῷδε φωτὶ] τῷδε τῷ
φωτὶ Ald.

v. 475. καὶ δὴ πέπεμπτ', ἀν] καὶ

δ. πέμπετ' οὐ Cod. Reg. A. Ald.
Rob. καὶ πέμπεται δὲ οὐ Victor.
&c. Lectio recepta Brun-
ckio debetur, qui eam e cod.
Reg. B. eruit. καὶ δὴ πέμπετ'
οὐ Mosqu. 1. καὶ δῆτα πέμπετ'
οὐ Mosqu. 2. καὶ δὴ πέμπει οὐ
Viteb.

v. 476. τῇ σπαστῶν] Sic
Viteb. & Brunck. Vulg. τῷ
σπαστῶν.

Ἐλῶν, λαεφύροις δῶμας κοσμήσει πατρός.
Κέρπιας ἐπ' ἄλλῳ, μηδὲ ἐμοὶ φθόνει λέγων.

ΧΟΡΟΣ.

τεφρὴ β. Ἐπεύχομαι δὴ τάδε μὲν εὐτυχεῖν
Ιὼ, Πρόμαχ' ἐμὸν δέρμαν, τοῖσι δὲ δυσυχεῖν.
Ως δὲ ὑπέρουχος βαζέσσοι ἐπὶ πτόλει 485
Μανομένος φρενί, τώς νιν Ζεὺς γεμέ-
στα τως ἐπίδοι ποταμῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τέταρτος ἀλλος γείτονας πύλας ἔχων
Ογκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσαται

Ἴππο-

VARIETAS LECTONIS.

v. 482. μηδὲ ἐμοὶ φθάνει] αὐτῷ φθάνει Rob.

v. 483. ἐπεύχομαι δὲ τάδε] ἐπεύχομαι τάδε Ald. ἐπεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν τοῖσι δὲ δυσυ-
χεῖν Rob. Brunckio lectio de-
betur, quam in contextu po-
niimus, qui eam ex utroque
Cod. Rég. adscivit. In Cod.
Reg. A. contextus quidem
exhibit τάδε, sed superscripta
est emendatio τάδε, & addita
glossa πατά. Ceterum versus
hic est jambicus trimeter
brachycatal.

v. 484. οὐ] Haec interje-
ctio extra versus numerum
poniter, quod etiam in φεῦ,
ἢ & δὲ saepe fieri solet. πρό-
μαχε τῶν θυμῶν] προμένει θυμῶν
Mosqu. 2. & supra schol. πρό-
μαχε τῶν θυμῶν.

v. 485. ὑπέρουχος βαζέσσοι ἐπὶ πτόλει] Ita se jamdudum
emendasse profitetur Brunck.,
antequam eandem istam scrip-
turam ne mutata quidem
littera in cod. Reg. A. repe-
rifisset. Nec aliter scribi de-
bere ex verso antithetico in-
telligitur. ὑπερουχος
mēndose Ald. ὑπέρουχος
Rob. Turn. Vičt. &c. ἐπὶ πτόλει ἐπὶ πόλει Ald. Vičt.
ἐπὶ πόλιν Rob.

v. 486. μανομένος] Sic Codd.
Regg. μανομένη edd. Brun-
ckio antiquiores consensu.

v. 487. νέμετω] νέμετω
Mosqu. 2. & supra schol. διε-
γέρτω.

v. 489. οὔγγος] οὔγγος Mosqu.
2. & supra gl. τῆς μεγαλό-
φρονος.

- Ἴπποιδοντος σχῆμα ποίησε τύπος. 490
 Ἀλω δὲ πολλὴν, αἰσπίδος κύκλον λέγω,
 Ἐφεξά δινήσαντος ἐπὶ ἀλλως ἔρω.
 Ο σηματεργὸς δὲ γέντις εὐτελῆς σέρ' οὐν,
 Οσ τις τέος ἔργον ὄπασε πέρος αἰσπίδι,
 Τυφῶν ἵέτα πυρπόνον διὰ σέρας 495
 Διγγὺν μέλασιν, αἰσθητη πυρὸς ιέσιν.
 Οφεων δὲ πλευτέαντος περιδρόμεν κύτος
 Πρεσπηδέφισαι ποιηούδεστορος κύκλω.
 Αὐτός δὲ ἐπηλάσαζε, ἔνθεος δὲ Ἄρει
 Βασιχῇ πρὸς ἀλιην, Συνᾶς ὁσ, φέβον βλέπων. 500
 Τοιεῦδε φωτὸς πεῖρον εὑ φυλακτίου.
 Φόβον γάρ ηδη πέρος πύλαις πομπάζεται.

I 4

ΕΤΕΟ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 490. [Ἴπποιδοντος] Per-
 peram, Brunckius inquit,
 meo judicio Turnebus edidit
 Ἴπποιδοντος. Codicum &
 Aldinae ed. scripturam revo-
 cavi. Nec illa metro adver-
 satur. Litterarum, quas li-
 quidas vocant, ea vis est &
 proprietas, ut quia earum
 sonus facile nec ingrate ge-
 minatur, brevem vocalem sae-
 pe producant. Veram hanc
 observationem exemplis con-
 firmat V. D. inter quae est
 ex hac tragœdia v. 549.
 Παρθενοπᾶς Ἄρην, quod ibi
 pronuntiandum Παρθενοπᾶς
 Ἄρην. τύπος] κτύπος Mosqu. i.
 v. 491. Ἀλω] ἀλλω vitiōse
 Ald. πολλὴν] πολὺν male Rob.

v. 495. διὰ σέρας] διὰ σέραν-
 τος Rob.

v. 499. Ἄρει] ὥραιν Ald.
 mendose. Ἄρην Victor. Ἄρη
 dedit Brunck. e cod. Reg. A.
 Reête.

v. 500. Συνᾶς] Sinceram
 hanc scripturam pro vulg.
 Συνᾶς Brunck e codd. Regg.
 restituit. Vulgo scribebatur
 Συνᾶς. cf. v. 838. In sequenti-
 bus cum Cantero malim: φόνον
 βλέπων, quod cum per se
 aptius est, tum quia sic vitatur
 molesta ejusdem verbi repe-
 titio v. 502. nobis arridet.

v. 502. φόβον] Accusativum
 auctoritate Codit. Regg. vul-
 gato φόβος cum Brunckio
 praetulimus.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Πρῶτον μὲν Ὁγκα Παλλὰς, πτ̄ αὐχίπποις,
 Πύλαιος γείτων, ἀνδρὸς ἔχθραιστος ὑβρεῖν,
 Εἰρῆσεν νεοσῶν ὡς δράπαιντα δύσχημον. 505
 'Υπέρβιος δὲ, καδὺς Οἴνοπος τόνος
 'Ανὴρ πατ̄ ἀνδρὸς τέτον ἡρέθη, θέλων
 'Εξισοργῆσαι μοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης.
 Οὔτ' εἶδος, ἔτε θυμὸν, ἐδ̄ ὅπλων σχέσιν
 Μωμητός. 'Ερμῆς δὲ εὐλόγιος ξυνήγαγεν. 510
 'Εχθρὸς γαρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυνίστεται.
 Συνοίστετον δὲ πολεμίες ἐπ' ασπίδων
 Θεός. 'Ο μὲν γαρ πυρπόνον Τυφῶν ἔχει.
 'Υπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ασπίδος
 Σταδιοῖς ἥσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων. 515
 Κέπω τις εὖς Ζῆνα πειρώμενον.
 Τοιαῦτε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων.
 Πιὸς τῶν ηρατέντων δὲ ἐσμὲν, οἱ δὲ ἡσημένων,
 Εἰ Ζεὺς γε Τυφῶν παρτερώτερος μάχη.
 Εἰκὸς δὲ πρόστιτον ἀνδρας ὡς ἀντισάτας 520

ΤΠΕΡ-

VARIETAS LECTONIS.

- v. 503. πρῶτον] πρώτων Ald.
 v. 505. δύσχημον] δύσχημον Rob.
 v. 506. τόνος] τόνος Viteb.
 v. 509. ἐδ̄], Ita Brunck e Reg. B. Vulg. ἐδ̄.
 v. 510. ξυνήγαγεν] συνήγαγεν Victor.
 v. 513. πυρπόνον] πυρπόνων Ald.
 v. 515. σταδιοῖς] σταδιοῖς Rob. χερὸς] χειρὸς Ald. φλέγου] φλέγειν Ald. e glossa.
- v. 519. 520. Hos versus vulgo transpositos & perpetram scriptos feliciter ordini suo veraque scripturae ex codd. Regg. restituit doctissimus Brunck. In Ald. &c. sic leguntur:
 Eīnōs δὲ πρώτους ἀνδρας ὡς ἀντισάτας.
 Εἰ Ζεὺς τε Τυφῶν παρτερώτερος μάχη.
 v. 520. ἀντισάτας] ἀντισέτας Mosqu. 1.

Τηρεβίω τε, πρὸς λόγου τῆς σήματος,
Σωτηρ γένοιτο ἄν Zeus ἐπ' αἰσπιδος τυχάν.

ΧΟΡΟΣ.

αντιτρ. β. Πέπτοιθα τὸν Δίος αντίτυπον ἔχοντ^ν
"Αφίλον ἐν σάκει τῇ χθονίς δέμας
Δαιμόνος, ἔχθρὸν εἴκασμα βρετοῖς τέ καὶ 525
Δαρεῖοις θεοῖς, πρόσθε πυ-
λῶν κεφαλὰν ισάψειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὗτος γένοιτο. Τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω
Πέμπταισι προσταχθένται Βορέειαις πύλαις
Τύμβον κατ' αὐτὸν διογενές Αμφίονος. 530

"Ομνυστὸς δὲ αὐχμῆν, ἦν ἔχει, μᾶλλον θεῷ
Σέβειν πεποιθώς, ὀμράστων θ' ὑπέρτερον
"Η μὴν λαπεπέξειν ἀστον Καδμειῶν, βίᾳ
Δίος. Τόδε αὐδεῖ μητρὸς ἐξ ἐρευνός
Βλάστημα καλλίπρωρον, αὐδρόπαιον αὐτῆς.
Στείχει δὲ οὐλος αἱτι διὰ παρηγίδων
"Σλεις φυάσης, ταρφὺς αντέλλεται θεῖξ.
"Ο δὲ ὡμὸν, ἔτι παρθένων ἐπώνυμον
Φρέσνημα, γοργὸν δὲ ὅμιλον προσισταται.

I 5

Οὐ

VARIETAS LECTONIS.

v. 521. Τηρεβίω τε] Τηρε-
βίω γε Victor. τε Viteb.

v. 523. πέποιθα] πέποιθα δὲ
Rob.

v. 525. δαιμόνος] ex emen-
datione Brunckii certissima.
Vulg. δαιμονί.

v. 526. πρόσθε] πρόσθε Rob.

v. 529. προσταχθένται] προσ-
ταχθένται Rob. προσταχθένται Vit.

Βορέειαις] Βορέαις Ald. Βορέεισιν

Victor. Βορέειαις Vit.

v. 532. δαιμάτων θ' ὑπέρτε-
ρον] δαιμάτων ὑπέρτερον Rob.

v. 534. βίᾳ Δίος] βίᾳ δοῦλος
Rob.

v. 535. μητρὸς] ματρὸς.

v. 539. γοργὸν δὲ] καὶ γοργὸν

δὲ Ald.

Οὐ μὴν ἀκόμπαστος γ' ἔφισαται πύλαις. 540
 Τὸ γὰρ πόλεως σύνειδος ἐν χαλκηδότῳ
 Σάκαι, πυλωτῷ σώματος προβλήμασι,
 Σφιγγ' ὠμέσιτον προσμεμπχανευμένην
 Γόμφοις ἐνώμας, λαμπρὸν ἐκφυστὸν δέμασι.
 Φέρει δὲ ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἔνος, 545
 'Ως πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε ιάπτεσθαι βέλη.
 'ΕΛθὼν δὲ ἔσπειρ οὐ πεπτηλεύσειν μέχην,
 Μακρᾶς κελεύθε δὲ οὐ πεπτησχυνεῖν πόρου
 Παρθενοπαῖος Ἀργεῖς· ὁ δὲ τοιόσδε αὐτῆς,
 Μέτομος, Ἀργεῖ δὲ ἐκτίνων καλᾶς τροφᾶς, 550
 Ηὔγροις ἀπειλεῖ τοῦτο, οὐ μὴ προσίνοις θέσει.

ΕΤΕΟΚΑΗΣ.

Εἰ γὰρ τύχοιεν, ὃν φρονεῖσι, πρὸς θεῶν
 Αὐτοῖς ἐκείνοις αἰνοσίοις πομπάσμασιν,
 Ή τὸν πανώλεις παγυνοῦντος τὸν ὄλοιστο.
 Εστιν δὲ οὐκὶ τῷδε, οὐ λέγεις τὸν Ἀργεῖδα, 555
 Αὐτῆς ἀκομπος, χείρ δὲ ὥρᾳ τὸ δέσμονυ,
 Αιτωρ, αἰδελφὸς τῇ πάρος λελεγμένε
 Ος οὐκ ἔσσει γλῶτσαν ἐγγυμάτων ἀτερ
 Εσω πυλῶν βέσταν, αἰδανίνεν πανά,

Οὐδ'

VARIETAS LECTONIS.

v. 540. οὐ μὴν γένεται μὴν δὲ id ex versu hic male repetitum.
 Viteb. ἀκόμπαστος γένεται αἴνου-

τιστος γένεται Ald.

v. 543. προσμεμπχανευμένην] Ob sequentem vocalem Brunckius e codd. Regg. adjectit, εφελκυσιν; vulgo cum scriberetur πομπάσμασι.

v. 549. Ἀργεῖς δὲ Ἀργεῖς Rob.

v. 551. τοιόσδε] δεῖ R. Sed

v. 555. έστι Rob.

Οὐδὲ εἰταρεῖψαι θηγὸς, ἐχθίσσε δάκους, 560
 Εἰνῶ φέροντα πολεμίας ἐπ' ασπίδος.
 Ἔξωθεν εἰσὼ τῷ φέροντι μέριφεται,
 Πυκνὸς προτηρός τυγχάνουσος ὑπὲ πτόλιν
 Θεῶν θελόντων δῆτ' αὖ σληθεύσαμ' ἔγα.

ΧΟΡΟΣ.

σέρφι γ. Ικνεῖτοι λόγος διὰ σηθέαν 565
 Τερχὸς δὲ ἐρθίας πλόναρμος ἴσταται,
 Μεγάλα μεγαληγόρων πλήνων σύνο-
 σιῶν ἀνδρῶν. Εἴδε γὰρ θεοὶ^{τοῦ πλούτου}
 Τέσσεραν ἐλέσειν ἐν γῇ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐκτού λέγοιμι ἀν δάνδεσσα σωφρονέσεγον 570
 Ἀλκήν τ' ἀρσον, μέντιν, Ἀρφάδεω βίαν.
 Ομολοίσιν δὲ πρὸς πύλας τεταγμένος

Κακοῖς

VARIETAS LECTONIS.

- v. 560. ἐχθίσσε] ἀδίν Rob.
 v. 563. προτηρός] Rechte
 Brunckius hoc restituit, ante
 tea conjectura, post etiam in
 Codd. Regg. repertum. Vulg.
 προτηρός, quod barbarum esse
 recte idem Brunckius pro-
 nuntiat.
 v. 564. δῆτ' ἀν] Ita versus
 explendi causa rescripsit
 Brunck. θεῶν θελόντων δὲ ἀν
 ἀλ. ἐγώ Ald. Rob. Sic & cod.
 Reg. B. In Reg. A. omittitur
 δὲ. Pauw. conj. θ. θ. δ'
 ἐγώ ἀλ. ἐγώ. Sed particula
 potentialis ἀν hic abesse ne-
 quit.
 v. 568. εἴδε γὰρ θεοὶ] Sic
 optime Brunck ex utroque
 cod. Reg. Eandem lectio-
 nem praebet Mosqu. 1. Vulgo
 cum pessimo hiatu εἴδε εἰ θεοὶ
 v. 570. σωφρονέσεγον] Haec
 lectio quam ex Ald. Rob.
 Mosqu. 2. revocavi, aptior
 est huic loco, quam superla-
 tivus σωφρονέστατος, quem
 Brunckius edidit.
 v. 572. 573. male in Aldi-
 na omitti.

Κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαι
 Τὸν ἀνθερόντην, τὸν πόλεως ταξίτορος,
 Μέγιστον Ἀργει τὸν πακᾶν διδάσκαλον, 575
 Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόρου
 Κακῶν τ' Ἀδεάστω τὸνδε βελευτήριον.
 Καὶ τὸν σὸν αὐθίς πρόσμορον ἀδελφὸν
 Ἐξυπτιάζων ἔνομα, Πελυνείκους βίαν,
 Δίς τ' ἐν τελευτῇ τένομ' ἐνδατέμενος 580
 Καλεῖ, λέγει δὲ τετρ' ἔπος διὰ σόμα.
 Ἡ τοῖον ἔργον καὶ θεῖσι προσφιλές
 Καλέν τ' αἰνοῦσαι καὶ λέγειν μεθυσέροις,
 Πόλιν πατρῷαν καὶ θεοὺς τὰς ἔγγενεις
 Πορθεῖν, σράτευμ' ἐπαιτον ἐμβεβληκότα; 585
 Μητρὸς δὲ πηγὴν τὶς πατασθέσει δίκη;

Πατεῖς

VARIETAS LECTONIS.

- v. 573. βάζει] βιάζει Rob.
 v. 574. ταξίτορος] σπαρά-
 χτορα Cod. Reg. A.
- v. 575. In hoc versu non solum post πρόσμορον syllaba deest ad metri integritatem, sed etiam sensus ejus duorumque sequentium multis modis implicitus est. Ut autem nos ex omnibus expediamus, ita corrigendos opinor: Καὶ τὸν σὸν αὐθίς πρόσμορον ἐς ἀδελφὸν Ἐξυπτιάζων ὅμηρον, Πολυνείκους βίαν Δύσηνον αὐτῷ τένομ' ἐνδατέμενος Καλεῖ &c. Ementationis veritatem ut afferebam, operam dedi in Commentar. ad h. l. Brunckius
- audacius, quam ut probare possim, in textum invexit ὁμέσπορον πανδόχων pro πρόσμορον ἀδελφὸν, neque tamen reliquorum versuum difficultatem remedio tam aspero sublevavit. Pro ἀδελφὸν in Rob. est ἀδελφὸν. In codd. regg. annotatur lectio futile πρόσπορον, quam exponunt glossae, τὸν ἐν τῷ αὐτῷ σπόρῳ, ἐν τῷ αὐτῷ σπορῷ γεννηθέντα, in quo Brunckius suum illud ὁμέσπορον latere putabat.
- v. 581. τετρ' ἔπος] τέπος Ald.
- v. 585. ἐμβεβληκότα] ἐμ-
 βεβηκότα & supra schol. ἐμ-
 γγόντα. Mosqu. 2.

Πατρὶς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δοξὶ

‘Αλέσσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;

‘Εγωγε μὲν δὴ τήνδε πιστῶ γγένεα

Μάντις πεκευθῶς πολεμίας ὑπὸ χθονός.

590

Μαχώμεθ’, οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μέρον.

Τοιοῦθ’ ὁ μάντις, ἀσπὶ εὔκυπλον νέμεσ

Πάργαληνον ηὔδα. Σῆμα δὲ οὐκ ἐπῆν πύλων.

Οὐ γὰρ δοκεῖ ἀριστος, ἀλλ’ εἶναι θέλει,

Βαθεῖαν ἀλοκα διὰ φρενὸς παρεπέμπενος

595

Ἐξ ἦς τὰ κενὰ βλαστάνει βελεύματα.

Τέτω σοφές τε πάργαθες αντηρέτας

Πέμπειν ἐπανῶ. Δεινὸς ὁς θεοὺς σέβει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Φεῦ τῷ ξυναλλάσσοντος ἔργῳθος βροτοῖς

600

Δίκαιον ἀνδρος τοῖς δυσσεβεστάτοις.

Ἐν πόντῃ πράγματι δὲ ἐσθ’ ὄμηλος πατῆς

Καίνιον εὐδέν, παρπός οὐ κομιστός,

Ἄτης ἀρρεῖα θάνατον ἐπικαρπίζεται.

Ἡ γὰρ ξυνεισθαίς πλοῖον εὐτεβής ἀνὴρ

605

Ναύτης θερμοῖς, παῖς πανουργίᾳ τῷν,

Ολωλεν ἀνδρῶν ξὺν θεοπτύστῳ γένει.

Ἡ ξυμπολίταις, ἀνδράστων, δίκοιος ἦν;

Ἐχθροξένοις τε παῖς θεῶν αἱμάντιμος.

Ταῦτα

VARIETAS LECTONIS.

v. 586. πατρὶς δὲ] Sic aptior hic est & gravior superlativus, quem e Mosqu. 1. Brunck pro vulg. τε.

v. 587. πατρὶς τε] πατρὶς δὲ & Rob. restitui. Vulgo δυσ-
codd. Regg. σεβεστάτοις.

v. 589. δὴ abest Ald.

v. 606. θεοπτύστῳ] θεομίσῳ

v. 592. νέμων] νωμῶν Mo-

Ald.

squ. 1.

v. 607. ξυμπολίταις] ξὺν πο-

v. 600. δυσσεβεστάτοις] multo λίταις Turn.

Ταυτὲ κυρήσας ἐνδίκως ὀγκεύματες,
Πληγεὶς θεός μάστιγι παγκοιωδὸν δάμπι.
Οὗτος δὲ ὁ μάντις, ὃν Οὐκλέας λέγω,
Σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβῆς ἀνὴρ,
Μέγας προφήτης, ἀναστάτως συμμάχεις
Θρασυστόμοιον ἀνδράσι, φρενῶν βίοι,
Τίνοντι περιπέτην τὴν μεμονών πάλιν μολεῖν,
Διὸς θέλοντος, ξυγκαθελκυσθήσεται.
Δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πόλαις,
Οὐχ ὡς ἀθυμον, οὐδὲ λύματος κακοῦ.
Ἄλλοι δὲ σφε χρεὶ τελευτῆσι μάχη,
Εἰ παρέπος ἔσται θεοφάτοις Λοξίσ.
Φιλεῖ δὲ σιγῆν, οὐ λέγειν τὰ πατέρα.
Οὓς δὲ ἐπ' αὐτῷ φάται, Λαοθένες Βίοι
Ἐχθρόζενον πυλωρὸν αντιτάζομεν
Γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δὲ ηὔβασαν φέρεις,
Ποδῶντες ὄμισσε, χειροῦς δὲ σὺ βραδύνεται
Παρ' αστιδός γυμνωθὲν ἀγπάται δόσου.

ΧΟΡΟΣ.

Κλύσντες θεοὶ διπλαῖς λιτᾶς.

Ημετέρας τελεῖθ' ὡς πέλις εὐτυχῆ.

Δοξ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 610. δάμην]	δάμην Ald.	v. 623. αντιτάζομεν]	ἀντιτάζομεν Rob.
Rob.		ταῦθαμεν Rob.	
v. 612. εὐσεβῆς]	εὐγενῆς Rob.	v. 624. φίσαι]	φίσαι Rob.
v. 615. πάλιν]	πάλιν Ald.	Probabiliter Brunckius conjicit legendum esse τέθεσι.	
Rob.		v. 628. 629. λιτᾶς ἡμετέρας]	
v. 618. ἀθυμον]	ἀθυμος Ald.	λιτρές δημιέται Rob.	
Rob.		v. 629. τελεῖθ'] εὖ τελεῖθ	
v. 620. κυρός]	κύρτος conj.	Rob. ὡς πέλις εὐτυχῆ]	
Cantér.	θεοφάτοις]	πέλις εὐτυχεῖν Rob.	
ταῦ Rob.			

Δοξίποντα καὶ ἐπτεῖς γῆς ἐπι- 630
μόλες· πύργων δὲ ἐποδέντες βασιλῶν
Ζεὺς σφε πάντοι περιουνται.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τὸν ἔβδομον δὲ τόνδε ἐβδόμας πύλας
Δέξω, τὸν αὐτὸν σὲ πασίγνητον, πόλει
Οἰας γέρασται παῖ πατεύχεται τύχας· 635
Πύργοις ἐπειρβάς παρτικηρυχθεῖς χθονί,
Ἀλώσιμοι παῖς εἰς ἐπεξικηρύξασι,
Σὲ ξυμφέρεσαι, παῖ πτανόν θαυμέν πέλας,
Ἡ λῶντ' ἀτιμασθεῖς τῶς σ' ἀνδεηλάτην
Φυγὴ τὸν αὐτὸν τίνει τίσσαδαι τρέπον. 640
Τοιαῦτ' αὔτει, παῖ θεῖς γενεθλίει
Καλεῖ πατρόφας γῆς, ἐποπτῆς ας λιτῶν
Τῶν ὧν γενέθαι πάργην Πολυγένεις βία.
Ἐγει δὲ πανοπηγέας εὑδετον σάνος,

Διπλῶν

VARIETAS LECTONIS.

v. 630. ἐπιμήλες] πρὸς ἐπι-
μόλες Ald. Turn. Viator. τῶνδε
πειμόλες Rob. In Mosqu. I.
Reg. A. Praepositionem e
glossa in textum irrepensile re
cte observavit Brunck. ἐπιμό
λες fine πρὸς.

v. 631. δὲ ἐποδέντες] ἐποδέντεν
Ald. δὲ ἐποδέντεν Rob. Turn.
ἐποδέντεν quod metrum postulat
Brunckius recepit e Reg. A.

v. 635. οἷος γέρασται] οἷος
ἀγέρται Ald. τύχας] πύλας.
Ald.

v. 637. ἐπεξικηρύξας] ἐξικη
ρύξας Ald. Turn. Viator. ἐξικη
ρύξας Rob.

v. 638. ξυμφέρεσαι] συμ
φέρεσθαι Ald. Rob. Turn.

v. 639. τῶς] τὸς Rob. &
abest σ'.

v. 641. αὔτει] αἴτιοι Rob.

v. 642. γῆς] γῆ Rob.
Turn.

v. 643. βία] βίᾳ Rob.

v. 644. εὑδετον] εὑκυπλον
Turn. Viator. &c. ante Brunck,
qui recepit εὑδετον e Regg.

Διπλεῖν τε σῆμα προσμεμηχανευμένου.

645

Χρυσήλατον γάρ σύνδεσ τευχηστὴν ιδεῖν

"Αγει γυνὴ τις σωφρόνως ἡγεμένη"

Δικη δ' αὐτὸς εἶναι φοῖτον, ὡς τὰ γεάμματα

Δέγει: ΚΑΤΑΞΩ Τ' ἈΝΔΡΑ ΤΟΥΝΔΕ, ΚΑΙ ΠΟΔΙΝ

"ΕΞΕΙ, ΠΑΤΡΩΣΩΝ ΔΩΜΑΤΩΝ Τ' ἘΠΙΣΤΡΟΦΑΣ." 650

Ταιαντ' ἐκείνων ἔστι ταξευρίματα.

Σὺ δ' αὐτὸς ἥδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς.

"Ως ἔπος ἀνδρὶ τῷδε ἡγεμενότων

Μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

ΕΤΕΟΚΑΗΣ.

"Ω Θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα σύγος

655

"Ω πανδάκριτον αὖλον Οἰδίπος γένος."

"Ωμοι, πατέρος δὲ νῦν αἴραι τελεσφόροι.

"Ἄλλ' οὔτε πλάσειν, οὔτ' ἐδύνεσθαι πρέπει

Μὴ καὶ τεκνοθῆ δυτιφορώτερος γέος.

"Ἐπωνύμων δὲ παέτε Πολυνύκτει λέγω.

660

Τάχις εἰσόμεσθα ταπίσημ' ὅπη τελεῖ.

Εἴ νιν πατάξει Χρυσότεντα ταχάμματα

"Ἐπ', ασπιδὸς φλύσοντα σὺν φοῖτῳ φρενῶν.

Ει

VARIETAS LECTONIS.

v. 645. προσμεμηχανευμένον] v. 656. ἀμὸν] ἀμὸν Ald.

προσμεμηχανευμένον Mosqu. I.

ἀμὸν Rob.

v. 646. τευχηστὴν] τευχηστὴν

v. 657. δῆ] δε Viteb.

Ald. Rob. Turn. τευχηστὸν Vit.

v. 658. πλάσειν] πλάσειν Ald.

v. 647. ἄγει] ἄγοι Ald.

Rob.

v. 648. φοῖτον] φοῖτον Vit.

v. 660. Πολυνύκτει] Πολυνύκτην

v. 649. πατάξω τὸ ἄνδρα] Ita

Rob.

recte Brunck e cod. Reg.

v. 661. εἰσόμεσθα] εἰσόμεσθα

v. 651. δοκεῖ] δοκεῖ σοι Ald.

Ald. ταπίσημ'] ταπίσημ' Vi-

v. 652. δοκεῖ] δοκεῖ σοι Ald.

teb. ὥπη] ὥπη Rob. Vict.

B. Vulgo aberat τε.

v. 663. φοῖτῳ] τύφῳ Ald. Turn.

v. 653. τῷδε] τῷδε Viteb.

συμ-

- Εἰ δ' ἡ Δίκη πάτης παρθένος Δίκη παρῆν
 Ἔργοις ἐκεῖνοι καὶ φρεσοῖς, τῷχοῖς ἀν τόδ' ἦν⁶⁶⁵
 Ἀλλ' ἔτε νῦν φυγόντα μητρέθεν σύτον,
 Οὐτ' ἐν τροφαιών, ἔτ' ἐφηβίσαντά πω,
 Οὐτ' ἐν γενείς ξυλλογῇ τερχάματος
 Δικην προσείδε καὶ πατηξιώσατο.
 Οὐδὲ ἐν πατρώσις μην χθονὸς πανουχίᾳ⁶⁷⁰
 Οἶμαι νιν αὐτῷ νῦν παρεισατεῖν πέλας.
 Ή δῆτ' ἀν εἴη πανδίκιος φευδόνυμος
 Δίκη, ξυνεῖσθαι φατὶ παντόλμῳ φεύγεις.
 Τέτοιος πεποιθὼς εἴμι, καὶ ξυστήσομαι
 Αὐτός. τις ὅτιος μᾶλλον ἐνδικάτερος;⁶⁷⁵
 Αρχοντί τ' ἄσχετον καὶ πατηγύνθῳ πάσις,
 Εχθρὸς ξὺν ἐχθρῷ σίσσομαι. φέρ' ως τάχος
 Κυνῆδας, αἰχμὴν, καὶ πετρῶν προβλήματας.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

- Μὴ φίλτατ' σύνδεαν, Οιδίπτε τέκος, γένη
 Όργην ἔμοιος τῶν πάπιοτ' αὐδωμένω.⁶⁸⁰
 Ἀλλ'

VARIETAS LECTIONIS.

- συρφοίτω Rob. corrupte. φοί-
 τῷ confirmatur codd. Regg.
 Mosqu. 1. 2. it. Schol.
 v. 664. παρθένος Δίκη] παρ-
 θένη Ald.
 v. 668. ξυλλογῇ] Ald. Rob.
 Turn. Viët.
 v. 669. προσεῖδε] προσεῖπε
 Ald. Rob. Turn. Viët. προσε-
 Vol. I. K
- v. 671. νῦν παρεισατεῖν] συμ-
 παρεισατεῖν Ald. Turn. Viët.
 νῦν παρεισατεῖν Codd. Regg.
 Mosqu. 2.
 v. 680. ὄμοιος] ὄμοιος Ald.

'Αλλ' ἄνδρας Ἀργείοις Καθητεῖος ἄλις εἰ τιδὲ καὶ τοῦ
 'Ἐσ' χεῖρας ἐλθεῖν. αἴμα γάρ παντάργοιν ἔχει τοῦτο
 'Αυδροῖν δὲ ὄματιμον Θάνατος ἀδὲ αὐτόπτορος,
 Οὐκ ἔστι γῆρας τούτος του μάστιγος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Εἴπερ παντὸς φέροι τις αἰσχύνης ἄτερ 685
 "Ἐστω μάνος γάρ πλεόνες ἐν τεθνήσκοντι πρώτων τοῦτο
 Κακῶν δὲ παισχόντων οὐ τὸν εὑκλειαν ἔχει,

ΧΟΡΟΣ.

Τί μέμονας, τέκνον; μή τι σε θυμό-
 πληθῆς δοξίμωρος ἄτα φερέστω·
 Κακὸς δὲ ἐνβασιλέας ἔρωτος αἰχόν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

'Ἐπει τὸ πεῖσμα καίρι τὸ πιστεύειν θεός.
 "Ιτι πατέρος, πάμα Κακούτον λαζανήν,
 Φοίβῳ στυγηθεῖν, πᾶν τὸ Αστιν γένος.

ΧΟΡΟΣ.

'Ωμοδακής σ' ἄγαν θυμός ἐπεργύ-
 νει πικρόπαστον ἀνδροπτασίαν
 Τελεῖν αἰματος οὐ θεμιστεῖ.

ΕΤΕΟ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 684. γῆρας] πέρει Mosqu. 2. Schol. β. laudat, cum Heathio & supra schol. τέλος.

v. 685. φέροι] φέρει Ald. Rob. Turn.

v. 686. πλεόνος] Panw conj. nūdos, hoc sensu: mortuis nihil est praeter gloriam.

v. 687. παισχόντων] παισχύντων Rob.

v. 688. μέμονας] μέμνας Ald. Turn. τί πατέροις Rob. Lectionem μέμνας, quam &

πληθῆς Rob.

v. 689. θυμοπληθῆς] θυμό-

πληθῆς Rob.

v. 690. θυμός] θυμός Turn. Viest.

v. 691. ἐποτρύνει] ἐξοπρύνει Turn Viest. πικρόπαστον] πικρό-

παστον Rob.

v. 692. θεμιστεῖ] θεμιτεῖ Ald. Rob.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Φίλε γάρ εὐχθρός μοι πατέρος τέλει' ἀρδεύειν, ταῦτα
Ἐπεοῖς αὐτούσιοι ὅμμασι προσιγάνει
Δέγουσα κέρδος πρότερον ύστερου μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλος οὐ μὴ ποτέννου, πακὸς οὐ κεκλή- 700
ση βίου εὖ περίσσεις· μελαναιγίς δὲ σὺν
Εἰσι δέρες Έγεινος, οὐτ' αὖ ἐκ χερῶν
Θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Θεοῖς μὲν ἡδη πῶς παρεμπελήματα·
Χάρις δὲ ἀφ' ήμῶν δλομένη θαυμάζεται. 705
Τί σὺν ἔτ' αὖ σαίνομεν δέρειον μόρον;

ΧΟΡΟΣ.

Νῦν ἔτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δάίμων,
Δῆματος αντερπαίῃ χρονίᾳ μεταλ-
λακτός, ἵως αὖ ἔλθοι θαλερωτέρῳ
Πνεύματι· νῦν δὲ ἔτη ζεῖ. 710

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἐξέζεσεν γάρ Οιδίπου πατεύματα
Κ 2 Αγαν

VARIETAS LECTIONIS.

Rob. Turn. adversus me- y. 702. δέμας] Sic Brunck.
trum. In cod. Reg. B. no δόμαν Reg. A

tatur: γρ. ἀτμίστη; unde v. 703. δέχωνται] δέχονται
Brunck. reascriptit ἢ θεμίστη.

v. 697. ἐχθρά] αισχρά Ald. v. 708. ἀντερπαίῃ] ἐν τροπαῖς
Turn. ἐχθρόν habet Mosqu. i. Ald. Turn. αντερπαίῃ Mosqu.

v. 699. μόρον] μόρον Ald. t. c. schol. τοῦ τόχηρος
Pauw conj. λέγεται πέρδος τρόπο- v. 710. Στρ.] στρ. Rob.
τρον, πρότερον μόρον. v. 711. ἐξέζεσεν] ἐξέζεσεν

v. 700. πακός] διλός Rob. - Ald. Rob. Turn.

"Αγαν δ' αληθεῖς φασμάτων ἐνυπνίων
"Οψεις, πατρώων χειράτων δατήρεις.

ΧΟΡΟΣ.

Πειθε γυναιξὶ, καίπερ σύ στέργων ὄμως.

ΕΤΕΟΚΑΗΣ.

Δέγοτ' ἀν ἀν σὲν τις, εὐδέ χεὶ μακραῖ.

715

ΧΟΡΟΣ.

Μὴ Ἀθῆς ὁδοὺς σὺ τάσσε ἐφ ἐβδόμοις πύλαις.

ΕΤΕΟΚΑΗΣ.

Τεθημένον τοί μ' οὐκ αἴπαμβλυνεῖς λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Νίκην γε μέντοι πᾶς πακῆ τιμᾷ Θεός.

ΕΤΕΟΚΑΗΣ.

Οὐκ ἀνδρέ σπλιτην τοῦτο χεὶ στέργειν ἔπος.

ΧΟΡΟΣ.

Αἰδ' αὐταδελφον αἷμα δέψασθαι θέλεις;

720

ΕΤΕΟΚΑΗΣ.

Θεῶν διδύντων, οὐκ ἀν ἐκφύγοι πακά.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 712. φασμάτων ἐνυπνίων] v. 715. ἄν τις] ἀν τις Ald.
ἐνυπνίων φαντασμάτων sic Ald. Rob. ἀντιτις Turn. Viet. μα-
ντιτισθε pro φαντασμάτων. ἐνυ-
πνίων φαντασμάτων Turn.

v. 713. δατήρεις] δατήρειν v. 719. σέργειν] σέργειν Ald.
Ald. v. 721. ἐκφύγοι] ἐκφύγη Ald.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Πέροις τὰν ἀλεσίομον
Θεόν, οὐ θεοῖς ὄμοιον,
Παναληθῆ, πακόμαντιν,
Πατέρος εὐκτάλεν. Εργάνην
Τελέσαι τὰς περιθύμες

σερφή α. **Κατάρες βλαψιφορος Οἰδιπόδα.**

αντισ. α. **Παιδολέτωρ δ' εἷς αὖ δὲ στρύνει.**

αντισ. α. **Ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾶς**
Χάλυβος, Σκυθῶν ἀπόκοινος, 730
Κτεάνων χειριστοδούτος
Πηρὸς, ὠμόφρων σίδηρος,
Χθόνα νεκτεν διαπήλας,
Οπόσταν καὶ φθιμένους κατέχειν,
Τὰν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. 735

K 3

Ἐπει-

VARIETAS LECTIONIS.

v. 723. θεὸν ἢ θεοῖς ὄμοιον] post hunc v. in Ald. hic versiculos additur οὐ γάρ νίκτῳ παρελεῖστο καὶ γέγονε, qui nihil aliud est quam glossema, idque leviter corruptum; cf. Schol. α. & β ad h. v. Idem in Rob. sic legitur: ἔ γάρ νίκτῳ παρελεῖστο καὶ γέγονε. In Turn. autem rectius: ἔ γάρ νίκτῳ παρελεῖστο καὶ γέγονε. In Vitt. ita: ἔ γάρ νίκτῳ παρελεῖστο καὶ γέγονε. Steph. in margine libri veteris notatum reperit: οὐκ ἦ τοῦτο ἐν ἑρέους. Nec dubitari

poteſt ex interpolatione eſſe.
Recte ſuſtulit Staudlejus.

v. 727. Οἰδιπόδα] Οἰδιπόδος Ald.

v. 728. δέρης] abeft δέ Rob.
v. 729. ξένος] al. ξένες cit. Steph. κλήρους] κλήρουs Ald. Turn. Mosqu. 2. al. κλήρος ci- tante Steph. ἐπινωμᾶς] ἐπινωμᾶς Mosqu. 2. c. schol. μεγαλο- φρονεῖ.

v. 732. σίδηρος] σίδηρος Ald. Turn.

v. 734. ὅπεσαν] ὅπεσην Ald. Turn. φθιμένες] φθιμένοις Ald. Rob. Turn.

εργοφή β.

*Ἐπειδὴν αὐτοπένας
Αὐτοδάκτος θάνωσι,
Καὶ χθονία κόνις τὴν
Μελαμπυγεῖς αἵμα φοίνιον,
Τίς ἀν παθάρους πέροι,
Τίς ἀν σφε λύσειν;
Ω πόνοι δόμαν νέα
Παλαιοῖς ξυμηγεῖς κανοῖς.

740

VARIETAS LECTONIS.

v. 736. αὐτοπένας] αὐτοὶ πτάνωσι Vitеб. αὐτοὶ πτάνωσιν Ald. Turn. Vičt. αὐτοπένας Rob. Cant. Pauwijs emendat: ἐπειδὴν αὐτοὶ πτάνωτες (vel αὐτοπένατες) αὐτοδάκτος θάνωσι, & acumen in hac lectioне quaerit, quo sane melius caremus. ἐπεὶ δὲ ἀν αὐτοὶ πτάνωσι Mosqu. 2, cum scholio superscripto φοίνιοντι εὑρέσ.

v. 737. θάνωσι] θανῶσι Mosqu. 1. θανῶσι & supra schol. καὶ Mosqu. 2.

v. 739. μελαμπυγεῖς] Since ram Pauwijs lectionem absque causa idonea sollicitat, vocabulum a se excogitatum μελαμπυγεῖς nobis commendans φοίνιον] φοίνιον Mosqu. 1. 2. Vitеб.

v. 740. παθάρους] παθάροις sic Mosqu. 1. ex rasura. παθάροις Mosqu. 2.

v. 743. παλαιοῖς] παλαιοῖς πτάνωσι Mosqu. 1. ξυμηγεῖς] συμηγεῖς Mosqu. 1. 2. πανοῖς] πανώσι Mosqu. 1. Ceterum hos versus Pauwijs ita constitutendos esse autumat:

741. Τίς ἀν σφε λύσειν; ὁ
742. Πόνοι δόμαν τοι παλαιοῖς
743. οἴστε συμηγεῖς κανοῖς antistrophicos vero sic:

749. Μεσομέθιλοι πυθικοῖς
750. Χειροπολιοι, Θήραντα γένει
751. ναὶ ὅτεο εὐζεῦ πόλιν.
eximmatique v. 741. & 749. esse asynartetos catalecticis; v. 742. & 750. jambicos dim. acatal. v. 743. & 751. trochaicas hepthemim. Arnaldus quoque versum 743. παλαιοῖς συμηγεῖς κανοῖς omnibus numeris solutum putabat; ideoque suadebat ut legeretur παλαιοῖς συμηγεῖς κανοῖς ita ut primus pes anapaestus esset,

επτιτρ. β.	Παλαιγυενή γάρ λέγω Παραβασίαν ἀνέπομπεν.	745
επ. γ.	Αἰώνες δὲ εἰς τεῖτον μένει, Ἄπολλωνος εὗτε Δάσιος Βίζ, τεῖς εἰπόντες ἐν Μεσομφάλαιοις πυθμεῖς Χειστηγίοις, θνάσοντα	750
	Γέννας ἄτερ, σάζειν πόλιν.	
επ. γ.	Κερκηθείς δὲ εἰς φίλων αἴβεντας,	

K. 4

Ἐγελ-

VARIETAS LECTONIS.

- effet, syllaba λαι in παλαιοῖο ob sequentem diphthongum anticipite. Sic versus hic una cum antithetico sub iambicus dim. acatal. ei numerabatur. Sed uterque in dimetiendis his versiculis erravit. Nam scholia festes metrices diserte pronuntiat omnes hujus Chori versus inde a v. 736. esse choriambicos aut antispasticos. Adeoque v. 741 est antispaſt. dim. catal. ex dijambio & prima parte epitriti secundi | o - o | - o | antitheticus v. 749. similis o - o - | - o - | ; versus 742. est antispaſt. dim. acatal. impurus ex ditrochaeo & prima parte epitriti secundi; - o - o | - o - | cui oppositus est similis v. 750. ex epitrito tertio, & prima parte epitrit. sec. | - - o - | - o - | .
- Denique v. 743 & 751. antispaſtici sunt dimetri acatal. e binis Epitritis.
- v. 745. παραβασίαν] Sic rescripsit Brunck e cod. Reg. B. pro vulg. παραβασίαν. Heathius metri causa articulum τῷ huic versui praetigendum censembat. Nimirum quia v. 737. ei videbatur trochaicus dimeter acatal.
- v. 749. μεσομφάλαιοις] μεσομφάλαιον Rob.
- v. 750. θνάσοντα] θνάσοντα Viteb. Ald. Rob. Turn. &c. ante Brunck.
- v. 751. γέννας] γέννα Mosqu. 1. 2.
- v. 752. εἰς φίλων] εἰς φίλων Ald. Rob. Turn. Viët. In Reg. B. vocem φίλων glossa exponit οἰδον̄ meminerat forte, inquit Brunck, illius auctor

Ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
 Πατροπόντον Οἰδιπόδεων, 755
 "Οστε μὴ πέσος σύγναν
 Σπείρας αἴρεσθαι, οὐ ἐτρέφη,
 Ρίζαν αἱματέοσσαν
 "Ετλα. παρένοια σύναυγε
 Νυμφίας φρενώλεις.
 ἀπειρ. γ. Κακῶν δ', ὥσπερ θάλασσας, καὶ μὲν ὄψει 760
 Τὸ μὲν πίνον, ἄλλο δ' αἰσχύλον
 Τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πεύμαν
 Πόλεως παχλάζει.
 Μεταξὺ δ' αἰλιὰ δι' ὅληγου

755

Teivē

VARIETAS LECTONIS.

auctor Euripi dei versus in ptam cum Brunckio recepi-
 Phoenissar. prologo: δὲ ήδο-
 νῆ δὲ, εἰ τε βαυκέσσον πεσών. v. 755. οὐτε] οὐχι Mosqu. 1.
 Conjicere quis possit scriptum
 hic olim suille πρωτητοῖς δὲ
 ηδονῶν αἴσχαλαις. Sed nihil mu-
 tandum. „ Haec tenus ille.
 Et recte quidem. Nam si
 commentum aliquod Euripi-
 di arrisit, non continuo idem
 Aeschylo quoque placuisse
 credendum est. αἴσχαλαις]
 αἴσχαλης Viteb.
 v. 753. ἐγείνατο] γείνατο Ald.
 γείνατο Mosqu. 1. αὐτῷ] αὐτῷ
 Mosqu. 1. 2.
 v. 754. Οἰδιπόδεων] Οἰδιπόδεων
 Ald. Rob &c. Meliorem le-
 ctionem vitato hiatu, vulga-
 tae in cod. Reg. B. superscri-

mus. v. 755. οὐτε] οὐχι Mosqu. 1.
 μὴ πέσος] Sie Mosqu. 1. 2.
 Regg. Viteb. Ald. Rob ea-
 que sine dubio genuina est
 lectio, perperam deinde in
 Turn. Vict. in μητὸς mu-
 tata.
 v. 758. ἔτλας] ἔτλη Mosqu. 1.
 σίναγε] σίν γε Ald. δὲ σινά-
 γε Rob. σινάγε Turn. σιν-
 αγε Mosqu. 1. σινάγαι &
 supra schol. ένώσαται, σινάζει
 Mosqu. 2.
 v. 761. πίνον] πίνον Turn.
 v. 762. τρίχαλον] τροχαλόν
 Viteb.
 v. 764. ἄλια] ἄλιαν Mo-
 squ. 2.

Τείνει πύργος ἐν εὔρει.

765

Δέδομαι δὲ σὺν βασιλεῦσι

Μὴ πόλις δαμασθῇ.

τροφὴ δ. Τέλειας γὰρ παλαιώτατοι ἀραι,
Βαρεῖαι κατατάγαι,

Τὰ δὲ ἐπὸν τελόμεν' ἐπαρέχεται.

770

Πρόπερυμα δὲ ἐπιβολὰν φέρει

Ἀγδεῶν ἀλφησάν

"Ολβὸς ἄγρου παχυνθείς.

ἀπτοξ. δ. Τίν' αὐδεῶν γὰρ τοσονδ' ἐθαύμασσεν

Θεοὶ, καὶ ξυνέστοις

775

Πόλεως, παλύβοτός τε αἰώνιον βροτῶν,

"Οσον τότε Οἰδίπουν τίον,

Ἀγαεπαξάνδεων

Κῆρ' αὐθελόντας χάρας;

τροφὴ ε. Επεὶ δὲ ἀρτίδων

780

Ἐγένετο μέλεος αὐθλίων

Κ 5

Γέ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 765. ἐν εὔρει] ἐνεύρει jun-
Etim Mosqu. 1. 2.

v. 772. ἀλφησάν] ἀλφηστῶν

Ald. Rob. Turn. Vict. Cant.
ἀλφησάν cod. Reg. B. unde
Bruncius dedit ἀλφηστῶν, sic-
nt μελισσᾶν Pers. 127.

v. 768. τέλεια] Sic Ar.
Ox. Mosqu. 1. 2. Reg. A. Ald.
Rob. τέλεια vitiose Turn.
Vict. Reg. B. παλαιώτατοι]
παλαιώτατων Ald.

v. 776. παλύβοτός] πολύβο-

τός Turn. πολύβοτος Mosqu. 2.

v. 770. τελλόμεν^τ] τελομέν^τ
Ald. τελλομένα Mosqu. 1.
In Mosqu. 2. sic legitur: οὐ
παρέχεται τελέμεν' ἐπαρέχε-
ται.

v. 778. ἀναρπαξάνδραν] ἀναρ-
παξάνδρα Ald.

v. 779. κῆρ^τ] Stanl. conj.
τῆρ^τ quod recte aspernati

funt Arnaldus & Paupius.

v. 781. πρόπερυμα] πρόπου-
μαν Rob. πρόπερυμον Turn.

v. 781. ἐγένετο] Arnaldus,
quia in antithetico versu est

ἐφῆκεν,

Γάμων, ἐπ' ἀλγεις δυσφρεσῶν, 785
 Μαινούνται παρδίκης
 Δίδυμος παῖς ἀπετέλεσσε
 Πατροφόνια χερὶς τῶν κατ
 Κριτοτείνων δὲ διμάτων ἐπλάγχη.

μετρ. ε.

Τένυοις δὲ αἰσαῖς
 Ἐφῆκεν, ἐπίκοτος τροφᾶς,
 Αἴ αἱ, πικρογλάσσους αἰρεῖς,

Kat

VARIETAS LECTONIS.

Φῦνεν, corrigebat ζεντο. At v. 784. πρεισσότείνων] κρίσσω
 Ioc opus non est. Syllaba τίνων Ald. πρεισσόνων τίνων
 enim longa in duas breves Rob. πρεισσότείνων Turn.
 soluitur.

v. 783. μαινούνται πραδίκης] Mosqu. 1. πρέβεστα τίνων &
 μαινούντη πραδίκη Ald. μαινού-
 μένη πραδίκη Rob. μαινούντη
 πραδίκη Turn.

v. 784. παῖς ἀπετέλεσσε] Sic & Mosqu. 2. cum schol.
 παῖς ετέλεσε Ald. Rob. Turn.
 &c. Heathius metri explen-
 di causa emendavit: παῖς γ' ἀπετέλεσσε, id Brunckius in tex-
 tum recepit. Postea vero in
 notis hanc crisi retractavit,
 & se nunc malle παῖς ἀπετέ-
 λεσσος professus est; quia &
 gravior hic aures accidat so-
 nus, et importunum amovea-
 tur γε, quod hic prorsus otio-
 sum sit. Saepe etiam libra-
 rios verbum simplex pro
 composito posuisse observat.
 His igitur argumentis per-
 suasit nobis V. D. ut sic ede-
 remus.

v. 789. πικρογλάσσες] πικρο-
 γλάσσες Ald.

Καὶ σφε σιδαρονόμῳ
Δισκηίριοι ποτὲ λαχεῖν
Κτίματα τοῦ δὲ τρέω
Μὴ τελέσῃ παρμψίπους Ἐγανύς.

ΑΓΓΕΛΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οαρσεῖτε παιᾶς μητέρων τερψαμένους.
Πόλις πέφευγεν ἵδε δούλειοι ζυγόν.
Πέπτωκεν ἀνθρῶποι ὄβειρων κομπάσματα.
Πόλις δὲ ἐν εὐδίᾳ τε, καὶ πλεινίς
Ποιῆσις πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἔδεξατο.
Στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
Ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προσάταις.

790

795

800

Καλᾶς

VARIETAS LECTONIS.

v. 790. σιδαρονόμῳ] σιδηρο-
νόμῳ Turn. Mosqu. I.

v. 793. μὴ τελέοι π. Ἐ.]
Metri causa Heathius auctor
est ut legamus vel μὴ τελέοι
ἢ παρμψίπους Ἐγανύς, vel μὴ
τελέοι γε παρμψίπους Ἐγανύς. At
hoc necessarium non est. Ulti-
mus enim hic antistrophes
quintae versus cum strophicō
opposito est choriambius im-
purus ex choriambo, ditro-
chaeo & clausula ex prima
Choriambi parte | - o o - |
- o - o | - o |. Quare nec
opus est Arnaldi emendatione:
μὴ τελέοι τὰ παρμψίπους Ἐ.

v. 795. δέλειον] δέλιον VI.
teb.

v. 796. ὄβειρων] ὄβεριων
Ald. Verum ὄβειρων Rob.
Codd. Regg. &c. & recte ob-
servat Brunck, litteram μ in
hujus vocis prima syllaba in-
sertam nec meliores libros
nec veteres grammaticos
agnoscere.

v. 799. στέγει] στίνει Rob.
στίγης Mosqu. 2.

v. 800. ἐφραξάμεσθα] ἐφρα-
ξάμεσθα Mosqu. I. 2. Viteb.
Ald. Rob.

Καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ’ ἐν ἑξ πυλώμασι·
Τὰς δὲ ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέταις
“Αναξ Ἀπόλλων εἴλετ’, Οἰδίπτε γένει
Κρείνων παλαιάς Δαίς δυσθελίας.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δὲ ἔστι πρᾶγμα νεόκοτου πόλει παρόν;

805

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Πόλις σέσωσαι, βασιλέες δὲ ὅμοσποροι
“Ἄνδρες τεθνάσιν ἐν χερῶν αὐτοκτόνων.

ΧΟΡΟΣ.

Τίνες; τί δὲ εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγια.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Φρονοῦσσε νῦν ἀκεστον, Οἰδίπτε γένος . . .

ΧΟΡΟΣ.

Οἱ γὰρ τάλαινοι, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

810

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὐδὲ ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTIONIS.

v. 801. καλῶς ἔχει] καλῶς
δὲ ἔχει Rob. πλεῖστ’ ἐν ἑξ]
πλεῖστα ἑξ Viteb. & Mosqu. i.
ita ut in rubrica supra scriptum
sit, seu interpretamentum.

v. 802. ἑβδομαγέταις] ἑβδο-
μαγέτης Mosqu. i.

v. 803. Οἰδίπτε] Οἰδίπτες
Mosqu. i. post γένει comma
positum Ald. Rob.

v. 805. πρᾶγμα] Ita Ar. Rob.
πρᾶγμα Ald. Viēt. νεόκοτον]
νεόκοτον Mosqu. 2. adjuncto

schol. νεωτὶ κατεσκευασμένον.
πόλει παρόν] πόλεις οὐδὲ πλέον
Rob. πλέον etiam in Mosqu. i.
item in Viteb. ubi a manu
recentiori supra scripta est
varians lectio παρόν.

v. 806. βασιλέες] βασιλεῖς Ald.
βασιλεῖς Rob. Mosqu. i. 2.
Guelf.

v. 807. χερῶν] χερῶν Ald.
v. 811. μὴν] νῦν Mosqu. 2.
Guelf. Viteb. Rob.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐπεῖθι καὶ ἡλθον; Βαρέα δὲ σῦν, ὅμως φρέστον.
ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὔτως ἀδελφαῖς χεροῖν πναιγοντ' ἔγαν.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔτως ὁ δαίμων ποὺς ἐν αἵμασιν ἄμειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Αὐτὸς δὲ ἀναλοι δῆτα δύσποτμου γένος.

815

Τοιαῦτα χαίρεν παιδίαν πάρε.

Πόλιν μὲν εἰ πρασσούσαν, εἰ δὲ ἐπιτίσται,

Δισσῶν σρατηγῶν, διέλαχον σφυρηλάτων

Σκύθη σιδήρων, οπράσταν παμπηλαίαν.

Ἐξεστὶ δὲ ἦν λάβθωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,

820

Πατρὸς πατὴ εὐχὰς δύσποτμους φορούμενοι.

Πόλις σέσωσαι· Βασιλέον δὲ ἐμοσπόροιν

Πέπωνεγ αἴρει γαῖαν ὑπὸ ἀλλήλων φούων.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 812. βαρέα] dubium inter βαρέα & βαρέων Mosqu. 1.

v. 813. ἡνάγοντα] ἡνάγοντα Turn. Viteb. In Mosqu. 1. sic:

v. 815. αὐτὸς δὲ ἀναλοι] αὐτὸς δὲ ἀναλοι. Sic Mosqu. 2. & supra schol ἀφέντε.

v. 816. δακρύσθαι] δακρύσθαι Turn. Viteb. In Mosqu. 1. sic: χαίρειν πανά παι δακρύσθαι, et in Viteb. χαίρειν πανά παι δακρύσθαι. Ceterum in Viteb. hic versus & seqq. usque ad φρέστου Choro tribuuntur ubi πανά e glossa ortum.

v. 819 παμπηλαίαν] παμπηλαίας Mosqu. 1.

v. 820. ταφῇ] ταφῷ Ald. χθονὸς] Brunckius, quia genitivus χθονὸς nihil habeat, a quo regatur, scribendum esse suspicatur χθόνιον. Recte quidem; nisi ἀπὸ τῆς πανά repetendum est παμπηλαία; ita ut sensus sit ἔξεστι παμπηλαίαν χθονὸς ἦν λάβθωσιν ἐν ταφῇ.

v. 822. βασιλέον] βασιλέον Mosqu. 1.

v. 823. πέπωνεγ] πέπωνεγ Mosqu. 1. Viteb. Ald. πέπωνται Rob. γαῖαν] γαῖα Mosqu. 1. γαῖαν Viteb.

ΧΟΡΟΣ.

Ο μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιούχος
Δαιμόνες, οἱ δὲ Καδμίς πέργυζεν τοῖς θεοῖς ταῖς

825

Τούσδε δύεσθε·

Πότερον χαίρω, κακοπολοιδέων αὐτῶν ἐν τοῖς

Πόλεως μόνιμοι σωτῆρι,

ἢ τοὺς μογερούς καὶ μυσταῖμονος

Ἀτένες ηλεύσω πολεμαρχας;

830

Οἱ δέ τ' ἔρθων κατ' ἐπαναμίνεν

Καὶ πολυνεκτές

"Ολοντ' ἀσεβεῖ διανεία.

Ω μάλιστα καὶ τελείων

Γένεος Οἰδίπως τ' αἴσα,

835

Καὶ με παρδίᾳ τῇ περιπτίνει κένος·

Ἐτεύξος

ΖΟΦΟΣ

VARIETAS LECTIONIS.

v. 824. πολιεῖχοι] πολιεῖχοι
Ald. πολιεῖχοι Rob. Turn.
Vict.

Est enim ut recte V. D. ob-
servavit forma magis poetica.
cf. ad Perf. 554.

v. 826. τέσσερες] τέσσερες
ἔντονοι Mosqu. 1. τέσσερες
& supra scholion φιλαδέλφει
Mosqu. 2.

v. 831. κατ'] καὶ κατ' Ald.
Rob. ἐπωνυμίαν] ἐπωνυμίην
Turn. Vict.

v. 827. κακοπολοιδέων] κακο-
πολιδέων Victor.
v. 828. σωτῆρι] σωτηρίᾳ VI-
teb. σωτῆρι pro σωτηρίᾳ Mo-
squ. 1. e. schol. ἐπὶ τῷ αἰθλαρχῃ,
vitiose pro τῷ αἰθλαρχῃ.

v. 835. Οἰδίπως τ'] τε omis-
sum Rob. Stanl. legendum
censet: Οἰδίπως γ'. Sed recte
particulam τε defendit Brun-
ckius, cuius doctam obser-
vationem Commentario ad h. I. inseruimus.

v. 830. πολεμαρχας] Hanc
lectionem in cod. Reg B no-
tatam pro vulgata πολεμαρχας
auctore Brunckio recepimus.

v. 836. πανί με] πανί με
Mosqu. 1. Ald. Vict. πανί
με Rob. Cant. πανί με VI-
teb.

Ἐτευξά τύμβῳ μέλος

Ως θνάτος αίματοσταγεῖς

Νεκροὺς πλύνεις δυσμέδως

Θανότας. ἢ δύσορνις ἡ-

δε ξυνενήλας δορές.

Ἐξέπραξεν, αὐδί απειπεῖ

Πατρόθεν εὐταῖαι φάτησι.

Βελαὶ δὲ ἀπιστοι λαῖς δημητεῖσαν.

Μέριμνα δὲ αὔμει πτόλιν, πόλιον ναῦτον

Καὶ θέσφατ' αὐτὸν προβλύνεται.

Ιὼ πολύστονος τοῦ εἰ-

γάσσασθ' ἀπιστεν· ηλθε δὲ αἱ-

ακτὰ σημειαὶ τοῦ λόγου.

Τέλος. Τέλος αὐτοδηλα, προύπτος αὐγγέλως λόγος.

Διπλοὶ μέριμναι, διδυμάνεσα

Καὶ, αὐτοφέναι, δύμορες,

VARIETAS LECTONIS.

teb. Abreschius vel mo repor-

nendum, vel καρδίν legen-

dum existimat. Nobis ne ge-

nuinum, sed καρδίν in καρδίαν

mutandum esse videtur. Idem

Brunckio vistum. cf. commen-

tar ad h. l. [καρδία] καρδίν legen-

Viæt. καρδία conjectura

emendabat Stanl. Et sic est

in Mosqu. 1. Viteb. περιπτετῆ]

τέρει πετνει Ald.

v. 838 θνάτος] θνάτος Ald. Rob.

αίματοσταγεῖς] αίματοσταγεῖς Ald. Rob.

v. 839. δυσμέδως] Sic Mo-

squ. 2. δυσμέδως Mosqu. 1. Vi-

teb. Ald. δυσμέδως Rob. Turn.

Viæt.

v. 840. πρᾶπτος] πρεπτὸς Ar.

v. 851. διδυμάνορχ] δίδυμος

ἀνορχος Mosqu. 1, 2. Ald. διδυμό-

νόρχος Rob. δίδυμος ἀνορχος Turn.

Viæt. διδυμανόρχος κανά defen-

dit Heath. ut sit i. q. duorum

virorum infirmitia. διδυμάνορχος

Brunck e cod Reg. A.

v. 852. ποτὶ αὐτοφένα pun-

ctum ponitur Rob.

Τέλεια τάδε πάθη. τί φῶ;

Τι δ' αἴλο γ' ή πόνοι πόνων,

Δόμων ἐφέσιοι.

855

Αἴλα γών, ὡς φίλαι, πατέ σύρον

Ἐρέσσετ' αἴματι πρατή πόμπιμον χεροῖν

Πίτυλον, ὃς αἰὲν δί· Ἀχέροντ' αἴμειβεται

Τὰν ἄσολον, μελάγχολον θεωρίδα,

860

Τὰν αἰσθῆτη ἀπόλλων, τὰν αὐάλμον,

Πάγυδονον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

Αἴλα

VARIETAS LECTONIS.

v. 853. τάδε πάθη] τὰ πάθη

Ald. Turn. τάδε πάθη Rob. & Brunck. e cod. Reg. A.

854. πόνων abest Rob.

856. γών] γόν Ald. Turn. Vict. γών Rob & Brunck e cod. Reg. B.

v. 859-860. τὰν ἄστολον μελάγχολον θεωρίδα] τὰν ἄστονον μελάγχολον θεωρίδα Ald. τὰν ἄστονον μελάγχολον ἄστολον θεωρίδα Rob. τὰν ἄστονον μελάγχολον ναύστολον θεωρίδα Turn. unde Vict. & Brunck duo efficiunt versus

Τὰν ἄστονον μελάγχολον

Ναύστολον θεωρίδα;

Nobis autem verum afflatus esse videtur Stanlejus, qui ναύστολον tanquam glossema veteris lectionis ἄστολον de-lendum censet; ita ut jambicus efficiatur Senarius; con-

sentiente metrorum Aeschyli enarratore Graeco, qui hic non duo, sed unum versum numerat. Accedit quod non solum ex editione Robortelli, sed etiam ex Schol. Arundel. intelligitur, lectionem olim in Codd. fuisse ἄστολον. Hic enim ita: ἄστονον, οὐτοι κακοτε-ντον, η ἄστολον καὶ κακος ἔσταλμένον. Ceterum causam nūlgatae lectionis paulo ali-ter informare licet. Cum Aeschylus scripsisset ἄστολον, orta est lectio ἄστονον, quam nonnulli cum ista permuta-bant, alii cum ea simul in textum invehebant, ut in Ro-bortelli editione factum. ναύ-στολον autem interpretamen-tum fuit lectionis θεωρίδα. De sensu verborum vid. Com-mentar. ad h. l.

- Αλλὰ γὰρ ἡκουσ' αἰδὸν ἐπὶ πρᾶγμας
Πιμέν· Ἀντιγόνη τ' ἥδ' Ισμήνη.
Θρῆνον ἀδελφῶν οὐκ ἀμφιβόλως 865
Οἴμαι σφ' ἔρατάν ἐν βαθυκόλπῳ
Στηθέων ἡσεν, ἄλγος ἐπάξιον.
Ἡμᾶς δὲ διηη πρότερον φίμως
Τὸν δυσπέλασόν θ' ὑμνον Ἐρινύος
Ιαυχεῖν, Αἴδα τ' 870
Ἐχθρὸν παιᾶν ἐπιμέλπειν.
-

ΧΟΡΟΣ. ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ΙΣΜΗΝΗ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

- Ιὰ δυσαδελφόταται πασῶν, ὅποσαι
Στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
Κλαῖσ, σένομει, καὶ δόλος οὐδεὶς
Μὴ ν φενὸς ὁρθῶς με λιγαίνειν. 875

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

- Ιὰ ίὰ δύσφενος,
Φίλων ἀπιστοι, καὶ κακῶν ἀτρύμνονες,
Πατρῷός δόμους ἔλον-
τες μέλεοι σὺν αἰχμᾷ.

ΗΜΙΧΟ-

VARIETAS LECTONIS.

- v. 869. δυσπέλασόν θ' [] δυσκέ-
λασόν Rob.
v. 871. ἐπιμέλπειν] alii teste
Turn. ἐπιμέρπειν.
v. 873. ἐσθῆσιν] ἐσθῆτα Rob.
- v. 879. αἰχμᾶ] ἀληᾶ Ald.
Rob. Viſt.

Vol. I.

I.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Μέλεοι δῆθ', οἱ μελέοι θανάτες

880

Εὔροντο δόμων ἐπὶ λύμα.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

'Ιὰ ίὸ δωρεάν

'Ερεψίτοιχοι, καὶ πινγός μοναρχίας

'Ιδόντες, ἥδη διηλ-

λαχθε σιδάρῳ,

Οὐκ ἐπὶ φλίοι,

'Αλλ' ἐπὶ φόνῳ διενεθίπτε.

Κάστοι δ' αἰληθῆ πατέρος Οἰδιπόδαι πατεύματος

Πότνιοι' Ερεψίτοιχοι.

885

ΗΜΙΧΟ-

VARIETAS LECTONIS.

v. 881. λύμη] λύμη Ald.
Rob. Viēt. doricam formam
Brunckius e Reg. B. restituit.quia sic durissima ellipsis ori-
tur ab Aeschyli consuetudine
plane aliena, (cf. v. 727, 768.

v. 882. δωρεάτων] δόμων Ald.

835. 842. 948.) & πατεύμα-

v. 883. ἐρεψίτοιχοι] ἐρεψίτοι-
χοι Viteb. Ald. Rob. πινγός]
πινγός Rob.τον vocabulum -quisitum est
& Aeschyleum, (cf. v. 711.)v. 885. σιδάρῳ] σὺν σιδάρῳ
Ald. Praepositionem aucto-
ritate cod. Reg. A. cum Brun-
ckio omisimus.qualia in glossis raro ponii
solent, utpote quae vocabula
communia potius & usū trita
sestantur, genuinum putov. 886. ἐπὶ ἡπί φιλίᾳ] ἐπὶ τ'
ἐπὶ φιλίᾳ Ald. Rob. Turn. ἐπὶ^{τι}
post Brunckium praeeunte
Cod. Reg. A. deleverimus.nec propter ali-
quot codicum in ejus omis-
sione consensum delendum
censeo. Si enim invitis hisv. 888. Οἰδιπόδαι πατεύμα-
τοι] πατεύματα abest Ald.
Vit. Mosqu. 1 2. codd. Regg.
agnoscunt autem Rob. Viēt.
Stanl. Brunckius deleuit, ē
glossa natum existimans. AtCodd praeſertim cura omnes
nimis recentes fint, glossa-
mata recte expungimus,
multo magis bonas lectiones,
quae in nonnullis eorum de-
sunt servare debemus.

v. 889. ἐπειησε] ἐπειησεν Ald.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Δι' εὐωνύμων τετυμένοι . . . 890

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Τετυμένοι δῆθ', ὄμο-
σπλαγχνῶν τὲ πλευρωμάτων.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ἄλιτροι δαιμόνιοι,

Ἄλιτροι δὲ σύντιφνον

Θανάτων ἀρεταῖ.

895

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Δισενταῖαι λέγεις πλαγέν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Δόμοιοι καὶ σώμασι

Πεπλαγμένες ἐνέπω.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ἀναυδάτω μένει

Ἄρσιν τὸ ἐκ πατρὸς

900

Διχόφεοι πότμω.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Διῆκει δὲ καὶ πόλυ

Στόρος, σένθος πύργοι,

Στένει πέδον φίλανδον.

Μενεῖ πτέρυγά τ' ἐπιγύνοις,

905

L 2

Δ'

VARIETAS LECTIONIS.

v. 891. δῆθ'] δῆ τιδ' Rob.

v. 898. πεπλαγμένες] πε-

v. 895. θανάτων] θανάτῳ πλαγμένες Ald.

Ald. θανάτων Turn.

v. 904. στένει πέδον] στένει δὲ

v. 896. διανταῖαι] δι' ἀνταῖαι πέδον Turn. Viët. δὲ recte

Ald. omittunt Ald. codd. Regg.

Δι' ὧν αἰνομέροις ΤΟΧΙΜΗ

Δι' ὧν νεῖκος ἔβαι

Καὶ θανάτῳ τέλος.

Ἐμοιράσαντο δὲ ὁξυκόρδιοι.

Κτήματ', ὡστὲ ίσον λαχεῖν.

Δισελλακτηρὶ δὲ οὐκ ἀμεμφίᾳ φίλοις,

Οὐδὲ ἐπίχαρις Αἴγαι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Σιδαρόπλακτοι μὲν ἀδὲ ἔχουσι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μέντοι,

Τάχις ἀν τις εἶποι, τίνες.

Τάφων πατρών λάχαν.

910

915

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Δέρμων μάλιστα ἀχώ ἐπ' αὐτούς

Πρεπέμπει δαιττῆς γάστρι,

Αὐτέσσονες, αὐτοπήμων,

Δαιέρων, οὐ φιλογαθής,

920

Δακρυ-

VARIETAS LECTIONIS.

v. 908. τέλος] In Mosqu. I.
notatur γε. μένος.

v. 909. ἐμοιράσαντο δὲ] ξμοι-
ρασαν πόδι Ald. mendose.

v. 910. ίσον] ίσαν Ald. Ver-
sum trochaicum esse, lecy-
thium dictum, Brunckius vi-
dit, meritoque damnat vulga-
rem scripturam ίσον, cum pri-
ma corripi debeat.

v. 911. δὲ οὐκ ἀμεμφίᾳ] δὲ
οὐκ αμεμφίᾳ vitiose Ald.

v. 913. 914. σιδαρόπλακτοι]
σιδηρόπλακτοι Turn. σιδηρό-
πλακτοι cod. Viteb.

v. 915. εἶποι] εἶπη Viteb.

v. 917. ἀχώ] ἀχην Rob.

v. 920. φιλογαθής] φιλαγα-
θης Ald. Rob. Turn. φιλογα-
θης ex utroque Schol. scriben-
dum esse vidit Brunck. cf. ad
Persf. 43. Post hoc vocabu-
lum Turn. Viteb. addit. ἐπίνων
ad sequens δακρυχέων rela-
tum.

Δακυχέων ἐκ φρενὸς, ἀ,
Κλαιομένες με, μινύθει,
Τεινὲ δυεῖν σάνκτοιν.
Πάρεστι δὲ εἰπεῖν ἐπ' ἀφλίοισιν

‘Ως ἔρξατην

925

Πολλοὶ μὲν πολίτας,
Ξένων δὲ πάντων στίχας
Πολυφθόρες ἐν δαιδ.

HMIXORΟΣ.

Δυσδαιμονίων σφίν τὶ τεκουσσε
Πρὸ πατῶν γυναικῶν,
‘Οπόσσαι τεκνογόνοι καῦληντοι.
Παῖδες τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτῷ θεμένες,
Τούσδ’ ἔτεχ’, οἱ δὲ ὡς ἐτελεύτασαν ὑπὲν ἀλ-
λαχοφόνοις χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

930

L 3

HMIXO-

VARIETAS LECTONIS.

v. 921. δακυχέων] δάκυροι χέων v. 28. ἐν δαιδ.] Steph. te-
Ald. δακυχέων δὲ Rob. Viteb. statur in quibusdam codd. le-
v. 923. δυεῖν] δυοῖν Ald. Rob. gi ἐν δαιδ.

Turn. δυεῖν e cod. Reg. B. v. 932. αὐτᾶς] αὐτᾶς Ald.
cum Brunckio scribere prae- Rob. αὐτῆς Vit. αὐτῇς] αὐτῆς
stat. Rob. αὐτῇ Vit. θεμένα] θε-
μένη Rob.

v. 926. πολίτας] πολίται Vit. Ald. Rob. Turn. Sed πολίτας constructionis causa
preferendum.

v. 927. δὲ πάντων] τὸ εἰς πάν-
των Vit. Rob. τε πάντων vulg.
quod recte e cod. Reg. B.
corrigendum censuit Brunck.
in notis. Praecedit enim
μέν.

v. 933. ἐτελεύτασαν] ἐτελεύ-
τησαν Ald. Turn. Doricam
formam e codd. Regg. cum
Brunckio recepimus. ἐτέλε-
υταν Rob.

v. 934. ἀλλαχοφόνοις] ἀλλα-
χοφόνοις Ald. ἀλλαχοφόνοις Rob.
Dorisimum revocavit Brunck
e codd. Regg.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

‘Ομόσποδοι δὴ καὶ πανώλεθροι

935

Διατομεῖς οὐ φίλεις,

Ἐργὸις μαινομέναι,

Νείκεος ἐν τελευτᾷ.

Πέπαυται δὲ ἔχθος,

Ἐν δὲ γαῖᾳ ζωᾶ

940

Φονοβόύτῳ μέμικτοι.

Κάρτα δὲ εἰσ' ὄμαιμοι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Πηρὸς λυτῆρε νεκέων ὁ πόντιος

945

Ζείνος ἐν πυρὸς συθεῖς

Θηκτὸς σιδαρεός.

Πηρὸς δὲ χρημάτων κακὸς

Δατητὰς Ἀγης, αἴραν

Πατρὸς τιθεῖς ἀληθῆ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ἐχουσι μοῖραν λαχίστες,

950

Ω μέλεοι, διοσδέτων ἀχέαν.

Τπὸ δὲ σώματι γῆς

Πλούτος ἀβύστος ἔσαι.

ΗΜΙΧΟ-

VARIEDAS LECTONIS.

v. 935. δὴ καὶ] δῆτα καὶ

v. 944. συθεῖς] σεισθεῖς Mo-
sqv. 1.

Ald. Rob. Turn. Vit. Brun-

ckius recte scripturam Cod.

Reg. A. praetulit. Versus

est trim. jamb. brachycatal.

πανώλεθροι] πανώλεθροι Ald.

v. 940. ζωᾶ] γῆ Vit.

v. 942. εἰσ] Sic Brunck e

Regg. Codd. Accedit Mosqu.

v. Vulgo εἰστι.

v. 947. δατητὰς] δὲ ἀγητὰς

Mosqu. 2. & supra schol.

ἀφανισμὸν ποιήσεις. διατητῆς

Ald. δαγητός Rob. δατητῆς

Turn.

v. 951. σώματι] σώματος Ald.

Turn.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

'Ιώ πολλοῖς ἐπανθήσαν-

τες πόνεισι γε δόμοι·

Τελευτᾶ δ' αἰδί ἐπηλάλαξαν

955

'Αρεὶ τὸν ὁξὺν νόμον,

Τετραμμένα παντρέπω

Φυγὰ γένες.

'Εσαιε δ' Ἄτας

Τρόποισιν ἐν πύλαις,

960

'Ἐν αἷς ἔθεντο, καὶ δυοῖν πρεστήσας

'Εληξ ὁ δαίμων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Παισθεῖς ἐπαισθασ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' ἔθανες πατεκτανόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δορὶ δ' ἔκτανες.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δορὶ δ' ἔθανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Μελεόπονος.

965

ΙΣΜΗΝΗ.

Μελεοπαθής.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

'Ιτω γέος.

ΙΣΜΗΝΗ.

"Ιτω δάκρυα.

L 4

ANTI-

VARIETAS LECTONIS.

- v. 954. δόμοι] δόμοι Ald. Regg. Mosqu. 2. Ἐληξ δαιμων
 v. 957. τετραμμένα] τετραμ- Ald. Rob. Turn. &c. praeter
 μένον Rob. quod commate di- Brunck.
 stinctum ad νόμον refertur. v. 966. ιτω γέος. IΣ M. ιτω
 v. 961. ἔθεντο] ἔθεντο Vit. δάκρυα] Sic e codd. Regg. ut
 v. 962. Ἐληξ ὁ δαιμων] Sic hia-

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Προκειστεῖς πατακτάς.
Ήδη δέ, μαίνεται γύρωσι φείν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἐντὸς δὲ καρδία σένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ίω ίω πολυδάκυτε σύ.

970

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δέ αὐτε καὶ πανάθλε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Πρὸς φίλα γ' ἔφθισο.

ΙΣΜΗΝΗ.

Καὶ φίλον ἔκτανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Διπλᾶ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Διπλᾶ δέ δέξῃ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἄχεων τοίων ταῦθ' ἐγγύθεν.

975

ΙΣΜΗΝΗ.

Πέλας δέ αἰδελφῶν αἴδε αἰδελφεῖ.

ANTI-

VARIETAS LECTONIS.

hiatus vitaretur, recte edidit Brunck. Accedunt Viteb.

Mosqu. 1. 2. Vulgo sic: ίτω δάκρυν. ΙΣΜ. ίτω γόσ.

v. 972. πρὸς φίλα γ'] πρὸς φίλα τ' Ald. Vict.

v. 974. λέγειν] Viteb. & Mosqu. 1. addit πάρεστιν, quod e glossa fluxit.

v. 975. Αχέων τοίων] γών ποίων Mosqu. 2.

v. 976. πέλας — αἰδελφεῖ] Ita cum Brunckio scribendum erat, qui versui prorsus ἀντέτιν metrum restituit. πέλας αἴδε αἰδελφαι αἰδελφεῦν Ald. Vict. πέλαδ' αἱ αἰδελφαι αἰδελφεῦν Rob. πέλας δ' αἴδε αἰδελφαι αἰδελφεῦν Codd. Regg.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ίω Μοῖρα Βαρυδότειρα μογερά,
Πέτνιος τ' Οἰδίπος σιώδ,
Μέλαινά τ' Ἑρίνυς, ἢ μεγασθενής τις εῖ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ήνε πέδη, δυσθέατα πήματ' ε-
δειξατ' ἐκ φυγῆς ἐμοὶ.

980

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Οὐδὲ μέδ' ὡς κατέτανε.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σωθεὶς δέ πνευμάτιστον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Απώλεσε δῆτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Καὶ τὸ τοῦδε ἐνόσφισε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τάλαντον γένος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Τάλαντον παθόν

Δύσοντα κῆδε δριώνυμα.

985

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δίνυρος τριπάλτων πημέστων.

L 5

ΙΣΜΗΝΗ.

VARIETAS LECTIONIS.

v. 977. ίω] ίω ίω Rob.

v. 985. τάλαντα παθόν] Sic

v. 979. ἔρυντος] Ita Brun-
ckius rescripsit pro vulg.
ἔρυντος. Cf. v. 490.

Brunck edidit e cod. Reg. A.

τάλαντα παθη Reg. B. τάλαι-
ντον παι παθὸν Ald. τάλαιντον παι

v. 981. ἔρωτι abest Rob.

παθη Rob. Viet. Stanl. τι-

v. 983. σωθεὶς] Stanl. conj.

λαντα παι παθὸν Turn.

σωθεὶς.

v. 986. κηδί] παι κηδες Turn.

v. 984. καὶ τὸ τεῖδος] καὶ
τοῖδε Turn.

ΙΣΜΗΝΗ.

'Ολος λέγειν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

'Ολος δ' ὄρεψην.

'Ιω μοῖσα Βαρυδότειρας μογερά,

Πέτνιοι τ' Οἰδίπως σκιά,

Μέλσαιναι τ' Ερεινός, η μεγασθενής τις εῖ.

Σὺ τοινυν οἰσθα διαπερῶν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' οὐδὲν ψεύσον μαζάν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

'Επεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δορέος γε τῷδ' ἀντηρέτας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

'Ολος λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

'Ολος δ' ὄρεψην.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

'Ιω πόνος.

ΙΣΜΗΝΗ.

'Ιω ιὼ πανᾶ

Δώμασι, παὶ χθονί, πρὸ πάντων δ' ἐμοί.

ANTIG.

VARIETAS LECTONIS.

v. 993. [ὑστερον] ὑστερος Ald. ἔφ' ἡμῖν ἐξημινός παι τῇ χθονί¹
Rob.

v. 995. τῷδ' ἀντηρέτας] Sic codd Regg. Vit. Ald Rob. Turn. Vict. τῷγ' in Stanl. & Pauw. forte typothetae vito.

v. 997. ιὼ πόνος — ἐμοί] Sic Ald. Turn. ιὼ ιὼ πόνος. δ'

πρὸ πάντων δ' ἐμοί Rob. ιὼ πόνος διφ' ἡμῖν. ΙΣΜ. Ιω ιὼ πανᾶ δ. κ. πρὸ πάντων δ' ἐμοί Vict. Stanl. Cum Aldina consentiunt codd. Regg. augmentis quae glossae debentur, abjectis.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

'Ιώ ιὼ, καὶ πρόσω γ' ἐμοί.

ΙΣΜΗΝΗ.

'Ιὼ δυσπότμων κακῶν, σέναιξ

1000

'Ετεόκλεις, αρχηγέτα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

'Ιὼ πάντων πελυπούωτατος.

ΙΣΜΗΝΗ.

'Ιὼ δαιμονῶντες ἐν ἀτρῳ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

'Ιὼ ιὼ, ποῦ σφε θύσομεν χθονός;

ΙΣΜΗΝΗ.

'Ιὼ, ὅπε τιμιώτατον.

1005

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

'Ιὼ ιὼ, πῆμα πατεῖ πάρευνον.

ΧΟΡΟΣ.

VARIETAS LECTIONIS.

v. 999. καὶ πρόσω] καὶ τὸ πολυπονώτατον πάντων Viteb.
 πρόσω Ald. τὸ πρόσω τὸ Rob.
 καὶ τὸ πρόσω γ' Turn.

v. 1000. ιὼ] bis positum
 Rob. δυσπότμων] δυστάνων Ald.
 Cod. Reg. B. γρ. δυστάνων πη-
 μάτων notatur in eod. δυστά-
 νων Vit.

v. 1001. Ετεόκλεις αρχηγέτα]
 haec absunt Reg. B.

v. 1002. ιὼ πάντων πελυπονώ-
 τατοι] ιὼ πάντων πολυπονώτατοι
 codd. Regg. Ald. Turn. ιὼ
 πολυπονώτατοι πάντων Rob. ιὼ

v. 1003. δαιμονῶντες], δαιμο-
 νῶντος Rob.

v. 1005. ιὼ] bis Rob.

ΧΟΡΟΣ. ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ΙΣΜΗΝΗ.
ΚΗΡΥΞ.

ΚΗΡΥΞ.

Δοκοῦνται καὶ δέξαντ' απαγγέλλειν μὲ χρῆ
Δήμος προβούλοις τῆσδε Καδμείου πόλεως.
Ἐτεοκλέας μὲν τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς
Θάψτεν ἔδοξε γῆς φίλους κατασκαφαῖς. 1010
Στυγῶν γὰρ ἐχθρούς, Θάνατον εἴλετ' ἐν πόλεις.
Ιερῶν πατρώων δ' ὅσιος ἀν μομφῆς ἀτερ
Τέθυκεν, σύπερ τοῖς νέοις θυήσκειν καλῶν.
Οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσαλται λέγεν.
Τούτῳ δ' ἀδελφὸν τάνδε Πολυνείτης νεκρὸν 1015
Ἐξω βαλεῖν ἀθαπτεν, αἰρπαγὴν κυσίν,
Ως ὅντ' ἀναστατῆσας Καδμείου χθονὸς,
Εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ¹⁰²⁰
Τῷ τοῦδ'. σέγος δὲ καὶ θανῶν κεκτίστεται
Θεῶν πατρώων, οὓς ἀτιμάσσας ὅδε,
Στρατεύμ' ἐπαντὸν ἐμβαλῶν, ἥρει πόλιν.
Οὕτω πετεινῶν τοῦδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
Ταφέντ' ἀτίμως, τούπιτίμον λαβεῖν.
Καὶ μῆδ' ὀμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώμαστος,
Μήτ' ὁξυμόλποις προσσέβειν οἰράγμασιν, 1025
"Ατ-

VARIETAS LECTONIS.

- v. 1007. δέξαντ'] μέλοντ' v. 1017. Καδμείου Καδμείου
reposuit Brunck e Reg. A. Ald. Rob. Vist. Καδμείας
Sed vulgatum in Commentario dedit e Reg. A.
defendi.
- v. 1009. εὐνοίᾳ] εὐναιᾱͅ Ald. v. 1019. ἄρος] αὔρος Mosqu.
v. 1011. στυγῶν] εἴργων Rob. v. 1021. ἥρει πόλιν] ἥρόπολιν
Receptae lectioni favent Vit. Ald. &c.

Ἐπίας δ' ἄτιμον ἐκφορᾶς φίλων ὑπό.
Τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καθημένων τέλει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἐγὼ δὲ Καθημένων γε προσσάταις λέγω,
Ἡν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θελή,
Ἐγώ σφε Θάψω, καὶνὰ πίθινον βαλῶ, τὸ μέντον 1030
Θάψας' αἰδελφὸν τὸν ἔμον, οὐδὲ αἰσχύνομαι.
Ἐγχούσ' ἀπίστον τῇδε ἀναρρήσειν πόλεμοντες οὐδὲ μέσα
Δεινὸν τὸ κονὺν σπλάσχνον, οὐ πεφύκαμεν,
Μῆτρος ταλαιπνόν, καὶπὸ μνησάντα πατέρου οὐ τυχόντα
Τοιγάρ θέλαστ' ἀκούται πονάντες ποκῶν, 1035
Ψυχὴ, θανόντι ζῶσσα, συρρόντα φρενί.
Τούτῳ δὲ σάρκας οὐδὲ πειλογάσσεσσες
Δύνοι σπάσσονται μὴ δοκηστώ τινι τοῦτο τὸ ΧΑΔ
Τάφον γαρ αὐτὴ καὶ παταπειάσεις ἐγὼ,

VARIETAS LECTONIS.

v. 1026. εἶναι δ' ἄτιμον] ἄτιμον] τὸν ἔμον δὲ εἰς αἰσχύνον
μον δὲ εἶναι invito metro Ald. μεν Rob.

Turn. ἄτιμον εἶναι δ' Rob. v. 1033. δεινὸν] γαρ addit
Vict. &c. Concinniori ordi- Rob.
ne Brunckius voces transpo-
suit.

v. 1028. γε abest Ald Rob.

v. 1029. ἦν αἱ] εἰ αἱ Ald.

v. 1030. καὶνὰ πίθινον βαλῶ] καὶνὰ πίθινον λαβὼν Mosqu. 1.
καὶνὰ πίθινον βαλῶν Mosqu. 2.
καὶνὰ πίθινον βαλῶ Ald. cum
vitio typogr. καὶν εἰς κ. βαλῶ
Rob. Receptam lectionem
praeferunt Turn. Vict. &c.

v. 1031. τὸν διεῖν δὲν αἰσχύ-

νομεν] καὶν αἰσχύνο-
μεν Rob.

v. 1033. δεινὸν] γαρ addit
Rob.

v. 1037. χριστογάστορες] κοτο-
λογάστορες Viteb.

v. 1038. σπάσσοται] Ita
codd. Regg. Vit. Mosqu. 1. 2.
vulg. πάσσοται.

v. 1039. αὐτῆ] recipi emen-
dationem Piersoni, Verisimi-
lum I, 3. p. 41. ut referatur
ad sequens κάντι. Veritatem
lectionis afferui in Comm.
ad h. l. Vulgo legebatur in
omnibus αὐτῆ.

Γυνή περί σύσαι, τώδε μηχανήσαμαι, 1040
 Κόλπω φέργεσσα βυσσίνις πεπλάρματος,
 Κ' αὐτὴ καλύψω μηδὲ τῷ δόξῃ πάλιν.
 Θάρσει, παρέσσαι μηχανή δραστήριος.

ΚΗΡΥΞ.

Αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τίδες. 1045
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Αὐδῶ σε μὴ περισσά μηδύσσειν ἐμοί. 1045

ΚΗΡΥΞ.

Τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγῶν κακό. 1050
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τραχύν, ἀθαπτὸς οὗτος οὐ γενήσεται.

ΚΗΡΥΞ.

Αλλ' ὁν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ χωνεῦται.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ηδη τὰ τοῦδ' οὐκ ἀπετίμηται θεοῖς.

ΚΗΡΥΞ.

Οὐ, περὶ γε χώραν τίνεις οὐδένων βαλεῖν. 1050

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Παθῶν κακῶν κακοῖσιν ἀντημείβετο.

ΚΗΡΥΞ.

VARIETAS LECTONIS.

v. 1040. ^{τῷ} περιπέραμ omissum Rob.

v. 1042. μηδὲ τῷ δόξῃ] αη-
 δὲ τῷ δόξῃ vitiose pro μηδὲ τῷ
 δόξῃ Ald. Rob. μὴ δὲ τῷ δόξῃ
 Turn. μηδὲ σοι δόξῃ πόλιν e
 conjectura reposituit Brunck.
 Sed vide Comm. ad h. l.

v. 1047. τραχύν] τραχύνεσθ
 Ald. τραχύν Rob. τραχύν
 Turn. &c.

v. 1049. ^{ἐκ} ἀπετίμηται]
 διπετίμηται Ald. Rob. Turn.
 Vist. &c. ^ἐ τετίμηται Vit.
 Nos praeente Brunckio tex-
 tum e Grotii emendatione
 constituimus; nisi quod pro
 ἐδού τετίμηται Heathio au-
 ctore scripsimus οὐκ ἡτο, quod
 melius ad sensum.

ΧΙΛΙΑ ΚΗΡΥΞ. ΜΟΥΣΑΙΟΝ ΝΟΤΙΟΝ ΑΓΩΝΩΝ
 Ἄλλ' εἰς ἀπαντας αὐτῷ ἐνὸς τοῦ ἔργου τὴν ποίησιν
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἐρεις περαινεις μῆθεν ὑσάρη θεῶν παῖς εἰς τοῦ γε Δ
 Ἐγὼ δὲ θεόφω τόνδε μὴ μάκηργέσαι.

ΧΙΛΙΑ ΚΗΡΥΞ. ΜΟΥΣΑΙΟΝ ΝΟΤΙΟΝ ΑΓΩΝΩΝ
 Ἄλλ' αὐτόβελος ἦσθ' απεννέπω δὲ ἔγώ. 1055

ΗΜΙΧΟΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΙΣΜΗΝΗ

ΗΜΙΧΟΡΟΣ. ΗΜΙΧΟΡΟΣ. ΗΜΙΧΟΡΟΣ.
Φεῦ φεῦ.

Ω μεγάλαυχοι καὶ φερούγενεῖς
 Κῆρες Ἐρυνύες, αἵτινες Οιδηπόδε
 Γένος ὠλέστατε περιμνάθεν αὐτώς.

ΙΣΜΗΝΗ.

Τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μῆσωμαι; 1060

Πῶς τολμήσω μῆτε σὲ οἰλαῖν,
 Μῆτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβουν

Ἄλλας φοβούμαις οὐκοποτέπομαι.

Δεῖμος πολιτῶν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Σύ γε μὴν πολλῶν πενθητέρων 1065

Τεύχην κείνος δὲ ὁ τάλας ἄργος

VARIETAS LECTONIS.

- v. 1053. περαινεις] περαινοι Ald.
- v. 1054. θάψω] θάψειν vi-
- tiose Ald.
- v. 1055. ἦσθ'] ἦσθ' Rob.
- v. 1057. φερούγενεῖς] θε-
- ρηγενεῖς Rob.
- v. 1061. μῆτε] μῆτος Ald.
- Turn. μῆ Rob. οὐλάειν] Sie
- Rob. & Bruncke cod. Reg. A.
- v. 1062. ἐπὶ τύμβου] ἐπὶ τύμβῳ
- Ald. Turn. ἐπὶ τύμβῳ Rob.
- ἐπὶ τύμβον ε cod. Reg. A. dedit
- Brunck. Idem legitur in
- Mosqu. 2.

Μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον αἰδελφῆς

Εἶσιν τίς ἀν σὺν ταῖτα πιθοῖτο;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Δράτω τε πόλις καὶ μὴ δράτω

Τοὺς κλαιούτας Πολυνείκην. 1070

Ἡμεῖς μὲν ἴμεν, καὶ ξυνθάψουμεν

Αἴδε πρόπομποι, καὶ γὰρ γενέα

Κονὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως

Ἄλλος ἐπανεῖ τὰ δίκαια.

ΗΜΙΧΚΙ ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ἡμεῖς δ' ἄμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις

Καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπανεῖ.

Μετὰ γὰρ μάναρας καὶ Διὸς ἰσχὺν,

Οὐδὲ Καδμείων ἴρυσε πόλιν

Μὴ νικησπῆναι, μηδὲ ἄλλοδαπῶν

Κύματι φωτῶν

1075

Κατακλυσθῆναι ταράτσα.

ΤΕΛΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

VARIETAS LECTIONIS.

v. 1067. μονόκλαυτον ἔχων Turn. μὲν γὰρ Rob. ξυνθά-
θρῆνον] μονοκλαυτὸν θρῆνον ἔχων θρῆνον] συνθάψουμεν Rob.
Rob.

v. 1068. τίς — πιθοῖτο] τίς v. 1073. ἄχος] ἄχτος Rob.
οὖν ταῖτα πιθοῖτο Ald. Rob. ἄχος in edit. Stanl. vitium ty-
pographicum est in Pauwia-
nam & Glasg. propagatum.
ἄλλως] οὐν ἄλλως Rob.

v. 1069. δράτω τε πόλις] δράτω πόλις Ald. Turn. δράτω πόλις Turn. τε post δράτω
inferendum esse vidit Canter.

v. 1071. μὲν] γὰρ Ald. v. 1075. ὥσπερ τε] ὥσπερ τις Ald.

v. 1079. μὴ νικησπῆναι] μὴ ανικησπῆναι Ald. μὴ ανικη-
σπῆναι Rob.

v. 1081. ταράτσα] τὰ μά-
λιστα Ald.

C. 165. 8

(1)
56.

ULB Halle

006 781 659

3

YOK

ml.

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

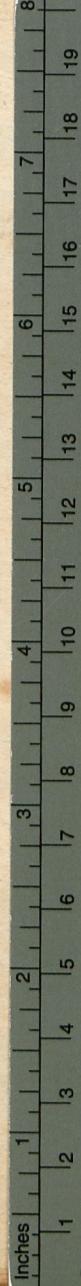
Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

Farbkarte #13

AESCHYLI TRAGOEDIAE

QVAE SVPERSVNT

AC

DE PERDITARVM

F R A G M E N T A .

RECENSIVIT

VARIETATE LECTIONIS

ET

COMMENTARIO PERPETVO

ILLVSTRAVIT

SCHOLIA GRAECA

APPARATVM HISTORICVM

ET

LEXICON AESCHYLEVM

ADIECIT

CHRISTIANVS GODOFR. SCHÜTZ

ELOQV. ET POES. PROF. PVBL. ORD.

IN ACADEMIA JENENSI.

HALAE SAXONVM
IMPENSIS IOANNIS IACOBI GEBAVERI

CICIOCCCLXXXII.